

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om Försäkringsinspektionen och till vissa lagar som har samband med den

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att det inom social- och hälsovårdsministeriets förvaltningsområde inrättas en ny myndighet, Försäkringsinspektionen, med uppgift att handha tillsynen över och övervakningen av försäkrings- och pensionsanstalterna samt övriga aktörer inom försäkringsbranschen. Avsikten är att, på det sätt som bestäms särskilt i de speciallagar som gäller försäkringsbranschen, till Försäkringsinspektionen överföra de uppgifter gällande försäkringstillsyn och -inspektion som för närvarande ankommer på social- och hälsovårdsministeriet. Enligt förslaget skall fastställandet av villkoren och beräkningsgrunderna för den lagstadgade arbetspensionsförsäkringen också i framtiden ankomma på social- och hälsovårdsministeriet.

Avsikten är att Försäkringsinspektionen skall vara ett förvaltande ämbetsverk som lyder under statsrådets linjeförvaltning. De nödvändiga förvaltningsbestämmelserna gällande den nya myndigheten avses ingå i den lag om Försäkringsinspektionen som föreslås samt i en förordning som ges med stöd av lagen. Även om myndigheten i förvaltningshänseende föreslås lyda under social- och hälsovårdsministeriet, avses den i sitt beslutsfattande vara självständig och oberoende av ministeriet.

Enligt förslaget skall på Försäkringsinspektionen tillämpas de allmänna styrnings-, tillsyns- och planeringssystem som gäller statens ämbetsverk och inrättningar, även om övriga bestämmelser och föreskrifter som avser statsförvaltningen. Försäkringsinspektionen föreslås vara en nettobudgeterad enhet och kostnaderna för dess verksamhet skall enligt förslaget täckas med avgifter som uppbärs hos tillsynsobjekten.

Vidare föreslås att Försäkringsinspektionen

i skötseln av sina uppgifter skall ha en egen organisation för fattande av beslut. Det högsta organet i Försäkringsinspektionen föreslås vara dess direktion, som leder och övervakar myndighetens verksamhet och fattar de principbeslut som gäller försäkringstillsyn. Avsikten är att direktionens sammansättning skall vara sådan att en intensifiering och utveckling av samarbetet med finansinspektionen främjas. Det föreslås att också finansinspektionens direktions sammansättning ändras på motsvarande sätt.

Det föreslås att försäkringsföreningsinspektionen, som för närvarande övervakar försäkringsföreningarnas verksamhet, indras och att dess uppgifter överförs till Försäkringsinspektionen.

Med anledning av att den nya myndigheten inrättas har de uppgifter gällande försäkringstillsyn och -inspektion som i lagarna om försäkringsbranschen påförts social- och hälsovårdsministeriet fördelats mellan ministeriet och den nya myndigheten. Huvudprincipen i arbetsfördelningen är att Försäkringsinspektionen övertar de operativa tillsynsuppgifterna, avgörandet av ärenden som gäller de enskilda tillsynsobjekten samt beslut som fattas och tillstånd till undantag som beviljas på ansökan av tillsynsobjekten, med undantag av de beslut som avser bildande av försäkringsbolag och beviljande av koncession. Sistnämnda uppgifter skall enligt förslaget fortfarande ankomma på ministeriet och statsrådets allmänna sammanträde. De beslut som gäller arbetspensionsförsäkringens grunder föreslås ankomma på ministeriet. Avsikten är att ministeriet dessutom alltjämt skall handha beredningen av lagstiftningen inom försäkringsbranschen samt en betydande del av den normgivning på lägre nivå som avser tillsynsobjekten. Vidare är

det meningen att den förvaltningsmässiga ledningen skall kvarstå hos ministeriet och att ministeriet skall handha koordineringen av det internationella samarbetet inom ramen för Europeiska unionen och andra organ.

Propositionen hänför sig till statens budgetpropositionen för 1999 och avses bli behandlad i samband med den.

Lagarna avses träda i kraft den 1 april 1999.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

ALLMÄN MOTIVERING	5
1. Nuläge	5
1.1. Försäkringstillsyn och -inspektion	5
1.2. Tillsynen över finansmarknaden	8
1.3. Den internationella utvecklingen och lagstiftningen i utlandet	8
1.4. Bedömning av nuläget	11
2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen	14
2.1. Mål och medel	14
2.2. De viktigaste förslagen	15
3. Propositionens verkningar	18
3.1. Ekonomiska verkningar	18
3.2. Verkningar i fråga om organisation och personal	19
4. Beredningen av propositionen	19
4.1. Beredningsskeden och beredningsmaterial	19
4.2. Remissutlåtanden	19
5. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll	19
DETALJMOTIVERING	20
1. Lagförslagen	20
1.1. Lag om Försäkringsinspektionen	20
1.2. Lagen om försäkringsbolag	22
1.3. Lagen om utländska försäkringsbolag	27
1.4. Lagen om försäkringsföreningar	30
1.5. Lagen om fiskeriförsäkringsföreningar	34
1.6. Lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag	34
1.7. Lagen om försäkringskassor	36
1.8. Lagen om pensionsstiftelser	40
1.9. Lagen om försäkringsmäklare	43
1.10. Patientskadelagen	44
1.11. Trafikförsäkringslagen	45
1.12. Atomansvarighetslagen	47
1.13. Lagen om miljöskadeförsäkring	47
1.14. Lagen om konkurrensbegränsningar	48
1.15. Lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt	48
1.16. Lagen om försäkringsavtal	48
1.17. Lagen om bestridande av kostnaderna för försäkringsinspektionen	48
1.18. Lagen om finansinspektionen	49
1.19. Lagen om pension för arbetstagare	50
1.20. Lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden	50
1.21. Lagen om pension för konstnärer och särskilda grupper av arbetstagare	50
1.22. Lagen om pension för lantbruksföretagare	51
1.23. Lagen om sjömanspensioner	51
1.24. Sjukförsäkringslagen	52
2. Närmare bestämmelser	52
3. Ikraftträdande	52

LAGFÖRSLAGEN

Lag om Försäkringsinspektionen	53
Lag om ändring av lagen om försäkringsbolag	54
Lag om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag	58
Lag om ändring av lagen om försäkringsföreningar	61
Lag om ändring av 8 § lagen om fiskeriförsäkringsföreningar	64
Lag om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag	64
Lag om ändring av lagen om försäkringskassor	65
Lag om ändring av lagen om pensionsstiftelser	69
Lag om ändring av lagen om försäkringsmäklare	73
Lag om ändring av patientskadelagen	76
Lag om ändring av trafikförsäkringslagen	77
Lag om ändring av atomansvarighetslagen	78
Lag om ändring av lagen om miljöskadeförsäkring	79
Lag om ändring av 11 c och 12 § lagen om konkurrensbegränsningar	80
Lag om ändring av 14 § lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt	81
Lag om ändring av 13 § lagen om försäkringsavtal	81
Lag om ändring av lagen om bestridande av kostnaderna för försäkringsinspektionen	82
Lag om ändring av lagen om finansinspektionen	83
Lag om ändring av 10 och 13 § lagen om pension för arbetstagare	84
Lag om ändring av 11 och 11 a § lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden	84
Lag om ändring av 9 och 9 a § lagen om pension för konstnärer och särskilda grupper av arbetstagare	85
Lag om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare	85
Lag om ändring av lagen om sjömanspensioner	86
Lag om ändring av 61 och 64 § sjukförsäkringslagen	88

PARALLELLTEXTER

Lag om ändring av lagen om försäkringsbolag	90
Lag om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag	96
Lag om ändring av lagen om försäkringsföreningar	103
Lag om ändring av 8 § lagen om fiskeriförsäkringsföreningar	110
Lag om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag	110
Lag om ändring av lagen om försäkringskassor	113
Lag om ändring av lagen om pensionsstiftelser	120
Lag om ändring av lagen om försäkringsmäklare	128
Lag om ändring av patientskadelagen	133
Lag om ändring av trafikförsäkringslagen	135
Lag om ändring av atomansvarighetslagen	138
Lag om ändring av lagen om miljöskadeförsäkring	139
Lag om ändring av 11 c och 12 § lagen om konkurrensbegränsningar	141
Lag om ändring av 14 § lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt	142
Lag om ändring av 13 § lagen om försäkringsavtal	143
Lag om ändring av lagen om bestridande av kostnaderna för försäkringsinspektionen	144
Lag om ändring av lagen om finansinspektionen	146
Lag om ändring av 10 och 13 § lagen om pension för arbetstagare	147
Lag om ändring av 11 och 11 a § lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden	148
Lag om ändring av 9 och 9 a § lagen om pension för konstnärer och särskilda grupper av arbetstagare	149
Lag om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare	150
Lag om ändring av lagen om sjömanspensioner	151
Lag om ändring av 61 och 64 § sjukförsäkringslagen	155

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

1.1. Försäkringstillsyn och -inspektion

Lagstiftning

Tillsynen över försäkringsanstalterna ankommer i Finland på social- och hälsovårdsministeriet. I ministeriet handhas försäkringsärendena av försäkringsavdelningen, där försäkringsinspektionsbyrån sköter försäkringstillsynen och -inspektionen. Avdelningens centrala uppgifter är, utöver försäkringstillsynen, beredningen av lagstiftning i anslutning till socialförsäkringen och privatförsäkringen, internationella uppgifter, tillsynen över försäkringsgrunderna i fråga om framför allt den lagstadgade pensionsförsäkringen samt uppgörandet av försäkringsstatistik. Ministeriet är sålunda både en förvaltningsmyndighet som bereder normgivning och ett verkställande tillsynsorgan.

Det centrala kännetecknet för försäkringsmarknaden i Finland är att privata försäkringsanstalter bedriver arbetspensionsförsäkring och olycksfallsförsäkring som hör till den lagstadgade socialförsäkringen. Detta är en av orsakerna till att tillsynen över försäkringsanstalterna i Finland har påförts social- och hälsovårdsministeriet.

I lagstiftningen om försäkringsbranschen bestäms om innehållet i den offentliga försäkringstillsynen samt om dennas uppgifter och om de tillgängliga metoderna för tillsynen. På grundval av lagstiftningen kan försäkringstillsynen uppdelas i dels meddelande av föreskrifter och anvisningar, dels egentlig tillsyn. I lagstiftningen är utgångspunkten i fråga om liv- och skadeförsäkringen fri konkurrens inom de ramar som Europeiska unionen anger. Vad arbetspensionsförsäkringen beträffar är det av central betydelse att försäkringslaget har karaktären av socialförsäkring och att den är av stor samhällslig betydelse.

Bestämmelserna om tillsynen över försäkringsanstalterna ingår i den speciallag som stiftats för respektive försäkringsanstaltstyp. Av de lagar som gäller försäkringsanstalterna är lagen om försäkringsbolag (1062/1979) viktigast; lagen innehåller bestämmelser om försäkringsbolagens verk-

samhet och om tillsynen över dem. Beträffande tillsynen över försäkringsbolag som handhar lagstadgad arbetspensionsförsäkring och företagarpensionsförsäkring ingår dessutom bestämmelser i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997). Följande försäkringsanstalter samt andra sammanslutningar och anstalter är för närvarande underställda social- och hälsovårdsministeriets tillsyn:

- ett utländskt försäkringsbolags sådana representation som avses i lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995),
- försäkringsförening som avses i lagen om försäkringsföreningar (1250/1987),
- försäkringskassa som avses i lagen om försäkringskassor (1164/1992),
- pensionsstiftelse som avses i lagen om pensionsstiftelser (1774/1995),
- pensionsskyddscentralen,
- Arbetspensionskassan,
- Pensionskassan för utövande konstnärer och vissa andra specialgrupper,
- Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt,
- Sjömanspensionskassan,
- försäkringsmäklare som avses i lagen om försäkringsmäklare (251/1993),
- trafikförsäkringscentralen,
- patientförsäkringsföreningen,
- Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund,
- Miljöförsäkringscentralen,
- Försäkringskassaföreningen och
- arbetslöshetskassa som avses i lagen om arbetslöshetskassor (603/1984) samt den arbetslöshetsförsäkringsfond som avses i lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner.

Det viktigaste syftet med myndighetstillsynen är att trygga de försäkrades intressen. Med hänsyn till detta mål är tillsynen över försäkringsbolagens och de övriga försäkringsanstaltarnas solvens av central betydelse. I fråga om försäkringsbolagens solvens förutsätts det att bolagen har ett verksamhetskapital som överensstämmer med lagar, förordningar och ministerieföreskrifter och som står i proportion till försäkringsrörelsens omfattning i respektive bolag. Med tanke på tillsynen över försäkringsrörelsen är det viktigt hur försäkringsanstaltens ansvarsskuld, dvs. det ansvar som föranleds av försäkringsavtalen, beräknas och hur det täcks med

försäkringsanstaltens tillgångar. Täckandet av ansvarsskulden styr indirekt försäkringsbolagets placeringsverksamhet av den anledningen att lagarna, förordningarna och ministerieföreskrifterna innehåller krav angående typen av de tillgångar som kan användas vid täckandet.

Syftet med försäkringstillsynen är också att säkerställa en sund utveckling inom försäkringsverksamheten. Genom tillsynen försöker man också se till att försäkringsanstalterna iakttar sunda och försiktiga affärsprinciper. De strukturella arrangemangen gällande förvaltningen av försäkringsmarknaden och försäkringsföretagen är likaså underställda tillsyn när man avser att trygga en sund utveckling inom försäkringsverksamheten och att tillgodose de försäkrades intressen. Försäkringstillsynen innebär likaså en övervakning av att försäkringsverksamheten är lagenlig och rimmar med god försäkrings sed. Med stöd av lagstiftningen meddelar ministeriet sina tillsynsobjekt föreskrifter och anvisningar. Ministeriet skall dels bereda lagstiftning, uppgöra verkställighetsföreskrifter och anvisningar, dels övervaka hur dessa tillämpas i praktiken.

Social- och hälsovårdsministeriet har en lagstadgad uppgift att också följa konkurrensbetingelserna inom försäkringsbranschen. I konkurrensfrågor samarbetar försäkringstillsynen med konkurrensverket. När det gäller konsumentskyddsärenden samarbetar ministeriets försäkringsavdelning med konsumentombudsmannens byrå och med Konsumenternas försäkringsbyrå.

Avsikten med den offentliga försäkringstillsyn som social- och hälsovårdsministeriet utövar är inte att leda försäkringsanstalterna. Ansvaret för försäkringsanstaltens solvens och ordnandet av verksamheten på ett adekvat sätt ligger hos försäkringsanstaltens ledning. Dessutom skall revisorerna övervaka försäkringsanstaltens verksamhet.

Organisation

Social- och hälsovårdsministeriets försäkringsavdelning består av försäkringsinspektionsbyrån, socialförsäkringsbyrån och arbetslöshetsskyddsavdelningen. Dessutom har avdelningen en resultatgrupp. Sistnämnda svarar för de uppgifter som koordineringen av EU-lagstiftningen inom socialtrygghetssektorn förutsätter, för beredningen av social-

trygghetskonventioner samt för vissa allmänna stödfunktioner inom försäkringsavdelningen.

Försäkringsinspektionsbyrån, som har 47 anställda, svarar för solvenstillsynen i och den juridiska övervakningen av försäkrings- och pensionsanstalterna, med undantag för övervakningen av tillämpningen av socialförsäkringslagstiftningen. Sistnämnda övervakningsuppgift hör till socialförsäkringsbyrån.

Försäkringsinspektionsbyrån är indelad i tre enheter: tillsynsgruppen för pensionsanstalter, tillsynsgruppen för liv- och skadeförsäkringsbolag och den juridiska gruppen.

Tillsynens utformning

I Finland finns för närvarande 15 livförsäkringsbolag, 6 pensionsförsäkringsbolag och 38 skadeförsäkringsbolag, 13 representationer för utländska EES-försäkringsbolag, 2 representationer för försäkringsbolag i tredje land, 139 aktiva pensionsstiftelser, 190 aktiva försäkringskassor, 52 arbetslöshetskassor och 32 sammanslutningar registrerade som försäkringsmäklare.

För övervakningen av försäkringsanstaltens solvens och för trygghandet av försäkringsanstaltens kunders - försäkringstagarnas, de försäkrades och ersättningstagarnas - intressen är försäkringsverksamheten en reglerad näring. Det primära målet är att försäkringsgivaren skall kunna svara för sina åtaganden. I försäkringsverksamhetens mekanismer ingår att försäkringsanstalterna för binder sig att svara för försäkringsfall som kan inträffa först flera år, eller t.o.m. årtionden, efter det att själva försäkringsavtalet ingåtts. Det är tillsynsmyndighetens uppgift att övervaka att solvensbestämmelserna iakttas. Det är med hänsyn till solvensen av synnerligen stor vikt att ansvarsskulden är korrekt dimensionerad och att försäkringsanstaltens tillgångar är placerade i betryggande objekt.

Den äldsta metoden för skyddandet av försäkringstagarna har i Finland, liksom i andra länder, varit *offentlighetsprincipen*. Den övervakning som sker i enlighet med offentlighetsprincipen utgör den lindrigaste formen av tillsyn som statsmakten utövar. Principen innebär att försäkringsanstalterna förpliktas att beträffande sin verksamhet och situation publicera sådana uppgifter att försäkringsta-

garna på basis av dem har möjlighet att bedöma var det är tryggt och fördelaktigt att uppta en försäkring. Härvid inskränker sig tillsynsmyndighetens uppdrag enbart till att granska riktigheten i publicerade uppgifter. I Finland publiceras dessa uppgifter i serien Försäkringsbolagen som ingår i den officiella statistiken. Likaså är boksluten och exempelvis beräkningsgrunderna för livförsäkringsbolagens ansvarsskuld offentliga.

I praktiken kan enbart iakttagandet av offentlighetsprincipen dock inte utgöra en effektiv tillsynsmetod. De publicerade uppgifterna kan inte utformas så detaljerat och på ett sådant sätt att det för alla försäkringstagare är möjligt att dra tillräckligt säkra slutsatser på basis av uppgifterna.

Offentlighetsprincipen har kompletterats genom att man i lagarna om försäkringsanstalter har infört bestämmelser som gäller anstaltens solvens och andra viktiga omständigheter. Dessa villkor skall uppfyllas för att en försäkringsanstalt skall kunna inleda försäkringsrörelse och en redan etablerad anstalt fortsätta sin verksamhet. Ett sådant tillsynssystem går under benämningen *normativsystem*.

Med *koncessionssystem* avses att bedrivandet av försäkringsrörelse är beroende av tillstånd. Den tillståndsbeviljande myndigheten kan härvid bedöma dels beskaffenheten hos det företag som ansöker om tillstånd, dels företagets verksamhetsförutsättningar på längre sikt. Koncessionssystemet kan också vara förknippat med villkor enligt vilka tillståndet kan återkallas om de ställda villkoren inte uppfylls.

Det system som i Finland tillämpas för tillsynen över försäkringsbolag är en kombination av systemet med offentlighetsprincipen, normativsystemet och koncessionssystemet. Enligt offentlighetsprincipen skall försäkringsbolagen samt de övriga försäkrings- och pensionsanstalterna i enlighet med social- och hälsovårdsministeriets anvisningar och föreskrifter årligen uppgöra en berättelse över sin verksamhet samt publicera sitt bokslut. Dessutom publicerar ministeriet i den officiella statistiken detaljerade och enligt bolag specificerade uppgifter om försäkringsbolagens verksamhet.

I enlighet med normativprincipen innehåller lagen om försäkringsbolag och de övriga för respektive försäkringsanstaltstyp stiftade speciallagarna bestämmelser som reglerar anstaltens verksamhet. Försäkringsanstal-

terna har dock rätt att inom ramen för dessa normer fritt besluta om sin verksamhet, exempelvis om vilka försäkringar de beviljar och på vilka villkor de gör detta.

I enlighet med koncessionssystemet krävs social- och hälsovårdsministeriets koncession för bildande av ett försäkringsbolag. Ett arbetspensionsförsäkringsbolags ansökan om koncession behandlas vid statsrådets allmänna sammanträde. Ett liv- eller skadeförsäkringsbolag skall ha ett grundkapital om 7 eller 14 milj. mk beroende på vilken typ av försäkringsrörelse bolaget ämnar bedriva. I fråga om arbetspensionsförsäkringsbolag skall grundkapitalet vara 30 milj. mk. Beträffande ett nytt försäkringsbolag som har ett tillräckligt begynnelsekapital kan beviljande av koncession förvägras endast i det fallet att den tilltänkta försäkringsrörelsen inte vilar på sund basis. Dessutom förutsätts att bolagets ledning består av kompetenta och väl ansedda personer. I fråga om den lagstadgade pensionsförsäkringen förutsätter beviljandet av koncession att den tilltänkta rörelsen inte kan anses äventyra pensionsförsäkringens sunda utveckling.

Det finländska koncessionssystemet inkluderar också möjligheten att en koncession dras in antingen så, att verksamheten avslutas helt och hållet eller, i lindrigare fall, genom att ett temporärt förbud mot beviljande av nya försäkringar utfärdas. Orsaken till dylika åtgärder är att allvarliga missförhållanden framkommit i själva bolagets verksamhet eller att den koncessionenliga verksamheten har upphört i praktiken.

Den egentliga försäkringstillsynen består av förhandstillsyn och kontinuerlig tillsyn. Med förhandstillsyn avses det meddelande av anvisningar och det tillstånds-förfarande som tillsynsobjekten är tvungna att beakta i sin verksamhet innan de vidtar vissa åtgärder. Exempel på dessa tillstånd, bifall och fastställanden är bl.a. koncessionerna, fastställandet av bolagsordningar och stadgar samt vissa fastställanden av grunder för den lagstadgade försäkringen.

Med kontinuerlig tillsyn avses den bedömningen som i fråga om försäkringsanstalterna och deras åtgärder görs vad gäller lagenlighet och ekonomisk ställning, dvs. solvens, samt bokslut och god försäkringssed.

I och med avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och efter Finlands medlemskap i Europeiska unionen har tyngdpunkten i försäkringstillsynen förskju-

tits från förhandstillsyn till kontinuerlig tillsyn. Sålunda innehåller exempelvis Europeiska unionens försäkringsdirektiv förbud mot metoder om förhandsfastställelse av beräkningsgrunder. Fastställelseförfarandet gäller följaktligen numera endast arbetspensionsanstaltarnas beräkningsgrunder.

1.2. Tillsynen över finansmarknaden

I tillsynen över och regleringen av finansmarknaden medverkar finansinspektionen och finansministeriet.

Tillsynen över finansmarknaden reviderades 1993, när den dåvarande bankspektionen drogs in och dess uppgifter överfördes till en finansinspektion som inrättades vid Finlands Bank. Även om finansinspektionen i administrativt hänseende verkar i anslutning till Finlands Bank, är den dock oberoende då den fattar beslut. För säkerställandet av att tillsynen är oberoende har finansinspektionen sitt eget förvaltningssystem som består av bl.a. en egen direktion.

Finansinspektionen utövar tillsyn över finansmarknaden och dem som är verksamma på den. Tillsynsobjekt är bl.a. kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbörser, optionsföretag samt registeransvariga för värdeandelsregister inom värdeandelsystemet. Om finansinspektionens befogenheter, tillsynsobjekt, arbetssätt och förvaltning bestäms i lagen om finansinspektionen (503/1993).

Syftet med finansinspektionens verksamhet är att främja stabiliteten på finansmarknaden och förtroendet för tillsynsobjektens och marknadens verksamhet. Det ankommer på finansinspektionen att övervaka att tillsynsobjekten utövar sin verksamhet enligt lagar, myndigheternas föreskrifter och anvisningar samt enligt sina egna bolagsordningar, stadgar och reglementen. Sina uppgifter sköter finansinspektionen genom att bl.a. meddela tillsynsobjekten föreskrifter som gäller iakttagandet av de bestämmelser som gäller dem samt genom att meddela de anvisningar som behövs med tanke på tillsynen.

Dessutom bedömer finansinspektionen dels tillsynsobjektens ekonomiska ställning, risk-situation och förmåga att bära risker, dels systemen för kontroll av risker. Finansinspektionen skall säkerställa att de parter på finansmarknaden som beviljats koncession har tillräckliga ekonomiska och andra förutsättningar att bedriva sin verksamhet och att de i sina beslut iakttar adekvata förfarings-

sätt. Syftet med tillsynen över värdepappersmarknaden är dessutom att säkerställa att de uppgifter som delges marknaden är tillräckliga och riktiga.

Finansministeriet svarar för beredningen och utvecklandet av den lagstiftning som gäller finansmarknaden. Också finansministeriet följer och analyserar det finansiella systemets stabilitet och tillförlitlighet. Ministeriet svarar likaså för behandlingen av koncessionsansökningar gällande företag inom finansieringsbranschen samt fastställer stadgarna för fondbörsen.

Huvudmålet för Finlands Bank är i enlighet med 2 § lagen om Finlands Bank (214/1998) att trygga ett stabilt penningvärde. Banken skall stödja uppnåendet av också andra ekonomisk-politiska mål samt främja det finansiella systemets stabilitet. Från och med ingången av 1999 verkar Finlands Bank i enlighet med fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och stadgan för Europeiska centralbankssystemet som en del av europeiska centralbankssystemet. Finlands Bank skall för sin del genomföra den monetära politik som Europeiska centralbankens råd har utformat. När Finlands Bank sköter Europeiska centralbankssystemets uppgifter skall den handla i överensstämmelse med Europeiska centralbankens riktlinjer och instruktioner. Finlands Bank skall också för sin del svara för penningförsörjningen och sedelutgivningen, inneha och förvalta valutareserven samt sörja för betalningssystemets och det övriga finansiella systemets tillförlitlighet samt delta i utvecklandet av systemet. Vidare skall Finlands Bank sörja för att det sammanställs och offentliggörs statistik som behövs för bankens verksamhet.

1.3. Den internationella utvecklingen och lagstiftningen i utlandet

Allmänt

De organisationsmodeller som man i olika länder infört med tanke på försäkringstillsynen är inte direkt jämförbara med den finländska modellen, eftersom försäkringstillsynen i de flesta andra länder omfattar endast den frivilliga liv-, pensions- och skadeförsäkringen, medan tillsynen i Finland inkluderar också den lagstadgade arbetspensionsförsäkringen och den lagstadgade olycksfallsförsäkringen.

Sverige

År 1991 slogs finans- och Försäkringsinspektionen samman till en självständig tillsynsmyndighet, finansinspektionen. Finansinspektionen lyder under finansdepartementet.

Sammanläggningen motiverades med branschförskjutningar inom finansiering och försäkring, behovet av tillsyn på koncernnivå samt möjligheten att i högre grad utnyttja personalen och de övriga resurserna. I Sverige ansågs reformen vidare förbättra tillsynsmyndighetens möjligheter att hantera nya övervakningsuppgifter, reagera mer flexibelt på förändrade förhållanden och eliminera överlappande funktioner.

Danmark

I Danmark slogs finans- och Försäkringsinspektionen 1988 samman till en tillsynsmyndighet under namnet Finanstilsynet. Finanstilsynet är en del av ekonomiministeriet (Økonomiministeriet). Finanstilsynet svarar för dels tillsynen över finans- och försäkringsbranschen, dels beredningen av lagstiftningen.

Under Finanstilsynet finns dessutom ett försäkringsråd (Forsikringsrådet), som avgör principiella och vittgående frågor och reformer inom försäkringssektorn.

Norge

I Norge slogs bank- och Försäkringsinspektionen 1986 samman till en tillsynsmyndighet under namnet Kredittilsynet. Kredittilsynet övervakar bl.a. bankerna, de övriga finansiella instituten och kreditinstituterna, försäkringsanstalterna, pensionskassorna och värdepappershandeln. Kredittilsynet har bl.a. till uppgift att övervaka och inspektera sammanslutningar, att bereda lagstiftningen och att bedriva rådgivningsverksamhet. Kredittilsynets organisation reviderades 1991.

Tyskland

I Tyskland utövas Försäkringsinspektionen av förbundsstatens självständiga Försäkringsinspektion (Bundesaufsichtsamt für das Versicherungswesen) som lyder under förbundsstatens finansministerium. Dessutom utövar delstaternas egna försäkringsinspektionsorgan tillsyn över försäkringsanstalterna på det

sätt som anges i delstaternas lagstiftning. Enligt den huvudregel som gäller i fråga om fördelningen av befogenheterna mellan förbundsstaten och delstaterna ankommer det på förbundsstatens Försäkringsinspektion att övervaka de största försäkringssammanslutningarna samt de försäkringssammanslutningar, som bedriver verksamhet över delstatsgränserna. De mindre försäkringssammanslutningar som bedriver privatförsäkring omfattas, i likhet med de sammanslutningar som verkar inom bara en delstats område samt de offentligrättsliga försäkringsanstalterna (Öffentlich-rechtlichen Versicherer), i regel av den tillsyn som delstatens försäkringstillsynsmyndigheter bedriver. Befogenheten mellan de olika myndigheterna definieras i förbundsstatens lagstiftning. I vissa fall kan finansministeriet överföra tillsynsmakten från förbundsstaten till en delstats egen myndighet och tvärtom. De försäkringsbolag som omfattas av tillsynen är skyldiga att delta i finansieringen av tillsynsmyndighetens verksamhet.

Beredningen av förbundsstatens försäkringslagstiftning handhas av finansministeriet.

Frankrike

I Frankrike handhas Försäkringsinspektionen av försäkringstillsynskommissionen (Commission de Controle des Assurances), ett självständigt organ inom finansministeriets förvaltningsområde. Kommissionens huvudsakliga uppgift är att utöva ekonomisk och juridisk tillsyn över försäkringsbolagens, återförsäkringsbolagens och försäkringsföreningarnas verksamhet. Dessutom svarar den för bl.a. frågor med anknytning till besvär som medborgarna anför beträffande försäkringsavtal.

Finansministeriet svara för beredningen av försäkringslagstiftningen: bl.a. beviljar den försäkringsbolagen koncessioner samt tillstånd att överföra försäkringsbestånd och betydande aktiestocker. Med anledning av dylika åtgärder blir också försäkringstillsynskommissionen hörd.

Storbritannien

I Storbritannien pågår en omorganisering av finans- och Försäkringsinspektionen. För närvarande är regleringen av och tillsynen över finans- och försäkringsbranschen för-

delad mellan olika myndigheter och självreglerande organ (Self-regulating bodies).

I reformens första skede har tillsynen över kreditinstitutet överförs från Englands centralbank till The Securities and Investments Board (SIB), ett organ som redan tidigare övervakat värdepappersmarknaden. För närvarande överförs till SIB också de självreglerande organ som är underställda SIB och som övervakar olika delområden av värdepappersmarknaden. SIB kommer att anta namnet The Financial Services Authority (FSA).

I reformens andra skede är det meningen att försäkringstillsynsmyndigheten skall överföras till FSA. Avsikten är att de lagar som gäller denna överföring och FSA:s slutliga organisation skall föreläggas parlamentet under 1998 eller 1999. Det bestämdes dock att handels- och industriministeriets försäkringsavdelning (DTI, Insurance Division), som tidigare utövade försäkringstillsynen, skall underställas finansministeriet (H.M. Treasury, Insurance Directorate) redan innan den slutliga reformen genomförs. Försäkringsavdelningen har sedan slutet av 1997 varit underställd finansministeriet. Därför kommer den att överföras till den nya finans- och Försäkringsinspektionen FSA så snart lagarna gällande reformen har antagits.

På finansministeriets försäkringsavdelning ankommer både tillsynen över försäkringsbranschen (bl.a. beviljandet av koncessioner, den ekonomiska tillsynen över sammanslutningarnas verksamhet och tillämpandet av sanktioner) och beredningen av lagstiftningen i branschen. Specifika tillsynsuppgifter har också anvisats andra tillsynsorgan, även om det huvudsakliga ansvaret för tillsynen ankommer på finansministeriets försäkringsavdelning.

Övriga EU-stater

I Nederländerna, Belgien, Italien, Luxemburg och Portugal svarar en självständig Försäkringsinspektion eller något motsvarande organ för försäkringstillsynen. I Spanien, Irland, Österrike och Grekland ankommer försäkringstillsynen på ett ministerium. På exempelvis Irland handhas försäkringstillsynen av försäkringsavdelningen vid det ministerium som svarar för företags- och sysselsättningsärenden.

Japan

I Japan har man våren 1998 infört ett nytt system för tillsynen över bank- och försäkringsbranschen. Enligt det gamla systemet övervakades banksektorn och den finansiella sektorn av finansministeriets avdelning för ekonomisk övervakning och av den Banking Bureau som lydde under ministeriet. Finansministeriet svarade också för beredningen av lagstiftningen.

Den nya tillsynsmyndighet (Financial Supervisory Agency) som inledde sin verksamhet i juni 1998 lyder under premiärministerns kansli. Myndigheten inspekterar och övervakar banker, försäkringsbolag, värdepappersbolag och andra privata finansiella institut. Under generaldirektören finns en inspektionsavdelning (Inspection Department), som svarar för inspektionerna av tillsynsobjekten, och en tillsynsavdelning (Supervision Department), som svarar för andra tillsynsåtgärder. Försäkringstillsynen är en enhet under tillsynsavdelningen.

I den ekonomiska tillsynen medverkar också lokala myndigheter under finansministeriet (Local Finance Bureau).

Beredningen av lagstiftningen har överförts till en ny byrå under finansministeriet.

Australien

Också i Australien har man nyligen inrättat ett system för tillsyn över finans- och försäkringsbranschen. Enligt det gamla systemet övervakades försäkringsanstaltens och pensionsfondernas verksamhet av Insurance Superannuation Commission. Tillsynen inom den finansiella sektorn handhades av Australiens centralbank, värdepapperskommissionen samt en del andra tillsynsorgan i förbundsstaten och delstaterna.

Med utgångspunkt i en utredning som inleddes 1997 har ett nytt tillsynsorgan, Australian Prudential Regulation Authority (APRA), inrättats. APRA utövar tillsyn över alla kreditinstitut, skade- och livförsäkringsanstalter samt pensionsfonder. Med delstaternas samtycke kan också tillsynen över bostadslånefonderna, kreditföreningarna och pensionskassorna (Friendly Societies) överföras till APRA.

Dessutom har Australiens regering meddelat att ett nytt organ, Australian Corporations and Financial Services Commission (ACFSC), skall börja övervaka fullföljandet

av de förfaringssätt och det konsumentskydd som avser hela marknaden för det finansiella systemet. Avsikten är att ACFSC skall utöva tillsyn över bl.a. finansieringsbolagen samt värdepappers- och derivatmarknaden. Vidare är det meningen att ett samarbetsorgan inrättas mellan Australiens centralbank samt APRA och ACFSC.

Förenta staterna

I Förenta staterna ingår försäkringstillsynen och stiftandet av lagar i delstatsmyndigheternas befogenheter. I fråga om försäkringstillsynen i delstaterna (State insurance department) utövas i regel den högsta tillsynsmakten av en tjänsteman benämnd Commissioner. I vissa delstater har försäkringstillsynen kombinerats med banktillsynen eller någon annan myndighetsfunktion.

I delstaternas befogenheter ingår bl.a. att bevilja försäkringssammanslutningarna koncessioner, att utöva ekonomisk tillsyn, att tilläpa sanktioner och att utöva tillsyn på det konsumentskyddsriktliga planet. Delstatsmyndigheten har också rätt att bevilja sådana utländska försäkringssammanslutningar koncession som önskar bedriva verksamhet inom delstaten i fråga. En inhemsk eller utländsk försäkringssammanslutning som beviljats koncession i en viss delstat får inte på basis av denna koncession bedriva försäkringsverksamhet i andra delstater, utan är tvungen att i varje enskild delstat ansöka om ett dylikt tillstånd (Certificate of authority). Om en sammanslutning är verksam inom flera delstaters område bär försäkringstillsynsmyndigheten på det ställe där sammanslutningens huvudkontor är beläget huvudansvaret för tillsynen över verksamheten.

Cheferna för försäkringstillsynsmyndigheterna i delstaterna tillhör samarbetsorganisationen NAIC (National Association of Insurance Commissioners). NAIC har mycket stor betydelse, även om den egentliga tillsynsmakten ankommer på delstaterna. Genom de riktgivande modellagarna som NAIC sammanställt har man kunnat förenhetliga eller åtminstone i viss mån samordna delstaternas försäkringslagstiftning. NAIC förmedlar dessutom upplysningar mellan myndigheterna i de olika delstaterna, och organisationen har, utöver att den tagit fram modellag, också utarbetat mallar för försäkringsbolagens årsberättelser, utvecklat enhetliga metoder för uppskattningen av försäkrings-

bolagens värdepapper och andra placeringar samt för värderingen av bolagens ekonomiska ställning. Vidare samlar NAIC i sina on line-baserade register uppgifter om bl.a. tillsyns- och sanktionsåtgärder som försäkringstillsynsmyndigheterna i delstaterna vidtagit och om de därvid aktuella tillsynsobjekten samt om klagomål som konsumenterna inkommit med.

I Förenta staterna har man i många år diskuterat om försäkringstillsynssystemet borde ändras så, att förbundsstatens myndigheter får ökad tillsynsmakt.

1.4. Bedömning av nuläget

Särdrag i försäkringstillsynen

Försäkringstillsynen avser att trygga de försäkrades och försäkringstagarnas intressen, att säkerställa en sund utveckling och sund konkurrens inom försäkringsverksamheten samt att övervaka att försäkringsverksamheten är lagenlig och rimmer med god försäkringssed. Dessa mål har i alla utvecklade länder uppställts för försäkringstillsynen.

Syftet med bank- och värdepappersmarknadstillsynen är att främja stabiliteten på finansmarknaden och förtroendet för tillsynsobjektens och marknadens verksamhet. Denna målsättning går på de flesta punkter i samma riktning som ovan nämnda ambitioner gällande försäkringstillsynen.

Det centrala målet för försäkringstillsynen - tryggandet av de försäkrades intressen - är intimt förknippat med själva försäkringsprodukten, som är ett bindande löfte om utbetalning av ersättning till följd av ett försäkringsfall som eventuellt inträffar i framtiden. Försäkringen är ofta långsiktig - detta gäller framför allt liv- och pensionsförsäkringarna. De premier som uppbärs för finansieringen av försäkringsprodukten betalas in rentav tiotals år på förhand.

Utvecklingen i fråga om de försäkringsprodukter som försäkringsbolagen erbjuder sparare och placerare har lett till att vissa produkter påminner väldigt mycket om de placeringsprodukter som kreditinstituten tillhandahåller. Försäkringsbolagen har numera möjlighet att erbjuda s.k. kapitaliseringsavtal som inte innehåller någon försäkringsrisk över huvud taget. Också den s.k. traditionella försäkringen tillhandahåller i placerings-syfte sådana produkter där det till försäk-

ringsskyddet kopplade riskelementet är litet. Kapitaliseringsavtalen utgör dock än så länge en jämförelsevis liten del av hela försäkringsverksamhetens volym.

Utvecklingen på finansmarknaden förutsätter allt effektivare myndighetstillsyn samt intensifierat samarbete mellan de olika tillsynsmyndigheterna. Samarbetet mellan social- och hälsovårdsministeriet och finansinspektionen sker redan under etablerade former. Syftet är bl.a. att man i tillsynen över sådana produkter från respektive sektor som påminner om varandra skall tillämpa tillräckligt enhetliga föreskrifter och att ingen funktion som är föremål för tillsyn skall utgöra en vit fläck på "tillsynskartan". Samarbetet bör dock gärna fördjupas och utvecklas ytterligare.

Försäkringsbolagens placeringsverksamhet avviker från bankernas placeringsverksamhet bl.a. med hänsyn till placeringarnas varaktighet och på grund av sambandet mellan de olika sidorna i balansräkningen. Av detta följer att tekniken för kontrollen av försäkringsbolagens placeringsrisker skiljer sig från motsvarande verksamhet i bankerna. Utgångspunkten för ett försäkringsbolags placeringsverksamhet är placerandet av tillgångar motsvarande ansvarsskulden - detta regleras av EU:s liv- och skadeförsäkringsdirektiv. Försäkringsbolagets styrelse skall göra upp och godkänna en plan för placeringen av bolagets tillgångar. I planen skall beaktas bl.a. bolagets försäkringsrörelse, dess verksamhetsbetingelser samt beloppet av bolagets egna kapital. Tillsynen över placeringsverksamheten förutsätter ett nära samarbete mellan social- och hälsovårdsministeriet och finansinspektionen framför allt när det gäller utvecklandet av riskkontrollen och riskkontrollsystemen, men också vid förenhetligandet av principerna för värdering av fastigheter samt vid tillsynen i anslutning till nya placeringsinstrument. På dessa punkter har samarbetet redan utvecklats i stor utsträckning.

Samarbetet bör utvecklas i fråga om framför allt den reglering och tillsyn som gäller s.k. finansiella konglomerat. Med finansiellt konglomerat avses en företagsgruppering som bedriver bank-, värdepappers- och försäkringsverksamhet inom en och samma concern. Samarbetet måste utvecklas bl.a. därför att man därigenom, i jämförelse med enbart den sektorvisa tillsynen, får ökade möjligheter att upptäcka när ett finansiellt

konglomerats eventuella svårigheter äventyrar det finansiella systemets stabilitet samt insättarnas och försäkringstagarnas intressen.

Alla stora inhemska affärsbankskoncerner har bildat egna livförsäkringsbolag, och därför bör man redan nu beakta situationen i tillsynen över kreditinstituten. Det är inte uteslutet att det i Finland i framtiden uppstår också mer omfattande koncerner eller allianser som bedriver såväl bank- och försäkrings- som värdepappersmarknadsverksamhet. De finländska kreditinstituten och försäkringsanstalterna ingår ännu inte i de internationella finansiella konglomeraten, men den fria rörligheten för kapital och det ökade utlånningsägandet förutsätter att man hos oss bereder sig på att i tillsynen över de finländska kreditinstituten och försäkringsanstalterna beakta också dessas inträde i internationella finansgrupperingar.

Social- och hälsovårdsministeriet och finansinspektionen har 1997 gjort upp ett gemensamt tillsynsprotokoll som gäller samarbetet mellan finanstillsynen och Försäkringsinspektionen. I protokollet har man enats om innehållet i det samarbete som avser tillsynen över verksamheten i finansiella konglomerat, lokalbankernas egna försäkringsbolag samt de pensionsstiftelser och pensionskassor som är verksamma inom banksektorn.

Inom försäkringsverksamhetens kärnområde, dvs. skadeförsäkringen och den traditionella livförsäkringen, kan man inte peka på drag som skulle vara gemensamma med bankverksamheten. Skadeförsäkringen och den traditionella livförsäkringen skyddar privatpersoner, familjer och företag för olika risker. Som exempel kan nämnas trafikförsäkringar, privatpersoners egendomsförsäkringar, transportförsäkringar och företags brandförsäkringar, olycksfallsförsäkringar, sjukförsäkringar samt livförsäkringar innehållande framför allt skydd i händelse av dödsfall. Den här typen av försäkringsverksamhet baserar sig i första hand på bedömningen av försäkringsrisker. Den frivilliga pensionsförsäkringen, som ökat markant under den senaste tiden, avviker likaså till sitt innehåll från bankverksamheten, eftersom denna typ av pensionsförsäkring avser ett längre tidsperspektiv och har karaktären av socialförsäkring. Tillsynen över försäkringsverksamheten här därför också sina särdrag.

Arbetspensionsanstalterna handhar det lagstadgade pensionskyddet inom socialförsäk-

ringen. Arbetspensionssystemet verkställs av pensionsförsäkringsbolag samt av pensionsstiftelser, pensionskassor och vissa genom lag inrättade pensionsanstalter. Arbetspensionsanstalternas verksamhet avviker i fråga om såväl finansiering som försäkringsprodukter väsentligt från den icke forbundna pensions-, liv- och skadeförsäkringsverksamheten.

Innehållet i arbetspensionsskyddet är lagstadgat och tillämpningen av detta skydd skall vara enhetligt, oberoende av vilken pensionsanstalt som verkställer det. För myndighetstillsynens del innebär detta en uppgift som avviker från den övriga försäkringstillsynen. Den myndighetstillsyn som social- och hälsovårdsministeriet utövar kompletterar dessutom de anvisningar och den utbildning som pensionsskyddscentralen tillhandahåller. Dessa säkerställer för sin del att pensionsanstalterna agerar så som lagen förutsätter och på ett enhetligt sätt.

I och med att arbetspensionsförsäkringen är lagstadgad är inte bara innehållet i pensionsskyddet strikt fastställt, utan också arbetspensionsanstalternas verksamhet betydligt mer reglerad än i fråga om de försäkringsanstalter som bedriver frivillig försäkring. Arbetspensionssystemet är en del av socialförsäkringssystemet och därför är finansieringen av förstnämnda system förknippat med ett behov av politisk styrning. Detta återspeglar sig bl.a. i att beräkningsgrunderna för arbetspensionsförsäkringspremien och grunderna för beräkning av ansvarsskulden fastställs av ministeriet. Finansieringen av arbetspensionssystemet och fördelningen av finansieringsansvaret mellan å ena sidan de olika pensionsanstalterna och å andra sidan försäkringstagarna tillhör de centrala elementen i arbetspensionssystemet och de genomförs i sista hand via beräkningsgrunderna. De ansökningar som gäller ändringar av arbetspensionens premiegrunder samt ändrad nivå för beräkningsräntan behandlas till följd av sin ekonomisk-politiska och arbetsmarknadspolitiska betydelse av statsrådets finansutskott. Nivån för beräkningsräntan är av central betydelse med tanke på stabiliteten i finansieringen av arbetspensionssystemet - på den beror nämligen storleken av pensionsfonderna och fonderingsgraden gällande systemet. Beräkningsgrunderna innehåller därmed starka element av reglering och normering, trots att de samtidigt också är en del av förhandstillsynen.

Kontrollen och tillsynen över arbetspensionsanstalternas försäkrings- och placeringsrisker baserar sig i hög grad på beräkningsgrunderna och på författningarna om täckning och verksamhetskaptal. Dessa grunder och författningar innehåller de centrala elementen i trygghandet av och tillsynen över pensionsanstaltens solvens: beräkningsgrunderna för ansvarsskulden, beräkningsgrunderna för försäkringspremien, förpliktelseerna och begränsningarna gällande verksamhetskaptalöverföringar, kraven på placeringarnas täckningsduglighet och spridning samt de tillsynsgränser som tillämpas i anslutning till mekanismen för säkerställande av solvensen (early warning-systemet).

Beräkningsgrunderna baserar sig på försäkringstekniska premisser utifrån lagstiftningen. I beräkningsgrunderna ingår enligt nuvarande praxis också vissa sådana faktorer som påverkar nivån för arbetspensionsförsäkringspremien och där en finansieringsmässig prövning är tänkbar. Dessa funktioner kräver god kännedom om pensionslagstiftningen, pensionsanstalternas verksamhet, försäkringsmatematik och riskteori. För säkerställandet av att beräkningsgrunderna är tillräckligt enhetliga, är det nödvändigt att tillämpa ett förfarande enligt vilket arbetspensionsanstalternas beräkningsgrunder skall godkännas.

Tillsynen över den lagstadgade arbetspensionsförsäkringen är av stor betydelse för samhället i och med att denna försäkringsform utgör ett ersättande system för offentligrättsliga förmånsarrangemang.

Förhållandet mellan tillsynen och lagberedningen

Ovan konstaterades att det finländska tillsynssystemet är en kombination av systemet med offentlighetsprincipen, normativsystemet och koncessionssystemet. I det finländska systemet spelar försäkringslagstiftningen en central roll.

Betydelsen av reglering accentueras framför allt i fråga om socialförsäkringssystemen. Vad gäller exempelvis Finlands lagstadgade arbetspensionsförsäkring har man under det senaste året på basis av utredningsman Louekoskis förslag om utvecklande av lagstiftningen om arbetspensionsförsäkringsbolagen (social- och hälsovårdsministeriets arbetsgruppspromemoria 1996:15) skapat en allt exaktare reglering. Genom

regleringen har man försökt trygga arbetspensionsanstaltarnas förvaltnings oberoende ställning i beslutsfattandet. Vikten av ett oberoende beslutsfattande har visat sig allt tydligare i och med att pensionsanstaltarnas riskbenägna placeringsverksamhet har expanderat.

Social- och hälsovårdsministeriet har handhaft beredningen av författningar inom försäkringssektorn och har dessutom sört för försäkringstillsynen. Därigenom har man i författningsberedningen direkt kunnat utnyttja sakkunskapen från försäkringstillsynen och de utvecklingsbehov som framkommit i tillsynsarbetet. Bland de personer som utövar den konkreta operativa tillsynen använder många en liten del av sin årliga arbetsinsats för den egentliga författningsberedningen.

Också den omständigheten att man i en och samma förvaltningsmyndighet har kunnat sköta å ena sidan beredningen av lagstiftningen gällande socialförsäkringsförmåner och å andra sidan beredningen av lagstiftningen gällande sådana privata försäkrings- och pensionsanstalter som bedriver socialförsäkring - vartill man utövat försäkringstillsyn - pekar på det faktum att organisationsmodellen varit effektiv och praktisk när det gällt att med begränsad personal engagerad i tillsynsuppgifter och lagberedning kunna utnyttja resurserna och koordinera de olika aspekterna förknippade med utvecklandet av socialförsäkringssystemet.

2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

2.1. Mål och medel

Även om man har positiva erfarenheter av att beredningen av lagstiftningen gällande försäkringsbranschen och skötseln av den egentliga försäkringstillsynen handhas av en och samma myndighet, kan det dock anses motiverat att separera den operativa försäkringstillsynen från lagberedningen.

Den centralförvaltningsarbetsgrupp som finansministeriet tillsatt har i sitt PM (finansministeriets arbetsgruppspromemoria 25/1997) presenterat ett förslag för utvecklande av systemen och strukturerna i ministerierna och centralförvaltningen under dem på ett sådant sätt, att statsrådet utvecklas till en funktionellare helhet än det är för närvarande. Arbetsgruppen föreslår att ministerier-

nas roll som regeringsstaber och ledare av sina förvaltningsområden stärks. Detta förutsätter att sådana operativa uppgifter som inte ingår i ledningsuppgifterna för ministeriernas stabs- och förvaltningsområden antingen skall överföras från ministerierna till den underlydande förvaltningen eller organiseras i form av separata enheter utanför ministerierna. Arbetsgruppen har föreslagit att social- och hälsovårdsministeriets uppgifter gallras så, att den operativa tillsynen över försäkringsanstalterna överförs från ministeriet till den underlydande förvaltningen.

Statsrådet har den 16 april 1998 avlåtit principbeslutet Högklassig service, god förvaltning och ett ansvarskännande medborgarsamhälle (förvaltningspolitiska riktlinjer). Enligt principbeslutet tillsätter regeringen ett utredningsarbete i syfte att utveckla ministerierna till regeringsstaber och ledare av sina förvaltningsområden. Ministerierna befrias från uppgifter som inte direkt tjänar rollen som stab för regeringen, styrningen och ledandet av den underlydande förvaltningen, det internationella samarbetet eller EU-samordningen. Dessa uppgifter organiseras i form av enheter som lyder under ministeriet eller som på annat sätt är klart separata. I de uppgifter som ministerierna sköter betonas den politiska styrningen och det politiska beslutsfattandet.

Utövandet av statsmakten indelas av tradition i tre element: den lagstiftande makten, den verkställande makten och den dömande makten. Utövandet av makten inom dessa tre delområden har i 2 § i regeringsformen fördelats mellan oavhängiga och av varandra oberoende organ. Nuvarande förvaltningspraxis utgår i regel ifrån att det inte ankommer på en och samma myndighet att både bereda lagstiftning och att utöva tillsyn över verkställigheten och tillämpandet av sådana lagar som myndigheten i fråga själv berett.

Försäkringstillsynen har inte förfogat över tillräckliga resurser, vilket har utgjort ett centralt problem. Situationen har visserligen förändrats väsentligt under de senaste åren. Under perioden 1994—1997 har försäkringstillsynens resurser tredubblats. Verksamhetsbetingelserna för försäkringsmarknaden i Finland har genomgått stora förändringar under de senaste åren. Finansmarknaden har liberaliserats och internationaliserats. I och med medlemskapet i Europeiska unionen och genomförandet av den inre marknaden i försäkringsbranschen har stora ändringar

gjorts i försäkringslagstiftningen. Försäkringstillsynen har blivit allt mer krävande. Försäkringsinspektionsbyrån har påförts nya och allt mer omfattande uppgifter. Utvecklingen inom lagstiftningen och i fråga om marknaden har vidare haft som följd att substansen gällande tillsynen blivit allt mer krävande.

I en självständig myndighet har försäkringstillsynen flexiblare möjligheter att organisera sina funktioner och att ta hänsyn till de ökade kraven på tillsynsuppgifterna än vad som är fallet i ett ministerium som tillhör statsrådets centralförvaltningsorganisation. De tilläggsresurser som man under de senaste åren har kunnat dirigera till försäkringstillsynen har utnyttjats närmast för den operativa tillsyn, som enligt ovan beskrivna princip inte hör till ministerienivån.

Propositionens mål är att det inom social- och hälsovårdsministeriets förvaltningsområde inrättas en ny myndighet, Försäkringsinspektionen, till vilken uppgiften att övervaka och inspektera försäkrings- och pensionsanstalterna samt övriga aktörer inom försäkringsbranschen överförs. Genom en dylik omorganisering kan försäkringstillsynens resurser utnyttjas på ett effektivare sätt.

Propositionens mål är vidare att samarbetet med finansinspektionen utökas och effektivteras. En omorganisering av försäkringstillsynen gör det lättare att utveckla samarbetet, eftersom avsikten är att det i både finansinspektionens och den tilltänkta Försäkringsinspektionens direktionsfunktioner skall ingå företrädare för båda dessa myndigheter samt för social- och hälsovårdsministeriet, finansministeriet och Finlands Bank.

2.2. De viktigaste förslagen

I denna proposition föreslås att tillsynen och inspektionen över försäkrings- och pensionsanstalterna samt övriga aktörer inom försäkringsbranschen, med vissa undantag gällande den lagstadgade arbetspensionsförsäkringen, överförs från social- och hälsovårdsministeriet till en tilltänkt ny Försäkringsinspektion inom ministeriets förvaltningsområde. Avsikten är att Försäkringsinspektionen skall vara ett förvaltande ämbetsverk som lyder under statsrådets linjeförvaltning. De nödvändiga förvaltningsbestämmelserna gällande myndigheten avses ingå i en lag och en förordning om Försäkringsinspektionen.

Den nya myndigheten skall i sitt besluts-

fattande vara självständig och oberoende av ministeriet. Den skall bl.a. självständigt besluta om sitt eget budgetförslag. Avsikten är att Försäkringsinspektionen skall utöva tillsyn över försäkringsmarknaden och de sammanslutningar som agerar på den på det sätt som framgår av de speciallagar - exempelvis lagen om försäkringsbolag, lagen om försäkringsföreningar, lagen om försäkringskassor och lagen om pensionsstiftelser - som reglerar försäkringsmarknaden.

Enligt förslaget skall på Försäkringsinspektionen tillämpas de allmänna styrnings-, tillsyns- och planeringssystem som gäller statens ämbetsverk och inrättningar, även som övriga författningar och bestämmelser som avser statsförvaltningen. Försäkringsinspektionen föreslås vara en nettobudgeterad enhet och kostnaderna för dess verksamhet skall, i likhet med det nuvarande systemet enligt vilket kostnaderna för försäkringsinspektionsbyrån uppbärs hos tillsynsobjekten, enligt förslaget uppbäras i form av avgifter hos tillsynsobjekten. Om storleken av denna avgift bestämmer social- och hälsovårdsministeriet på förslag av Försäkringsinspektionens direktionsfunktioner.

Det föreslås att Försäkringsinspektionen organiseras så, att dess högsta organ är direktionsfunktionerna. Direktionsfunktionerna skall leda och övervaka myndighetens verksamhet samt fatta de principbeslut som gäller försäkringstillsyn.

I direktionsfunktionerna skall ingå företrädare för social- och hälsovårdsministeriet samt för finansinspektionen, finansministeriet och Finlands Bank. För en intensifiering och utveckling av samarbetet med finansinspektionen föreslås att direktionsfunktionerna fastställer principerna för samarbetet med finansinspektionen. Det föreslås att också finansinspektionens direktions sammansättning ändras på motsvarande sätt. Detta föranleder ändringar i lagen om finansinspektionen och i finansinspektionens arbetsordning.

Chef för Försäkringsinspektionen är överdirektören. Närmare bestämmelser om direktionsfunktionernas uppgifter, Försäkringsinspektionens organisation, Försäkringsinspektionens interna arbetsfördelning, ärendenas behandling och den övriga organiseringen av arbetet utfärdas genom förordning.

Det föreslås att försäkringsföreningsinspektionen, som för närvarande övervakar försäkringsföreningarnas verksamhet, indras och att dess uppgifter överförs till Försäkringsinspektionen.

Avvikande från bestämmelserna i förvaltningsprocesslagen (586/1996) får besvär över Försäkringsinspektionens beslut anföras hos högsta förvaltningsdomstolen. Över finansministeriets och finansinspektionens beslut gällande finanstillsyn samt över sådana beslut gällande försäkringsverksamheten som kvarstår hos social- och hälsovårdsministeriet får besvär också i framtiden anföras hos högsta förvaltningsdomstolen. Det är ändamålsenligt att besvären gällande samtliga beslut som gäller finans- och försäkringstillsynen behandlas hos en och samma besvärsmyndighet. Det bör också beaktas att beslut som gäller försäkringstillsynen ofta handlar om ansenliga ekonomiska intressen, varvid ärendet snabbt bör avgöras slutgiltigt.

Med anledning av att Försäkringsinspektionen inrättas har hela den lagstiftning som gäller försäkringsbranschen, inalles 35 lagar, inventerats för utredande av vad som i olika lagar har föreskrivits om social- och hälsovårdsministeriets tillsynsuppgifter och vilka av dessa uppgifter som överförs till Försäkringsinspektionens behörighet. Exempelvis lagen om försäkringsbolag innehåller 143 dylika bestämmelser, av vilka i 105 bestämmelser nämnda uppgifter överförs till Försäkringsinspektionen. Överföringen av försäkringstillsynen till en ny myndighet föranleder ändringar i sammanlagt 25 lagar samt i ett betydande antal förordningar och ministeriebeslut.

Huvudprincipen i arbetsfördelningen mellan ministeriet och Försäkringsinspektionen är att Försäkringsinspektionen övertar de operativa tillsynsuppgifterna, avgörandet av ärenden som gäller de enskilda tillsynsobjekten samt beslut som fattas och tillstånd till undantag som beviljas på ansökan av tillsynsobjekten, med undantag av de beslut som avser bildande av försäkringsbolag och beviljande av koncession, vilka - i likhet med besluten om grunderna för arbetspensionsförsäkringen - alltså skall ankomma på social- och hälsovårdsministeriet. De ärenden som avser arbetspensionsförsäkringsbolagens koncessioner skall enligt förslaget fortfarande behandlas av statsrådets allmänna sammanträde. Avsikten är att ministeriet dessutom alltså skall bereda lagstiftningen inom försäkringsbranschen samt handha en betydande del av den normgivning på lägre nivå som avser tillsynsobjekten. Vidare är det meningen att ministeriet alltså skall koordinera det internationella

samarbetet inom ramen för Europeiska unionen och andra organ.

Eftersom den lagstadgade arbetspensionsförsäkringen har stor samhälls- och betydelse är det viktigt att styrningen av systemet och den offentliga tillsynen över det organiseras på ett adekvat sätt. I fråga om arbetspensionsförsäkringen är gränsdragningen mellan normgivning och tillsyn inte till alla delar helt entydig, eftersom många föreskrifter och beslut som ministeriet meddelar innehåller element av såväl reglering som tillsyn. Fastställandet av premierna och beräkningsgrunderna för arbetspensionsförsäkringen samt beräkningsgrunderna för ansvarsskulden ingår i styrningen av systemet och i tillsynen över de grunder som gäller pensionsanstalterna.

I föreliggande proposition är utgångspunkten att social- och hälsovårdsministeriet bibehåller sin styrande roll gentemot arbetspensionssystemet och att det nuvarande beräkningsgrundsystemet kvarstår oförändrat.

Mot bakgrunden av det ovan anförda föreslås att ministeriet alltså skall fastställa beräkningsgrunderna för premierna gällande försäkringar i enlighet med lagen om pension för arbetstagare samt premieprocenttalen i enlighet med de övriga arbetspensionslagarna och beräkningsgrunderna för ansvarsskulden. Vidare är det motiverat att ministeriet alltså fastställer statens andelar enligt lagen om pension för företagare, lagen om pension för lantbruksföretagare och lagen om sjömanspensioner samt grunderna för beräkningen av de på statens andelar inverkan på placeringar. Hos ministeriet föreslås också kvarstå ärenden som gäller storleken och beviljandet av förmåner samt grunderna för dem, såsom fastställande av APL-index, fastställande av fribrevsvillkor och -grunder samt beslut om koefficienterna för engångsbetalning av pensioner.

Beräkningsgrunderna omfattar bl.a. beräkningsgrunderna för ansvarsskulden, de tekniska beräkningsgrunderna för försäkringspremien och dess delar, grunderna för återlåning, grunderna för gottgörelse av försäkringspremie och grunderna för verksamhetskapitalöverföringar.

Försäkringspremien och beräkningsgrunderna för den baserar sig på beräkningsgrunderna för ansvarsskulden. En ändring av ansvarsskuldgrunderna i fråga om exempelvis de faktorer som påverkar kapitalvärdena

inverkar på försäkringspremien. Inte heller är den beräkningsränta som ingår i beräkningsgrunderna för ansvarsskulden enbart en ansvarsteknisk diskonteringsränta för ansvarsskulden, såsom fallet är inom livförsäkringen. De intäkter som motsvarar skillnaden mellan beräkningsräntan och den fondränta som används vid förräntningen av ansvarsskulden används inom arbetspensionsförsäkringen till höjning av fonderna. Även om beräkningsräntan sålunda inte påverkar premienivån direkt, har den central inverkan på arbetspensionsfondernas storlek och fonderingsgrad och därmed på längre sikt också på premienivån. Vid fastställandet av beräkningsräntan måste man därmed, vid sidan av de tillsynsmässiga aspekter som gäller beräkningsgrundernas betryggande funktion och pensionsanstaltarnas solvens, likaså ta hänsyn till de synpunkter som krävs för säkerställandet av den långsiktiga finansieringen av arbetspensionerna.

Den reglering som gäller finansieringen av arbetspensionssystemet genomförs via lagstiftningen, ministeriets normgivning samt pensionsanstaltarnas försäkringspremier och beräkningsgrunderna. Beräkningsgrunderna är med andra ord inte enbart försäkringsteknik och förhandstillsyn.

I fråga om tillsynen gällande grunderna föreslås att i Försäkringsinspektionens uppgifter skall ingå inspektion av pensionsanstalterna samt tillsyn över tillämpandet av beräkningsgrunderna och över att dessa är uppdaterade. I fråga om beräkningsgrundansökningar skall ministeriet inbegära Försäkringsinspektionens utlåtande. Av denna arbetsfördelning följer oundvikligen vissa överlappningar i användningen av resurserna, men den olägenheten kan begränsas genom effektivt samarbete mellan ministeriet och Försäkringsinspektionen.

Grunderna enligt lagen om pension för arbetstagare utgör en helhet som bör behandlas och fastställas på en och samma plats. Detta garanterar att de olika pensionsanstaltarnas beräkningsgrunder förblir enhetliga på det sätt som lagen om pension för arbetstagare förutsätter. Fastställandet av beräkningsgrunderna som en faktor som påverkar nivån för arbetspensionsförsäkringspremierna föreslås alltså ingå i social- och hälsovårdsministeriets befogenheter, även om tekniken gällande grunderna och fastställandet av dessa utgör ett viktigt element i den förhandstillsyn som ansluter sig

till kontrollen över försäkringsriskerna.

Propositionen innebär att ministeriet också i framtiden behandlar de beräkningsgrundansökningar som gäller enskilda pensionsanstalter. Enligt det nuvarande ansökningsförfarandet innebär detta en behandling av ca 40—50 ansökningar per år.

I fråga om arbetsfördelningen mellan social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen har bl.a. riksdagens grundlagsutskotts ställningstaganden (t.ex. GrUU 12/1996 rd och 13/1996 rd) tjänat som utgångspunkt när man bedömt i vilken utsträckning normgivning på materiell nivå kan ankomma på andra än republikens president, statsrådet eller ministerierna. I enlighet med utskottets ställningstaganden har Försäkringsinspektionen i föreliggande förslag, utöver de operativa tillsynsfunktionerna, getts enbart sådan rätt att meddela föreskrifter som lämpar sig i fråga om verkställighetsmakt på förvaltningsnivå. De bestämmelser som gäller Försäkringsinspektionens rätt att meddela föreskrifter har man dessutom försökt formulera innehållsmässigt koncist och beträffande tillämpningsområdet begränsande så, att det inte är fråga om normgivningsrätt på materiell nivå.

Enligt förslaget skall Försäkringsinspektionens rätt att meddela föreskrifter vara i huvudsak normgivning av teknisk natur och verkställighetsnatur, vilket i statsförfattningshänseende kan betraktas som utövande av verkställande makt. Exempelvis den rätt som vederbörande ministerium enligt 10 kap. 14 § lagen om försäkringsbolag har att meddela föreskrifter om försäkringsbolagets bokföring och bokslut har i lagförslaget delats upp mellan ministeriet och Försäkringsinspektionen så, att ministeriet meddelar föreskrifter om de scheman som skall iakttas vid upprättandet av ett försäkringsbolags och dess concerns resultaträkning och balansräkning samt om resultaträkningens och balansräkningens bilageuppgifter och om uppgifterna i verksamhetsberättelsen samt att Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om hur bokslut och concernbokslut för försäkringsbolag skall upprättas. Fördelningen av befogenheterna är till denna del densamma som mellan finansministeriet och finansinspektionen när det gäller kreditinstitutens bokföring och bokslut.

I tekniskt avseende är arbetsfördelningen mellan ministeriet och Försäkringsinspektionen i denna proposition genomförd så, att

man föreslår att till de omfattande associationsrättsliga lagarna, lagen om försäkringsbolag, lagen om utländska försäkringsbolag, lagen om försäkringsföreningar, lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, lagen om försäkringskassor och lagen om pensionsstiftelser, fogas en ny bestämmelse, enligt vars 1 mom. befogenheterna och uppgifterna överförs från social- och hälsovårdsministeriet till Försäkringsinspektionen.

Eftersom avsikten inte är att alla uppgifter skall överföras från ministeriet till Försäkringsinspektionen, bestäms i paragrafens 2 mom. om undantag från principen enligt 1 mom. och uppräknas de bestämmelser innehållande uppgifter som alltjämt ankommer på ministeriet. Genom denna teknik kan man undvika att ändra ca 440 bestämmelser i ovan nämnda lagar. Till den del bestämmelserna skulle komma att omfatta både ministeriet och Försäkringsinspektionen eller om andra ändringar borde införas i bestämmelserna, föreslås att dessa införas direkt i bestämmelserna i fråga. Ändringar i samtliga övriga lagar än de ovan nämnda skall enligt förslaget göras direkt i bestämmelserna i fråga.

Målet med verksamheten i den tilltänkta myndigheten är att skapa förutsättningar för en effektiv och fungerande försäkringstillsyn. Under det första året kommer tyngdpunkten att vara förlagd till dels den allmänna solvenstillsynen, dels utvecklandet av tillsynen över de finansiella konglomeraten och över placeringsverksamheten. Försäkringsinspektionen skall vidare upprätta ett fungerande samarbete med finansinspektionen samt fästa särskilt avseende vid utvecklandet av uppföljnings-, rapporterings- och analysmetoderna.

Utöver den egentliga tillsyns- och inspektionsverksamheten skall den nya myndigheten följa utvecklingen på försäkringsmarknaden och därmed förknippade branscher. Försäkringsinspektionen skall bedriva ett nära samarbete med social- och hälsovårdsministeriet och därvid vid behov hos ministeriet göra framställningar om utvecklandet av lagstiftningen gällande försäkringstillsynen samt medverka i den av ministeriet ledda författningsberedningen. Andra samarbetsformer är exempelvis uppgifter som anknyter till tillsynen över verkställigheten av socialförsäkringssystemen och till försäkringsbolagens koncessionsärenden samt behandlingen av ärenden som gäller beräkningsgrunderna för

den lagstadda arbetspensionsförsäkringen. Vidare är det viktigt att Försäkringsinspektionen samarbetar med ministeriet i internationella frågor. Härvid är den naturliga arbetsfördelningen att ministeriet svarar för det samarbete som i fråga om försäkringsverksamheten bedrivs mellan regeringarna, medan Försäkringsinspektionen handhar det internationella samarbetet mellan tillsynsmyndigheterna.

Utöver detta är det meningen att Försäkringsinspektionen skall medverka intensivt i EU-relaterade sammanhang och också annars i försäkrings- och finanstillsynsmyndigheternas internationella samarbete. Under det första året är ambitionen att definiera och skapa fungerande internationella samarbetskanaler samt att aktivt delta i EU-beredningen med särskild hänsyn till de krav som Finlands ordförandeskap i EU ställer.

3. Propositionens verkningar

3.1. Ekonomiska verkningar

Försäkringsinspektionen föreslås vara en nettobudgeterad myndighet och kostnaderna för dess verksamhet skall enligt förslaget täckas med avgifter som uppbärs hos tillsynsobjekten. År 1999 antas Försäkringsinspektionens utgifter vara 17 milj. mk, varav ca en miljon mark av engångsnatur. Sistnämnda kostnader beror på separeringen av funktionerna. Utgifterna på årsnivå beräknas uppgå till ca 21 milj. mk. År 1998 är de nettobudgeterade kostnaderna för försäkringstillsynen vid social- och hälsovårdsministeriet ca 17 milj. mk. Detta innebär att de avgifter som uppbärs hos tillsynsobjekten kan öka något. Ökningen av utgifterna beror på utvecklandet och effektiveringen av funktionerna, bl.a. adb-systemen. Detta påverkar dock inte försäkringspremierna för de enskilda medborgarnas del.

Social- och hälsovårdsministeriets bruttobudgeterade omkostnader ökar med ca 7 milj. mk (år 1999 ca 5 milj. mk), eftersom man med de avgifter som uppbärs hos tillsynsobjekten för närvarande täcker bl.a. löneutgifterna för de 17 tjänster som kvarstår vid ministeriet. Eftersom de operativa försäkringstillsynsuppgifter som kvarstår vid ministeriet blir mycket begränsade till sitt omfång kan dessa utgifter inte täckas med avgifter som uppbärs hos tillsynsobjekten.

3.2. Verkningar i fråga om organisation och personal

Det föreslås att inom social- och hälsovårdsministeriets förvaltningsområde den 1 april 1999 skall inrättas en Försäkringsinspektion. Inrättandet av Försäkringsinspektionen förutsätter att en ny tjänst som överdirektör (A 31) inrättas den 1 mars 1999 detta för att överdirektören skall kunna delta i slutskedet av de praktiska arrangemangen då den nya myndigheten inrättas. I myndighetens budgetförslag för 1999 har man förberett sig på att myndigheten kan ha 50 tjänster vid utgången av 1999. Av dem överförs 31 tjänster från social- och hälsovårdsministeriet den 1 april 1999 och föreslås 19 tjänster vara nyinrättade. Vidare föreslås att försäkringsföreningsinspektionen dras in vid samma tidpunkt och att dess uppgifter och anställda överförs till Försäkringsinspektionen. Det föreslås att Försäkringsinspektionen skall ha två tillsynsavdelningar och en förvaltningsavdelning.

Enligt förslaget skall 17 tjänster kvarstå vid ministeriets försäkringsinspektionsbyrå.

4. Beredningen av propositionen

4.1. Beredningsskeden och beredningsmaterial

Social- och hälsovårdsministeriet och finansministeriet tillsatte den 30 januari 1998 en arbetsgrupp (Arbetsgruppen för utvecklande av försäkrings- och finanstillsynen) med uppgift att bereda reformeringen av myndigheternas tillsyn över finans- och försäkringsmarknaden. Utgångspunkten för arbetsgruppen var att lagberedningen och den övriga normgivningen skulle separeras från det egentliga tillsynsuppdraget; arbetsgruppen skulle presentera ett förslag till de lagstiftningsreformer som denna målsättning förutsatte.

Arbetsgruppen skulle på grundval av beredningen vid social- och hälsovårdsministeriet lägga fram ett förslag om anordnande av försäkringstillsynen i en självständig myndighet inom social- och hälsovårdsministeriets förvaltningsområde. Det högsta beslutfattande organet i Försäkringsinspektionen föreslås vara dess direktion. Vidare skulle arbetsgruppen presentera ett förslag om den tilltänkta myndighetens organisation och

personal samt om dess direktion och om direktionens uppgifter. Arbetsgruppen skulle också föreslå vilka instanser direktionsmedlemmarna borde företräda för att ett fungerande samarbete med finansinspektionen skall kunna bedrivas. Arbetsgruppen skulle vidare ta ställning till en överföring av tillsynen över arbetslöshetskassorna till den nya myndigheten.

Denna proposition grundar sig på ovan nämnda arbetsgrupps arbete och på den tjänstemannaberedning som ägt rum vid social- och hälsovårdsministeriet.

4.2. Remissutlåtanden

Arbetsgruppen för utvecklande av försäkrings- och finanstillsynen beredde de centrala ministerierna och andra myndigheterna, organisationerna i försäkringsbranschen samt de arbetsmarknads- och näringspolitiska organisationerna tillfälle att i maj 1998 framföra sina åsikter om utkastet till lag om Försäkringsinspektionen och om den därmed förknippade lagkartläggningen. Samma instanser m.fl. har dessutom uppmanats att inkomma med remissutlåtanden om de förslag som tagits fram av social- och hälsovårdsministeriets tjänstemannaberedning.

5. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

Republikens President har den 10 juli 1998 förelagt riksdagen en proposition med förslag till lag om ändring av patientskadlagen (RP 91/1998 rd) och den 9 april 1998 en proposition med förslag till lag om offentlighet i myndigheternas verksamhet samt till lagar som har samband med den (RP 30/1998 rd). I propositionerna föreslås ändringar i en del av de bestämmelser som också i föreliggande proposition föreslås bli ändrade. Vid social- och hälsovårdsministeriet bereds likaså för närvarande i en del lagar angående försäkringsbranschen sådana ändringar som beror på den nya bokföringslagen (1336/1997). En regeringsproposition om dessa ändringar kommer att avlätas under hösten 1998. De ändringar som föreslås i ovan nämnda regeringspropositioner bör beaktas när föreliggande proposition behandlas i riksdagen.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslag

1.1. Lag om Försäkringsinspektionen

1 §. I paragrafen föreskrivs om den myndighet, Försäkringsinspektionen, som inrättas och som har till uppgift att sköta tillsynen över och inspektionen av försäkrings- och pensionsanstalterna och andra som är verksamma inom försäkringsbranschen. På Försäkringsinspektionen överförs, på det sätt som bestäms särskilt i de speciallagar som gäller försäkringsbranschen, de försäkringstillsyns- och inspektionsuppgifter som i dag sköts av social- och hälsovårdsministeriet.

Försäkringsinspektionen lyder i förvaltningshänseende under social- och hälsovårdsministeriet. Med uttrycket avses att Försäkringsinspektionen hör till social- och hälsovårdsministeriets verksamhetsområde, om vilket föreskrivs i 24 § reglementet för statsrådet (1522/1995). Trots att Försäkringsinspektionen hör till social- och hälsovårdsministeriets förvaltningsområde och lyder under ministeriets allmänna ledning, fattar den dock sina beslut självständigt och oberoende av ministeriet. Ministeriet kan t.ex. inte utan ett uttryckligt bemyndigande i lagstiftningen meddela sådana bestämmelser om riktlinjerna för försäkringstillsynen som är förpliktande för Försäkringsinspektionen, utan Försäkringsinspektionens direktion har självständig behörighet när det gäller beslutsfattandet härvidlag. Ministeriet kan inte heller ingripa i enskilda beslut av Försäkringsinspektionen som gäller tillsynen och inspektionen. Försäkringsinspektionen beslutar självständigt om sitt budgetförslag, och dess kostnader betalas genom försäkringstillsynsavgifter som upp bärs hos tillsynsobjekten.

2 §. I paragrafen uppräknas de tillsynsobjekt som omfattas av Försäkringsinspektionens tillsyn och inspektion. Förteckningen över tillsynsobjekten är identisk med de tillsynsobjekt som i dag omfattas av Försäkringsinspektionsbyråns behörighet. En omorganisering av tillsynen över de arbetslöshetskassor som avses i lagen om arbetslöshetskassor (603/1984) utreds som bäst, och först efter att utredningarna blivit klara kan man ta ställning till vilken roll Försäkrings-

inspektionen skall ha vid tillsynen över arbetslöshetskassorna.

En arbetsgrupp som tillsatts av social- och hälsovårdsministeriet och finansministeriet utreder som bäst behovet av reglering som gäller tillsynen över s.k. holdingsammanslutningar. En separat proposition kommer att avlätas om tillsynen över holdingsammanslutningar efter att utredningsarbetet blivit klart.

Också ställningen för kommunala pensionsanstalten, statens pensionsfond och Kyrkans centralfonds pensionsfond med avseende på Försäkringsinspektionen utreds senare.

3 §. Om Försäkringsinspektionens uppgifter och tillsynsbefogenheter föreskrivs i detalj i de speciallagar som gäller försäkringsbranschen, t.ex. lagen om försäkringsbolag, lagen om försäkringsföreningar, lagen om försäkringskassor och lagen om pensionsstiftelser. Till dessa delar avviker försäkringstillsynen beträffande regleringens struktur från banktillsynen, eftersom bestämmelser om finansinspektionens uppgifter och befogenheter i dag finns i den förvaltningslag som gäller finansinspektionen, lagen om finansinspektionen. Det är skäl att i enlighet med lagen om finansinspektionen också beskriva Försäkringsinspektionens uppgifter på allmän nivå i en förvaltningslag som gäller myndigheten. I 1 mom. beskrivs Försäkringsinspektionens uppgifter på en allmän nivå. Detaljerade bestämmelser om dessa uppgifter finns i speciallagar. Genom bestämmelserna i momentet avser man inte att ändra på det materiella innehållet i de speciallagar som gäller försäkringstillsynen och -inspektionen.

I 2 mom. föreskrivs om samarbetet mellan myndigheterna. Enligt momentet skall Försäkringsinspektionen samarbeta med finansinspektionen och med andra myndigheter vid skötseln av sin uppgift. Samarbetet mellan myndigheterna omfattas av kraven på god förvaltningssed också utan en uttrycklig bestämmelse. Syftet med bestämmelsen är att särskilt betona att samarbetet mellan Försäkringsinspektionen och finansinspektionen har större betydelse än det normala myndighetssamarbetet när det gäller utvecklandet av tillsynen över branschglidningar mellan banker och försäkringsanstalter, finansiella kon-

glomerat och placeringsverksamhet. Målet med tillsynssamarbetet skall vara att finansiella produkter av samma typ övervakas enligt så enhetliga principer som möjligt, oberoende av om de tillhandahålls av ett kreditinstitut eller en försäkringsanstalt. I fråga om tillsynen över finanskonglomeraten skall genom samarbetet mellan myndigheterna säkerställas att tillsynsobjektens förpliktelser och begränsningar enligt de sektorvisa tillsynsnormerna inte kan kringgås genom att konglomeratstrukturen utnyttjas.

Andra viktiga samarbetspartner är konkurrensverket, konsumentombudsmannen och dataombudsmannen.

4 §. I paragrafen föreslås bestämmelser om Försäkringsinspektionens organisation. Enligt 1 mom. är direktionen myndighetens ledningsorganisation, och överdirektören är chef för myndigheten. Om direktionens uppgifter och om Försäkringsinspektionens organisation föreskrivs genom förordning.

I 2 mom. finns en bestämmelse om antalet medlemmar i Försäkringsinspektionens direktion. Enligt momentet skall direktionen bestå av en ordförande och fem andra medlemmar. Medlemmarna har personliga suppleanter. Social- och hälsovårdsministeriet utser ordföranden och vice ordföranden bland medlemmarna.

I 3 och 4 mom. bestäms om direktionens sammansättning.

Målet är att direktionen skall ha en sådan sammansättning att den utgör ett betydande resurstillskott för Försäkringsinspektionen med tanke på kunskapen om verksamhetens innehåll, den allmänna ledningen av verksamheten, skötseln av kontakterna med olika intressegrupper och anknytningen till det allmänna utvecklandet av försäkringstillsynen. Direktionens sammansättning är av särskilt stor betydelse för utvecklandet av samarbetet mellan bank- och försäkringstillsynen.

Enligt 3 mom. utnämner vederbörande ministerium för högst tre år åt gången tre medlemmar till direktionen samt suppleanter för dem. Två av medlemmarna och suppleanterna utnämns på förslag av finansministeriet och Finlands Bank. Den tredje medlemmen utnämns på basis av social- och hälsovårdsministeriets prövning.

Till direktionen hör enligt 4 mom. dessutom Försäkringsinspektionens överdirektör, finansinspektionens direktör och chefen för resultatenheten för försäkringsärenden vid

vederbörande ministerium. Social- och hälsovårdsministeriet utnämner suppleanter för dessa medlemmar som å tjänstens vägnar hör till direktionen. Försäkringsinspektionen framställer förslaget för ministeriet gällande suppleanten för Försäkringsinspektionens överdirektör och finansinspektionen gällande suppleanten för finansinspektionens direktör.

I 5 mom. föreskrivs om en företrädare i direktionen för de anställda vid Försäkringsinspektionen. Enligt momentet väljer de anställda vid inspektionen bland sig en extra direktionsmedlem, som har rätt att delta i direktionens beslutsfattande när den behandlar ärenden som gäller personalen. Personalens företrädare är således inte egentlig medlem av direktionen.

5 §. Vid Försäkringsinspektionen tillämpas nettobudgetering, dvs. de kostnader som dess verksamhet föranleder tas ut hos tillsynsobjekten i form av tillsynsavgifter på samma sätt som Försäkringsinspektionsbyråns kostnader i dag. Om fastställandet och debiteringen av försäkringstillsynsavgiften föreskrivs i lagen om bestridande av kostnaderna för Försäkringsinspektionen (479/1944). Avsikten är att social- och hälsovårdsministeriet skall fastställa grunderna för avgiften på framställning av Försäkringsinspektionen på det sätt som anges i den ändring av lagen om bestridande av kostnaderna för Försäkringsinspektionen som föreslås nedan.

6 §. Enligt paragrafen anförs besvär över Försäkringsinspektionens beslut hos högsta förvaltningsdomstolen. Sättet för anförande av besvär avviker från förfarandet enligt förvaltningsprocesslagen, enligt vilket besvär över beslut av myndigheter som lyder under statsrådet anförs hos länsrätten. Syftet med bestämmelsen är att alla besvär över beslut som gäller försäkrings- och banktillsynen skall anföras hos samma besvärinstans.

Besvär får anföras på den grunden att beslutet strider mot lag. Till dessa delar förblir situationen oförändrad, eftersom besvär över social- och hälsovårdsministeriets beslut som gäller försäkringstillsynen och -inspektionen i dag kan anföras endast på laglighetsgrund. Också finansinspektionens beslut överklagas enligt 24 § lagen om finansinspektionen på samma sätt som beslut av statsrådet eller ett ministerium.

7 §. Närmare bestämmelser om verkställigheten av lagen om Försäkringsinspektionen utfärdas genom förordning.

8 §. Lagen om Försäkringsinspektionen avses träda i kraft den 1 april 1999. Åtgärder som är nödvändiga för att myndigheten skall kunna inleda sin verksamhet vid lagens ikraftträdande får vidtas innan lagen träder i kraft.

9 §. När tjänsterna besätts för första gången, överflyttar social- och hälsovårdsministeriet enligt 1 mom. från och med den tidpunkt då lagen träder i kraft Försäkringsinspektionens tjänster, med undantag av överdirektörens tjänst, och inrättar vid behov nya tjänster. Dessutom anställer ministeriet, i samband med att Försäkringsinspektionen inrättas, första gången personalen i arbetsavtalsförhållande och interimistiska tjänsteinnehavare, beviljar tjänstledighet och anställer vikarier.

Tjänsten som överdirektör får enligt 2 mom. första gången besättas innan lagen trätt i kraft. Överdirektören kan då vara med och förbereda myndighetens verksamhet.

När försäkringsföreningsinspektionen indras är avsikten att dess tre arbetstagare skall anställas i de nya tjänster som inrättas vid försäkringsstillsynen. Därför föreskrivs i 3 mom. att de tjänster som inrättas vid Försäkringsinspektionen när verksamheten inleds första gången får besättas utan att de förklaras lediga. Förfarandet gäller endast de tjänster som är avsedda för försäkringsföreningsinspektionens arbetstagare. Avsikten är att de övriga tjänster som inrättas vid Försäkringsinspektionen skall ledigförklaras på normalt sätt.

1.2. Lagen om försäkringsbolag

2 kap. Försäkringsbolags bildande

2 a §. Befogenheterna att bevilja försäkringsbolag koncession kvarstår hos social- och hälsovårdsministeriet. Ett arbetspensionsförsäkringsbolags ansökan om koncession behandlas också framöver vid statsrådets allmänna sammanträde. Eftersom tillsynen över försäkringsbolagen överförs på Försäkringsinspektionen, är det ändamålsenligt att ministeriet hör Försäkringsinspektionen innan koncession beviljas. Det föreslås därför att till 2 kap., som gäller bildande av försäkringsbolag, fogas en ny 2 a §, enligt vilken ministeriet skall begära Försäkringsinspektionens utlåtande om ett försäkringsbolags ansökan om koncession eller om utvidgning av koncessionen.

2 a kap. Bedrivande av direkt försäkring utomlands

11 §. Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 3 mom., som innehåller bestämmelser om ersättningsombud, om bedrivandet av fritt tillhandahållande av försäkringstjänster omfattar också trafikförsäkring. Inom EU har man ansett att övervakningen av ersättningsombudens behörighet och kompetens utgör en del av den tillsyn över försäkringsbolagens ekonomiska stabilitet som utövas av myndigheterna i bolagens hemstat. Därför är det också ett bolags hemstat som skall fastställa behörighets- och kompetenskraven för ersättningsombuden. Paragrafen hänförs till den ändring av 19 a § 2 mom. trafikförsäkringslagen som föreslås nedan.

10 kap. Bokslut, koncernbokslut och täckning av ansvarsskuld

1 §. Det föreslås att hänvisningen till bokföringslagen i 2 mom. ändras så att det hänvisas till den nya bokföringslagen (1336/1997), som trädde i kraft vid ingången av innevarande år. Dessutom har i momentet slopats hänvisningen till föreskrifter som meddelas av vederbörande ministerium, eftersom genom en administrativ författning inte kan göras avvikelser från lagen. Det är inte nödvändigt att hänvisa till numer för verkställighet av bestämmelser som innebär avvikelser från bokföringslagen.

3 §. Bestämmelserna om meddelande av föreskrifter och anvisningar om täckande av ansvarsskulden är i dag spridda. Bestämmelser om bemyndigande att meddela föreskrifter finns såväl i den nu aktuella paragrafen som i den förordning som utfärdats med stöd av den (förordningen om täckning av ansvarsskulden i försäkringsbolag som bedriver direktförsäkringsrörelse, 461/1995, nedan täckningsförordningen). I paragrafen föreslås att befogenheterna att meddela föreskrifter skall delas mellan social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen enligt de principer som föreslås nedan. Vissa fullmaktsbestämmelser föreslås bli överförda från täckningsförordningen direkt till lagen. Som en följd av detta måste också 14 § täckningsförordningen ändras.

Försäkringsinspektionen fastställer enligt 3 mom. de grunder enligt vilka ett försäkringsbolags mot ansvarsskulden svarande tillgångar värderas till det gängse värdet. Detta

meddelande av föreskrifter är av teknisk natur, eftersom värderingen av tillgångarna redan i lagen har bundits till det gängse värdet, som definitionsmässigt är ett allmänt känt begrepp. Försäkringsinspektionen har inte rätt att i sina föreskrifter avvika från värderingen av tillgångarna till det gängse värdet.

Enligt den gällande ordalydelsen i 7 mom. kan ministeriet av särskilda skäl som avdrag från ansvarsskulden godkänna också andra poster än de om vilka i de föregående 1—6 punkterna föreskrivs att de kan dras av. Eftersom avsikten är att ministeriet inte längre skall behandla enskilda ansökningar om undantag, föreslås punkten bli ändrad så att ministeriet skall meddela allmänna föreskrifter om sådana fall då också andra poster än de som uttryckligen nämns får dras av från ansvarsskulden.

I 4 mom. finns en bestämmelse enligt vilken ministeriet av särskilda skäl kan tillåta eller föreskriva att vissa tillgångar som hör till täckningen skall värderas avvikande från deras gängse värde. Eftersom värderingen av tillgångar avvikande från deras gängse värde innebär ett undantag från huvudregeln enligt lagen, föreslås det att normgivningsbemyndigandet till dessa delar skall kvarstå hos social- och hälsovårdsministeriet. Det är fråga om ett bemyndigande att meddela föreskrifter på allmän nivå, och ministeriet skall inte behandla enskilda försäkringsbolags ansökningar om undantag.

Täckningsförordningen innehåller för närvarande ett flertal bestämmelser i vilka ministeriet har bemyndigats att meddela närmare föreskrifter eller bevilja undantag från bestämmelserna i förordningen. Avsikten är att befogenheterna enligt dessa bestämmelser i samband med reformen skall delas mellan ministeriet och Försäkringsinspektionen. Det är motiverat att det redan av lagen framgår både att om täckningen av ansvarsskulden föreskrivs närmare genom förordning och att närmare föreskrifter meddelas med stöd av förordningen. Det föreslås att 5 mom. ändras så, att av det framgår såväl bemyndigandet att utfärda förordning som bemyndigandet att meddela föreskrifter.

I fråga om förteckningen av försäkringsbolagens ansvarsskuld gäller i dag social- och hälsovårdsministeriets föreskrifter. Föreskrifterna har meddelats med stöd av bemyndigandet i 14 § täckningsförordningen. Nu föreslås det att till paragrafen, i stället

för det 7 mom. som upphävts tidigare, skall fogas ett nytt 7 mom., i vilket bestäms om försäkringsbolagets skyldighet att förteckna täckningen av ansvarsskulden och Försäkringsinspektionen ges rätt att meddela närmare föreskrifter om förteckningen av täckningen. Försäkringsinspektionen skall ha dessa befogenheter, eftersom det är fråga om meddelande av föreskrifter av teknisk natur.

Enligt paragrafens gällande 9 mom. meddelar ministeriet närmare föreskrifter om tillämpningen av paragrafen. Momentet föreslås bli ändrat så, att Försäkringsinspektionen kan meddela anvisningar om tillämpningen av paragrafen och av de föreskrifter som meddelats med stöd av den.

3 a §. Paragrafen gäller täckning av ansvarsskulden för fondförsäkringar. I fråga om dessa försäkringar tillämpas inte bestämmelserna i kapitlets 3 §. I paragrafens 5 mom. finns i dag en bestämmelse enligt vilken social- och hälsovårdsministeriet meddelar närmare föreskrifter om hur ett försäkringsbolag skall täcka ansvarsskulden för fondförsäkringar. Momentet föreslås bli ändrat så, att av det exakt framgår om vad tillsynsmyndigheten kan meddela föreskrifter på lägre nivå. Dessutom föreslås det att befogenheterna att meddela föreskrifter skall delas mellan ministeriet och Försäkringsinspektionen. Ministeriet meddelar för behov föreskrifter om de principer för spridning av risker orsakade av placeringsverksamheten som försäkringsbolaget skall iaktta vid valet av placeringar som bestämmer fondförsäkringarnas värdeutveckling. Till dessa delar kan normgivningen betraktas som materiell normgivning som hör hemma på ministerie-nivå.

Försäkringsinspektionen meddelar för sin del närmare föreskrifter om lokaliseringen av de tillgångar som hör till täckningen för ansvarsskulden och om värdering av dem till det gängse värdet, om begränsningar av återköp av en försäkring samt av utbyte av placeringsobjektet samt om förteckning av täckningen. Försäkringsinspektionens befogenheter att meddela föreskrifter är till sin natur utövande av administrativ verkställande makt, som utgör en naturlig del av myndighetens verksamhet. Också i kapitlets 3 § har meddelandet av föreskrifter av motsvarande typ om lokaliseringen av de tillgångar som hör till täckningen och om värdering av dem till det gängse värdet samt om förteckning av täckningen överförts på myndigheten.

Dessutom kan Försäkringsinspektionen meddela anvisningar om tillämpningen av paragrafen och av de föreskrifter som meddelats med stöd av den.

3 b §. Det föreslås att till kapitlet fogas en ny 3 b §, i vilken föreskrivs om uppgörandet av en plan för placeringen av ett försäkringsbolags tillgångar. Beträffande placeringsplanen gäller i dag täckningsförordningens 14 § och de föreskrifter som ministeriet meddelat med stöd av den. Eftersom det är fråga om ett mycket väsentligt dokument som hänför sig till försäkringsbolagets solvens och tillsynen över den, föreslås det att om placeringsplanen skall föreskrivas på lagnivå. Enligt den nya 3 b § skall ett försäkringsbolags styrelse göra upp en plan för placering av bolagets tillgångar, dvs. en placeringsplan. I stället för ministeriet skall Försäkringsinspektionen meddela närmare föreskrifter om placeringsplanen.

14 §. Det föreslås att meddelandet av föreskrifter om försäkringsbolagens bokföring och bokslut skall delas mellan social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen enligt samma principer som meddelandet av föreskrifter om kreditinstitutens bokföring och bokslut.

Enligt 1 mom. skall social- och hälsovårdsministeriet meddela föreskrifter om de scheman som skall iaktas vid upprättandet av ett försäkringsbolags och dess concerns resultaträkning och balansräkning samt om resultaträkningens och balansräkningens bilageuppgifter och om uppgifterna i verksamhetsberättelsen.

Enligt 2 mom. meddelar Försäkringsinspektionen närmare föreskrifter om hur bokslut och concernbokslut för försäkringsbolag skall upprättas. Försäkringsinspektionens befogenheter att meddela föreskrifter är till sin natur utövande av administrativ verkställande makt.

I 3 mom. ges Försäkringsinspektionen rätt att ge anvisningar och utlåtanden om hur bestämmelserna i 10 kap., social- och hälsovårdsministeriets föreskrifter enligt 1 mom., bestämmelserna om bokslut i lagen om aktiebolag samt bokföringslagen och -förordningen skall tillämpas på försäkringsbolag. Finansinspektionen har motsvarande befogenheter när det gäller kreditinstitutet.

Enligt 4 mom. kan Försäkringsinspektionen på ansökan av ett försäkringsbolag av särskilda skäl för viss tid bevilja tillstånd att avvika från de bestämmelser och föreskrifter

som avses i 3 mom. Tillståndet till undantag gäller endast sådana fall då undantaget behövs för att en rättvisande bild skall kunna ges av resultatet av försäkringsbolagets verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

Enligt 5 mom. åläggs social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen att begära bokföringsnämndens utlåtande i sådana fall då en bestämmelse eller föreskrift, en anvisning, ett utlåtande eller ett tillstånd är av vikt med tanke på den allmänna tillämpningen av bokföringslagen eller -förordningen eller bestämmelserna om bokslut i lagen om aktiebolag.

11 kap. Verksamhetskapital

1 §. I paragrafen föreskrivs om ett försäkringsbolags verksamhetskapital och om beräkning av det.

I 1 mom. finns i dag en bestämmelse enligt vilken ett försäkringsbolags tillgångar, skulder och förbindelser definieras och uppskattas med beaktande av deras art enligt de grunder som bestäms av social- och hälsovårdsministeriet. Det föreslås att bestämmelsen upphävs såsom onödig, eftersom den förordning om poster som skall hänföras till försäkringsbolags verksamhetskapital (462/1995) som utfärdats med stöd av paragrafens 2 mom. innehåller de nödvändiga bestämmelserna.

Den nämnda förordningens 5 § innehåller ett bemyndigande enligt vilket social- och hälsovårdsministeriet meddelar närmare föreskrifter om verksamhetskapitalet och om tillämpningen av förordningen. Eftersom rätten att meddela föreskrifter skall framgå av lagen, föreslås det att paragrafen ändras ytterligare så, att till den överförs bemyndigandet att utfärda förordning från 2 mom. och i den föreskrivs om rätt för tillsynsmyndigheten att meddela föreskrifter. Avsikten är att ändra förordningens 5 § så att befogenheterna att meddela föreskrifter överförs från ministeriet till Försäkringsinspektionen. Avsikten är att fördela också de andra uppgifter om vilka bestäms i förordningen mellan ministeriet och Försäkringsinspektionen.

14 kap. Tillsyn över försäkringsbolag

1 §. Det föreslås att 1 mom. ändras så, att av det framgår att försäkringstillsynen och -inspektionen överförs från social- och hälsovårdsministeriet till Försäkringsinspektionen.

nen.

3 §. I paragrafen föreslås en ändring enligt vilken såväl social- och hälsovårdsministeriet som Försäkringsinspektionen berättigas att, för fullgörande av uppgifterna enligt lagen, av försäkringsbolagen få också andra upplysningar än sådana som avses i kapitlets 2 § och som hänför sig till bokslutet. Rätten att få upplysningar är nödvändig t.ex. för uppgörandet av olika slag av statistik.

4 §. I 4 mom. finns för närvarande en bestämmelse enligt vilken vid ministeriet för granskningen kan finnas särskilda sakkunniga, vilkas löneförmåner betalas av försäkringsbolagens medel. Ministeriet skall framöver inte längre sköta granskningsuppgifter i fråga om försäkringsbolagen. Inte heller Försäkringsinspektionen behöver denna typ av anställda, eftersom inspektionen själv kan organisera sin verksamhet på ett smidigt sätt inom ramen för de nettobudgeterade medlen. Bestämmelsen om särskilda sakkunniga föreslås bli upphävd.

5 §. Rätten att använda sådana tvångsmedel vid tillsynen om vilka föreskrivs i paragrafen överförs enligt förslaget från social- och hälsovårdsministeriet till Försäkringsinspektionen. Det föreslås att till 1 mom. görs ett tillägg enligt vilket tvångsmedel kan användas också när Försäkringsinspektionen anser att ett visst förfarande från försäkringsbolagets sida är felaktigt eller när bolaget underlåter att iaktta föreskrifter som inspektionen har meddelat med stöd av lagen. Rätten att använda de tvångsmedel om vilka bestäms i paragrafens 2—4 mom. överförs från ministeriet till Försäkringsinspektionen med stöd av den i 18 kap. föreslagna nya 10 a § 1 mom.

5 a §. Det är fortfarande social- och hälsovårdsministeriet som skall ha befogenheter att begränsa eller återkalla ett försäkringsbolags koncession. De uppgifter Försäkringsinspektionen har om ett bolags tillstånd och verksamhet kan dock vara av avgörande betydelse för begränsningen eller återkallandet av koncessionen. Därför föreslås det att det inledande stycket i paragrafens 1 mom. ändras så, att ministeriet skall begära Försäkringsinspektionens utlåtande om saken innan ett försäkringsbolags koncession begränsas eller återkallas.

8 §. Paragrafen gäller sakkunnigorganet, som skall avge utlåtande om förslag till ändring av lagstiftningen om försäkringsbolag, om närmare föreskrifter som meddelas med

stöd av lagen om försäkringsbolag eller en förordning som utfärdats med stöd av den, eller de principer som skall följas vid anställning av särskilda sakkunniga.

Eftersom det föreslås att befogenheterna att meddela föreskrifter skall delas mellan social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen, föreslås paragrafens 1 mom. bli ändrat så, att sakkunnigorganet avger utlåtande endast om förslag till ändring av lagstiftningen om försäkringsbolag och om föreskrifter som hör till ministeriets befogenheter. Eftersom inga särskilda sakkunniga längre anställs, behövs inte heller något utlåtande om de principer som skall följas vid anställningen av dem.

18 kap. Särskilda stadganden

5 §. I 1 mom. 7 punkten föreslås att också underlåtenhet att göra en anmälan eller lämna andra uppgifter till Försäkringsinspektionen skall vara straffbart.

6 §. Eftersom förutom social- och hälsovårdsministeriet också Försäkringsinspektionen kommer att inneha uppgifter som omfattas av försäkringshemligheten, föreslås det att det inledande stycket i paragrafens 2 mom. ändras så, att rätten att överlämna uppgifter också gäller Försäkringsinspektionen. Motsvarande ändring föreslås bli gjord också i det inledande stycket i paragrafens 4 mom. I 5 mom. begränsas också Försäkringsinspektionens rätt att överlämna uppgifter som har erhållits av myndigheter i andra EES-stater eller som har erhållits vid revisioner i andra EES-stater.

7 §. Det föreslås att 1 mom. kompletteras så, att också Försäkringsinspektionen framöver kan publicera sådana uppgifter som avses i paragrafen. Detta gör det möjligt för båda myndigheterna att publicera bl.a. statistiska uppgifter om bokslut.

10 a §. I lagförslaget har man gått in för en lagstiftningsteknik enligt vilken alla de paragrafer i lagen om försäkringsbolag som innehåller en bestämmelse om överföring av en tillsynsuppgift från social- och hälsovårdsministeriet till Försäkringsinspektionen inte föreslås bli ändrade. Överföringen av uppgifter från ministeriet till Försäkringsinspektionen genomförs så, att till det nu aktuella kapitlet fogas en ny 10 a §, i vars 1 mom. överföringen av tillsyns- och inspektionssuppgifter från ministeriet till inspektionen konstateras. I 2 mom. föreskrivs om

undantag från 1 mom., dvs. om de uppgifter beträffande vilka befogenheterna skall kvarstå hos social- och hälsovårdsministeriet.

Enligt 1 mom. är överföringen av befogenheter från ministeriet till Försäkringsinspektionen beroende av när lagen om Försäkringsinspektionen träder i kraft. Efter att lagen trätt i kraft gäller vad som i lagen om försäkringsbolag bestäms om social- och hälsovårdsministeriet Försäkringsinspektionen, med de undantag som bestäms i 2 mom.

Förslaget innebär att de ärenden gällande försäkringstillsynen och -inspektionen som är anhängiga vid ministeriet när lagen träder i kraft och som Försäkringsinspektionen enligt förslaget skall besluta om överförs till inspektionen för avgörande, om de inte har hunnit avgöras innan lagen trätt i kraft.

Till Försäkringsinspektionen överförs från 1 kap. beviljandet av tillstånd till undantag enligt 3 § 4 mom., uppgifterna enligt 4 § 3 och 5 mom., som gäller upptagande av lån, och beviljandet av tillstånd till undantag enligt 4 a § 2 mom. Lagens 2 kap. gäller bildande av försäkringsbolag och beviljande av koncession. Till Försäkringsinspektionens uppgifter skall höras att fastställa försäkringsbolagets bolagsordning enligt 4 § 5 mom.

Alla ministeriets uppgifter enligt 2 a kap. vilka hänför sig till bedrivande av direkt försäkring utomlands skall överföras till Försäkringsinspektionen. Social- och hälsovårdsministeriets tillsynsuppgifter enligt bestämmelserna om delägarskap i försäkringsbolag i 3 kap., om ökning av aktiekapital och garantikapital i 4 kap., om nedsättning av aktiekapital och garantikapital, aktier med inlösningsvillkor och återbetalning av garantikapital i 5 kap., om bolagets ledning i 7 kap. och om bolagsstämma i 8 kap. överförs på Försäkringsinspektionen.

På Försäkringsinspektionen överförs uppgifterna enligt 9 kap. lagen om försäkringsbolag, vilket gäller revision och särskild granskning, med undantag av meddelandet av föreskrifter om revision av försäkringsbolag enligt 5 §.

Av uppgifterna enligt 10 kap., som gäller bokslut, koncernbokslut och täckning av ansvarsskulden, överförs på Försäkringsinspektionen meddelandet av föreskrifter om bokslut och täckning av ansvarsskulden, i enlighet med vad som föreslås i 10 kap. 3—3 b och 14 §. Dessutom överförs på Försäkringsinspektionen uppgifterna enligt 2 § 5

och 6 mom. och 4 § 8 mom.

Föreskrifter om verksamhetskapital meddelas av ministeriet och Försäkringsinspektionen med stöd av bemyndigandet i 11 kap. 1 § 1 mom. Meddelandet av närmare föreskrifter om beräkningen av minimibeloppet av ett skadeförsäkringsbolags och ett livförsäkringsbolags verksamhetskapital överförs på Försäkringsinspektionen. Av de uppgifter om vilka föreskrivs i 12 kap., som gäller vinstutdelning och annan användning av bolagets tillgångar, överförs på Försäkringsinspektionen givande av samtycke enligt 2 a § 1 mom. till nedsättning av reservfonden eller överkursfonden samt givande av samtycke enligt 7 § till att ett försäkringsbolag medverkar till att trygga förmåner enligt försäkringar som beviljats av ett försäkringsbolag som gått i konkurs.

Tillsynen över och inspektionen av försäkringsbolagen samt användningen av tvångsmedel överförs på Försäkringsinspektionen enligt bestämmelserna i 14 kap. lagen om försäkringsbolag. Endast befogenheterna att begränsa eller förvägra tillstånd enligt 5 a § kvarstår hos ministeriet. Dessutom skall ministeriet sköta förfarandet med hörande av sakkunniga enligt 7 §.

Uppgifterna enligt 14 a kap., som gäller tryggande av försäkringsbolagens konkurrens, 15 kap., som gäller likvidation och upplösning, 16 kap., som gäller fusion och inlösen av minoritetsaktier, 16 a kap., som gäller överlåtelse av försäkringsbeståndet och 16 b kap., som gäller delning, överförs på Försäkringsinspektionen. I 18 kap., som innehåller särskilda bestämmelser, skall 5 § 1 mom. 7 punkten, det inledande stycket i 6 § 2 och 4 mom. samt 5 mom. och 7 § 1 mom. gälla såväl ministeriet som Försäkringsinspektionen. I övrigt skall bestämmelserna i kapitlet gälla Försäkringsinspektionen. I 18 a kap., som gäller ändring av bolagsform, skall bestämmelserna i 4 § 1—5 mom. framöver gälla Försäkringsinspektionen.

I 2 mom. föreskrivs om undantag från 1 mom., dvs. om de uppgifter i anslutning till försäkringsverksamheten i fråga om vilka befogenheterna fortfarande skall finnas hos social- och hälsovårdsministeriet.

Förutom att bereda lagstiftning som gäller försäkringsbolagen skall ministeriet fortfarande ha den huvudsakliga rätten att meddela bindande och preciserande föreskrifter om försäkringsbolagens skyldigheter enligt

lagen. Ministeriet skall fortfarande meddela allmänt bindande regler, vilket innebär ett materiellträttslignormgivningsbemyndigande till skillnad från Försäkringsinspektionens normgivning, som kan betraktas som utövande av administrativ verkställande makt som till sin natur är teknisk och avser verkställighet.

Av befogenheterna enligt 1 kap. lagen om försäkringsbolag kvarstår enligt förslaget hos ministeriet för det första befogenheterna att meddela närmare föreskrifter om försäkringsklasserna enligt 3 § 3 mom., befogenheterna att bestämma när ett försäkringsbolag får ta upp krediter enligt 4 § 1 mom. 4 punkten samt de befogenheter att meddela föreskrifter om tillämpningen av 4 § om vilka föreskrivs i 6 mom. På motsvarande sätt skall ministeriet meddela föreskrifter enligt 4 a § om när ett försäkringsbolag får ställa säkerhet för ett dottersamfunds förbindelser samt meddela närmare föreskrifter om tillämpningen av paragrafen.

Befogenheterna i fråga om de i lagens 2 kap. avsedda åtgärderna i anslutning till bildandet av försäkringsbolag kvarstår huvudsakligen hos social- och hälsovårdsministeriet. Ministeriet skall bevilja koncession för försäkringsbolag, medge undantag från kravet gällande stiftarnas boningsort, meddela närmare föreskrifter om ett försäkringsbolags verksamhetsplan samt, vid fusion av försäkringsbolag, vid behov meddela en undantagsbestämmelse gällande koncessionen.

I anslutning till revisionen meddelar social- och hälsovårdsministeriet närmare föreskrifter om revisionen av försäkringsbolag (9 kap. 5 §). De uppgifter som hänför sig till försäkringsbolags bokslut och bokföring samt täckningen av ansvarsskulden delas mellan ministeriet och Försäkringsinspektionen så som framgår av de ändringar som föreslagits i 10 kap. Såväl ministeriet som Försäkringsinspektionen meddelar föreskrifter om verksamhetskapitalet så som bestäms i förordning. Närmare föreskrifter om det s.k. solvenstestet (11 kap. 7 §) meddelas av ministeriet.

I 13 kap. 4 § finns bestämmelser om förbud mot att ändra beräkningsgrunderna för försäkring så, att ändringen nedsätter enstaka försäkringars återköpsvärden. En sådan ändring är dock tillåten bl.a. i sådana fall när social- och hälsovårdsministeriet har sänkt den övre gränsen för den ränta som skall användas vid beräkningen av ansvarsskul-

den. Eftersom det är fråga om ett exceptionellt och betydelsefullt beslut, föreslås det att beslutanderätten till dessa delar skall kvarstå hos ministeriet.

Av uppgifterna enligt 14 kap., som gäller tillsynen, kvarstår hos ministeriet begränsningen och återkallandet av försäkringsbolags koncession (5 a § 1 mom.) samt valet och hörandet av sakkunnigorganet (7 och 8 §).

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelse. Lagen skall träda i kraft samtidigt som lagen om Försäkringsinspektionen.

För att den reglering som behövs för försäkringstillsynen skall kunna fortsätta utan avbrott efter att tillsyns- och inspektionsuppgifterna överförs från social- och hälsovårdsministeriet till Försäkringsinspektionen, föreslås det att de tillstånd, föreskrifter, anvisningar och andra beslut som ministeriet utfärdat om försäkringstillsynen och -inspektionen och vilkas utfärdande enligt 18 kap. 10 a § överförs på Försäkringsinspektionen, efter att lagen om Försäkringsinspektionen trätt i kraft skall fortsätta att gälla på tidigare villkor till dess att Försäkringsinspektionen beslutar annorlunda.

1.3. Lagen om utländska försäkringsbolag

14 §. *Tillsynen över utländska EES-försäkringsbolag.* Den finansiella tillsynen över ett utländskt EES-försäkringsbolag i fråga om dess verksamhet i Finland ankommer enligt 1 mom. på den myndighet som svarar för Försäkringsinspektionen i bolagets hemstat. Det föreslås att 2 mom. ändras så, att tillsynen i övrigt överförs från social- och hälsovårdsministeriet till Försäkringsinspektionen.

16 §. *Vederbörande ministeriums och Försäkringsinspektionens rätt att få uppgifter och att utöva tillsyn.* Det föreslås att i paragrafen görs en ändring som motsvarar den ändring som föreslagits i 14 kap. 3 § lagen om försäkringsbolag och enligt vilken ett utländskt EES-försäkringsbolags skyldighet att lämna upplysningar skall gälla såväl social- och hälsovårdsministeriet som Försäkringsinspektionen.

17 §. *Tvångsmedel.* Det föreslås att i 1 mom. görs ett motsvarande tillägg som i 14 kap. 5 § lagen om försäkringsbolag, enligt vilket tvångsmedel kan användas också när Försäkringsinspektionen anser ett förfarande från ett försäkringsbolags sida vara felaktigt

och när ett bolag underlåter att iakttä föreskrifter som inspektionen har meddelat.

20 a §. *Begärän om utlåtande.* Det föreslås att till lagen fogas en ny 20 a §, i vilken det, på motsvarande sätt som i 2 kap. 2 a § lagen om försäkringsbolag, bestäms om skyldighet för ministeriet att begära Försäkringsinspektionens utlåtande om en ansökan från ett försäkringsbolag från tredje land som gäller koncession eller utvidgning av koncessionen.

38 §. *Tillsynen över försäkringsbolags från tredje land.* Enligt paragrafen överförs tillsynen över och inspektionen av den verksamhet som försäkringsbolag från tredje land bedriver i Finland på Försäkringsinspektionen.

40 §. *Representationens bokslut.* Paragrafen föreslås bli ändrad på motsvarande sätt som 10 kap. 14 § lagen om försäkringsbolag. Befogenheterna att meddela föreskrifter om bokföringen och bokslutet av representationen för ett försäkringsbolag från tredje land delas således mellan social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen enligt samma principer som i fråga om finska försäkringsbolag. Enligt 1 mom. skall social- och hälsovårdsministeriet fortfarande meddela föreskrifter om granskningen av representationens bokslut.

41 §. *Utredningar som generalagenten skall lämna.* Det föreslås att i 2 mom. görs en motsvarande ändring som den som föreslagits i 14 kap. 3 § lagen om försäkringsbolag och enligt vilken skyldigheten för generalagenten för representationen för ett försäkringsbolag från tredje land att lämna upplysningar gäller såväl social- och hälsovårdsministeriet som Försäkringsinspektionen.

44 §. *Tvångsmedel.* Det föreslås att till 1 mom. görs ett motsvarande tillägg som i 14 kap. 5 § lagen om försäkringsbolag, enligt vilket tvångsmedel kan användas också när förutom social- och hälsovårdsministeriet även Försäkringsinspektionen anser ett förfarande från ett försäkringsbolags sida vara felaktigt, och när ett bolag underlåter att iakttä föreskrifter som Försäkringsinspektionen har meddelat.

45 §. *Begränsande eller återkallande av koncession.* Det föreslås att det inledande stycket i paragrafen ändras på motsvarande sätt som i fråga om 14 kap. 5 a § lagen om försäkringsbolag så, att ministeriet skall begära Försäkringsinspektionens utlåtande om saken innan koncessionen för ett försäk-

ringsbolag från tredje land begränsas eller återkallas.

49 §. *Tillsättande av utredningsmän.* Det föreslås att den ändring som genom lagen 611/1997 har gjorts i lagen om försäkringsbolag beaktas i paragrafens 3 mom. Tillsynsmyndighetens rätt att bestämma tidpunkten för när försäkringar upphör att vara i kraft börjar ett år efter att koncessionen upphört, om likvidatorerna inte har fått till stånd en plan för överlåtelse av försäkringsbeståndet. Rätten att bestämma om tidpunkten för när försäkringarna upphör att vara i kraft överförs från social- och hälsovårdsministeriet till Försäkringsinspektionen. I momentet finns dessutom en felaktig hänvisning till 16 kap. 3 § 1—3 mom. lagen om försäkringsbolag. Den korrekta hänvisningsbestämmelsen är 16 a kap. 9 § lagen om försäkringsbolag.

69 §. *Kungörelse i officiella tidningen.* Lagens 69 § föreslås för det första bli ändrad så, att de i paragrafen avsedda kungörelserna i officiella tidningen publiceras av Försäkringsinspektionen i stället för av social- och hälsovårdsministeriet. Dessutom föreslås att i paragrafen slopas skyldigheten att publicera en kungörelse om att koncession för ett försäkringsbolag från tredje land har beviljats eller ändrats, om att ett utländskt EES-försäkringsbolag har inlett eller upphört med försäkringsrörelse i Finland eller om generalagenter, likvidatorer eller förrättningsmän för försäkringsbolag från tredje land.

Det kan i dagens läge inte anses ändamålsenligt att kungörelser publiceras om dessa omständigheter. Motsvarande upplysningar finns nämligen allmänt tillgängliga i det register över utländska försäkringsbolag som avses i lagens 70 § och som enligt förslaget också det skall överföras från social- och hälsovårdsministeriet till Försäkringsinspektionen. Dessutom har det visat sig vara onödigt arbetsdrygt att hos försäkringsbolag som saknar driftställe i Finland ta ut kostnaderna för publiceringen.

Enligt den ändrade 69 § skall Försäkringsinspektionen, på ett utländskt försäkringsbolags bekostnad, i officiella tidningen publicera en kungörelse om ett av inspektionen meddelat förbud mot att bevilja nya försäkringar samt förbud mot att överlåta eller pantsätta egendom som bolaget besitter i Finland. Också om motsvarande förbud som gäller inhemska försäkringsbolag skall enligt 4 § förordningen om försäkringsbolag

(1064/1979) en kungörelse publiceras i officiella tidningen.

71 §. *Språket i handlingarna.* Kravet på en översättning av en handling till finska gäller enligt förslaget såväl handlingar som lämnas till ministeriet som handlingar som lämnas till Försäkringsinspektionen.

72 §. *Försäkringsstatistik.* Paragrafen föreslås bli kompletterad motsvarande sätt som 18 kap. 7 § 1 mom. lagen om försäkringsbolag så, att också Försäkringsinspektionen framöver skall kunna publicera sådana uppgifter som avses i paragrafen.

79 §. *Tystnadsplikt.* Eftersom förutom social- och hälsovårdsministeriet också Försäkringsinspektionen kommer att inneha uppgifter som omfattas av försäkringshemligheten, föreslås det att 2 mom. ändras så, att rätten att överlämna uppgifter också skall gälla Försäkringsinspektionen. Motsvarande ändring föreslås bli gjord också i det inledande stycket i 3 mom. Enligt 4 punkten i det sistnämnda momentet kan uppgifter användas också för att bemöta besvär som anförs över Försäkringsinspektionens beslut. I 4 mom. begränsas också Försäkringsinspektionens rätt att överlämna uppgifter som erhållits av myndigheter i andra EES-stater.

84 §. *Ändringssökande.* Det föreslås att 1 mom. ändras så, att också Försäkringsinspektionens beslut överklagas hos högsta förvaltningsdomstolen.

Dessutom föreslås momentet bli ändrat så, att besvär får anföras endast på den grunden att beslutet strider mot lag. Besvärsrätten bestäms härigenom enligt samma grunder som för andra försäkrings- och pensionsanstalter med stöd av 6 § lagen om Försäkringsinspektionen.

Det föreslås att till 2 mom. fogas en hänvisning också till Försäkringsinspektionen, eftersom en del av de beslut och föreskrifter som avses i de lagrum som räknas upp i momentet meddelas av social- och hälsovårdsministeriet och en del av inspektionen. Dessutom föreslås det att i momentet slopas hänvisningen till 82 § 1, 3 och 5 mom., eftersom de nämnda lagrummen har upphävts genom lagen 75/1998.

85 a §. *Tillämpning av bestämmelserna på Försäkringsinspektionen.* Det föreslås att till kapitlet på motsvarande sätt som till lagen om försäkringsbolag fogas en bestämmelse om arbetsfördelningen mellan social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen. I 1 mom. konstateras att tillsyns- och

inspektionsuppgifterna överförs från ministeriet till inspektionen. I 2 mom. föreskrivs om undantag från 1 mom., dvs. om de uppgifter som fortfarande skall höra till social- och hälsovårdsministeriets kompetens.

Ministeriets uppgifter enligt lagens II avdelning, dvs. 2 och 3 kap., som innehåller bestämmelser om utländska EES-försäkringsbolag, överförs som sådana på Försäkringsinspektionen. Bestämmelserna omfattar bl.a. uppgifter i anslutning till inrättande av en representation, fritt tillhandahållande av försäkring och tillsyn.

Lagens III avdelning gäller försäkringsbolag i tredje land. Dessa skall fortfarande beviljas koncession av ministeriet. Däremot skall generalagenten underrätta Försäkringsinspektionen om att verksamheten har inletts och om representationens adress (22 §). Försäkringsinspektionen skall godkänna generalagenten, meddela närmare föreskrifter om den fullmakt som skall ges generalagenten och förordna en tillfällig generalagent (25 och 27 §). De tillsynsuppgifter som gäller representationens solvens delas mellan ministeriet och Försäkringsinspektionen. På inspektionen överförs de i 28 § 3 mom., 29 § 1 och 3 mom. och 32 § avsedda uppgifterna som gäller representationens grundkapital och säkerhet samt meddelandet av föreskrifter om förvaringen av de tillgångar som hör till täckningen.

Tillsynen över och granskningen av försäkringsbolag från tredje land liksom även användningen av tvångsmedel när det gäller dessa bolag överförs på Försäkringsinspektionen enligt bemyndigandena i lagens 7 kap. Befogenheterna att meddela föreskrifter om representationens bokslut och bokföring delas mellan ministeriet och Försäkringsinspektionen på det sätt som föreslås i 40 §.

Befogenheterna att begränsa och återkalla koncessionen för försäkringsbolag från tredje land skall fortfarande finnas hos ministeriet. De uppgifter enligt 8 kap. som hänför sig till likvidation av ett bolag överförs från ministeriet till inspektionen.

På Försäkringsinspektionen överförs uppgiften att bevilja undantag när det gäller rätten att äga aktiemajoriteten i ett annat finskt aktiebolag än ett sådant som bedriver försäkringsrörelse (56 § 2 och 3 mom.), att ge samtycke till överlåtelse av försäkringsbestånd och de åtgärder som hänför sig till detta (64-69 §) samt att föra register över utländska försäkringsbolag (70 §). På in-

spektionen överförs uppgiften att skaffa utredning och vidta åtgärder vid misstanke om att någon bedriver försäkringsrörelse i Finland för ett utländskt försäkringsbolags räkning (75 §). Allmän åklagare skall innan han väcker åtal för olovligt bedrivande av försäkringsrörelse inhämta Försäkringsinspektionens utlåtande om saken (76 § 2 mom.). Också befogenheterna när det gäller beviljande av undantag enligt lagens 85 § 2 mom. överförs till Försäkringsinspektionen.

Hos ministeriet kvarstår, förutom beredningen av den lagstiftning som gäller försäkringsbranschen, den huvudsakliga rätten att meddela bindande och preciserande föreskrifter om utländska försäkringsbolags skyldigheter enligt lagen. Ministeriet skall fortfarande meddela allmänt bindande regler, vilket innebär ett materiellträttsligt normgivningsbemyndigande till skillnad från Försäkringsinspektionens normgivning, som kan betraktas som utövande av administrativ verkställande makt som till sin natur är teknisk och avser verkställighet.

Hos ministeriet kvarstår de befogenheter att meddela närmare föreskrifter om försäkringsklasserna som avses i 1 kap. 2 § 2 mom. lagen om utländska försäkringsbolag.

Ministeriet skall fortfarande bevilja försäkringsbolag från tredje land koncession enligt 18 § 1 mom., men Försäkringsinspektionen skall godkänna representationens generalagent. Ministeriets befogenheter skall fortfarande också omfatta utvidgning av koncessionen. Åtgärderna i anslutning till ansökan om koncession skall fortfarande höra till ministeriets uppgifter, liksom även meddelandet av föreskrifter om verksamhetsplanen (20 §).

Ministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om placering av andra mot grundkapitalet svarande tillgångar än säkerhet i fråga om ett försäkringsbolag från tredje land (29 § 3 mom.). Föreskrifter om verksamhetskapitalet meddelas såväl av ministeriet som av Försäkringsinspektionen på det sätt som bestäms genom förordning. Ministeriet meddelar närmare föreskrifter om det s.k. solvenstestet (31 § 2 mom.).

I anslutning till revisionen meddelar social- och hälsovårdsministeriet närmare föreskrifter om den revision som verkställs av representationen för ett försäkringsbolag från tredje land (40 § 1 mom.). De uppgifter som hänför sig till representationens bokslut, bokföringen och täckandet av ansvarsskul-

den när det gäller försäkringsbolag från tredje land delas mellan ministeriet och Försäkringsinspektionen på det sätt som framgår av 40 § 2—5 mom.

Begränsning och återkallande av koncessionen för ett försäkringsbolag från tredje land skall fortfarande höra till ministeriets befogenheter (48 §).

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelse. Avsikten är att lagen skall träda i kraft samtidigt som lagen om Försäkringsinspektionen.

För att den reglering som behövs för försäkringstillsynen skall kunna fortsätta utan avbrott efter att tillsyns- och inspektionsuppgifterna överförs från social- och hälsovårdsministeriet till Försäkringsinspektionen, föreslås det att de tillstånd, föreskrifter, anvisningar och andra beslut som ministeriet utfärdat om försäkringstillsynen och -inspektionen och vilkas utfärdande enligt 85 a § överförs på Försäkringsinspektionen, efter att lagen om Försäkringsinspektionen trätt i kraft skall fortsätta att gälla på tidigare villkor till dess att Försäkringsinspektionen beslutar annorlunda.

1.4. Lagen om försäkringsföreningar

2 kap. Bildande av en försäkringsförening

5 b §. Eftersom tillsynen över försäkringsföreningarna överförs på Försäkringsinspektionen, föreslås det att paragrafens 1 punkt ändras så, att föreningsstadgar inte fastställs, om en betydande bindning bedöms avsevärt försvåra den tillsyn som Försäkringsinspektionen utövar.

8 kap. Ombildning av en försäkringsförening till ett ömsesidigt försäkringsbolag

1 §. Enligt 2 mom. skall, när en försäkringsförening ombildas till ett ömsesidigt försäkringsbolag, social- och hälsovårdsministeriet bevilja det nya bolaget koncession. Försäkringsinspektionen skall dock fastställa den ändring av stadgarna som den ändrade sammanslutningsformen kräver.

10 kap. Bokslut

1 §. Det föreslås att 3 mom. ändras så att till det, på motsvarande sätt som till lagen

om försäkringsbolag, fogas en hänvisning om tillämpning av bokföringslagen på försäkringsföreningar. Dessutom har omnämmandet om föreskrifter som meddelas av social- och hälsovårdsministeriet slopats i momentet, på motsvarande sätt som i 10 kap. 1 § 2 mom. lagen om försäkringsbolag.

3 a §. För närvarande finns bestämmelser om befogenheterna gällande meddelande av föreskrifter och anvisningar om täckandet av försäkringsföreningarnas ansvarsskuld såväl i den paragraf som nu är aktuell som i den förordning som utfärdats med stöd av den (förordningen om täckning av ansvarsskulden i försäkringsföreningar som bedriver direktförsäkringsrörelse 1125/1995, nedan täckningsförordningen). Det föreslås i paragrafen att befogenheterna att meddela föreskrifter om täckande av försäkringsföreningarnas ansvarsskuld skall delas mellan social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen enligt samma principer som i fråga om försäkringsbolagen. Det föreslås att vissa fullmaktsbestämmelser skall överföras från täckningsförordningen direkt till lagen. Som en följd av detta måste också täckningsförordningens 13 § ändras.

Försäkringsinspektionen skall enligt paragrafens 3 mom. fastställa de grunder enligt vilka de tillgångar som motsvarar en försäkringsförenings ansvarsskuld värderas till det gängse värdet. Det är fråga om meddelande av föreskrifter av teknisk natur, eftersom värderingen av tillgångarna redan i lagen har bundits till det gängse värdet. Försäkringsinspektionen har inte rätt att i sina föreskrifter avvika från värderingen av tillgångarna till det gängse värdet.

Enligt den nuvarande ordalydelsen i momentets 6 punkt kan ministeriet av särskilda skäl godkänna att från ansvarsskulden dras av också andra poster än de som får dras av enligt de föregående punkterna. Eftersom avsikten är att ministeriet inte längre skall behandla enskilda ansökningar om undantag, föreslås det att punkten ändras så att ministeriet skall meddela allmänna föreskrifter om de fall då också andra poster än de uttryckligen nämnda kan dras av från ansvarsskulden.

Täckningsförordningen innehåller för närvarande bestämmelser enligt vilka ministeriet har befogenheter att meddela närmare föreskrifter om eller bevilja undantag från bestämmelserna i förordningen. Avsikten är att befogenheterna enligt dessa bestämmelser

vid reformen skall delas mellan ministeriet och Försäkringsinspektionen. Det är motiverat att det redan av lagen framgår både att om täckningen av ansvarsskulden föreskrivs närmare genom förordning och att närmare föreskrifter meddelas med stöd av förordningen i fråga. Det föreslås att paragrafens 5 mom. ändras så att av det framgår såväl bemyndigandet av utfärda förordning som bemyndigandet att meddela föreskrifter.

Enligt det gällande 8 mom. meddelar ministeriet närmare föreskrifter om tillämpningen av paragrafen. Momentet föreslås bli ändrat så, att försäkringsinspektionen kan meddela anvisningar om tillämpningen av paragrafen och av de föreskrifter som meddelats med stöd av den.

4 §. I fråga om en försäkringsförenings placeringsplan gäller i dag täckningsförordningens 13 § och de föreskrifter som ministeriet meddelat med stöd av den. Eftersom det är fråga om ett mycket väsentligt dokument som hänför sig till försäkringsföreningarnas solvens och tillsynen över den, föreslås det att om placeringsplanen skall föreskrivas på lagnivå. Det föreslås att till lagen fogas en ny 4 § i stället för den 4 § som tidigare upphävts, och att i dess 1 mom. föreskrivs om skyldighet för en försäkringsförenings styrelse att göra upp en plan för placering av föreningens tillgångar, dvs. en placeringsplan. I stället för ministeriet skall Försäkringsinspektionen meddela närmare föreskrifter om placeringsplanen.

I fråga om förteckning av täckningen av en försäkringsförenings ansvarsskuld gäller i dag social- och hälsovårdsministeriets föreskrifter. Föreskrifterna har meddelats med stöd av bemyndigandena i 13 § täckningsförordningen. Det föreslås att i 4 § 2 mom. skall föreskrivas om en försäkringsförenings skyldighet att förteckna täckningen av ansvarsskulden och Försäkringsinspektionen ges rätt att meddela närmare föreskrifter om förteckning av täckningen. Försäkringsinspektionen får dessa befogenheter, eftersom det är fråga om meddelande av föreskrifter av teknisk natur.

12 §. Det föreslås att paragrafen ändras på motsvarande sätt som 10 kap. 14 § lagen om försäkringsbolag. Meddelandet av föreskrifter om försäkringsföreningarnas bokföring och bokslut delas således mellan social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen enligt samma principer som i fråga om försäkringsbolagen.

10 a kap. Verksamhetskapital

1 §. I paragrafen föreskrivs om en försäkringsförenings verksamhetskapital och om hur det beräknas.

I 1 mom. finns i dag en bestämmelse enligt vilken en försäkringsförenings tillgångar, skulder och förbindelser definieras och uppskattas med beaktande av deras art enligt de grunder som bestäms av social- och hälsovårdsministeriet. Det föreslås att bestämmelsen upphävs såsom onödig, eftersom den förordning om poster som skall hänföras till en försäkringsförenings verksamhetskapital (462/1995) som meddelats med stöd av paragrafens 2 mom. innehåller de nödvändiga bestämmelserna.

Den nämnda förordningens 3 § innehåller ett bemyndigande enligt vilket social- och hälsovårdsministeriet meddelar närmare föreskrifter om verksamhetskapitalet och om tillämpningen av förordningen. Eftersom rätten att meddela föreskrifter skall framgå av lag, föreslås det att momentet ändras också så att av det framgår såväl bemyndigandet att utfärda förordning som tillsynsmyndighetens bemyndigande att meddela föreskrifter. Avsikten är att förordningens 3 § skall ändras så, att bemyndigandet att meddela föreskrifter överförs från ministeriet till Försäkringsinspektionen. Man avser också att fördela de övriga uppgifter som enligt förordningen skall skötas av ministeriet mellan ministeriet och inspektionen.

12 kap. Tillsynen över försäkringsföreningarna

1 §. Paragrafen föreslås bli ändrad så att av den framgår att försäkringstillsynen och -inspektionen överförs från social- och hälsovårdsministeriet till Försäkringsinspektionen. Det föreslås att i paragrafen slopas den allmänna bestämmelsen enligt vilken ministeriet har rätt att meddela föreskrifter om försäkringsföreningarnas verksamhet. Principen är att ministeriet och Försäkringsinspektionen skall ha rätt att meddela bindande föreskrifter om tillsynsobjekten endast i sådana specifika fall om vilka bestäms särskilt.

2 §. Paragrafen föreslås bli upphävd, eftersom avsikten är att försäkringsföreningsinspektionen skall dras in och dess uppgifter överförs på Försäkringsinspektionen.

5 §. Det föreslås att 1 mom. ändras så, att berättelsen över en försäkringsförenings verksamhet och tillstånd skall tillställas Försäkringsinspektionen i stället för försäkringsföreningsinspektionen.

I 2 mom. föreslås en ändring enligt vilken såväl social- och hälsovårdsministeriet som Försäkringsinspektionen har rätt att av försäkringsföreningarna för fullgörandet av uppgifterna enligt lagen få också andra upplysningar än de upplysningar som avses i 1 mom. och som hänför sig till bokslutet. Rätten att få upplysningar behövs t.ex. vid uppgörandet av olika slag av statistik.

6 §. Rätten att använda sådana tvångsmedel vid tillsynen om vilka bestäms i paragrafen överförs enligt förslaget från social- och hälsovårdsministeriet till Försäkringsinspektionen. Det föreslås att till 1 mom. görs ett tillägg enligt vilket tvångsmedel kan användas också när Försäkringsinspektionen anser ett visst förfarande från försäkringsföreningens sida vara felaktigt eller om föreningen inte iakttar de föreskrifter som Försäkringsinspektionen meddelat med stöd av lagen. Rätten att använda de tvångsmedel om vilka bestäms i 2-4 mom. överförs med stöd av den i 16 kap. föreslagna nya 13 § 1 mom. från ministeriet till Försäkringsinspektionen.

7—10 §. Paragraferna föreslås bli upphävda, eftersom avsikten är att försäkringsföreningsinspektionen skall dras in och dess uppgifter överförs på Försäkringsinspektionen. Genom upphävandet av kapitlets 10 § upphävs också förordningen om försäkringsföreningsinspektionen (1141/1994), som utfärdats med stöd av den.

16 kap. Särskilda stadganden

10 §. Eftersom utöver social- och hälsovårdsministeriet också Försäkringsinspektionen kommer att ha upplysningar som omfattas av försäkringshemligheten, föreslås det att det inledande stycket i 2 mom. ändras så, att rätten att överlämna uppgifter också skall gälla inspektionen. Det föreslås att motsvarande ändring görs också i det inledande stycket i paragrafens 4 mom. och i 4 punkten. I 5 mom. begränsas också Försäkringsinspektionens rätt att överlämna uppgifter som har erhållits av myndigheter i andra EES-stater eller som har erhållits vid revisioner i andra EES-stater.

11 §. I paragrafen föreskrivs om vissa be-

slut av ministeriet som kan verkställas trots besvär. Eftersom det framöver är Försäkringsinspektionen som skall fatta besluten i fråga, föreslås det att paragrafen ändras på motsvarande sätt. I uppräkningsparagrafer nämns inte längre 13 kap. 3 §, eftersom bestämmelsen har upphävts genom lag 451/1995.

13 §. Det föreslås att till kapitlet, på motsvarande sätt som till lagen om försäkringsbolag, fogas en bestämmelse i vilken det föreskrivs om arbetsfördelningen mellan social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen. I 1 mom. konstateras att tillsyns- och inspektionsuppgifterna överförs från ministeriet till Försäkringsinspektionen. I 2 mom. föreskrivs om undantag från 1 mom., dvs. om de uppgifter som fortfarande skall höra till social- och hälsovårdsministeriets befogenheter.

På Försäkringsinspektionen överförs rätten att bevilja en stor försäkringsförening tillstånd att återförsäkra sådan direktförsäkring som har sitt ursprung i hemlandet enligt 1 kap. 4 § 5 mom. och att bevilja tillstånd att inneha aktiemajoriteten i ett aktiebolag som bedriver annan rörelse än försäkringsrörelse enligt 5 § 3 mom. Lagens 2 kap. gäller bildande av en försäkringsförening. Det skall ankomma på Försäkringsinspektionen att bevilja undantag från kravet gällande stiftarnas boningsort (1 § 2 mom.) och att fastställa en försäkringsförenings stadgar enligt 4 §.

Ministeriets uppgifter enligt 4 kap., som gäller ökning av garantikapitalet, och 5 kap., som gäller nedsättning och återbetalning av garantikapitalet, överförs från ministeriet till Försäkringsinspektionen. Likaså överförs social- och hälsovårdsministeriets tillsynsuppgifter enligt 7 kap., som gäller försäkringsföreningens ledning, och enligt bestämmelserna om föreningsstämma i 8 kap. på Försäkringsinspektionen, med undantag av bestämmelsen om ombildning av en försäkringsförening till ett ömsesidigt försäkringsbolag i 8 kap. 1 § 2 mom. Ministeriet skall bevilja en försäkringsförening som ombildats till ett ömsesidigt försäkringsbolag koncession.

Av uppgifterna enligt lagens 9 kap., som gäller revision och särskild granskning, överförs på Försäkringsinspektionen de övriga uppgifterna utom meddelandet av anvisningar om en försäkringsförenings revision enligt 10 § 5 mom.

Av uppgifterna enligt 10 kap., som gäller

bokslut och täckande av ansvarsskulden, överförs på Försäkringsinspektionen meddelandet av föreskrifter om bokslutet och om täckandet av ansvarsskulden enligt vad som föreslås i 10 kap. 3 a, 4 och 12 §. Dessutom överförs på inspektionen de uppgifter om vilka föreskrivs i 3 § 4 och 5 mom., 5 § 1, 2 och 8 mom., 7 § 1 mom. och 8 § 1 punkten.

Föreskrifter om verksamhetskapitalet meddelas av ministeriet och Försäkringsinspektionen med stöd av bemyndigandet i 10 a kap. 1 § 1 mom.

Tillsynen över och inspektionen av försäkringsföreningarna samt användningen av tvångsmedel överförs på Försäkringsinspektionen enligt bestämmelserna i 12 kap. lagen om försäkringsföreningar. Försäkringsföreningsinspektionen dras in. Alla ministeriets uppgifter enligt 13 kap., som gäller likvidation och upplösning, och 14 kap., som gäller fusion och överlåtelse av försäkringsbeståndet, överförs på Försäkringsinspektionen.

I 16 kap., som innehåller särskilda bestämmelser, kommer det inledande stycket i 10 § 2 mom., det inledande stycket i 4 mom. och 4 punkten samt 5 mom. att gälla såväl ministeriet som Försäkringsinspektionen. I övrigt skall bestämmelserna i kapitlet gälla Försäkringsinspektionen.

I 2 mom. föreskrivs om undantag från 1 mom., dvs. om de uppgifter i anslutning till försäkringsverksamheten som fortfarande skall höra till social- och hälsovårdsministeriets befogenheter.

När det gäller befogenheterna i 1 kap. lagen om försäkringsföreningar skall ministeriet för det första meddela föreskrifter om bestämmelsen om små och stora försäkringsföreningar i 1 § 4 mom. och enligt 3 § 3 mom. meddela närmare föreskrifter om försäkringsklasserna. Statsrådet skall enligt 1 § 6 mom. fortfarande ha befogenheter att höja de markbelopp som nämns i paragrafen. Likaså skall statsrådet på basis av 2 kap. 5 § 5 mom. öka de markbelopp som nämns i samma paragraf.

I anslutning till revisionen meddelar social- och hälsovårdsministeriet närmare föreskrifter om en försäkringsförenings revision (9 kap. 10 § 5 mom.). De uppgifter som hänför sig till en försäkringsförenings bokslut och bokföring och täckandet av ansvarsskulden delas mellan ministeriet och Försäkringsinspektionen så som framgår av de ändringar som föreslagits i 10 kap. Föreskrifter

om verksamhetskapalet skall meddelas av såväl ministeriet som inspektionen på det sätt som bestäms genom förordning. Ministeriet skall fortfarande meddela närmare föreskrifter om beräklandet av minimibeloppet av en stor försäkringsförenings verksamhetskaptal (10 a kap. 2 § 3 mom.). Likaså skall befogenheterna när det gäller meddelandet av föreskrifter om villkoren för när ett kapital lån som en försäkringsförening upptagit kan jämföras med eget kapital samt meddelandet av närmare föreskrifter om det s.k. solvenstestet kvarstå hos social- och hälsovårdsministeriet (10 a kap. 4 § och 5 § 2 mom.). Statsrådet skall fortfarande genom sitt beslut ändra de markbelopp som nämns i 10 a kap.

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelse. Avsikten är att lagen skall träda i kraft samtidigt som lagen om Försäkringsinspektionen.

För att den reglering som behövs för försäkringstillsynen skall kunna fortsätta utan avbrott efter att tillsyns- och inspektionsuppgifterna överförs från social- och hälsovårdsministeriet till Försäkringsinspektionen, föreslås det att de tillstånd, föreskrifter, anvisningar och andra beslut som ministeriet utfärdat om försäkringstillsynen och -inspektionen och vilkas utfärdande enligt 16 kap. 13 § överförs på Försäkringsinspektionen, efter att lagen om Försäkringsinspektionen trätt i kraft skall fortsätta att gälla på tidigare villkor till dess att Försäkringsinspektionen beslutar annorlunda.

Försäkringsföreningsinspektionens verksamhet upphör när de föreslagna ändringarna i lagen om försäkringsföreningar träder i kraft och Försäkringsinspektionen inleder sin verksamhet. Inspektionsorganets uppgifter samt tillgångar och skulder överförs fr.o.m. samma tidpunkt på Försäkringsinspektionen. Försäkringsföreningsinspektionens balansslutning var 250 674,39 mk 1997. Tillgångarna bestod huvudsakligen av bankfördringar och aktiva resultatregleringar samt inventarier.

1.5. Lagen om fiskeriförsäkringsföreningar

8 §. Enligt paragrafen skall Försäkringsinspektionen i stället för social- och hälsovårdsministeriet avge utlåtande till jord- och skogsbruksministeriet om en fiskeriförsäkringsförenings allmänna försäkringsvillkor.

1.6. Lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag

1 §. *Lagens tillämpningsområde.* I 3 mom. finns en förteckning över de bestämmelser i lagen om försäkringsbolag som inte tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag. Det föreslås att till 2 kap. lagen om försäkringsbolag fogas en ny 2 a §, där det bestäms om skyldighet för ministeriet att begära Försäkringsinspektionens utlåtande om ett försäkringsbolags ansökan om koncession eller om utvidgning av koncessionen, och att till 10 kap. fogas en ny 3 b §, där det bestäms om uppgörandet av en placeringsplan. Eftersom särskilda bestämmelser om detta finns i 6 § 3 mom. och 28 § lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, föreslås momentet bli ändrat så, att de nämnda bestämmelserna som föreslagits i lagen om försäkringsbolag inte skall tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolagen.

6 §. *Koncession.* I 3 mom. finns en hänvisning till förfarandet vid beviljande, ändring, begränsning och återkallande av koncession enligt lagen om försäkringsbolag. Det föreslås att i 2 mom. tas in en bestämmelse som motsvarar den föreslagna 2 kap. 2 a § lagen om försäkringsbolag och som gäller skyldighet för vederbörande ministerium att begära Försäkringsinspektionens utlåtande om ett arbetspensionsförsäkringsbolags ansökan om koncession.

16 §. *Arbetspensionsförsäkringsbolagets verksamhetskaptal.* Det föreslås att 1 mom. ändras och förtydligas på samma sätt som 11 kap. 1 § 1 mom. lagen om försäkringsbolag, eftersom om de poster som skall hänföras till och dras av från verksamhetskapalet bestäms närmare i förordningen om poster som skall hänföras till försäkringsbolags verksamhetskaptal (462/1995), som tillämpas också på arbetspensionsförsäkringsbolagen. Social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen meddelar med stöd av bemyndigandet i förordningen närmare föreskrifter om verksamhetskapalet.

Det föreslås att bestämmelsen om bemyndigande att utfärda förordning i 2 mom. flyttas till 1 mom.

28 §. *Placeringsplan.* Det föreslås att 3 mom. ändras på motsvarande sätt som lagen om försäkringsbolag så, att Försäkringsinspektionen framöver skall meddela föreskrifter om placeringsplanen.

33 b §. *Tillämpning av bestämmelserna på Försäkringsinspektionen.* I den nya 33 b § 1 mom. bestäms på samma sätt som i den föreslagna 18 kap. 10 a § lagen om försäkringsbolag att vad som i lagen föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium, efter att lagen om Försäkringsinspektionen trätt i kraft gäller Försäkringsinspektionen, om något annat inte följer av 2 mom. Med stöd av 1 mom. behandlar Försäkringsinspektionen följande sakkomplex:

1. *Av Försäkringsinspektionen beviljade tillstånd och undantag.* Enligt 1 mom. är huvudregeln att Försäkringsinspektionen behandlar alla tillstånd och undantag som gäller enskilda arbetspensionsförsäkringsbolag. Tillståndsförfarandet utgör en del av förhåndsövervakningen och betjänar verkställigheten av lagstiftningen och dess syften. Försäkringsinspektionen beviljar följande tillstånd enligt lagen: 4 §: innehav i ett annat arbetspensionsförsäkringsbolag, 5 §: innehav inom ett främmande verksamhetsområde, 7 §: ägarkontroll, 13 §: anhållan om tillsättande av en revisor, 20 §: godkännande av en plan för återställande av en sund finansiell ställning och av en plan för kortfristig finansiering, 26 §: tillstånd att i ringa mån avvika från skötseln av betalningsrörelsen, 29 §: tillståndsförfarandet i fråga om arbetspensionsförsäkringsbolags fusion, överlåtelse av försäkringsbeståndet och delning, 32 §: tillstånd för ett arbetspensionsförsäkringsbolags försäkringsmatematiker att vara försäkringsmatematiker vid ett annat försäkringsbolag och 36 §: undantag från bestämmelserna om ägande och grundkapital i lagens 4 och 5 §. Försäkringsinspektionen skall också bevilja de tillstånd till undantag som avses i 38 § 2 mom. och som gäller beredning och fattande av arbetspensionsförsäkringsbolags placeringsbeslut enligt 27 §.

2. *Försäkringsinspektionens övriga befogenheter och normgivningsbemyndiganden.* De övriga ändringar som avses i 1 mom. hänför sig till de bestämmelser som gör det möjligt för Försäkringsinspektionen att utföra sin tillsynsuppgift. Sådana bestämmelser är bl.a. de bestämmelser om tillsyn som anges särskilt i lagen och som hänför sig till verkställigheten av den samt bestämmelserna om erhållande av information, tillsynsmedel och olika slag av påföljder. I enlighet med detta föreslås det att Försäkringsinspektionen skall ha sådana befogenheter som avses i

lagen i fråga om följande bestämmelser: 8 §: rätt att få uppgifter av delägarna i arbetspensionsförsäkringsbolag, 17 § 3 mom.: fattande av beslut om villkoren för sådant i 1 kap. 4 § 2 mom. lagen om försäkringsbolag avsett kapitallån som kan jämföras med eget kapital, 28 § 2 mom.: bestämmelser om uppgörande och inlämnande av en placeringsplan och 31 §: rätt att omhänderta medel som ett arbetspensionsförsäkringsbolag har i sin besittning i vissa fall.

Med stöd av 2 mom. skall vederbörande ministerium behandla följande sakkomplex:

1. *Social- och hälsovårdsministeriets normgivningsbefogenheter och tillstånd.* Det föreslås att i 2 mom. uppräknas de gällande och föreslagna bestämmelser i fråga om vilka vad som i bestämmelserna föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium fortfarande skall gälla. I bestämmelserna är det antingen fråga om normgivning som förutsätter prövning i större skala eller om till sakinnehållet viktig tillämpning av lag. I enlighet med detta föreslås att normgivningsbefogenheterna eller tillståndsförfarandet skall förbli oförändrat i fråga om följande bestämmelser: 6 §: förfarandet i fråga om ett arbetspensionsförsäkringsbolags koncession, varvid statsrådet fortfarande skall bevilja koncessionen och vederbörande ministerium skall bereda ärendet, 14 § 2 mom.: meddelande av föreskrifter om användningen av ofördelat tilläggsförsäkringsansvar, 15 § 2 mom.: beslut om andra med ansvarsskulden jämförbara poster som skall täckas, 17 § 3 mom.: meddelande av föreskrifter om villkoren för jämförande av kapitallån med ett arbetspensionsförsäkringsbolags eget kapital, 18 § 4 mom.: föreskrifter om överföringar till det ofördelade tilläggsförsäkringsansvaret, 19 § 2 mom.: föreskrifter om ordnande av solvensen på ett sätt som tryggar de försäkrade förmånerna, 21 § 2 mom.: föreskrifter om innehav av arbetspensionsförsäkringsbolagets tillgångar, 23 § 2 mom.: föreskrifter om begränsningar av vinstutdelningen, 25 § 1 mom.: föreskrifter om ställande av säkerhet för arbetspensionsförsäkringsbolagets egna eller ett sådant bolags förpliktelser som hör till arbetspensionsförsäkringsbolagets koncern, 27 § 5 mom.: föreskrifter om beredning och fattande av placeringsbeslut (t.ex. fastställande av vad som kan betraktas som sådana tjänster i anslutning till skötseln av tillgångarna som kompletterar bolagets pla-

ceringsverksamhet).

Kraftträdelse- och övergångsbestämmelser. Avsikten är att lagen skall träda i kraft samtidigt som lagen om Försäkringsinspektionen.

För att den reglering som behövs för försäkringstillsynen skall kunna fortsätta utan avbrott också under den övergångsperiod som följer av lagen, föreslås det att de tillstånd, föreskrifter, anvisningar och andra beslut som social- och hälsovårdsministeriet utfärdat om försäkringstillsynen och -inspektionen skall fortsätta att gälla till dess att Försäkringsinspektionen beslutar annorlunda.

1.7. Lagen om försäkringskassor

8 §. Bestämmelserna om täckning av pensionskassors ansvarsskuld gällde fram till 1998 täckningen inom en kassas olika avdelningar i dess helhet. Den lag om ändring av lagen om försäkringskassor (1322/1997) som trädde i kraft den 1 januari 1998 och som gällde en reform av solvenskraven för pensionskassorna förutsätter att de tillgångar samt intäkter och kostnader som hänför sig till en pensionskassas lagstadgade verksamhet skall hållas åtskilda från den övriga verksamheten. Ändringen börjar enligt ikraftträdelsebestämmelsen gälla den 1 januari 1999, varför de åtgärder som åtskiljandet innebär måste börja vidtas redan under 1998. Avsikten är att social- och hälsovårdsministeriet skall meddela de föreskrifter om detta som lagen förutsätter på hösten 1998.

Bestämmelserna om åtskiljandet kommer till sin natur att vara principiella och allmänna normer som på enhetliga grunder skall gälla alla pensionskassor som bedriver ovan nämnd verksamhet. Dessa normer har också stor ekonomisk betydelse för kassorna. Därför skall enligt 2 mom. vederbörande ministerium också framöver meddela närmare föreskrifter om hur en pensionskassa som bedriver lagstadgad verksamhet skall hålla tillgångarna och skulderna samt intäkterna och kostnaderna åtskilda i fråga om den lagstadgade verksamheten och annan verksamhet.

Försäkringsinspektionen kan dock meddela närmare anvisningar, främst av teknisk natur, om hur vederbörande ministeriums föreskrifter skall tillämpas på en enskild pensionskassa.

66 §. I den gällande 66 § 1 mom. 1 punkten finns en hänvisning till de stadgar som ministeriet fastställer. Eftersom försäkrings-

kassorna efter att lagen trätt i kraft iakttar stadgar som fastställts av såväl ministeriet som Försäkringsinspektionen, föreslås punkten bli ändrad så, att i den inte särskilt nämns vilken myndighet som har fastställt stadgarna. Dessutom föreslås det att momentet ändras så, att den revisorsanmälan som avses i det skall göras till Försäkringsinspektionen.

70 §. Enligt det gällande 3 mom. skall i en kassas bokföring, utan hinder av vad som bestäms i någon annan lag, iaktas 6 kap. lagen om försäkringskassor samt sådana av social- och hälsovårdsministeriet meddelade föreskrifter som följer av försäkringsverksamhetens speciella karaktär. Det föreslås att till momentet fogas en hänvisning till den nya bokföringslagen. Dessutom föreslås det att omnämmandet om föreskrifter som meddelas av social- och hälsovårdsministeriet slopas i momentet, på motsvarande sätt som i 10 kap. 1 § 2 mom. lagen om försäkringsbolag.

77 §. Paragrafen föreslås bli ändrad på motsvarande sätt som 10 kap. 14 § lagen om försäkringsbolag. Befogenheterna att meddela föreskrifter om försäkringskassornas bokföring och bokslut delas således mellan social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen enligt samma principer som i fråga om försäkringsbolagen.

78 §. Den nuvarande bestämmelsen i paragrafen, enligt vilken social- och hälsovårdsministeriets fastställelse skall sökas för de försäkringspremier som skall betalas till en försäkringskassa eller för premieberäkningsgrunderna, gäller såväl den lagstadgade verksamhet som kassan bedriver som den frivilliga verksamheten. Avsikten är att regleringen skall ändras så, att försäkringspremier eller grunderna för den fastställs av Försäkringsinspektionen i fråga om den frivilliga verksamheten. När det gäller en kassas lagstadgade verksamhet skall beräkningsgrunderna fortfarande fastställas av social- och hälsovårdsministeriet med stöd av 12 a § lagen om pension för arbetstagare samt 9 § 3 mom. och 10 § 4 mom. lagen om pension för företagare. Därför föreslås det att paragrafen ändras så, att Försäkringsinspektionen fastställer försäkringspremierna eller grunderna för dem, om inte annat bestäms någon annanstans i lag.

79 §. Det föreslås att 2 mom. ändras så, att social- och hälsovårdsministeriet skall meddela föreskrifter om användningen av

tilläggsförsäkringsansvaret och Försäkringsinspektionen skall bestämma villkoren för indexförhöjningsansvaret.

81 §. Det föreslås att också fastställandet av de grunder i vilka bestäms hur en försäkringskassas ansvarsskuld beräknas samt om fribrev och återköp delas upp på samma sätt som enligt 78 § så, att social- och hälsovårdsministeriet fastställer grunderna i fråga om den lagstadgade verksamheten och Försäkringsinspektionen grunderna i fråga om den frivilliga verksamheten. När det gäller den lagstadgade verksamheten fastställs grunderna på basis av 12 a § lagen om pension för arbetstagare. Det föreslås att det inledande stycket i 1 mom. ändras så, att det förfarande för fastställelse som avses i paragrafen endast gäller kassans frivilliga verksamhet.

83 §. I dag finns befogenheterna i anslutning till meddelandet av föreskrifter och anvisningar om täckande av försäkringskassors ansvarsskuld såväl i den nu aktuella paragrafen som i den förordning som utfärdats med stöd av den. (Förordningen om täckning för försäkringskassors ansvarsskuld 1781/1995, nedan täckningsförordningen). I paragrafen föreslås att befogenheterna att meddela föreskrifter om täckandet av en försäkringskassas ansvarsskuld skall delas mellan social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen enligt samma principer som i fråga om försäkringsbolagen. Vissa fullmaktbestämmelser föreslås bli överförda från täckningsförordningen direkt till lagen. Som en följd av detta måste också 15 § täckningsförordningen ändras.

Försäkringsinspektionen fastställer enligt 3 mom. de grunder enligt vilka de tillgångar som svarar mot en försäkringskassas ansvarsskuld värderas till det gängse värdet. Det är fråga om meddelande av föreskrifter av teknisk natur, eftersom värderingen av tillgångarna redan i lagen har bundits till det gängse värdet. Försäkringsinspektionen har inte rätt att i sina föreskrifter avvika från värderingen av tillgångarna till det gängse värdet.

Enligt den nuvarande ordalydelsen i momentets 3 punkt kan ministeriet av särskilda skäl som avdrag från ansvarsskulden godkänna också andra poster än de som får dras av enligt 1 och 2 punkten. Eftersom avsikten är att ministeriet inte längre skall behandla enskilda ansökningar om undantag, föreslås punkten bli ändrad så, att ministeriet med-

delar allmänna föreskrifter om de fall då från ansvarsskulden kan dras av också andra än de uttryckligen nämnda posterna.

I 4 mom. finns en bestämmelse enligt vilken ministeriet av särskilda skäl kan tillåta eller föreskriva att vissa tillgångar som hör till täckningen skall värderas avvikande från deras gängse värde. Eftersom värderingen av tillgångarna avvikande från det gängse värdet innebär ett undantag från huvudregeln enligt lagen, föreslås det att normgivningsbemyndigandet till dessa delar skall kvarstå hos social- och hälsovårdsministeriet. Befogenheterna gäller föreskrifter på allmän nivå, och ministeriet skall inte behandla enskilda försäkringskassors ansökningar om undantag. Bestämmelsen om värdering av tillgångarna till det gängse värdet har flyttats från momentet till 3 mom.

Täckningsförordningen innehåller för närvarande bestämmelser i vilka ministeriet har bemyndigats att meddela närmare föreskrifter eller bevilja undantag från bestämmelserna i förordningen. Avsikten är att befogenheterna enligt dessa bestämmelser vid reformen skall delas mellan ministeriet och Försäkringsinspektionen. Det är motiverat att det redan av lagen framgår både att om täckningen av ansvarsskulden föreskrivs närmare genom förordning och att närmare föreskrifter om saken meddelas med stöd av förordningen. Det föreslås att 5 mom. ändras så, att av det framgår såväl bemyndigandet att utfärda förordning som bemyndigandet att meddela föreskrifter.

Enligt det gällande 8 mom. meddelar ministeriet närmare föreskrifter om tillämpningen av paragrafen. Momentet föreslås bli ändrat så, att Försäkringsinspektionen i stället för ministeriet kan meddela anvisningar om tillämpningen av paragrafen och av de föreskrifter som meddelats med stöd av den.

83 a §. Det föreslås att det i 1 mom. avsedda ansökningsförfarandet gällande återbetalning av övertäckning till delägare i en pensionskassa som endast beviljar tilläggsförmåner överförs till Försäkringsinspektionen. Eftersom en försäkringskassas tillgångar enligt lagen i regel värderas till det gängse värdet, föreslås det att vederbörande ministerium vid behov kan meddela allmänna föreskrifter som gäller alla försäkringskassor om att värdet av vissa tillgångar som hör till täckningen beräknas avvikande från det gängse värdet vid uppskattningen av övertäckningen. På motsvarande sätt föreslås

det att det i 3 mom. avsedda ansökningsförfarandet gällande återbetalning av den överskjutande delen av verksamhetskapitalet till delägarna i en pensionskassa som bedriver verksamhet enligt APL överförs till Försäkringsinspektionen.

I 3 mom. föreslås att vederbörande ministerium vid behov kan meddela allmänna föreskrifter som gäller alla försäkringskassor om att vissa poster lämnas obeaktade när den överskjutande delen av verksamhetskapitalet i fråga om verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare uppskattas, och att värdet av vissa tillgångar beräknas avvikande från deras gängse värde.

Det föreslås att 5 mom. ändras så, att Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om ansökan enligt paragrafen och om de uppgifter som skall lämnas i ansökan. Det föreslagna normgivningsbemyndigandet omfattar således endast det tekniska genomförandet av ansökningsförfarandet.

83 b §. Det föreslås att 1 mom. ändras och förtydligas på motsvarande sätt som 11 kap. 1 § 1 mom. lagen om försäkringsbolag, eftersom det i fråga om pensionskassor på motsvarande sätt i förordningen om poster som skall hänföras till verksamhetskapitalet i pensionskassor som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare (1324/1997) bestäms om de poster som skall hänföras till en pensionskassas verksamhetskapital och som skall dras av från detta. Ändringen medför inga ändringar i paragrafens sakinnehåll.

83 e §. Enligt det gällande 4 mom. meddelar social- och hälsovårdsministeriet närmare föreskrifter om tillämpningen av paragrafen. I praktiken har detta inneburit meddelande av föreskrifter om uppgörande och inlämnande av de planer som avses i paragrafen. Eftersom det enbart är fråga om normer av teknisk natur och verkställighetsnatur, föreslås det att Försäkringsinspektionen skall meddela normerna.

83 f §. Beträffande försäkringskassornas placeringsplan gäller i dag täckningsförordningens 15 § och de föreskrifter som ministeriet meddelat med stöd av den. Eftersom placeringsplanen är mycket väsentlig med tanke på försäkringsbolagets solvens och tillsynen över den, föreslås det att om placeringsplanen skall föreskrivas på lagnivå. Det föreslås att till lagen fogas en ny 83 f §, i vars 1 mom. det föreskrivs om skyldighet för en försäkringskassas styrelse att göra upp

en plan för placering av kassans tillgångar, dvs. en placeringsplan. Uppgörandet av en placeringsplan gäller endast sådana försäkringskassor som enligt 83 § skall täcka ansvarsskulden. I stället för ministeriet skall Försäkringsinspektionen meddela närmare föreskrifter om placeringsplanen.

I fråga om förteckningen av försäkringskassornas ansvarsskuld gäller i dag social- och hälsovårdsministeriets föreskrifter. Föreskrifterna har meddelats med stöd av bemyndigandet i 15 § täckningsförordningen. Nu föreslås det att i 2 mom. skall bestämmas om försäkringskassans skyldighet att förteckna täckningen av ansvarsskulden och Försäkringsinspektionen ges rätt att meddela närmare föreskrifter om förteckningen av täckningen. Försäkringsinspektionen får dessa befogenheter, eftersom det är fråga om meddelande av föreskrifter av teknisk natur.

90 §. I paragrafen föreskrivs om att en försäkringskassa har rätt att i ett för allt betala ut ålders- eller familjepension eller på fribrev baserad invalidpension av en viss storlek. Paragrafen föreslås bli ändrad så, att meddelandet av föreskrifter om engångsbetalningar i fråga om frivilliga pensioner överförs på Försäkringsinspektionen. När det gäller de lagstadgade pensionerna fastställer social- och hälsovårdsministeriet fortfarande på basis av 19 b § lagen om pension för arbetstagare grunderna för engångsbetalningar.

96 §. Paragrafens 1 mom. har ändrats i enlighet med de tillsynsbefogenheter som Försäkringsinspektionen föreslås få.

97 §. I 2 mom. föreslås en bestämmelse som berättigar såväl social- och hälsovårdsministeriet som Försäkringsinspektionen att, för fullgörandet av uppgifterna enligt lagen, av en kassa få också andra upplysningar än de upplysningar som nämns i 1 mom. och som hänför sig till bokslutet. Bestämmelsen behövs bl.a. för uppgörandet av olika slag av statistik och internationella jämförelser.

99 §. Det föreslås att 1 mom. ändras så att Försäkringsinspektionen, som inrättas, skall ha rätt att använda tillsynsmedel, dvs. att uppmana en kassa att rätta till saken inom en utsatt tid, om kassan har gjort sig skyldig till missbruk eller om grunderna för kassans verksamhet inte längre överensstämmer med lagen.

111 §. I den gällande 111 § 1 mom. 2 punkten finns en hänvisning till de stadgar som social- och hälsovårdsministeriet fast-

ställer. Eftersom försäkringskassorna efter att lagen trätt i kraft iakttar stadgar som fastställt av såväl ministeriet som Försäkringsinspektionen, föreslås punkten bli ändrad så, att i den inte särskilt nämns vilken myndighet som har fastställt stadgarna.

165 §. Eftersom utöver vederbörande ministerium också Försäkringsinspektionen enligt lagförslaget kan ha sådana i paragrafen avsedda uppgifter som omfattas av tystnadsplikt, har 2 och 4 mom. kompletterats på motsvarande sätt.

167 §. Paragrafens 1 mom. har kompletterats så, att också Försäkringsinspektionen framöver kan publicera sådana uppgifter som avses i paragrafen. Härigenom kan bägge myndigheterna bl.a. publicera statistiska uppgifter som grundar sig på bokslutsuppgifterna.

Eftersom såväl vederbörande ministerium som Försäkringsinspektionen framöver kan ha kassors bokslut i sin besittning, har 2 mom. kompletterats på motsvarande sätt.

168 §. Paragrafen föreslås bli ändrad så, att tillsynen över försäkringskassaföreningen överförs på Försäkringsinspektionen. Däremot skall social- och hälsovårdsministeriet också framöver fastställa föreningens stadgar.

170 §. Det föreslås att 2 mom. ändras så, att Försäkringsinspektionen framöver skall kunna bestämma att en försäkringsteknisk analys skall göras också vid andra tidpunkter än vartannat år. Dessutom kan inspektionen meddela anvisningar om uppgörandet av analysen.

172 a §. I den nya 172 a § bestäms, på samma sätt som i 18 kap. 10 a § lagen om försäkringsbolag, att vad som i lagen föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet efter att lagen om Försäkringsinspektionen trätt i kraft skall gälla Försäkringsinspektionen, om något annat inte följer av 2 mom. Med stöd av 1 mom. behandlar Försäkringsinspektionen följande sakkomplex:

1. Av Försäkringsinspektionen beviljade tillstånd och undantag. Eftersom huvudregeln är att Försäkringsinspektionen behandlar alla tillstånd och undantag som gäller enskilda försäkringsanstalter, överförs till inspektionen bl.a. följande tillståndsförfaranden enligt lagen: 7 §: en försäkringskassas upptagning av lån och delägarkontroll, 2 kap.: bildande av en försäkringskassa jämte förfaranden för fastställande av stadgarna, 83 a §: återbetalning av övertäckning och av

den överskjutande delen av verksamhetskapitalet till delägarna, 11 kap.: likvidation och upplösning, 12 kap.: fusion och ansvarsöverföring och 13 kap.: delning. Fastställandet av grunderna för försäkringspremierna och ansvarsskulden delas mellan ministeriet och Försäkringsinspektionen på basis av om det är fråga om lagstadgad eller frivillig verksamhet.

2. Försäkringsinspektionens övriga befogenheter och normgivningsbemyndiganden. Enligt förslaget skall Försäkringsinspektionen behandla bl.a. följande ärenden: 61 §: förordnande av en revisor i vissa fall, 9 kap.: tillsynen över försäkringskassorna och tillsynsmedel och 10 kap.: ärenden som gäller försäkringskasseregistret.

Med stöd av 2 mom. skall social- och hälsovårdsministeriet behandla följande sakkomplex:

1. Social- och hälsovårdsministeriets normgivningsbefogenheter och tillstånd. Det föreslås att i 2 mom. uppräknas de gällande och föreslagna bestämmelser i fråga om vilka vad som i bestämmelserna föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium fortfarande skall gälla. Det föreslås att normgivningsbefogenheterna och tillståndsförfarandet skall kvarstå hos ministeriet bl.a. i följande fall enligt lagen: föreskrifter om att medel enligt 8 § skall hållas åtskilda från varandra, 65 §: föreskrifter om revisionsberättelsen, 77 §: föreskrifter om de scheman som skall iakttas vid upprättandet av resultaträkningen och balansräkningen samt om bilageuppgifterna, 79 §: föreskrifter om användning av tilläggsförsäkringsansvaret för täckande av olika förluster och nedsättning av försäkringspremierna, 83 §: värdering av tillgångarna i avvikelser från det gängse värdet och 83 d §: överföringar till tilläggsförsäkringsansvaret. Social- och hälsovårdsministeriet utser också medlemmarna i försäkringskassenämnden och fastställer nämndens reglemente.

I kraftträdelse- och övergångsbestämmelse. Avsikten är att lagen skall träda i kraft samtidigt som lagen om Försäkringsinspektionen.

För att den reglering som behövs för försäkringstillsynen skall kunna fortsätta utan avbrott också under den övergångsperiod som följer av lagen, föreslås det att de tillstånd, föreskrifter, anvisningar och andra beslut som social- och hälsovårdsministeriet utfärdat om försäkringstillsynen och -inspek-

tionen skall fortsätta att gälla till dess att Försäkringsinspektionen beslutar annorlunda.

1.8. Lagen om pensionsstiftelser

6 §. Enligt 4 mom. skall vederbörande ministerium också i framtiden meddela närmare föreskrifter om hur medlen och eventuella skulder samt intäkter och kostnader för en avdelning skall hållas åtskilda från varandra. Dessa föreskrifter är normer som gäller alla pensionsstiftelser på lika grunder och som är av anmärkningsvärd ekonomisk betydelse. Försäkringsinspektionen skall enligt förslaget dock kunna meddela närmare anvisningar av teknisk natur om hur de föreskrifter som vederbörande ministerium har meddelat skall tillämpas på en enskild pensionsstiftelse.

36 a §. I gällande 36 a § 1 mom. 1 punkten ingår en hänvisning till de av ministeriet fastställda stadgarna. Eftersom pensionsstiftelserna efter det att lagen trätt i kraft iakttar stadgar som fastställts av både ministeriet och Försäkringsinspektionen, föreslås att punkten ändras så, att det i den inte särskilt nämns vilken myndighet som har fastställt stadgarna. Dessutom föreslås att 1 mom. ändras så, att den anmälan som avses i momentet och som en revisor gör, skall lämnas till Försäkringsinspektionen.

37 §. Det föreslås att till 3 mom. fogas en hänvisning till den nya bokföringslagen. Dessutom föreslås att, på motsvarande sätt som i fråga om 10 kap. 1 § 2 mom. lagen om försäkringsbolag, slopas omnämmandet om föreskrifter som social- och hälsovårdsministeriet meddelar.

42 §. Det föreslås att paragrafen ändras på motsvarande sätt som 10 kap. 14 § lagen om försäkringsbolag. Befogenheterna att meddela föreskrifter om pensionsstiftelsernas bokföring och bokslut delas således mellan social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen enligt samma principer som i fråga om försäkringsbolagen.

43 §. Det föreslås att befogenheterna att meddela föreskrifter om beräkandet av en pensionsstiftelses pensionsansvar delas enligt samma principer som anges i 81 § lagen om försäkringskassor. Bestämmelser om detta föreslås ingå i ett nytt 3 mom. I fråga om frivilliga tilläggs pensioner föreslås Försäkringsinspektionen i de fall som avses i 2 mom. 1, 2 och 4 punkten meddela föreskrifter om beräkandet av pensionsansvaret

samt i fråga om lagstadgade pensioner social- och hälsovårdsministeriet med stöd av 12 a § lagen om pension för arbetstagare. I fråga om 3 mom. föreslås att föreskrifterna om beräkandet av pensionsansvaret i likhet med gällande praxis skall meddelas av social- och hälsovårdsministeriet.

Dessutom har 2 mom. 3 och 4 punkten kompletterats så, att ministeriet kan meddela föreskrifter om tillämpningen av 3 punkten och Försäkringsinspektionen om tillämpningen av 4 punkten. Utan dessa tillägg skulle myndigheterna inte kunna meddela föreskrifter om användningen av tilläggsförsäkringsansvaret eller indexförhøjningsansvaret, eftersom befogenheten att meddela föreskrifter gäller enbart beräkandet av pensionsansvaret.

45 §. Det föreslås att det i 4 mom. avsedda ansökningsförfarande, enligt vilket den överskjutande delen i verksamhetskapitalet i en B-pensionsstiftelse eller AB-pensionsstiftelses B-avdelning kan återbetalas till arbetsgivaren, skall överföras till Försäkringsinspektionen på motsvarande sätt som gäller återbetalning av en överskjutande del i verksamhetskapitalet till delägarna i en pensionskassa som bedriver verksamhet enligt APL. Social- och hälsovårdsministeriet skall vid behov kunna meddela sådana allmänna föreskrifter som gäller alla pensionsstiftelser och enligt vilka vissa poster lämnas obeaktade i verksamhetskapitalet när den överskjutande delen uppskattas, och att värdet av vissa tillgångar beräknas avvikande från deras gängse värde.

Det föreslås att det i 5 mom. avsedda ansökningsförfarande, enligt vilket övertäckningen i en A-pensionsstiftelse eller AB-pensionsstiftelses A-avdelning kan återbetalas till arbetsgivaren, skall överföras till Försäkringsinspektionen på motsvarande sätt som gäller återbetalning av övertäckning till delägarna i en pensionskassa som beviljar enbart tilläggsförmåner. Eftersom en pensionsstiftelses tillgångar enligt lag i princip skall uppskattas till gängse värde föreslås att vederbörande ministerium vid behov skall kunna meddela sådana allmänna föreskrifter som gäller alla pensionsstiftelser och enligt vilka värdet av vissa tillgångar som hör till täckningen beräknas avvikande från det gängse värdet vid uppskattningen av övertäckningen.

Vidare föreslås att 6 mom. ändras på motsvarande sätt som 83 a § 5 mom. lagen om

försäkringskassor.

46 §. Bestämmelser om bemyndigande i anslutning till meddelandet av föreskrifter och anvisningar som gäller täckande av pensionsstiftelsernas pensionsansvar ingår för närvarande både i föreliggande paragraf och i den förordning (förordning om täckning för pensionsstiftelsers pensionsansvar 1780/1995, nedan täckningsförordningen) som givits med stöd av den. Det föreslås att bemyndigande att meddela föreskrifter om täckande av pensionsstiftelsens pensionsansvar i 46 § skall delas upp mellan social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen i enlighet med sammam principer som gäller i fråga om försäkringsbolagen. Det föreslås att vissa bestämmelser om bemyndigande flyttas över från täckningsförordningen direkt till lagen. Till följd av det måste också 18 § i täckningsförordningen ändras.

Det föreslås att Försäkringsinspektionen i enlighet med 3 mom. skall bestämma de grunder enligt vilka de tillgångar som motsvarar pensionsstiftelsens pensionsansvars bruttobelopp värderas till gängse värde. Det är här fråga om ett snarast tekniskt meddelande av bestämmelser, eftersom värderingen av tillgångar redan i lagen är knuten till det gängse värdet. Försäkringsinspektionen skall inte ha rätt att i sina bestämmelser avvika från värderingen av tillgångar till gängse värde.

Enligt den nuvarande 3 mom. 3 punkten kan ministeriet av särskilda skäl för täckning för pensionsansvarets bruttobelopp godkänna även andra poster än de i 3 mom. 1 och 2 punkten angivna avdragbara posterna. Eftersom avsikten är att ministeriet inte längre skall behandla enskilda ansökningar om tillstånd till undantag, föreslås att punkten ändras så, att ministeriet meddelar allmänna föreskrifter om de fall där det från pensionsansvarets bruttobelopp kan dras av också andra poster än de som uttryckligen nämns.

I 4 mom. finns en bestämmelse enligt vilken ministeriet av särskilda skäl kan tillåta eller bestämma att vissa tillgångar som tillhör täckningen värderas avvikande från det gängse värdet. Eftersom en värdering av tillgångarna på ett sätt som avviker från det gängse värdet innefattar ett undantag från den i lagen angivna huvudregeln, föreslås att bemyndigandet att meddela normer till denna del kvarstår hos social- och hälsovårdsministeriet. Avsikten är att ministeriets be-

myndigande att meddela föreskrifter skall vara på generell nivå och att ministeriet inte skall behandla de enskilda pensionsstiftelsernas ansökningar om tillstånd till undantag. Den bestämmelse i momentet som gäller värderingen av tillgångar till gängse värde har flyttats till 3 mom.

Täckningsförordningen innehåller för närvarande bestämmelser enligt vilka ministeriet har bemyndigats att meddela närmare föreskrifter och undantag från bestämmelserna i förordningen. Avsikten är att befogenheterna enligt dessa bestämmelser i samband med reformen skall fördelas mellan ministeriet och Försäkringsinspektionen. Det kan lämpligen redan av lagen framgå att det i fråga om pensionsansvarets täckning inte bara bestäms närmare genom förordning, utan också meddelas närmare föreskrifter på grundval av förordningen i fråga. Det föreslås att 5 mom. ändras så, att av det framgår såväl bemyndigande att utfärda förordning som bemyndigande att meddela föreskrifter.

I nuvarande 7 mom. ingår en bestämmelse om att de tillgångar som hör till täckningen skall förtecknas och förvaras åtskiljs från pensionsstiftelsens övriga tillgångar. Nu föreslås att Försäkringsinspektionen skall berättigas att närmare bestämma om hur täckningen skall förtecknas. Denna befogenhet föreslås tillkomma Försäkringsinspektionen, eftersom det här är fråga om sådant meddelande av föreskrifter som är av teknisk natur.

Enligt nuvarande 8 mom. utfärdar social- och hälsovårdsministeriet närmare anvisningar om tillämpningen av 46 §. Det föreslås att momentet ändras så, att Försäkringsinspektionen, och inte ministeriet, skall ha rätt att meddela anvisningar om tillämpningen av denna paragraf och av de föreskrifter som meddelats med stöd av den.

47 §. Det föreslås att 4 och 5 mom. ändras så att de till sitt innehåll motsvarar 46 § 7 och 8 mom. Det föreslås att Försäkringsinspektionen skall ha rätt att meddela närmare föreskrifter om förtecknandet av täckningen samt att meddela anvisningar om tillämpningen av denna paragraf och av de föreskrifter som meddelats med stöd av den.

47 a §. Pensionsstiftelsernas placeringsplan berörs för närvarande av 18 § täckningsförordningen och av de föreskrifter som ministeriet meddelat med stöd av den. Eftersom det här är fråga om ett jämförelsevis viktigt dokument nära relaterat till pensionsstiftel-

sens solvens och tillsynen över den, föreslås att det skall bestämmas om placeringsplanen på lagnivå. Det föreslås att till lagen fogas en ny 47 a §, enligt vilken en pensionsstiftelses styrelse skall göra upp en plan för placeringen av stiftelsens tillgångar, dvs. en placeringsplan. Försäkringsinspektionen - inte ministeriet - skall kunna meddela närmare föreskrifter om placeringsplanen.

48 §. I 7 mom. föreslås en komplettering vad gäller Försäkringsinspektionens befogenhet att meddela föreskrifter.

48 a §. Det föreslås att paragrafen ändras och preciseras i motsvarighet till 11 kap. 1 § 1 mom. lagen om försäkringsbolag och 83 b § 1 mom. lagen om försäkringskassor, eftersom det i fråga om de poster som hänförs till en B-pensionsstiftelses och en AB-pensionsstiftelses B-avdelnings verksamhetskapital samt de poster som skall dras av därifrån bestäms i förordningen om poster som skall hänföras till verksamhetskapitalet i pensionsstiftelser som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare (1326/1997). Ändringen föranleder inga ändringar i paragrafens sakinhåll.

48 d §. Det föreslås att 4 mom. ändras på motsvarande sätt som 83 e § 4 mom. lagen om försäkringskassor.

54 §. I paragrafen bestäms om en pensionsstiftelses rätt att som ett engångsbelopp betala ut ålders- eller familjepension eller på fribrev baserad invalidpension enligt ett visst belopp. Det föreslås att paragrafen ändras så, att meddelandet av föreskrifter gällande engångsbetalning i fråga om frivilliga tilläggs-pensioner överförs till Försäkringsinspektionen. I fråga om de lagstadgade pensionerna skall bestämmandet av grunderna för en engångsbetalning kvarstå hos social- och hälsovårdsministeriet i enlighet med 19 b § lagen om pension för arbetstagare.

64 §. Det föreslås att 1 mom. ändras i enlighet med den tillsynsbefogenhet som avses bli påförd den tilltänkta Försäkringsinspektionen.

65 §. Det föreslås att 2 mom. ändras på motsvarande sätt som 97 § 2 mom. lagen om försäkringskassor.

67 §. Det föreslås att 1 mom. ändras på motsvarande sätt som 99 § 1 mom. lagen om försäkringskassor.

109 §. Eftersom det när den föreslagna lagen om Försäkringsinspektionen träder i kraft i de fall som avses i paragrafen kan vara fråga om både vederbörande minis-

teriums och Försäkringsinspektionens föreskrifter, har paragrafen kompletterats på motsvarande sätt.

110 §. Paragrafen har kompletterats på motsvarande sätt som 109 §.

123 §. I paragrafen bestäms om hur pensionsansvaret och de tillgångar som motsvarar ansvaret fördelas mellan nya arbetsgivare när en ursprunglig arbetsgivarsammanslutning delas upp i flera arbetsgivarsammanslutningar. Enligt gällande 2 mom. meddelar social- och hälsovårdsministeriet närmare föreskrifter om tillämpningen av paragrafen. Det föreslås att detta 2 mom. upphävs, eftersom det är onödigt i och med att man för fördelningen av pensionsansvaret och de tillgångar som motsvarar ansvaret för närvarande måste inhämta social- och hälsovårdsministeriets och i framtiden Försäkringsinspektionens samtycke. I samband med att samtycke beviljas kan man övervaka att fördelningen av pensionsansvaret och tillgångarna mellan arbetsgivarna sker på tillbörligt sätt.

132 §. Eftersom Försäkringsinspektionen utöver vederbörande ministerium i enlighet med lagförslaget kan ha i paragrafen avsedda uppgifter som omfattas av tystnadsplikten har 2 och 4 mom. kompletterats på motsvarande sätt.

134 §. I paragrafen har gjorts kompletteringar motsvarande 167 § lagen om försäkringskassor.

135 §. Det föreslås att 2 mom. ändras så, att pensionsstiftelsen i framtiden skall göra en anmälan till Försäkringsinspektionen om att en försäkringsmatematiker har anställts eller avgått.

136 §. I paragrafen har gjorts kompletteringar motsvarande 170 § lagen om försäkringskassor.

137 a §. Nya 137 a § motsvarar till sitt innehåll 18 kap. 10 a § lagen om försäkringsbolag och 172 a § lagen om försäkringskassor.

Med stöd av 1 mom. skall Försäkringsinspektionen behandla följande sakkomplex:

1. *Av Försäkringsinspektionen beviljade tillstånd och undantag.* Försäkringsinspektionen föreslås behandla följande tillstånd och undantag: 4 §: pensionsstiftelsens delägar-kontroll, 2 kap.: grundande av pensionsstiftelse och förfarande för fastställande av stadgar, 45 §: återbetalning till arbetsgivare av övertäckning och överskjutande del, 10 kap.: likvidation och upplösning och 11 kap.: fu-

sion av pensionsstiftelse och överlåtelse av försäkringsverksamheten. Fastställandet av beräkningsgrunderna för pensionsansvaret föreslås bli fördelat mellan ministeriet och Försäkringsinspektionen beroende på om det är fråga om lagstadgade pensioner eller frivilliga tilläggs pensioner.

2. *Försäkringsinspektionens övriga befogenheter och normgivningsbemyndiganden.* Enligt förslaget skall Försäkringsinspektionen behandla bl.a. följande ärenden: 8 kap.: tillsynen över pensionsstiftelserna och metoderna för tillsynen, 9 kap.: ärenden som gäller registret över pensionsstiftelser samt meddelandet av föreskrifter och anvisningar i ärenden som anges i 42 §.

Med stöd av 2 mom. skall social- och hälsovårdsministeriet behandla följande sakkomplex:

1. *Social- och hälsovårdsministeriets normgivningsbefogenheter och tillstånd.* Normgivningsbefogenheterna och tillståndsförfarandet avses i bl.a. följande i lagen avsedda fall kvarstå hos ministeriet: 6 §: bestämmelserna om att medlen för en avdelning skall hållas åtskilda från varandra, 36 §: föreskrifterna om revisionsberättelsen, 42 §: föreskrifterna om de scheman som skall iakttagas vid upprättandet av en pensionsstiftelses resultaträkning och balansräkning samt om bilageuppgifter, 43 §: föreskrifterna om användande av tilläggsförsäkringsansvaret för täckande av förluster och sänkande av understödsavgifter, 45 och 46 §§: värderingen av tillgångar avvikande från deras gängse värde, 48 c §: utökande av tilläggsförsäkringsansvaret och upplösande av detta genom understödsavgifterna, 88 §: överförandet av verksamhetskapital och 120 §: överföringen av överteckning från en avdelning till en annan.

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelse. Lagen avses träda i kraft samtidigt som lagen om Försäkringsinspektionen.

För att den reglering som behövs för försäkringstillsynen skall kunna fortsätta utan avbrott också under den övergångsperiod som följer av lagen, föreslås det att de tillstånd, föreskrifter, anvisningar och andra beslut som social- och hälsovårdsministeriet utfärdat om försäkringstillsynen och -inspektionen skall fortsätta att gälla till dess att Försäkringsinspektionen beslutar något annat.

1.9. Lagen om försäkringsmäklare

1 §. Det föreslås att 2 mom. ändras så att registerföringen över försäkringsmäklare överförs från social- och hälsovårdsministeriet till Försäkringsinspektionen.

3 §. I det inledande stycket i 1 mom. bestäms om skyldighet för Försäkringsinspektionen att registrera en fysisk person som försäkringsmäklare.

4 §. I det inledande stycket bestäms om skyldighet för Försäkringsinspektionen att registrera en sammanslutning som försäkringsmäklare.

5 §. Enligt 2 mom. skall ändringar i registeruppgifterna utan dröjsmål anmälas till Försäkringsinspektionen.

10 §. Det föreslås att 2 mom. ändras så att den försäkring som försäkringsmäklaren är skyldig att teckna eller den säkerhet som han är skyldig att ställa skall godkännas av Försäkringsinspektionen.

11 §. I 2 mom. bestäms om provisioner och arvoden som skall betalas för förmedling av lagstadgade försäkringar. Dessa provisioner och arvoden kan nu betalas bara enligt grunder som social- och hälsovårdsministeriet fastställer, eftersom ministeriet fastställer även beräkningsgrunderna för lagstadgade försäkringar. Av praktiska orsaker föreslås att momentet ändras så att social- och hälsovårdsministeriet ersätts med termen myndighet. Med myndighet avses även framdeles social- och hälsovårdsministeriet, eftersom ministeriet alltjämt kommer att fastställa beräkningsgrunderna för lagstadgade försäkringar.

15 §. I paragrafen bestäms om tillsynen över försäkringsmäklare.

Enligt 1 mom. överförs tillsynen över och granskningen av försäkringsmäklare från social- och hälsovårdsministeriet till Försäkringsinspektionen.

I 2 mom. föreslås en sådan ändring att såväl social- och hälsovårdsministeriet som Försäkringsinspektionen skall ha rätt att av försäkringsmäklarna få alla handlingar, upplysningar och utredningar som behövs för fullgörande av de uppgifter som anges i lagen.

Enligt den ändring som föreslås i 3 mom. skall försäkringsmäklaren när rörelse inleds eller upphör utan dröjsmål anmäla detta till Försäkringsinspektionen.

Enligt 4 mom. skall en berättelse över rörelsen årligen tillställas Försäkringsinspektionen i stället för social- och hälsovårdsministeriet.

16 §. Enligt den ändring som föreslås i paragrafen skall Försäkringsinspektionen meddela närmare föreskrifter om registrering av försäkringsmäklare och om förutsättningarna för registrering. Social- och hälsovårdsministeriet skall alltjämt meddela närmare föreskrifter om de försäkringar som försäkringsmäklarna skall ha och om de säkerheter som de skall ställa.

17 §. I paragrafen bestäms om de tvångsmedel som står till buds för social- och hälsovårdsministeriet.

Det föreslås att befogenheten att använda de tvångsmedel som är uppräknade i 1 mom. överförs till Försäkringsinspektionen. Enligt 2 mom. skall Försäkringsinspektionen kunna förena en uppmaning eller ett förbud med vite. Enligt 3 mom. skall Försäkringsinspektionen kunna förbjuda en försäkringsmäklare att fortsätta med sin verksamhet, om han inte iakttar en uppmaning eller ett förbud som Försäkringsinspektionen har meddelat. I sista hand skall Försäkringsinspektionen kunna återkalla registreringen av försäkringsmäklaren.

Enligt 4 mom. skall Försäkringsinspektionen kunna återkalla registreringen av en försäkringsmäklare, om förutsättningarna för inledande av verksamheten inte längre uppfylls eller om de förhållanden som rådde när han registrerades har förändrats så att han inte längre kunde registreras som försäkringsmäklare.

18 §. Enligt den ändring som föreslås i paragrafen skall försäkringsmäklarnas tillsynsavgift fastställas av social- och hälsovårdsministeriet på framställning av Försäkringsinspektionen.

19 §. Eftersom inte bara social- och hälsovårdsministeriet utan också Försäkringsinspektionen kommer att inneha information som omfattas av försäkringshemligheten, föreslås att 2 mom. ändras så att rätten att lämna upplysningar till de myndigheter som nämns i momentet gäller också Försäkringsinspektionen.

22 §. Eftersom försäkringsmäklarregistret enligt den ändring som föreslås i 1 § 2 mom. kommer att föras av Försäkringsinspektionen, föreslås att motsvarande ändring företas i föreliggande paragraf.

23 §. Enligt paragrafen kan vissa beslut

som givits av social- och hälsovårdsministeriet verkställas även om besvär har anförts. Eftersom de beslut och förordnanden som avses i de uppräknade lagrummen i stället för av social- och hälsovårdsministeriet kommer att ges av Försäkringsinspektionen, föreslås att paragrafen ändras på motsvarande sätt. Dessutom föreslås att hänvisningen till 21 § 1, 2 och 4 mom. slopas i momentet, eftersom de nämnda lagrummen har upphävts genom lag 76/1998.

24 §. Det föreslås att paragrafen kompletteras så att framdeles även Försäkringsinspektionen skall kunna publicera sådan information som avses i paragrafen. Därigenom blir det möjligt för vardera myndigheten att publicera bl.a. statistiska uppgifter som byggs på bokslutet.

Med undantag av de uppgifter som nämns i lagrummen ovan, kommer social- och hälsovårdsministeriet att bibehålla alla andra uppgifter som det har enligt lagen om försäkringsmäklare.

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser. Lagen föreslås träda i kraft samtidigt som lagen om Försäkringsinspektionen.

För att det utan avbrott skall finnas nödvändiga regler för tillsynen över försäkringsmäklarverksamheten även sedan tillsyns- och granskningsuppgifterna har överförts från social- och hälsovårdsministeriet till Försäkringsinspektionen, föreslås att de tillstånd, föreskrifter, anvisningar och andra beslut som ministeriet har utfärdat om tillsynen över och granskningen av försäkringsmäklare och vilkas utfärdande när lagen träder i kraft överförs på Försäkringsinspektionen, skall fortsätta att gälla på tidigare villkor tills Försäkringsinspektionen beslutar något annat.

1.10. Patientskadelagen

4 §. Enligt 2 mom. är den som underlåtit att ta försäkring för ansvarighet enligt patientskadelagen skyldig att betala högst tio-dubbel försäkringspremie. Enligt förslaget ändras momentet så att Försäkringsinspektionen i stället för social- och hälsovårdsministeriet skall meddela föreskrifter om hur den försäkringspremie som ligger till grund för den förhöjda premien skall beräknas.

5 §. I 3 mom. bestäms om patientförsäkringsföreningen och om dess uppgifter. Föreningen sköter bl.a. betalningen av ersättningar i samband med likvidation eller kon-

kurs sedan försäkringsbeståndet jämte mot detta svarande tillgångar har överförts till föreningen. Enligt momentet vidtar föreningens skyldighet att betala ersättningar vid den tidpunkt som social- och hälsovårdsministeriet bestämmer. Nu föreslås att befogenheten att bestämma den tidpunkt från vilken ersättningar skall betalas överförs från ministeriet till Försäkringsinspektionen.

I 4 mom. föreslås att tillsynen över patientförsäkringsföreningen överförs från social- och hälsovårdsministeriet till Försäkringsinspektionen. Social- och hälsovårdsministeriet skall likväl fastställa föreningens stadgar i enlighet med nuvarande praxis.

6 §. Det föreslås att 1 mom. ändras så att försäkringsbolaget skall tillställa Försäkringsinspektionen för kännedom de allmänna och särskilda försäkringsvillkor som gäller patientförsäkring.

I 2 mom. föreslås att i stället för social- och hälsovårdsministeriet skall Försäkringsinspektionen kunna kräva en utredning av försäkringsbolaget om de handlingar som bolaget använder i kontakterna med försäkringsstagarna.

Enligt 4 mom. skall Försäkringsinspektionen i stället för ministeriet meddela föreskrifter om den riskklassificering som ligger till grund för statistikföringen av försäkringar och skador.

Enligt 5 mom. skall Försäkringsinspektionen på det sätt den bestämmer kunna förpliktade försäkringsbolagen att låta utföra sådana undersökningar och beräkningar som åliggandena enligt paragrafen förutsätter.

11 §. Det föreslås att 3 mom. ändras så att Försäkringsinspektionen årligen skall fastställa patientskadenämndens budget.

Med undantag av de uppgifter som nämns i lagrummen ovan kommer social- och hälsovårdsministeriet att bibehålla alla andra uppgifter som det har enligt patientskadlagen.

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser. Lagen föreslås träda i kraft samtidigt som lagen om Försäkringsinspektionen.

För att det utan avbrott skall finnas nödvändiga regler för försäkringstillsynen även sedan tillsyns- och granskningsuppgifterna har överförts från social- och hälsovårdsministeriet till Försäkringsinspektionen, föreslås att de tillstånd, föreskrifter, anvisningar och andra beslut som ministeriet har utfärdat om patientförsäkring och om tillsyn över patientförsäkringsföreningen och vilkas ut-

färdande när lagen träder i kraft överförs på Försäkringsinspektionen, skall fortsätta att gälla på tidigare villkor även sedan lagen om Försäkringsinspektionen har trätt i kraft och tills Försäkringsinspektionen beslutar något annat.

1.11. Trafikförsäkringslagen

16 §. På motsvarande sätt som i 4 § 2 mom. patientskadlagen föreslås att 1 mom. ändras så att Försäkringsinspektionen skall meddela närmare föreskrifter om hur den genomsnittliga försäkringspremien bestäms i sådana fall då en motorfordonsägare försummat att ta trafikförsäkring och därför är skyldig att till trafikförsäkringscentralen betala en gottgörelse, som motsvarar högst den fyrdubbla genomsnittliga försäkringspremien.

17 §. Enligt gällande 2 mom. bestäms i trafikförsäkringscentralens stadgar angående centralens åligganden i anslutning till verkställigheten av denna lag, angående dess förvaltning samt försäkringsbolagens skyldighet och rätt att i förhållande till sina här inflytna premieintäkter eller antalet här försäkrade risker delta i centralens utgifter och inkomster. Stadgarna utfärdas genom förordning sedan centralen beretts tillfälle att framlägga förslag om saken. I trafikförsäkringscentralens stadgar bestäms dessutom bl.a. om den tillsyn som social- och hälsovårdsministeriet utövar över centralen samt om centralens bokslut och revision. Enligt 27 § 2 mom. i den förordning som innehåller stadgarna har ministeriet dessutom rätt att meddela föreskrifter om trafikförsäkringscentralens bokföring.

Det föreslås att till momentet fogas en bestämmelse om tillsynen över trafikförsäkringscentralen. Det är lämpligt att på lagnivå föreskriva om tillsynsmyndighetens befogenheter. Försäkringsinspektionen skall utöva tillsyn över trafikförsäkringscentralens verksamhet på samma sätt som över patientförsäkringsföreningens och Miljöförsäkringscentralens verksamhet. Vid tillsynen skall i tillämpliga delar iakttas vad som i lagen om försäkringsbolag bestäms om tillsynen över försäkringsbolag. Dessutom föreslås att bestämmelsen om befogenheterna preciseras så att av den framgår rätten att genom förordning bestämma om trafikförsäkringscentralens bokslut och revision samt rätten för tillsynsmyndigheten att meddela föreskrifter i

dessa frågor. Avsikten är att befogenheten att meddela föreskrifter och anvisningar om bokslutet delas upp mellan ministeriet och Försäkringsinspektionen enligt samma principer som i 10 kap. 14 § lagen om försäkringsbolag.

I 3 mom. bestäms om vissa av trafikförsäkringscentralens uppgifter. Centralen har bl.a. till uppgift att i samband med ett försäkringsbolags likvidation eller konkurs sköta utbetalningen av ersättningar sedan försäkringsbeståndet jämte mot detta svarande tillgångar har överförts till föreningen. Enligt momentet vidtar föreningens skyldighet att betala ut ersättningar vid den tidpunkt som social- och hälsovårdsministeriet bestämmer. Nu föreslås på motsvarande sätt som i 5 § 3 mom. patientskadlagen att befogenheten att bestämma den tidpunkt från vilken ersättningarna skall betalas överförs från ministeriet till Försäkringsinspektionen.

18 §. Det föreslås att 1 mom. på motsvarande sätt som 6 § 1 mom. patientskadlagen ändras så att försäkringsbolaget skall tillstålla Försäkringsinspektionen för kännedom de allmänna och särskilda försäkringsvillkor som gäller trafikförsäkring.

Enligt 2 mom. skall Försäkringsinspektionen i stället för social- och hälsovårdsministeriet kunna kräva att försäkringsbolaget tillstår Försäkringsinspektionen en utredning om de handlingar som bolaget använder i kontakterna med försäkringstagarna.

Det skall dock alltså ankomma på social- och hälsovårdsministeriet att enligt 4 mom. meddela föreskrifter om den riskklassificering som ligger till grund för statistikföringen av försäkringar och skador samt om premienedsättningar efter skadefria år och premiehöjningar till följd av skador.

Enligt 5 mom. skall Försäkringsinspektionen på det sätt den bestämmer kunna förpliktade försäkringsbolagen att låta utföra de undersökningar och beräkningar som åliggandena enligt paragrafen förutsätter.

18 a §. Det skall alltså höra till social- och hälsovårdsministeriets befogenheter att fastställa den trafikförsäkringsavgift som avses i 1 mom. Däremot föreslås att uppgiften att meddela föreskrifter enligt 2 mom. om insamlingen och statistikföringen av sådana uppgifter om skador som kan främja trafikförsäkerheten överförs på Försäkringsinspektionen.

19 a §. Det föreslås att 2 mom. ändras så att den nuvarande andra meningen, i vilken

bestäms om ersättningsombudets behörighet, slopas. Inom Europeiska unionen har det ansetts att tillsynen över ersättningsombudets behörighet och kompetens är en del av den tillsyn över stabiliteten i ett försäkringsbolags ekonomi som utövas av myndigheterna i bolagets hemland. Av denna orsak hör det även till bolagets hemland att uppställa behörighetskrav för ersättningsombudet. Paragrafen ansluter sig till det nya 3 mom. som ovan föreslås bli fogat till 2 a kap 11 § lagen om försäkringsbolag.

Det föreslås att 19 a § 3 mom. trafikförsäkringslagen preciseras så att uppgifter och utredningar om ersättningsombudet samt en utredning om att bolaget är medlem i trafikförsäkringscentralen skall ges i samband med en i 10 § lagen om utländska försäkringsbolag nämnd anmälan om inledande av fritt tillhandahållande av försäkringstjänster. Bolaget skall således lämna dessa uppgifter och utredningar till försäkringstillsynsmyndigheten i sitt hemland, och myndigheten skall i samband med den nämnda anmälan sända dem till Försäkringsinspektionen i Finland. Dessutom föreslås i momentet en sådan ändring att det i fråga om medlemskapet i trafikförsäkringscentralen i detta anmälningskede skall räcka med en utredning om att ansökan om medlemskap inlämnats, om bolaget samtidigt förbinder sig att inte börja idka trafikförsäkring i Finland förrän det slutligen har godkänts som medlem.

Med undantag av de uppgifter som nämns i lagrummen ovan kommer social- och hälsovårdsministeriet att bibehålla alla andra uppgifter som det har enligt trafikförsäkringslagen.

I kraftträdelse- och övergångsbestämmelser. Lagen föreslås träda i kraft samtidigt som lagen om Försäkringsinspektionen.

För att det utan avbrott skall finnas nödvändiga regler för försäkringstillsynen även sedan tillsyns- och granskningsuppgifterna har överförts från social- och hälsovårdsministeriet till Försäkringsinspektionen, föreslås att de tillstånd, föreskrifter, anvisningar och andra beslut som ministeriet har utfärdat om trafikförsäkring och om tillsyn över trafikförsäkringscentralen och vilkas utfärdande när lagen träder i kraft överförs på Försäkringsinspektionen, skall fortsätta att gälla på tidigare villkor även sedan lagen om Försäkringsinspektionen har trätt i kraft och tills Försäkringsinspektionen beslutar något annat.

1.12. Atomansvarighetslagen

20 §. Paragrafen gäller sådana situationer då det ansvarsbelopp som i lagen anges för innehavaren av en atomanläggning inte förslår till full gottgörelse för alla skador som de ersättningsberättigade har lidit. Enligt 2 mom. har social- och hälsovårdsministeriet rätt att förordna att i ersättning tills vidare skall betalas endast en viss kvotdel av den fulla ersättningen, om det visar sig nödvändigt att nedsätta ersättningarna. Det föreslås att momentet ändras så att befogenheten att besluta om detta överförs till Försäkringsinspektionen.

23 §. Det föreslås att 1 mom. ändras så att den försäkring som innehavaren av en atomanläggning tar skall godkännas av Försäkringsinspektionen i stället för social- och hälsovårdsministeriet.

33 §. I paragrafen bestäms om skadestånd som betalas av statens medel. Enligt gällande 2 mom. skall anspråk på ersättning vid äventyr av talans förlust anmälas hos social- och hälsovårdsministeriet inom föreskriven tid. Nu föreslås att anspråk på ersättning i stället skall anmälas hos Försäkringsinspektionen.

1.13. Lagen om miljöskadeförsäkring

7 §. Det skall alltjämt ankomma på social- och hälsovårdsministeriet att enligt 4 mom. fastställa Miljöförsäkringscentralens stadgar. Däremot föreslås att 5 mom. ändras så att den egentliga tillsynen över centralen överförs från ministeriet till Försäkringsinspektionen.

9 §. På motsvarande sätt som 4 § 2 mom. patientskadelagen och 16 § 1 mom. trafikförsäkringslagen föreslås att 2 mom. ändras så att Försäkringsinspektionen skall meddela närmare föreskrifter om hur den genomsnittliga försäkringspremien skall beräknas i sådana fall då en försäkringsskyldig sammanlutning har försummat att uppta försäkring och därför är skyldig att till Miljöförsäkringscentralen betala en gottgörelse som motsvarar högst en tiodubbel genomsnittlig försäkringspremie.

11 §. Det föreslås att paragrafen ändras på motsvarande sätt som 6 § patientskadelagen.

Enligt 1 mom. skall försäkringsbolaget tillställa Försäkringsinspektionen för kännedom de allmänna och särskilda försäkringsvillkor som gäller miljöskadeförsäkring.

Enligt 2 mom. skall Försäkringsinspektionen i stället för social- och hälsovårdsministeriet kunna kräva att försäkringsbolaget och Miljöförsäkringscentralen tillställer Försäkringsinspektionen en utredning om de handlingar som bolaget använder i kontakterna med försäkringstagarna.

Enligt 3 mom. skall Försäkringsinspektionen i stället för ministeriet kunna meddela föreskrifter om förandet av statistik över försäkringar och skador.

Enligt 4 mom. skall Försäkringsinspektionen på det sätt den föreskriver kunna förpliktade försäkringsbolagen och Miljöförsäkringscentralen att utföra sådana undersökningar och beräkningar som deras åligganden enligt paragrafen förutsätter.

18 §. I paragrafen bestäms om sådana situationer då ersättningens maximibelopp inte räcker till för utbetalning av full ersättning för alla skador som anmäls under en och samma försäkringsperiod. Enligt gällande 4 mom. kan ministeriet besluta att i ersättning tills vidare skall utbetalas endast en del av den fulla ersättningen, om det på grundvalen av redan kända skadefall är sannolikt att ersättningen måste sänkas. Det föreslås att momentet ändras så att Försäkringsinspektionen fattar beslut i dylika fall. Ändringen motsvarar den ändring som föreslås i 20 § 2 mom. atomansvarighetslagen.

I 22 § 1 mom., enligt vilket statsrådet tillsetter miljöförsäkringsnämnden för tre år i sänder, föreslås ingen ändring på grund av inrättandet av Försäkringsinspektionen.

Med undantag av de uppgifter som nämns i lagrummen ovan, kommer social- och hälsovårdsministeriet att bibehålla alla andra uppgifter som det har enligt lagen om miljöskadeförsäkring.

I kraftträdelse- och övergångsbestämmelser. Lagen föreslås träda i kraft samtidigt som lagen om Försäkringsinspektionen.

För att det utan avbrott skall finnas nödvändiga regler för försäkringstillsynen även sedan tillsyns- och granskningsuppgifterna har överförts från social- och hälsovårdsministeriet till Försäkringsinspektionen, föreslås att de tillstånd, föreskrifter, anvisningar och andra beslut som ministeriet har utfärdat om miljöskadeförsäkring och om tillsyn över Miljöförsäkringscentralen och vilkas utfärdande när lagen träder i kraft överförs på Försäkringsinspektionen, skall fortsätta att gälla på tidigare villkor även sedan lagen om Försäkringsinspektionen har trätt i kraft

och tills Försäkringsinspektionen beslutar något annat.

1.14. Lagen om konkurrensbegränsningar

11 c §. Enligt lagförslaget skall social- och hälsovårdsministeriets tillsynsuppgifter i anslutning till aktieförvärv i ett försäkringsbolag, bolagets fusion och överlåtelse av aktiebeståndet, en försäkringsförenings fusion och ombildning till ömsesidigt försäkringsbolag samt en försäkringskassas eller en pensionsstiftelses fusion och överlåtelse av försäkringsrörelsen eller överföring av ansvaret överförs på Försäkringsinspektionen. Utlåtandeförfarandet enligt 11 c § 2 mom., som har samband med tillsynen över företagsförvärv, kommer sålunda att tillämpas mellan konkurrensverket och Försäkringsinspektionen.

12 §. Enligt förslaget ändras 4 mom. så att Försäkringsinspektionen i stället för social- och hälsovårdsministeriet skall kunna göra framställning om att en konkurrensbegränsning som huvudsakligen gäller försäkringsverksamhet skall behandlas av konkurrensrådet.

1.15. Lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt

14 §. Det föreslås att paragrafen ändras så att det ministerium som svarar för polisväsendet även skall höra Försäkringsinspektionen i fråga om närmare bestämmelser som ministeriet meddelar.

1.16. Lagen om försäkringsavtal

13 §. Enligt gällande 1 mom. har försäkringstagaren i fråga om personförsäkring rätt att få ett fribrev enligt de grunder som social- och hälsovårdsministeriet bestämmer eller enligt försäkringsvillkoren eller att få försäkringens återköpsvärde. Social- och hälsovårdsministeriet fastställer inte längre grunderna för personförsäkringar. Därför föreslås att hänvisningen till de av ministeriet fastställda grunderna stryks i momentet.

1.17. Lagen om bestridande av kostnaderna för försäkringsinspektionen

1 §. Det föreslås att 1 mom. ändras så att social- och hälsovårdsministeriet fastställer

grunderna för försäkringstillsynsavgiften på framställning av Försäkringsinspektionen. Enligt förslaget skall Försäkringsinspektionen inte utöva tillsyn över arbetslöshetskassorna. Därför föreslås att momentet ändras även så att försäkringsinspektionen inte skall göra framställning om arbetslöshetskassornas avgift, utan bestämmelser om detta skall ingå i en ny 2 a §. Den koncessionsavgift som avses i lagen om koncessionsavgift för försäkringsbolag (1421/1993) skall inte längre beaktas när försäkringstillsynsavgiften fastställs, eftersom beviljandet av koncessioner för försäkringsbolag alltså skall ankomma på ministeriet, vars kostnader inte längre kommer att täckas med tillsynsavgiften.

I 2 mom. anges grunderna för försäkringstillsynsavgiften. Det är fråga om en fast grundavgift och en proportionell avgift som läggs till grundavgiften.

Det föreslås att Försäkringsinspektionen skall fastställa premieinkomsten enligt 3 mom.

2 §. Enligt 1 mom. skall Försäkringsinspektionen göra en framställning hos ministeriet om grunderna för försäkringstillsynsavgiften i enlighet med de uppgifter som anstalterna är skyldiga att lämna Försäkringsinspektionen enligt vad som särskilt bestäms om detta i de särskilda lagar som gäller varje typ av anstalt. Försäkringsinspektionen skall även fastställa avgiften för varje anstalt utifrån samma uppgifter.

Enligt 2 mom. skall förteckningen över avgifterna i stället för hos social- och hälsovårdsministeriet vara framlagd hos Försäkringsinspektionen till påseende för de betalningsskyldiga. Försäkringsinspektionen skall även kungöra framläggandet.

I 3 mom. bestäms om Försäkringsinspektionens skyldighet att till de betalningsskyldiga sända debetsedlar som skrivits ut enligt förteckningen över avgifterna.

2 a §. Det föreslås att till lagen fogas en ny 2 a §, som innehåller bestämmelser om den tillsynsavgift som arbetslöshetskassorna skall betala. Förslaget medför inga förändringar i fråga om fastställandet och debiteringen av arbetslöshetskassornas tillsynsavgift, utan nuvarande förfarande bibehålls. Det innebär att social- och hälsovårdsministeriet skall fastställa grunderna för avgiften utan framställning av Försäkringsinspektionen samt fastställa den premieinkomst som avses i 1 § 3 mom. och utföra de uppgifter i

anslutning till debiteringen vilka anges i 2 §. 4 §. Det föreslås att 1 mom. ändras så att besvärsrätten gäller både ministeriets fastställande av grunderna för avgiften och den avgift som Försäkringsinspektionen utifrån grunderna har räknat ut för själva anstalten. I fråga om vardera beslutet skall besvärstiden börja när förteckningen över avgifterna har lagts fram.

1.18. Lagen om finansinspektionen

Det föreslås att lagen om finansinspektionen ändras så att den innehållsmässigt i fråga om samarbetet med Försäkringsinspektionen motsvarar den föreslagna lagen om Försäkringsinspektionen. Enligt förslaget ändras direktionens sammansättning så att den så nära som möjligt motsvarar sammansättningen av Försäkringsinspektionens direktion.

4 §. I 6 punkten i gällande lag bestäms om finansinspektionens samarbete med andra myndigheter som utövar tillsyn över finansmarknaden. Det föreslås att punkten ändras så att samarbetet med Försäkringsinspektionen nämns särskilt. Med bestämmelsen önskar man särskilt framhäva att samarbetet mellan finansinspektionen och Försäkringsinspektionen är av större betydelse än sedvanligt myndighetssamarbete. Den föreslagna ändringen motsvarar innehållsmässigt 3 § 2 mom. i den föreslagna lagen om Försäkringsinspektionen.

5 §. I paragrafen bestäms om de uppgifter som bankfullmäktige har i finansinspektionens förvaltning. Bankfullmäktige har bl.a. till uppgift att utnämna två medlemmar av finansinspektionens direktion. Eftersom bestämmelsen om direktionens sammansättning i 6 § föreslås bli ändrad, bör även föreliggande paragraf ändras på motsvarande sätt.

Det föreslås att 2 mom. 1 punkten ändras så att bankfullmäktige skall utnämna tre, i stället för nuvarande två, medlemmar av finansinspektionens direktion. Den tredje medlemmen skall utnännas på förslag av social- och hälsovårdsministeriet. Den medlem som representerar ministeriet skall vara en fullvärdig direktionsmedlem och inte, såsom nu är praxis, en extra medlem. Han skall vara behörig att handha alla ärenden som ankommer på direktionen och inte enbart det samarbete som finansinspektionen och social- och hälsovårdsministeriet idkar vid tillsynen över sådana koncerner till vilka hör såväl kreditinstitut som försäkringsbolag.

Enligt förslaget upphävs 2 mom. 2 punkten, eftersom utnämmandet av den medlem som representerar social- och hälsovårdsministeriet kommer att ske enligt 1 punkten.

6 §. I paragrafen bestäms om sammansättningen av finansinspektionens direktion. Direktionen består nu av finansinspektionens direktör och två andra medlemmar, som utnämns av bankfullmäktige.

Enligt den föreslagna ändringen i 1 mom. skall finansinspektionens direktion bestå av finansinspektionens direktör, Försäkringsinspektionens överdirektör och tre andra medlemmar. Bankfullmäktige skall utnämna tre direktionsmedlemmar i enlighet med 5 § 2 mom. 1 punkten. Antalet direktionsmedlemmar stiger sålunda från tre till fem.

Enligt gällande 2 mom. är direktionen beslutför när den är fulltalig. Eftersom det föreslås att antalet direktionsmedlemmar höjs från tre till fem, är det inte längre ändamålsenligt att för beslutförhet fordra alla medlemmars närvaro. Det föreslås att momentet ändras så att för beslutförhet räcker fyra medlemmar, av vilka en skall vara ordföranden eller vice ordföranden. Enligt förslaget stryks dessutom i momentet hänvisningen till ärenden som avses i 5 § 2 mom. 2 punkten och omnämmandet om den extra medlemmens närvarorätt, eftersom den medlem som representerar social- och hälsovårdsministeriet föreslås bli en fullvärdig direktionsmedlem.

7 §. I paragrafen bestäms om direktionens uppgifter. I 4 punkten föreslås ett tillägg, enligt vilket direktionen har till uppgift att fastlägga principerna för samarbetet med Försäkringsinspektionen. Samma uppgift föreslås även ingå i bestämmelsen om de uppgifter som ankommer på Försäkringsinspektionens direktion

1.19. Lagen om pension för arbetstagare

10 §. Med överföring av ansvar avses i paragrafen ett sådant fall att en pensionsanstalts ansvar för en enskild arbetstagares försäkring överförs på en annan pensionsanstalt.

I ett sådant fall som avses i paragrafen betyder samtycke av social- och hälsovårdsministeriet i praktiken att pensionsanstalten ansöker om tillstånd för åtgärden hos ministeriet. Eftersom det i regel i propositionen föreslås att tillståndsförfarandena överförs på Försäkringsinspektionen, föreslås i överens-

stämmelse med andra tillståndsförfaranden att Försäkringsinspektionen även i det fall som avses i paragrafen skall kunna ge samtycke till överföring av ansvar.

13 §. Enligt paragrafen är det i vissa undantagsfall ändamålsenligt att tillåta att försäkringstagaren betalar sin försäkringspremie under en längre tid. Då skall som säkerhet för betalningen av försäkringspremien likväl ställas en betryggande säkerhet. Värderingen av säkerheten hör till övervakningen av soliditeten och sålunda till Försäkringsinspektionens uppgifter.

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser. Lagen avses träda i kraft samtidigt som lagen om Försäkringsinspektionen.

För att det utan avbrott skall finnas nödvändiga regler för försäkringstillsynen även under den övergångstid som följer av lagen, föreslås att de beslut som har utfärdats av social- och hälsovårdsministeriet och vilkas utfärdande överförs på Försäkringsinspektionen, skall fortsätta att gälla på tidigare villkor tills Försäkringsinspektionen beslutar något annat.

1.20. Lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden

11 §. Enligt gällande 3 mom. meddelar social- och hälsovårdsministeriet föreskrifter om hur de i 2 mom. angivna utgångspunkterna för placeringsverksamheten skall tillämpas på arbetspensionskassan. Bestämmelser om arbetspensionskassans bokföring ingår dessutom i förordningen innefattande reglemente för arbetspensionskassan (846/1975). Enligt 17 § i förordningen gäller i fråga om bokföringen i tillämpliga delar vad som bestäms om försäkringsbolags bokföring. Med stöd av de nämnda bestämmelserna har ministeriet meddelat föreskrifter och anvisningar om täckning för arbetspensionskassans försäkringstekniska ansvarsskuld samt om kassans bokföring och bokslut, dess placeringsplan samt sådana handlingar, redogörelser och scheman som har samband med dem.

Enligt förslaget skall vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen framdeles meddela föreskrifter om arbetspensionskassans placeringsverksamhet med iakttagande på motsvarande sätt av 10 kap. 3 § lagen om försäkringsbolag samt 15 § 2 mom. och 28 § lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.

11 a §. Det föreslås att 3 mom. ändras så att den anmälan som av tillsynsorsaker skall göras när en försäkringsmatematiker har anställts och när denne har avgått framdeles skall göras till Försäkringsinspektionen.

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser. Lagen avses träda i kraft samtidigt som lagen om Försäkringsinspektionen.

För att det utan avbrott skall finnas nödvändiga regler för försäkringstillsynen även under den övergångstid som följer av lagen, föreslås att de tillstånd, föreskrifter, anvisningar och andra beslut som social- och hälsovårdsministeriet har utfärdat om försäkringstillsyn och försäkringskontroll, skall fortsätta att gälla på tidigare villkor tills Försäkringsinspektionen beslutar något annat.

1.21. Lagen om pension för konstnärer och särskilda grupper av arbetstagare

9 §. Enligt gällande 3 mom. meddelar social- och hälsovårdsministeriet föreskrifter om hur de i 2 mom. angivna utgångspunkterna för placeringsverksamheten skall tillämpas på pensionskassan. Bestämmelser om pensionskassans bokföring ingår dessutom i förordningen om reglemente för pensionskassan för utövande konstnärer och särskilda grupper av arbetstagare (762/1985). Enligt 17 § i förordningen gäller i fråga om bokföringen i tillämpliga delar vad som bestäms om försäkringsbolags bokföring. Med stöd av de nämnda bestämmelserna har ministeriet meddelat föreskrifter och anvisningar om samma frågor som beträffande arbetspensionskassan. Av denna orsak föreslås i 3 mom. motsvarande ändringar som i 11 § 3 mom. lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden.

9 a §. På motsvarande sätt som i andra lagförslag föreslås i 3 mom. att den anmälan som pensionskassan av tillsynsorsaker skall göra när en försäkringsmatematiker har anställts och när denne har avgått framdeles skall göras till Försäkringsinspektionen.

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser. Lagen avses träda i kraft samtidigt som lagen om Försäkringsinspektionen.

För att det utan avbrott skall finnas nödvändiga regler för försäkringstillsynen även under den övergångstid som följer av lagen, föreslås att de tillstånd, föreskrifter, anvisningar och andra beslut som social- och hälsovårdsministeriet har utfärdat om försäk-

ringstillsyn och försäkringskontroll, skall fortsätta att gälla på tidigare villkor tills Försäkringsinspektionen beslutar något annat.

1.22. Lagen om pension för lantbruksföretagare

16 §. Enligt förslaget ändras 3 mom. i enlighet med de tillsynsbefogenheter som föreslås för Försäkringsinspektionen.

17 §. Enligt gällande 3 mom. meddelar social- och hälsovårdsministeriet föreskrifter om hur de i 2 mom. angivna utgångspunkterna för placeringsverksamheten skall tillämpas på lantbruksföretagarnas pensionsanstalt. Bestämmelser om pensionsanstaltens bokföring ingår dessutom i förordningen innefattande reglemente för lantbruksföretagarnas pensionsanstalt (501/1969). Enligt 17 § i förordningen gäller i fråga om bokföringen i tillämpliga delar vad som bestäms om försäkringsbolags bokföring. Med stöd av de nämnda bestämmelserna har ministeriet meddelat föreskrifter och anvisningar om samma frågor som beträffande arbetspensionskassan. Av denna orsak föreslås i 3 mom. motsvarande ändringar som i 11 § 3 mom. lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden.

17 a §. På motsvarande sätt som i andra lagförslag föreslås i 3 mom. att den anmälan som pensionsanstalten av tillsynsorsaker skall göra gällande en försäkringsmatematiker framdeles skall göras till Försäkringsinspektionen.

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser. Lagen avses träda i kraft samtidigt som lagen om Försäkringsinspektionen.

För att det utan avbrott skall finnas nödvändiga regler för försäkringstillsynen även under den övergångstid som följer av lagen, föreslås att de tillstånd, föreskrifter, anvisningar och andra beslut som social- och hälsovårdsministeriet har utfärdat om försäkringstillsyn och försäkringskontroll, skall fortsätta att gälla på tidigare villkor tills Försäkringsinspektionen beslutar något annat.

1.23. Lagen om sjömanspensioner

3 §. I 4 mom. föreslås motsvarande ändringar som i 170 § lagen om försäkringskassor och 136 § lagen om pensionsstiftelser. Samtidigt förenhetligas den tid som i paragrafen anges för förrättande av analys.

41 §. Enligt förslaget ändras 2 mom. så att

namn och hemort i fråga om dem som har rätt att teckna sjömanspensionskassans namn skall meddelas såväl social- och hälsovårdsministeriet som Försäkringsinspektionen. Försäkringsinspektionen skall på begäran utfärda intyg om vilka som har rätt att teckna pensionskassans namn.

45 §. Den tillsynsmetod som ingår i paragrafen föreslås bli överförd på Försäkringsinspektionen på motsvarande sätt som i andra lagförslag.

54 §. I gällande paragraf bestäms om sjömanspensionskassans bokföring och bokslut. I paragrafen föreslås motsvarande ändringar som i lagen om försäkringsbolag, lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor.

55 §. Det föreslås att tillståndsförfarandet i 2 mom. överförs på Försäkringsinspektionen. Förslaget stämmer överens med de ändringar som föreslås i reglerna om delägar kontroll i lagen om försäkringsbolag och lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.

56 §. Enligt gällande 3 mom. meddelar social- och hälsovårdsministeriet föreskrifter om hur de i 2 mom. angivna utgångspunkterna för placeringsverksamheten skall tillämpas på pensionskassan. Eftersom pensionskassans bokföring regleras i 54 §, föreslås i detta avseende inga kompletterande bestämmelser i momentet. I överensstämmelse med andra lagförslag föreslås dock i paragrafen för tydlighetens skull en bestämmelse, enligt vilken Försäkringsinspektionen vid behov meddelar närmare föreskrifter om uppgörandet och inlämnandet av den placeringsplan som avses i 2 mom.

57 §. De bestämmelser som i paragrafen föreslås om pensionskassans skyldighet att till Försäkringsinspektionen avge en berättelse över sin verksamhet och sin ställning samt att lämna vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen även andra uppgifter motsvarar lagförslagen gällande andra försäkrings- och pensionsanstalter.

58 §. De tillsynsmetoder som ingår i paragrafen föreslås bli överförda på Försäkringsinspektionen. Förslaget motsvarar vad som föreslås gällande andra försäkringsanstalter. I gällande 1 mom. ingår ett förbud mot att anföra besvär över ett beslut om föreläggande av vite. Enligt riksdagens grundlagsskotts ställningstagande (GrUU 5/1997 rd) bör dock ett dylikt besvärsförbud anses strida mot 16 § 1 mom. regeringsformen. Därför föreslås att besvärsförbudet slopas i

detta sammanhang.

64 c §. På motsvarande sätt som i lagförslagen gällande andra försäkringsanstalter föreslås att den anmälan som pensionskassan av tillsynsorsaker skall göra beträffande en försäkringsmatematiker framdeles skall göras till Försäkringsinspektionen.

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser. Lagen avses träda i kraft samtidigt som lagen om Försäkringsinspektionen.

För att det utan avbrott skall finnas nödvändiga regler för försäkringstillsynen även under den övergångstid som följer av lagen, föreslås att de tillstånd, föreskrifter, anvisningar och andra beslut som social- och hälsovårdsministeriet har utfärdat om försäkringstillsyn och försäkringskontroll, skall fortsätta att gälla på tidigare villkor tills Försäkringsinspektionen beslutar något annat.

1.24. Sjukförsäkringslagen

61 §. I 1 mom. föreslås att den föräldrade hänvisningen till lagen om understöds-kassor ändras till att gälla lagen om försäkringskassor. På motsvarande sätt ändras termen understöds-kassa till försäkringskassa. I momentet har dessutom en felaktig hänvisning till en bestämmelse om koncerner i lagen om aktiebolag rättats.

64 §. Det föreslås att tillsynen över de arbetsplatskassor som avses i paragrafen överförs på Försäkringsinspektionen på motsvarande sätt som tillsynen över andra försäkringskassor. Sålunda föreslås även att de i paragrafen avsedda befogenheterna att förbjuda en arbetsplatskassa att bevilja försäkringar enligt sjukförsäkringslagen och bestämma att kassans verksamhet skall upphöra överförs från social- och hälsovårdsministeriet till Försäkringsinspektionen. Ändringen har inga verkningar på de tillsynsuppgifter som vederbörande ministerium har delegerat till Folkpensionsanstalten.

2. Närmare bestämmelser

Med stöd av 7 § lagen om Försäkringsinspektionen ges en förordning om Försäkringsinspektionen. Förordningen skall innehålla bestämmelser bl.a. om de ledande tjänstemännen vid Försäkringsinspektionen, om ärendenas behandling samt om behörighetsvillkor för tjänster, besättandet av tjänster och tjänstledighet. Dessutom skall i förordningen bestämmas närmare om direktoriens uppgifter.

Av propositionen följer att ca 30 förordningar, statsrådsbeslut och beslut av social- och hälsovårdsministeriet måste ändras så att de motsvarar arbetsfördelningen mellan ministeriet och Försäkringsinspektionen. De viktigaste av dessa förordningar och beslut är de förordningar om täckning av ansvarsskulden vilka gäller försäkringsbolag, försäkringsföreningar, försäkringskassor och pensionsstiftelser, förordningarna om verksamhetskapitalet samt social- och hälsovårdsministeriets samling av föreskrifter och anvisningar för försäkringsbolag. De ändringar som behövs i förordningarna, statsrådsbesluten och besluten av social- och hälsovårdsministeriet företas sedan de lagar som ingår i propositionen har antagits och blivit stadfästa.

3. Ikraftträdande

Lagarna avses träda i kraft den 1 april 1999. Innan lagarna träder i kraft skall dock sådana åtgärder kunna vidtas som behövs för att Försäkringsinspektionen skall kunna leda sin verksamhet när lagarna träder i kraft.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om Försäkringsinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

För tillsynen över och inspektionen av försäkrings- och pensionsanstalterna samt andra som är verksamma inom försäkringsbranschen finns Försäkringsinspektionen. Inspektionen lyder i förvaltningshänseende under det ministerium till vars verksamhetsområde försäkringsverksamheten hör (*vederbörande ministerium*).

2 §

Med tillsynsobjekt avses i denna lag

1) försäkringsbolag som avses i lagen om försäkringsbolag (1062/1979),

2) arbetspensionsförsäkringsbolag som avses i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997),

3) utländska försäkringsbolag som avses i lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995),

4) försäkringsföreningar som avses i lagen om försäkringsföreningar (1250/1987),

5) försäkringskassor som avses i lagen om försäkringskassor (1164/1992),

6) pensionsstiftelser som avses i lagen om pensionsstiftelser (1774/1995),

7) pensionsskyddscentralen,

8) arbetspensionskassan,

9) pensionskassan för utövande konstnärer och särskilda grupper av arbetstagare,

10) lantbruksföretagarnas pensionsanstalt,

11) sjömanspensionskassan,

12) försäkringsmäklare som avses i lagen om försäkringsmäklare (251/1993),

13) trafikförsäkringscentralen,

14) patientförsäkringsföreningen,

15) Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund,

16) Miljöförsäkringscentralen,

17) försäkringskassaföreningen, samt

18) andra sammanslutningar, inrättningar och näringsidkare, när det i lag bestäms att tillsynen över och inspektionen av dem skall skötas av Försäkringsinspektionen.

3 §

Försäkringsinspektionen skall

1) övervaka och inspektera tillsynsobjektens verksamhet så som särskilt bestäms om detta,

2) följa utvecklingen på försäkringsmarknaden och inom de sektorer som hänför sig till den,

3) göra framställningar om åtgärder som utvecklingen inom försäkringsbranschen kräver,

4) delta i det internationella samarbetet mellan myndigheter samt, i synnerhet inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, samarbeta med andra myndigheter som utövar försäkrings- och finanstillsyn,

5) sköta de administrativa uppgifter som vederbörande ministerium bestämmer samt sådana utrednings-, statistik- och forskningsuppgifter som hänför sig till försäkringsverksamheten, samt

6) sköta andra uppgifter som föreskrivs för den.

Vid skötseln av sin uppgift samarbetar Försäkringsinspektionen med finansinspektionen och med andra myndigheter.

4 §

Försäkringsinspektionen har en direktion. Chef för inspektionen är överdirektören. Om direktionens uppgifter och om Försäkringsinspektionens organisation föreskrivs genom förordning.

Direktionen har en ordförande och fem andra medlemmar. Medlemmarna har personliga suppleanter. Vederbörande ministerium utser ordföranden och en vice ordförande bland medlemmarna.

Vederbörande ministerium utnämner för högst tre år åt gången tre medlemmar i direktionen samt suppleanter för dem. Av dessa utnämns två av medlemmar och två av suppleanter på förslag av Finlands Bank och det ministerium till vars verksamhetsområde kreditinstitutsverksamheten hör.

Till direktionen hör dessutom Försäkringsinspektionens överdirektör, finansinspektionens direktör och chefen för resultatenheten för försäkringsärenden vid vederbörande ministerium. Vederbörande ministerium utnämner suppleanter för dem. Suppleanterna för Försäkringsinspektionens överdirektör och finansinspektionens direktör utnämns på förslag av Försäkringsinspektionen och finansinspektionen.

De anställda vid Försäkringsinspektionen väljer bland sig för en tid av högst tre år en extra direktionsmedlem, som har rätt att delta i direktionens beslutsfattande när direktionen behandlar ärenden som gäller personalen.

5 §

Om tillsynsobjektens skyldighet att betala avgift för att täcka kostnaderna för tillsynen föreskrivs särskilt.

6 §

Över Försäkringsinspektionens beslut får besvär anföras hos högsta förvaltningsdomstolen i den ordning som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Besvär får anföras på den grunden att beslutet strider mot lag.

7 §

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning.

8 §

Denna lag träder i kraft den 1999. Åtgärder som är nödvändiga för att Försäkringsinspektionen skall kunna inleda sin verksamhet vid lagens ikraftträdande får vidtas innan lagen träder i kraft.

9 §

När tjänsterna besätts första gången överflyttar vederbörande ministerium från och med den tidpunkt då lagen träder i kraft Försäkringsinspektionens tjänster, med undantag av överdirektörens tjänst, och inrättar vid behov nya tjänster. Dessutom anställer ministeriet, i samband med att Försäkringsinspektionen inrättas, första gången personalen i arbetsavtalsförhållande och interimistiska tjänsteinnehavare, beviljar tjänstledighet och anställer vikarier.

Tjänsten som överdirektör får första gången besättas innan lagen trätt i kraft.

De tjänster som inrättas vid Försäkringsinspektionen den 1999 får första gången besättas utan att de förklaras lediga.

2.

Lag

om ändring av lagen om försäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 28 december 1979 om försäkringsbolag (1062/1979) 14 kap. 4 § 4 mom., sådant det lyder i lag 389/1995,

ändras 10 kap. 1 § 2 mom., i 3 § 3 mom. det inledande stycket och 7 punkten samt 4 mom., i 5 mom. det inledande stycket och 9 mom., 3 a § 5 mom. samt 14 §, 11 kap. 1 §, 14 kap. 1 § 1 mom., 3 §, 5 § 1 mom., i 5 a § det inledande stycket och 8 § 1 mom. samt 18 kap. 5 § 1 mom. 7 punkten, i 6 § det inledande stycket i 2 mom. och det inledande stycket till 4 mom. samt 5 mom. och 7 § 1 mom.,

av dessa lagrum 10 kap. 1 § 2 mom. och 14 § samt 18 kap. 5 § 1 mom. 7 punkten sådana de lyder i lag 611/1997, det inledande stycket i 10 kap. 3 § 3 mom. och i 5 mom. sådana de lyder i lag 752/1993, 10 kap. 3 § 3 mom. 7 punkten samt 4 och 9 mom., 3 a § 5 mom. och det inledande stycket i 14 kap. 5 a § 1 mom. samt 8 § 1 mom. sådana de lyder i lag 389/1995, 11 kap. 1 § sådan den lyder i nämnda lag 752/1993 och i lag 355/1997, 14 kap. 5 § 1 mom. sådant det lyder i lag 74/1998 och det inledande stycket i 18 kap. 6 § 2 mom. och i 4 mom. samt 5 mom. sådana de lyder i lag 1022/1996, samt

fogas till 2 kap. en ny 2 a §, till 2 a kap. 11 §, sådan den lyder i nämnda lag 389/1995, ett nytt 3 mom., till 10 kap. 3 § ett nytt 7 mom. i stället för det 7 mom. som upphävts genom nämnda lag 355/1997 och till kapitlet en ny 3 b § samt till 18 kap. en ny 10 a § som följer:

2 kap.

Försäkringsbolags bildande

2 a §

Vederbörande ministerium skall begära Försäkringsinspektionens utlåtande om ett försäkringsbolags ansökan om koncession eller om utvidgning av koncessionen.

2 a kap.

Bedrivande av direkt försäkring utomlands

11 §

Om bolagets anmälan omfattar bedrivande av annan verksamhet som hör till skadeförsäkringsklass 10 än ansvarsförsäkring för fraktförare, skall till anmälan också fogas en utredning om ersättningsombud. Ersättningsombudet skall ha gott omseende, och han skall ha tillräcklig kännedom om ersättningsverksamheten. Den som är omyndig, försatt i konkurs eller har meddelats näringsförbud får inte vara ersättningsombud.

10 kap.

Bokslut, koncernbokslut och täckning av ansvarsskuld

1 §

I försäkringsbolagets bokföring och vid upprättandet av bokslut samt koncernbokslut iakttas bokföringslagen (1336/1997), om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel.

3 §

Ett försäkringsbolag som bedriver direkt försäkring skall täcka ansvarsskulden med sådana slag av tillgångar som anges nedan i denna paragraf och som, värderade till gängse värde på sådana grunder som Försäkringsinspektionen har fastställt, räcker till för att täcka ansvarsskulden från vilken följande poster först har dragits av:

7) andra poster som av särskilda skäl får dras av i de fall som ministeriet bestämmer.

Ministeriet kan av särskilda skäl föreskriva att vissa tillgångar som hör till täckningen skall värderas med avvikelse från deras gängse värde.

Täckningen av ansvarsskulden skall, enligt vad som föreskrivs närmare genom förordning och med stöd av förordningen, bestå av

Täckningen av försäkringsbolagets ansvarsskuld skall förtecknas så som Försäkringsinspektionen bestämmer närmare.

Försäkringsinspektionen kan meddela anvisningar om tillämpningen av denna paragraf och av de bestämmelser som meddelats med stöd av den.

3 a §

Vederbörande ministerium meddelar föreskrifter om de principer för spridning av risker orsakade av placeringsverksamheten som försäkringsbolaget skall iakta vid valet av placeringar som bestämmer fondförsäkringarnas värdeutveckling. Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om lokaliseringen av de tillgångar som hör till täckningen för ansvarsskulden och om värdering av dem till det gängse värdet, om begränsningar av återköp av en försäkring samt av utbyte av placeringsobjektet samt om förteckning av täckningen. Försäkringsinspektionen kan meddela anvisningar om tillämpningen av denna paragraf och av de bestämmelser som meddelats med stöd av den.

3 b §

Ett försäkringsbolags styrelse skall göra upp en plan för placeringen av bolagets tillgångar (*placeringsplan*). Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om placeringsplanen.

14 §

Vederbörande ministerium meddelar föreskrifter om de scheman som skall iakttas vid upprättandet av ett försäkringsbolags och dess koncerns resultaträkning och balansräk-

ning samt om noterna till resultaträkningen och balansräkningen och om uppgifterna i verksamhetsberättelsen.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om hur bokslut och koncernbokslut för försäkringsbolag skall upprättas.

Försäkringsinspektionen kan ge anvisningar och utlåtanden om hur detta kapitel, vederbörande ministeriums föreskrifter enligt 1 mom., bestämmelserna om bokslut i lagen om aktiebolag samt bokföringslagen och bokföringsförordningen (1339/1997) skall tillämpas på försäkringsbolag.

Försäkringsinspektionen kan på ansökan av ett försäkringsbolag av särskilda skäl för viss tid bevilja tillstånd att avvika från de i 3 mom. angivna bestämmelserna och föreskrifterna, om undantaget behövs för att ge en rättvisande bild av resultatet av försäkringsbolagets verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

Om en bestämmelse eller föreskrift, en anvisning, ett utlåtande eller ett tillstånd som avses i denna paragraf är av vikt med tanke på den allmänna tillämpningen av bokföringslagen eller bokföringsförordningen eller bestämmelserna om bokslut i lagen om aktiebolag, skall vederbörande ministerium eller Försäkringsinspektionen, innan bestämmelsen eller föreskriften, anvisningen, utlåtandet eller tillståndet utfärdas, begära bokföringsnämndens utlåtande härom.

11 kap.

Verksamhetskaptal

1 §

Med ett försäkringsbolags verksamhetskaptal avses det belopp med vilket bolagets tillgångar anses överstiga dess skulder och andra därmed jämförbara förbindelser, enligt vad som bestäms närmare genom förordning och med stöd av förordningen.

14 kap.

Tillsyn över försäkringsbolag

1 §

Tillsynen över och inspektionen av försäkringsbolagen handhas Försäkringsinspektionen.

3 §

Ett försäkringsbolag skall inom en skälig tid som vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen bestämmer lämna ministeriet och inspektionen också andra för utförandet av uppgifterna enligt denna lag nödvändiga upplysningar om sin verksamhet än de som avses i 2 §.

5 §

Om ett försäkringsbolag underlåter att iakttäta lag, bolaget beviljad koncession, bolagsordningen eller föreskrifter som vederbörande ministerium eller Försäkringsinspektionen har meddelat med stöd av denna lag eller föreskrifter som det ministerium som svarar för polisväsendet har meddelat med stöd av lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt (68/1998), eller om bolaget har förfarit i strid med god försäkringssed eller om det i bolagets verksamhet har uppdagats missbruk, kan Försäkringsinspektionen ge försäkringsbolaget en anmärkning, uppmana bolaget att rätta till saken inom utsatt tid eller förbjuda bolaget att fortsätta med det förfarande som vederbörande ministerium eller Försäkringsinspektionen anser vara felaktigt.

5 a §

Vederbörande ministerium kan, efter att ha begärt Försäkringsinspektionens utlåtande om saken, begränsa eller återkalla ett försäkringsbolags koncession, om

8 §

De sakkunniga skall avge utlåtande om förslag till ändring av lagstiftningen om försäkringsbolag samt om föreskrifter av vederbörande ministerium som meddelas enligt denna lag eller en förordning som utfärdats med stöd av den.

18 kap.

Särskilda stadganden

5 §

Den som uppsåtligen

7) bryter mot vad som i 11 kap. 14 § lagen om aktiebolag bestäms om ingivande av

bokslut eller koncernbokslut till registermyndigheten eller underlåter att göra en anmälan eller lämna andra uppgifter som enligt denna lag skall lämnas vederbörande ministerium eller Försäkringsinspektionen;

skall, om gärningen inte är ringa eller strängare straff för den inte stadgas på något annat ställe i lag, för försäkringsbolagsbrott dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

6 §

Utän hinder av 1 mom. har vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen rätt att överlämna uppgifter som omfattas av försäkringshemligheten till

Utöver vad som bestäms i 2 mom. får vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen använda uppgifter som omfattas av den försäkringshemlighet som avses i denna paragraf endast för att

Vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen får inte överlämna uppgifter som har erhållits av myndigheter i andra EES-stater eller som har erhållits vid revisioner i andra EES-stater, om inte de myndigheter som har överlämnat uppgifterna eller de myndigheter som svarar för försäkringstillsynen i den staten där revisionen verkställts uttryckligen har gett sitt samtycke till detta. Dessa uppgifter kan användas endast för uppdrag som nämns i 4 mom. eller för syften för vilka myndigheterna har gett sitt samtycke.

7 §

Angående en sådan handlings offentlighet som avses i denna lag och som en myndighet har i sin besittning gäller vad som bestäms om allmänna handlingars offentlighet.

Utän hinder av vad som bestäms om handlingssekretess får vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen publicera sådan statistik och därmed jämförbar information om försäkringsbolagens verksamhet, ställning och utveckling som har gjorts upp på enhetliga grunder för alla försäkringsbolag.

10 a §

Vad som i denna lag föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium, gäller efter att lagen om Försäkringsinspektionen (/) trätt i kraft Försäkringsinspektionen, om något annat inte följer av 2 mom.

På Försäkringsinspektionen tillämpas inte vad som i 1 kap. 3 § 3 mom., 4 § 1 och 6 mom. samt 4 a § 1 och 3 mom., 2 kap. 1 a § 2 mom., 2 § 1 och 4—6 mom. samt 2 a och 5 a §, 9 kap. 5 §, 10 kap. 2 § 4 mom., 3 § 3 mom. 7 punkten och 4 mom. samt 5 mom. 12 punkten, 3 a § 2—5 mom., 4 § 1 och 2 mom., 5 § 2 mom., 8 §, 9 § 1 och 3 punkten och 14 §, 11 kap. 4 § 3 mom. och 7 § 2 mom., 13 kap. 4 §, 14 kap. 1 och 3 §, 5 § 1 mom., 5 a § 1 mom. samt 7 och 8 § samt 18 kap. 5 § 1 mom. 7 punkten, 6 § 2, 4 och 5 mom., 7 §, 8 § 1 mom. och 9 § 2 mom. lagen om försäkringsbolag föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium.

Denna lag träder i kraft den 1999.

De tillstånd, föreskrifter, anvisningar och andra beslut som vederbörande ministerium har utfärdat om försäkringstillsyn och försäkringsinspektion och vilkas utfärdande enligt 18 kap. 10 a § överförs på Försäkringsinspektionen, fortsätter efter att lagen om Försäkringsinspektionen trätt i kraft att gälla till dess att Försäkringsinspektionen beslutar något annat.

3.

Lag**om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 17 mars 1995 om utländska försäkringsbolag (398/1995) 14 § 2 mom., rubriken för 16 § och 16 § 1 mom., 17 § 1 mom., 38 och 40 §, 41 § 2 mom., 44 § 1 mom., i 45 § det inledande stycket, 49 § 3 mom., 69, 71 och 72 §, 79 § 2 mom., i 3 mom. det inledande stycket och 4 punkten samt 4 mom. och 84 §,

av dessa lagrum 17 § 1 mom. sådant det lyder i lag 75/1998 och 49 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1088/1996, samt

fogas till lagen nya 20 a och 85 a § som följer:

14 §

*Tillsynen över utländska
EES-försäkringsbolag*

med stöd av lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt (68/1998), om bolaget har förfarit i strid med god försäkrings sed eller om det har uppdagats missbruk i bolagets verksamhet.

I övrigt skall tillsynen över utländska EES-försäkringsbolags verksamhet i Finland skötas av Försäkringsinspektionen.

20 a §

Begäran om utlåtande

16 §

*Vederbörande ministeriums och
Försäkringsinspektionens rätt att få
uppgifter och att utöva tillsyn*

Vederbörande ministerium skall begära Försäkringsinspektionens utlåtande om en sådan ansökan från ett försäkringsbolag från tredje land som gäller koncession eller utvidgning av koncessionen.

Ett utländskt EES-försäkringsbolag skall inom en skälig tid som vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen bestämmer lämna ministeriet och inspektionen sådana upplysningar om bolaget och om sin verksamhet i Finland som behövs för fullgörandet av uppgifterna enligt denna lag.

38 §

*Tillsynen över försäkringsbolag från tredje
land*

Tillsynen över och inspektionen av den verksamhet som försäkringsbolag från tredje land bedriver i Finland ankommer på Försäkringsinspektionen.

17 §

Tvångsmedel

Försäkringsinspektionen kan tilldela ett utländskt EES-försäkringsbolag en anmärkning, uppmana bolaget att inom en viss tid rätta till saken eller förbjuda bolaget att fortsätta med det förfarande som vederbörande ministerium eller Försäkringsinspektionen anser vara felaktigt, om bolaget inte iakttar lag eller de föreskrifter som ministeriet eller Försäkringsinspektionen har meddelat med stöd av denna lag eller som det ministerium som svarar för polisväsendet har meddelat

40 §

Representationens bokslut

Representationen skall för varje räkenskapsperiod upprätta ett bokslut som omfattar resultaträkning, balansräkning, deras bilagor och verksamhetsberättelse. Bokslutet skall granskas så som vederbörande ministerium bestämmer.

Ministeriet meddelar föreskrifter om de scheman som skall iakttas vid upprättandet av representationens resultaträkning och ba-

lansräkning samt om resultaträkningens och balansräkningens noter och om uppgifterna i verksamhetsberättelsen.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om hur representationens bokslut och koncernbokslut skall upprättas.

Försäkringsinspektionen kan ge anvisningar och utlåtanden om hur denna paragraf, vederbörande ministeriums föreskrifter enligt 2 mom., bestämmelserna om bokslut i lagen om aktiebolag samt bokföringslagen (1336/1997) och bokföringsförordningen (1339/1997) skall tillämpas på representationen.

Försäkringsinspektionen kan på ansökan av ett försäkringsbolag av särskilda skäl för viss tid bevilja tillstånd att avvika från de i 4 mom. angivna bestämmelserna och föreskrifterna, om undantaget behövs för att ge en rättvisande bild av resultatet av representationens verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

Om en bestämmelse eller föreskrift, en anvisning, ett utlåtande eller ett tillstånd som avses i denna paragraf är av vikt med tanke på den allmänna tillämpningen av bokföringslagen eller bokföringsförordningen eller bestämmelserna om bokslut i lagen om aktiebolag, skall ministeriet eller Försäkringsinspektionen, innan bestämmelsen eller föreskriften, anvisningen, utlåtandet eller tillståndet utfärdas, begära bokföringsnämndens utlåtande härom.

41 §

Utredningar som generalagenten skall lämna

Generalagenten skall inom en skälig tid som vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen bestämmer lämna ministeriet och inspektionen också andra för fullgörandet av uppgifterna enligt denna lag nödvändiga upplysningar om bolaget och om sin verksamhet än de som avses i 1 mom.

44 §

Tvångsmedel

Försäkringsinspektionen kan tilldela ett försäkringsbolag från tredje land en anmärkning, uppmana bolaget att inom en viss tid rätta till saken eller förbjuda bolaget att fort-

sätta med det förfarande som vederbörande ministerium eller Försäkringsinspektionen anser vara felaktigt, om bolaget inte iakttar lag, koncessionen, bolagsordningen eller stadgarna eller de föreskrifter som ministeriet eller Försäkringsinspektionen har meddelat med stöd av denna lag, om bolaget har förfarit i strid med god försäkringssed eller om det har uppdragats missbruk i bolagets verksamhet.

45 §

Begränsande eller återkallande av koncession

Vederbörande ministerium kan, efter att ha begärt Försäkringsinspektionens utlåtande om saken, begränsa eller återkalla koncessionen för ett försäkringsbolag från tredje land, om

49 §

Tillsättande av utredningsmän

Har likvidatorerna inte inom ett år efter det koncessionen upphörde fått till stånd en plan för överlåtelse av försäkringsbeståndet enligt 66 § eller har försäkringsrörelsen annars inte likviderats inom denna tid, kan Försäkringsinspektionen bestämma vid vilken tidpunkt andra försäkringar än de som baserar sig på trafikförsäkringslagen (279/1959), patientskadlagen (585/1986) och lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948) skall upphöra att vara i kraft samt vid vilken tidpunkt beståndet av försäkringar baserade på nämnda lagar samt mot försäkringsbeståndet svarande tillgångar skall överföras från det särskilda administrationsboet till att förvaltas av trafikförsäkringscentralen, patientförsäkringsföreningen och Olycksfallsförsäkringsanstaltens förbund. Vid överföring av försäkringsbestånd jämte motsvarande tillgångar gäller i tillämpliga delar vad som i 16 a kap. 9 § lagen om försäkringsbolag och i 68 § 2 mom. denna lag bestäms om överlåtelse av försäkringsbestånd. I övrigt iakttas i tillämpliga delar 15 kap. 14 § lagen om försäkringsbolag.

69 §

Kungörelse i officiella tidningen

Försäkringsinspektionen skall på ett utländskt försäkringsbolags bekostnad i officiella tidningen publicera en kungörelse om

1) förbud mot att bevilja nya försäkringar, samt

2) förbud mot att överlåta eller pantsätta egendom som bolaget besitter i Finland.

71 §

Språket i handlingarna

Har en handling eller utredning som enligt denna lag skall lämnas till vederbörande ministerium eller Försäkringsinspektionen avfattats på något annat språk än finska eller svenska, skall till den på yrkande av ministeriet eller Försäkringsinspektionen fogas en laggill översättning till finska.

72 §

Försäkringsstatistik

Angående en sådan handlingens offentlighet som avses i denna lag och som en myndighet har i sin besittning gäller vad som bestäms om allmänna handlingars offentlighet. Utan hinder av vad som bestäms om handlingssekretess får vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen publicera sådan statistik om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland, deras ställning och utveckling som har gjorts upp på enhetliga grunder för alla bolag.

79 §

Tystnadsplikt

Utän hinder av 1 mom. har ett utländskt försäkringsbolag, vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen rätt att överlämna uppgifter som omfattas av försäkringshemligheten till åklagar- och förundersökningsmyndigheter för utredning av brott, till finansinspektionen, till andra myndigheter som övervakar finansmarknaden, till myndigheter som på något annat ställe i lag

berättigas att få ovan nämnda uppgifter samt till den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen eller som övervakar finansieringsverksamheten i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller till en myndighet som har till uppgift att delta i ett försäkringsbolags likvidations- eller konkursförfarande samt, om de uppgifter som skall lämnas ut är sekretessbelagda i en annan stat än en sådan som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, till de myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i denna stat. Dessutom har det utländska försäkringsbolaget, vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av försäkringshemligheten till revisorerna för ett försäkringsbolag eller för ett kreditinstitut eller ett finansiellt institut som hör till samma koncern som försäkringsbolaget.

Utöver vad som bestäms i 2 mom. kan vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen använda uppgifter som omfattas av denna paragraf endast

4) för att bemöta besvär som anförts över ministeriets och Försäkringsinspektionens beslut.

Vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen kan inte överlämna uppgifter som erhållits av myndigheter i andra stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte den myndighet som lämnat uppgifterna uttryckligen har gett sitt samtycke till detta.

84 §

Ändringsökande

Ändring i beslut eller förordnande som vederbörande ministerium eller Försäkringsinspektionen har meddelat med stöd av denna lag får sökas hos högsta förvaltningsdomstolen enligt förvaltningsprocesslagen (586/1996). Besvär får anföras på den grunden att beslutet strider mot lag.

Ett beslut eller förordnande som vederbörande ministerium eller Försäkringsinspektionen har meddelat med stöd av 13 §, 15 § 2 mom., 16 §, 17 § 1, 3 eller 4 mom., 41 §, 43 § 1 mom., 44 § 1 eller 3 mom., 45 eller 47 § kan verkställas trots besvär.

85 a §

*Tillämpning av bestämmelserna på
Försäkringsinspektionen*

Vad som i denna lag föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium, gäller efter att lagen om Försäkringsinspektionen (/) trätt i kraft Försäkringsinspektionen, om något annat inte följer av 2 mom.

På Försäkringsinspektionen tillämpas inte vad som i 2 § 2 mom., 16 § 1 mom., 17 § 1 mom., 18 § 1 och 2 mom., 19 § 3 mom., 20 § 2—4 mom., 20 a och 21 §, 29 § 5

mom., 30 § 1 mom., 31 § 2 mom., 40 §, 41 § 2 mom., 44 § 1 mom., 45 §, 48 § 1 mom., 71 och 72 §, 79 § 2—4 mom. och 84 § lagen om utländska försäkringsbolag föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium.

Denna lag träder i kraft den 1999.

De tillstånd, föreskrifter, anvisningar och andra beslut som vederbörande ministerium har utfärdat om försäkringstillsyn och försäkringsinspektion och vilkas utfärdande enligt 85 a § överförs på Försäkringsinspektionen, fortsätter att gälla till dess att Försäkringsinspektionen beslutar något annat.

4.

Lag**om ändring av lagen om försäkringsföreningar**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 31 december 1987 om försäkringsföreningar (1250/1987) 12 kap. 2 och 7—10 §,

av dessa lagrum 12 kap. 2, 7 och 9 § sådana de lyder delvis ändrade genom lag 483/1993 och 8 § sådan den lyder i lag 451/1995,

ändras 2 kap. 5 b § 1 punkten, 8 kap. 1 § 2 mom., 10 kap. 1 § 3 mom., i 3 a § 3 mom. det inledande stycket och 6 punkten, 4 mom., i 5 mom. det inledande stycket och 8 mom. samt 12 §, 10 a kap. 1 §, 12 kap. 1 och 5 § samt 6 § 1 mom., i 16 kap. 10 § 2 mom. det inledande stycket, i 4 mom. det inledande stycket och 4 punkten samt 5 mom. och 11 §,

av dessa lagrum 2 kap. 5 b § 1 punkten och det inledande stycket i 16 kap. 10 § 2 mom., det inledande stycket i 4 mom. och 4 punkten och 5 mom. sådana de lyder i lag 1023/1996, 8 kap. 1 § 2 mom., 10 kap. 1 § 3 mom., det inledande stycket i 3 a § 3 mom. och 6 punkten, 4 mom., det inledande stycket i 5 mom. samt 8 mom., 10 a kap. 1 § och 12 kap. 6 § 1 mom. sådana de lyder i nämnda lag 451/1995 och 12 kap. 5 § sådan den lyder i nämnda lag 483/1993, samt

fogas till 10 kap. en ny 4 § i stället för den 4 § som upphävts genom lag 451/1995 och till 16 kap. en ny 13 § som följer:

2 kap.

Bildande av en försäkringsförening

5 b §

Föreningsstadgar fastställs inte, om

1) en betydande bindning som finns mellan en fysisk eller en juridisk person och försäkringsföreningen bedöms avsevärt försvåra den tillsyn som Försäkringsinspektionen utövar eller om

8 kap.

**Ombildning av en försäkringsförening till
ett ömsesidigt försäkringsbolag**

1 §

Föreningen skall, efter att föreningsstämman fattat ett beslut som avses i 1 mom., hos vederbörande ministerium söka koncession enligt lagen om försäkringsbolag för det tilltänkta försäkringsbolaget och samtidigt

söka Försäkringsinspektionens fastställelse av den ändring av stadgarna som den ändrade sammanslutningsformen kräver.

10 kap.

Bokslut

1 §

I försäkringsföreningens bokföring och vid upprättandet av bokslut iakttas bokföringslagen (1336/1997), om något annat inte följer av bestämmelserna i detta kapitel.

3 a §

En försäkringsförening som bedriver direkt försäkring skall täcka ansvarsskulden med sådana slag av tillgångar som anges nedan i denna paragraf och som, värderade till gängse värde på sådana grunder som Försäkringsinspektionen har fastställt, räcker till för att täcka ansvarsskulden från vilken följande poster först har dragits av:

6) andra poster som av särskilda skäl får dras av i sådana fall som vederbörande ministerium bestämmer.

Ministeriet kan av särskilda skäl föreskriva att vissa tillgångar som hör till täckningen skall värderas med avvikelse från deras gängse värde.

Täckningen av ansvarsskulden skall, enligt vad som bestäms närmare genom förordning och med stöd av förordningen, bestå av

Försäkringsinspektionen kan meddela anvisningar om tillämpningen av denna paragraf och av de bestämmelser och föreskrifter som meddelats med stöd av den.

4 §

En försäkringsförenings styrelse skall göra upp en plan för placeringen av föreningens tillgångar (*placeringsplan*). Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om placeringsplanen.

Täckningen av försäkringsföreningens ansvarsskuld skall förtecknas så som Försäkringsinspektionen bestämmer närmare.

12 §

Vederbörande ministerium meddelar före-

skrifter om de scheman som skall iakttas vid upprättandet av en försäkringsförenings resultaträkning och balansräkning samt om resultaträkningens och balansräkningens noter och om uppgifterna i verksamhetsberättelsen.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om hur bokslut för försäkringsföreningar skall upprättas.

Försäkringsinspektionen kan ge anvisningar och utlåtanden om hur detta kapitel, vederbörande ministeriums föreskrifter enligt 1 mom. samt bokföringslagen och bokföringsförordningen (1339/1997) skall tillämpas på försäkringsföreningar.

Försäkringsinspektionen kan på ansökan av en försäkringsförening av särskilda skäl för viss tid bevilja tillstånd att avvika från de i 3 mom. angivna bestämmelserna och föreskrifterna, om undantaget behövs för att ge en rättvisande bild av resultatet av föreningens verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

Om en bestämmelse eller föreskrift, en anvisning, ett utlåtande eller ett tillstånd som avses i denna paragraf är av vikt med tanke på den allmänna tillämpningen av bokföringslagen eller bokföringsförordningen, skall ministeriet eller Försäkringsinspektionen, innan bestämmelsen eller föreskriften, anvisningen, utlåtandet eller tillståndet utfärdas, begära bokföringsnämndens utlåtande härom.

10 a kap.

Verksamhetskapital

1 §

Med försäkringsföreningens verksamhetskapital avses det belopp med vilket försäkringsföreningens tillgångar anses överstiga föreningens skulder och andra därmed jämförbara förbindelser, enligt vad som bestäms närmare genom förordning och med stöd av förordningen.

12 kap.

Tillsynen över försäkringsföreningarna

1 §

Tillsynen över och inspektionen av försäkringsföreningarna ankommer på Försäkringsinspektionen.

5 §

En försäkringsförening skall varje år inom en månad från den föreningsstämma vid vilken bokslutet fastställts till Försäkringsinspektionen sända en enligt Försäkringsinspektionens formulär avfattad berättelse över sin verksamhet och sitt tillstånd. Till berättelsen skall fogas kopior av de handlingar som avses i 10 kap. 11 §.

En försäkringsförening skall inom en skälig tid som vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen bestämmer lämna ministeriet och inspektionen också andra för fullgörandet av uppgifterna enligt denna lag nödvändiga upplysningar om sin verksamhet än de som avses i 1 mom.

6 §

Om en försäkringsförening underlåter att iaktta lag, sina stadgar eller föreskrifter som vederbörande ministerium eller Försäkringsinspektionen har meddelat med stöd av denna lag, om föreningen har förfarit i strid med god försäkringssed eller om det i föreningens verksamhet har uppdagats missbruk, kan Försäkringsinspektionen ge försäkringsföreningen en anmärkning, uppmana föreningen att rätta till saken inom utsatt tid eller förbjuda föreningen att fortsätta med det förfarande som vederbörande ministerium eller Försäkringsinspektionen anser vara felaktigt.

16 kap.

Särskilda stadganden

10 §

Utan hinder av 1 mom. har vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen rätt att överlämna uppgifter som omfattas av försäkringshemligheten till

Utöver vad som föreskrivs i 2 mom. får ministeriet eller Försäkringsinspektionen använda uppgifter som omfattas av den försäkringshemlighet som avses i denna paragraf endast för att

4) bemöta besvär som anförts över ministeriets eller Försäkringsinspektionens beslut. Ministeriet eller Försäkringsinspektionen får inte överlämna uppgifter som har erhål-

lits av myndigheter i andra EES-stater eller som har erhållits vid revisioner i andra EES-stater, om inte de myndigheter som har överlämnat uppgifterna eller de myndigheter som svarar för försäkringstillsynen i den stat där revisionen verkställts uttryckligen har gett sitt samtycke till detta. Dessa uppgifter kan användas endast för uppdrag som nämns i 4 mom. eller för syften för vilka myndigheterna har gett sitt samtycke.

11 §

Försäkringsinspektionens beslut eller förordnande som utfärdats med stöd av 6 kap. 4 §, 12 kap. 4—6 § eller 13 kap. 2 § kan verkställas trots besvär.

13 §

Vad som i denna lag föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium, gäller efter att lagen om Försäkringsinspektionen (/) trätt i kraft Försäkringsinspektionen, om något annat inte följer av 2 mom.

På Försäkringsinspektionen tillämpas inte vad som i 1 kap. 1 § 4 och 6 mom., 5 § 2 mom., 2 kap. 5 § 5 mom., 8 kap. 1 § 2 mom., 10 kap. 1 § 3 mom., 3 a § 3 mom. 6 punkten och 4 mom. samt 5 § 2 mom., 7 § 1 mom., 8 § 1 punkten och 12 §, 10 a kap. 4 §, 5 § 2 mom. och 6 §, 12 kap. 1 §, 5 § 2 mom. och 6 § 1 mom., i 16 kap. 10 § 2 mom. det inledande stycket och i det inledande stycket i 4 mom. och 4 punkten samt 5 mom. och 12 § 2 mom. föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium eller om statsrådet.

Denna lag träder i kraft den 1999.

De tillstånd, föreskrifter, anvisningar och andra beslut som vederbörande ministerium har utfärdat om försäkringstillsyn och försäkringsinspektion och vilkas utfärdande enligt 16 kap. 13 § överförs på Försäkringsinspektionen, fortsätter att gälla till dess att Försäkringsinspektionen beslutar något annat.

Försäkringsföreningsinspektionens verksamhet upphör när denna lag träder i kraft. Försäkringsföreningsinspektionens uppgifter samt dess tillgångar och skulder överförs från och med samma tidpunkt till Försäkringsinspektionen.

5.

Lag**om ändring av 8 § lagen om fiskeriförsäkringsföreningar**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 23 juli 1958 om fiskeriförsäkringsföreningar (331/1958) 8 § som följer:

8 §

Bidrag utbetalas av statsmedel endast till en sådan fiskeriförsäkringsförening vars allmänna försäkringsvillkor jord- och skogsbruksministeriet har fastställt efter att ha

hört Försäkringsinspektionen. För fastställelsen skall föreningen underställa sina försäkringsvillkor jämte senare ändringar jord- och skogsbruksministeriet för granskning.

Denna lag träder i kraft den 1999.

6.

Lag**om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 25 april 1997 om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) 1 § 3 mom., 6 § 3 mom., 16 § och 28 § 3 mom., av dessa lagrum 1 § 3 mom. sådant det lyder i lag 640/1997, samt *fogas* till lagen en ny 33 b § som följer:

1 §

Lagens tillämpningsområde

På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas dock inte 1 kap. 3 §, 2 kap. 2 § 1, 2 och 5 mom., 2 a §, 4 § 1 mom. 3 punkten, 5 § 1 och 5 mom., 2 a kap., 3 kap. 1 § 2 mom., 1 a, 3, 4 och 7 §, 7 kap. 1 a § 1 och 2 mom., 2 §, 3 § 2 mom., 3 a §, 7 § 1, 3 och 4 mom., 10 kap. 2, 3 a, 3 b, 4 a och 7 §, 11 kap., 12 kap. 1 § 2 mom., 4 och 5 §, 13 kap., 14 kap. 1 § 2 mom., 4 § 2 och 3 mom., 5 a § 2 mom., 5 b och 6 §, 16 kap. 13 § 3 mom., 16 a kap. 9 § 3 mom., 10 och 13—15 §, 16 b kap. 4 § 3 mom. samt 18 kap. 9 § 2 mom. lagen om försäkringsbolag.

6 §

Koncession

Vad 2 kap. 5 a § och 14 kap. 5 a § lagen

om försäkringsbolag föreskriver om vederbörande ministerium gäller i tillämpliga delar statsrådet när det är fråga om arbetspensionsförsäkringsbolag. Vederbörande ministerium skall begära Försäkringsinspektionens utlåtande om ett arbetspensionsförsäkringsbolags ansökan om koncession eller om utvidgning av koncessionen.

16 §

Arbetspensionsförsäkringsbolagets verksamhetskapital

Med ett arbetspensionsförsäkringsbolags verksamhetskapital avses det belopp med vilket försäkringsbolagets tillgångar skall anses överstiga dess skulder och andra därmed jämförbara förbindelser, på det sätt som bestäms genom förordning och bestäms närmare med stöd av den. Härvid avdras det i 14 § 2 mom. avsedda ofördelade tilläggsförsäkringsansvaret från arbetspensionsförsäkringsbolagets ansvarsskuld.

28 §

Placeringsplan

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om den placeringsplan som avses i denna paragraf.

11 kap.

Särskilda bestämmelser

33 b §

Tillämpning av bestämmelserna på Försäkringsinspektionen

Vad som i denna lag föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium, gäller efter att lagen om För-

säkringsinspektionen (/) trätt i kraft Försäkringsinspektionen, om något annat inte följer av 2 mom.

På Försäkringsinspektionen tillämpas inte vad som i 6 § 3 mom., 14 § 2 mom., 15 § 2 mom., 17 § 3 mom., 18 § 4 mom., 19 § 2 mom., 21 § 2 mom., 23 § 2 mom., 25 § 1 mom. och 27 § 5 mom. föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium.

Denna lag träder i kraft den 1999.

De tillstånd, föreskrifter, anvisningar och andra beslut som vederbörande ministerium har utfärdat om försäkringstillsyn och försäkringsinspektion och vilkas utfärdande enligt 33 b § överförs på Försäkringsinspektionen, fortsätter efter att lagen om Försäkringsinspektionen trätt i kraft att gälla till dess att Försäkringsinspektionen beslutar något annat.

7.

Lag**om ändring av lagen om försäkringskassor**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 27 november 1992 om försäkringskassor (1164/1992) 8 § 2 mom., i 66 § 1 mom. det inledande stycket samt 1 punkten, det inledande stycket samt 1 punkten 70 § 3 mom., 77 §, 78 §, 79 § 2 mom., 81 § 1 mom., i 83 § 3 mom. det inledande stycket och 3 punkten, 4 mom., i 5 mom. det inledande stycket och 8 mom., 83 a § 1, 3 och 5 mom., 83 b §, 83 e § 4 mom., 90 §, 96 § 1 mom., 97 § 2 mom., 99 § 1 mom., 111 § 1 mom. 2 punkten, i 165 § 2 mom. det inledande stycket samt i 4 mom. det inledande stycket och 4 punkten, 167 §, 168 § och 170 § 2 mom.,

av dessa lagrum 8 § 2 mom., 79 § 2 mom., 83 a § 3 och 5 mom., 83 b §, 83 e § 4 mom. och 111 § 1 mom. 2 punkten sådana de lyder i lag 1322/1997, det inledande stycket i 83 § 3 mom. och 3 punkten, 4 mom., det inledande stycket i 5 mom. och 8 mom., 83 a § 1 mom. och 170 § 2 mom. sådana de lyder i lag 1777/1995 och i 66 § 1 mom. det inledande stycket samt 1 punkten och det inledande stycket i 165 § 2 och i 4 mom. samt 4 punkten sådana de lyder i lag 200/1998, samt

fogas till lagen nya 83 f och 172 a § som följer:

8 §

Tillgångarna och skulderna samt intäkterna och kostnaderna för en pensionskassa som bedriver lagstadgad verksamhet skall hållas åtskilda i fråga om den lagstadgade verksamheten och annan verksamhet, så som veder-

börande ministerium närmare bestämmer. Försäkringsinspektionen kan vid behov meddela anvisningar om hur de föreskrifter som vederbörande ministerium med stöd av denna paragraf har meddelat tillämpas på en pensionskassa.

66 §

En försäkringskassas revisor skall utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen anmäla sådana omständigheter och beslut som gäller försäkringskassan och som han i sitt uppdrag fått kännedom om och som kan anses

1) bryta mot stadgarna eller grunderna för försäkringskassan eller mot lagstiftningen om bedrivande av försäkringskasseverksamhet,

70 §

I fråga om kassans bokföring och bokslut iakttas bokföringslagen (1336/1997), om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel.

77 §

Vederbörande ministerium meddelar föreskrifter om de scheman som skall iakttas vid upprättandet av en försäkringskassas resultaträkning och balansräkning samt om resultaträkningens och balansräkningens noter och om uppgifterna i verksamhetsberättelsen.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om hur bokslut för försäkringskassor skall upprättas.

Försäkringsinspektionen kan ge anvisningar och utlåtanden om hur detta kapitel, vederbörande ministeriums föreskrifter enligt 1 mom., bestämmelserna om försäkringskassors bokslut samt bokföringslagen och bokföringsförordningen (1339/1997) skall tillämpas på försäkringskassor.

Försäkringsinspektionen kan på ansökan av en försäkringskassa av särskilda skäl för viss tid bevilja tillstånd att avvika från de i 3 mom. angivna bestämmelserna och föreskrifterna, om undantaget behövs för att ge en rättvisande bild av resultatet av försäkringskassans verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

Om en bestämmelse eller föreskrift, en anvisning, ett utlåtande eller ett tillstånd som avses i denna paragraf är av vikt med tanke på den allmänna tillämpningen av bokföringslagen eller bokföringsförordningen, skall vederbörande ministerium eller Försäkringsinspektionen, innan bestämmelsen eller föreskriften, anvisningen, utlåtandet eller tillståndet utfärdas, begära bokföringsnämndens utlåtande härom.

7 kap.

Försäkringspremier och ansvarsskuld

78 §

För de försäkringspremier som skall betalas till en försäkringskassa eller för premieberäkningsgrunderna skall sökas Försäkringsinspektionens fastställelse, om inte annat bestäms någon annanstans i lag.

79 §

Premieansvaret motsvarar kapitalvärdet av de utbetalningar som beror på framtida försäkringsfall enligt gällande förbindelser samt av övriga utgifter för dessa förbindelser, minskat med kapitalvärdet av framtida försäkringspremier. I fråga om en pensionskassa som bedriver lagstadgad pensionsförsäkring betraktas som premieansvar också ett tilläggsförsäkringsansvar som syftar till att upprätthålla solvensen. Tilläggsförsäkringsansvaret kan användas till att täcka en förlust som uppkommit till följd av att grunderna för beräkning av ansvarsskulden ändrats samt till att täcka även andra förluster och till att nedsätta försäkringspremierna så som vederbörande ministerium bestämmer. Som premieansvar för pensionskassor som bedriver också annan än enbart lagstadgad pensionsförsäkring betraktas också sådant ansvar som är avsett för framtida förhöjningar av de försäkrades förmåner och som uppfyller de villkor som Försäkringsinspektionen bestämmer om (*indexförhöjningsansvar*). Enligt grunderna för detta ansvar får ansvaret inte användas till att täcka annan förlust än en sådan som har uppkommit till följd av att grunderna för beräkning av ansvarsskulden ändrats.

81 §

I försäkringsverksamhet skall, om inte annat bestäms någon annanstans i lag, iakttas av Försäkringsinspektionen fastställda grunder, i vilka bestäms

- 1) hur ansvarsskulden beräknas, samt
 - 2) om fribrev och återköp.
-

83 §

En försäkringskassa skall täcka ansvarsskulden med sådana slag av tillgångar som

anges nedan i denna paragraf och som, värderade till gängse värde på sådana grunder som Försäkringsinspektionen har fastställt, räcker till för att täcka ansvarsskulden från vilken följande poster först har dragits av:

3) andra poster som av särskilda skäl får dras av i de fall som ministeriet bestämmer.

Ministeriet kan av särskilda skäl föreskriva att vissa tillgångar som hör till täckningen skall värderas med avvikelser från deras gängse värde.

Täckningen av ansvarsskulden skall, enligt vad som bestäms genom förordning och bestäms närmare med stöd av den, bestå av

Försäkringsinspektionen kan meddela anvisningar om tillämpningen av denna paragraf och av de bestämmelser som meddelats med stöd av den.

83 a §

Om i fråga om en pensionskassa som endast beviljar tilläggsförmåner tillgångarna enligt 83 § och med stöd av den meddelade författningar och föreskrifter i samband med bokslutet uppskattas varaktigt överstiga beloppet av pensionskassans ansvarsskuld och övriga skulder, får de tillgångar som motsvarar skillnaden med Försäkringsinspektionens samtycke återbetalas till delägare i pensionskassan eller, om kassans verksamhetssektor omfattar flera delägare, till alla delägare i relation till de försäkringstekniska ansvarsskuldena. Vederbörande ministerium kan vid behov meddela föreskrifter om att värdet av vissa tillgångar som hör till täckningen beräknas med avvikelser från tillgångarnas gängse värde vid uppskattningen av övertäckningen.

Om pensionskassans verksamhetskapital i fråga om verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare överskrider det fyrdubbla beloppet av den solvensgräns som avses i 83 d § 1 mom., kan den överskjutande delen under de förutsättningar som anges i nämnda paragraf med Försäkringsinspektionens samtycke återbetalas till delägarna. Vederbörande ministerium kan vid behov meddela föreskrifter om att vissa poster lämnas obeaktade i verksamhetskapitalet när den överskjutande delen uppskattas, och att värdet av vissa tillgångar beräknas med avvikelser från deras gängse värde.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om ansökan enligt denna paragraf och om de uppgifter som skall lämnas i ansökan.

83 b §

Med pensionskassans verksamhetskapital i fråga om verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare avses det belopp med vilket pensionskassans tillgångar för denna verksamhet och andra därmed jämförbara förbindelser och säkerheter överskrider pensionskassans skulder och andra därmed jämförbara förbindelser som uppkommer i denna försäkringsverksamhet, på det sätt som bestäms genom förordning och bestäms närmare med stöd av den. Vid beräkningen av ansvarsskulden beaktas inte det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 79 § 2 mom.

83 e §

Försäkringsinspektionen meddelar vid behov närmare föreskrifter om uppgörandet och inlämnandet av de planer som avses i 1—3 mom.

83 f §

Styrelsen för en försäkringskassa som avses i 83 § 1 mom. lagen om försäkringskassor skall göra upp en plan för placeringen av kassans tillgångar (*placeringsplan*). Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om placeringsplanen.

Täckningen av försäkringskassans ansvarsskuld skall förtecknas så som Försäkringsinspektionen bestämmer närmare.

90 §

Försäkringskassan har rätt att i ett för allt betala ut ålders- eller familjepension eller på fribrev baserad invalidpension som är mindre än 50 mark i månaden. Engångsbetalningen skall räknas ut enligt de grunder som Försäkringsinspektionen bestämmer, om inte annat bestäms någon annanstans i lag.

96 §

Tillsynen över och inspektionen av försäkringskassorna ankommer på Försäkringsinspektionen.

97 §

Kassan skall inom en skälig tid som vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen bestämmer lämna ministeriet och

inspektionen också andra för fullgörandet av uppgifterna enligt denna lag nödvändiga upplysningar om sin verksamhet än de som avses i 1 mom.

99 §

Om en försäkringskassa inte följer lag, sina stadgar, de för försäkring fastställda grunderna eller av vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen med stöd av denna lag meddelade föreskrifter eller om grunderna för dess verksamhet inte längre stämmer överens med lag, skall Försäkringsinspektionen uppmana kassan att rätta till saken inom en utsatt tid som inte utan tvingande skäl får vara längre än sex månader.

111 §

En försäkringskassa skall träda i likvidation och upplösas,

2) om bokslutet utvisar underskott eller om ett eventuellt garantikapital eller en eventuell grundfond underskrider det i kassans stadgar fastställda beloppet och om underskottet inte har täckts eller garantikapitalet eller grundfonden uppböringsats till fullt belopp under de två följande räkenskapsperioderna,

165 §

Utan hinder av 1 mom. har vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av tystnadsplikten till

Utöver vad som bestäms i 2 mom. får vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen använda uppgifter som omfattas av tystnadsplikten enligt denna paragraf endast för att

4) bemöta besvär som anförts över vederbörande ministeriums eller Försäkringsinspektionens beslut.

167 §

Angående en sådan handling offentlighet som avses i denna lag och som en myndighet har i sin besittning gäller vad som bestäms om allmänna handlingars offentlighet.

Utan hinder av vad som bestäms om handlingsssekretess får vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen publicera sådan statistik och därmed jämförbar information om försäkringskassornas verksamhet, ställning och utveckling som har gjorts upp på enhetliga grunder för alla kassor.

Var och en har rätt att ta del av försäkringskassors bokslut som vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen har i sin besittning.

168 §

Försäkringskassorna skall höra till försäkringskassoföreningen, som står under Försäkringsinspektionens tillsyn. Om de uppgifter för föreningen som har anknytning till denna lag, om föreningens förvaltning och om kassornas skyldighet att delta i dess utgifter bestäms i föreningens stadgar, som fastställs av vederbörande ministerium.

170 §

Försäkringsmatematikern vid en pensionskassa skall göra en försäkringsteknisk analys av pensionskassans tillstånd minst vartannat år eller oftare, om Försäkringsinspektionen anser det vara motiverat. Försäkringsinspektionen meddelar vid behov anvisningar om uppgörande av analysen.

15 kap.

Särskilda stadganden

172 a §

Vad som i denna lag föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium, gäller efter att lagen om Försäkringsinspektionen (/) trätt i kraft Försäkringsinspektionen, om något annat inte följer av 2 mom.

På Försäkringsinspektionen tillämpas inte vad som i 8 § 2 mom., 65 §, 72 §, 73 § 1 mom., 77 §, 79 § 2 mom., 83 § 3 mom. 3 punkten, 4 mom., 5 mom. 11 punkten och 7 mom., 83 a § 1 och 3 mom., 83 d § 5 mom., 91 § 4 mom., 96 §, 97 § 2 och 3 mom., 99 § 1 mom., 132 § 2 och 3 mom., 165 § 2 och 4 mom., 167—169 § och 170 § 4 mom. lagen om försäkringskassor föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium.

Denna lag träder i kraft den 1999.
De tillstånd, föreskrifter, anvisningar och andra beslut som vederbörande ministerium har utfärdat om försäkringstillsyn och försäkringsinspektion och vilkas utfärdande en-

ligt 172 a § överförs på Försäkringsinspektionen, fortsätter efter att lagen om Försäkringsinspektionen trätt i kraft att gälla till dess att Försäkringsinspektionen beslutar något annat.

8.

Lag

om ändring av lagen om pensionsstiftelser

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 29 december 1995 om pensionsstiftelser (1774/1995) 123 § 2 mom., *ändras* 6 § 4 mom., i 36 a § 1 mom. det inledande stycket och 1 punkten, 37 § 3 mom., 42 §, 43 § 2 mom., 45 § 4—6 mom., i 46 § 3 mom. det inledande stycket och 3 punkten samt 4 mom., i 5 mom. det inledande stycket samt 7 och 8 mom., 47 § 4 och 5 mom., 48 § 7 mom., 48 a §, 48 d § 4 mom., 54 §, 64 § 1 mom., 65 § 2 mom., 67 § 1 mom., 109 och 110 §, i 132 § 2 mom. det inledande stycket och i 4 mom. det inledande stycket och 4 punkten, 134 §, 135 § 2 mom. och 136 §, av dessa lagrum 43 § 2 mom., 45 § 4—6 mom., 48 a § och 48 d § 4 mom. sådana de lyder i lag 1323/1997 och det inledande stycket i 36 a § 1 mom. och 1 punkten samt det inledande stycket i 132 § 2 och i 4 mom. och 4 punkten sådana de lyder i lag 201/1998, samt *fogas* till 43 § ett nytt 3 mom., varvid de nuvarande 3 och 4 mom. blir 4 och 5 mom., samt till lagen nya 47 a och 137 a § som följer:

6 §

Vederbörande ministerium meddelar närmare föreskrifter om hur medlen och eventuella skulder samt intäkter och kostnader för en avdelning skall hållas åtskilda från varandra. Försäkringsinspektionen kan vid behov meddela anvisningar om hur de föreskrifter som vederbörande ministerium med stöd av denna paragraf har meddelat skall tillämpas på en pensionsstiftelse.

36 a §

En pensionsstiftelses revisor skall utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen anmäla sådana omständigheter och beslut som gäller pensionsstiftelsen och som han i sitt uppdrag fått kännedom om och som kan anses

1) bryta mot stadgarna eller grunderna för pensionsstiftelsen eller mot lagstiftningen

om bedrivande av pensionsstiftelseverksamhet,

37 §

I pensionsstiftelsens bokföring och vid upprättande av bokslutet iakttas bokföringslagen (1336/1997), om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel.

42 §

Vederbörande ministerium meddelar föreskrifter om de scheman som skall iakttas vid upprättandet av en pensionsstiftelses resultaträkning och balansräkning samt om resultaträkningens och balansräkningens noter och om uppgifterna i verksamhetsberättelsen.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare

föreskrifter om hur bokslut för pensionsstiftelser skall upprättas.

Försäkringsinspektionen kan ge anvisningar och utlåtanden om hur detta kapitel, vederbörande ministeriums föreskrifter enligt 1 mom., bestämmelserna om pensionsstiftelsers bokslut samt bokföringslagen och bokföringsförordningen (1339/1997) skall tillämpas på pensionsstiftelser.

Försäkringsinspektionen kan på ansökan av en pensionsstiftelse av särskilda skäl för viss tid bevilja tillstånd att avvika från de i 3 mom. angivna bestämmelserna och föreskrifterna, om undantaget behövs för att ge en rättvisande bild av resultatet av pensionsstiftelsens verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

Om en bestämmelse eller föreskrift, en anvisning, ett utlåtande eller ett tillstånd som avses i denna paragraf är av vikt med tanke på den allmänna tillämpningen av bokföringslagen eller bokföringsförordningen, skall vederbörande ministerium eller Försäkringsinspektionen, innan bestämmelsen eller föreskriften, anvisningen, utlåtandet eller tillståndet utfärdas, begära bokföringsnämndens utlåtande härom.

43 §

Pensionsansvaret beräknas för

- 1) pensioner och förmåner som börjat löpa före bokslutsdagen,
- 2) framtida pensioner och andra förmåner till de personer som hör till pensionsstiftelsens verksamhetskrets, till den del pensionen eller den andra förmånen kan anses ha tillväxt till tidpunkten för bokslutet samt för framtida pensioner och andra förmåner till personer som har hört till pensionsstiftelsens verksamhetskrets,
- 3) det tilläggsförsäkringsansvar som syftar till att upprätthålla den solvens som verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare förutsätter och som kan användas till att täcka en förlust i placeringsverksamheten samt till att sänka understödsavgifterna så som vederbörande ministerium bestämmer, samt för
- 4) det ansvar som orsakas av framtida höjningar av frivilliga tilläggspensioner och andra förmåner (*indexförhöjningsansvar*), och som får användas till att täcka förutom de framtida förhöjningarna enbart en sådan ökning av pensionsansvaret som uppkommit till följd av att beräkningsgrunderna har änd-

rats.

Pensionsansvaret beräknas i de fall som avses i 2 mom. 1, 2 och 4 punkten enligt Försäkringsinspektionens föreskrifter, om inte annat bestäms någon annanstans i lag, och i det fall som avses i 3 punkten enligt vederbörande ministeriums föreskrifter.

45 §

Om verksamhetskapitalet i en B-pensionsstiftelse eller AB-pensionsstiftelsens B-avdelning överskrider det fyrdubbla beloppet av den solvensgräns som avses i 48 c § 1 mom., kan den överskjutande delen under de förutsättningar som anges i nämnda paragraf med Försäkringsinspektionens samtycke återbetalas till arbetsgivaren. I en AB-pensionsstiftelse är ett villkor för återbetalning att A-avdelningens pensionsansvar är täckt enligt 47 §. Vederbörande ministerium kan vid behov meddela föreskrifter om att vissa poster lämnas obeaktade i verksamhetskapitalet när den överskjutande delen uppskattas, och att värdet av vissa tillgångar beräknas med avvikelse från deras gängse värde.

Om A-pensionsstiftelsens eller AB-pensionsstiftelsens A-avdelnings tillgångar enligt 46 § och med stöd av den meddelade bestämmelser och föreskrifter i samband med bokslutet uppskattas varaktigt täcka beloppet av ansvaret enligt 47 § och tillgångarna i sin helhet beräknas överskrida beloppet av pensionsstiftelsens pensionsansvar och övriga skulder, får de mot skillnaden svarande tillgångarna med Försäkringsinspektionens samtycke återbetalas till arbetsgivaren. Vederbörande ministerium kan vid behov meddela föreskrifter om att värdet av vissa tillgångar som hör till täckningen beräknas med avvikelse från det gängse värdet vid uppskattningen av övertäckningen. Till följd av återbetalningen får ansvarsunderskott inte kvarstå i A-pensionsstiftelsen eller AB-pensionsstiftelsens A-avdelning. I AB-pensionsstiftelsen är ett villkor för återbetalningen att verksamhetskapitalet i AB-pensionsstiftelsens B-avdelning överskrider det fyrdubbla beloppet av den solvensgräns som avses i 48 c § 1 mom.

Vederbörande ministerium meddelar närmare föreskrifter om tillämpningen av denna paragraf. Försäkringsinspektionen kan vid behov meddela anvisningar om hur de föreskrifter som vederbörande ministerium med

stöd av denna paragraf har meddelat skall tillämpas på en pensionsstiftelse samt om ansökan enligt denna paragraf och om de uppgifter som skall lämnas i ansökan.

46 §

Pensionsstiftelsen skall täcka pensionsansvarets bruttobelopp med sådana slag av tillgångar som anges nedan i denna paragraf och som, värderade till gängse värde på sådana grunder som Försäkringsinspektionen har fastställt, räcker till för att täcka pensionsansvaret från vilket följande poster först har dragits av:

3) andra poster som av särskilda skäl får dras av i de fall som ministeriet bestämmer.

Ministeriet kan av särskilda skäl föreskriva att vissa tillgångar som hör till täckningen skall värderas avvikande från deras gängse värde.

Täckningen av pensionsansvaret skall, enligt vad som bestäms genom förordning och bestäms närmare med stöd av den, bestå av

Täckningen av pensionsstiftelsens pensionsansvar skall förtecknas så som Försäkringsinspektionen bestämmer närmare.

Försäkringsinspektionen kan meddela anvisningar om tillämpningen av denna paragraf och av de föreskrifter som meddelats med stöd av den.

47 §

Täckningen av pensionsstiftelsens pensionsansvar skall förtecknas så som Försäkringsinspektionen bestämmer närmare.

Försäkringsinspektionen kan meddela anvisningar om tillämpningen av denna paragraf och av de föreskrifter som meddelats med stöd av den.

47 a §

En pensionsstiftelses styrelse skall göra upp en plan för placeringen av stiftelsens tillgångar (*placeringsplan*). Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om placeringsplanen.

48 §

Vederbörande ministerium meddelar föreskrifter om tillämpningen av denna paragraf. Försäkringsinspektionen kan vid behov med-

delar närmare anvisningar om hur de föreskrifter som vederbörande ministerium med stöd av denna paragraf har meddelat skall tillämpas på en pensionsstiftelse.

48 a §

Med en B-pensionsstiftelses och en AB-pensionsstiftelses B-avdelnings verksamhetskapital avses det belopp med vilket de tillgångar och andra därmed jämförbara förbindelser och säkerheter inom verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare överskrider de skulder och andra därmed jämförbara förbindelser som uppkommer i denna försäkringsverksamhet, på det sätt som bestäms genom förordning och bestäms närmare med stöd av den. Vid beräkningen av pensionsansvaret beaktas inte det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 43 § 2 mom. 3 punkten.

48 d §

Försäkringsinspektionen meddelar vid behov närmare föreskrifter om uppgörandet och inlämnandet av de planer som avses i 1—3 mom.

54 §

Pensionsstiftelsen har rätt att som ett engångsbelopp betala ut ålders- eller familjepension eller på fribrev baserad invalidpension som är mindre än 100 mark i månaden och med pensionstagarens samtycke mindre än 200 mark i månaden. Engångsbetalningen skall räknas ut enligt de grunder som Försäkringsinspektionen bestämmer, om inte annat bestäms någon annanstans i lag.

64 §

Tillsynen över och inspektionen av pensionsstiftelserna ankommer på Försäkringsinspektionen.

65 §

Pensionsstiftelsen skall inom en skälig tid som vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen bestämmer lämna ministeriet och inspektionen också andra för fullgörandet av uppgifterna enligt denna lag nödvändiga upplysningar om sin verksamhet än de som avses i 1 mom.

67 §

Om en pensionsstiftelse inte följer lag, sina stadgar eller av ministeriet eller Försäkringsinspektionen med stöd av denna lag meddelade föreskrifter, skall Försäkringsinspektionen uppmana pensionsstiftelsen att rätta till saken inom en viss tid.

109 §

En styrelsemedlem, medlem av förvaltningsrådet och ombudsmannen är skyldiga att ersätta skada som de i sitt uppdrag uppsåtligen eller av vållande har orsakat pensionsstiftelsen. Detsamma gäller skada som de genom överträdelse av denna lag, pensionsstiftelsens stadgar eller vederbörande ministeriums eller Försäkringsinspektionens föreskrifter har tillfogat personer som hör eller har hört till pensionsstiftelsens verksamhetskrets, en pensionstagare eller annan förmånstagare, arbetsgivare eller någon annan.

110 §

Pensionsstiftelsens namntecknare, som inte står i arbetsförhållande till pensionsstiftelsen och som inte är styrelsemedlem eller medlem i förvaltningsrådet eller ombudsman, är skyldig att ersätta skada som han genom att medverka till att bryta mot denna lag, pensionsstiftelsens stadgar eller vederbörande ministeriums eller Försäkringsinspektionens föreskrifter uppsåtligen eller genom grovt vållande orsakat pensionsstiftelsen, en person som hör eller har hört till verksamhetskretsen, en pensionstagare eller annan förmånstagare eller någon annan.

132 §

Utan hinder av 1 mom. har vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av tystnadsplikten till

Utöver vad som bestäms i 2 mom. får vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen använda uppgifter som omfattas av tystnadsplikten enligt denna paragraf för att

4) bemöta besvär som anförts över vederbörande ministeriums eller Försäkringsinspektionens beslut.

134 §

Angående en sådan handlingss offentlighet som avses i denna lag och som en myndighet har i sin besittning gäller vad som bestäms om allmänna handlingars offentlighet. Utan hinder av vad som bestäms om handlingsssekretess får vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen publicera sådan statistik och därmed jämförbar information om pensionsstiftelsernas verksamhet, ställning och utveckling som har gjorts upp på enhetliga grunder för alla pensionsstiftelser.

Var och en har rätt att ta del av pensionsstiftelsers bokslut som vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen har i sin besittning.

135 §

Pensionsstiftelsen skall till Försäkringsinspektionen göra en anmälan om att en försäkringsmatematiker har anställts eller avgått. Vederbörande ministerium kan meddela föreskrifter om tillämpningen av denna paragraf.

136 §

Försäkringsmatematikern vid en pensionsstiftelse skall göra en försäkringsteknisk analys av pensionsstiftelsens ställning minst vartannat år eller oftare, om Försäkringsinspektionen anser det vara motiverat. Försäkringsinspektionen meddelar vid behov anvisningar om uppgörande av analysen.

14 kap.

Särskilda stadganden

137 a §

Vad som i denna lag föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium, gäller efter att lagen om Försäkringsinspektionen (/) trätt i kraft Försäkringsinspektionen, om något annat inte följer av 2 mom.

På Försäkringsinspektionen tillämpas inte vad som i 4 § 3 mom., 6 § 4 mom., 36 § 1 mom., 37 § 3 mom., 39 § 1 mom. 1 punkten, 40 § 1 mom., 42 §, 43 § 2 och 3 mom., 45 § 4—6 mom., 46 § 1 mom., 3 mom. 3 punkten och 4 mom., 48 § 1 och 7 mom., 48 c § 2 och 5 mom., 55 § 3 mom., 64 §, 65 § 2 och 3 mom., 67 § 1 mom., 88 § 5 mom., 109 och 110 §, 120 § 4 mom., 122 §, 132 § 2 och 4 mom., 134 §, 135 § 2 mom.

och 147 § 2 mom. lagen om pensionsstiftelser föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium.

Denna lag träder i kraft den _____ 1999.

De tillstånd, föreskrifter, anvisningar och andra beslut som vederbörande ministerium

har utfärdat om försäkringstillsyn och försäkringsinspektion och vilkas utfärdande enligt 137 a § överförs på Försäkringsinspektionen, fortsätter efter att lagen om Försäkringsinspektionen trätt i kraft att gälla till dess att Försäkringsinspektionen beslutar något annat.

9.

Lag

om ändring av lagen om försäkringsmäklare

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 19 februari 1993 om försäkringsmäklare (251/1993) 1 § 2 mom., det inledande stycket i 3 § 1 mom., det inledande stycket i 4 §, 5 § 2 mom., 10 § 2 mom., 11 § 2 mom., 15—18 §, 19 § 2 mom. och 22—24 §,

av dessa lagrum 15 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 397/1995 och 17 § sådan den lyder i lag 76/1998, som följer:

1 §

Försäkringsmäklare

Endast en sådan fysisk person eller sammanslutning som inte är beroende av försäkringsgivaren och som har antecknats i Försäkringsinspektionens register över försäkringsmäklare (*försäkringsmäklarregistret*) får vara försäkringsmäklare.

3 §

Förutsättningar för registrering av en fysisk person

Försäkringsinspektionen skall på begäran som försäkringsmäklare registrera en fysisk person som

4 §

Förutsättningar för registrering av en sammanslutning

Försäkringsinspektionen skall på begäran registrera en sammanslutning som försäkringsmäklare, om

5 §

Anteckningar i försäkringsmäklarregistret

Försäkringsinspektionen skall utan dröjsmål underrättas om ändringar i registeruppgifterna.

10 §

Avskiljande av tillgångar

För säkerställande av att skyldigheterna enligt 1 mom. fullgörs skall försäkringsmäklaren teckna en av Försäkringsinspektionen godkänd försäkring eller ställa en av Försäkringsinspektionen godkänd säkerhet.

11 §

Provision eller arvode från försäkringsgivaren

För förmedling av sådana lagstadgade försäkringar för vilkas premier en myndighet fastställer beräkningsgrunderna får försäkringsgivare betala provision eller arvode till försäkringsmäklare endast på försäkringsgivarens ansökan och enligt de grunder som myndigheten fastställer. Nämnade myndighet kan dock vid behov bestämma de grunder som tillämpas på de provisioner och arvoden som avses i detta moment.

15 §

Tillsyn över försäkringsmäklare

Tillsynen över och granskningen av försäkringsmäklare ankommer på Försäkringsinspektionen.

Försäkringsmäklaren skall på begäran ge vederbörande ministerium och försäkringsinspektionen alla nödvändiga handlingar, upplysningar och utredningar som behövs för fullgörandet av de uppgifter som anges i denna lag.

När rörelse inleds eller upphör skall detta utan dröjsmål anmälas till Försäkringsinspektionen.

Försäkringsmäklaren är skyldig att årligen tillställa Försäkringsinspektionen en berättelse över sin rörelse enligt ett formulär som Försäkringsinspektionen uppgjort.

16 §

Närmare föreskrifter

Försäkringsinspektionen meddelar närmare

föreskrifter om registrering av försäkringsmäklare och om förutsättningarna för registrering. Vederbörande ministerium meddelar närmare föreskrifter om de försäkringar som försäkringsmäklarna skall ha och om de säkerheter som de skall ställa.

17 §

Tvångsmedel

Om en försäkringsmäklare inte följer lag eller föreskrifter som har meddelats med stöd av denna lag eller lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt (68/1998), eller om det har framkommit missbruk i försäkringsmäklarens verksamhet, kan Försäkringsinspektionen ge försäkringsmäklaren anmärkning, uppmana mäklaren att inom en viss tid rätta till saken eller förbjuda honom att fortsätta ett förfarande som Försäkringsinspektionen anser vara felaktigt.

Försäkringsinspektionen kan förena en uppmaning eller ett förbud som avses i 1 mom. med vite. Vitet döms ut av länsstyrelsen på försäkringsmäklarens hemort. Om försäkringsmäklaren inte har hemort i Finland, döms vitet ut av länsstyrelsen i Södra Finlands län.

Om en uppmaning eller ett förbud som nämns i 1 mom. inte iakttas, kan Försäkringsinspektionen förbjuda försäkringsmäklaren att fortsätta med sin verksamhet tills förhållandet har rättats till och, om denne grovt har försummat sina skyldigheter, återkalla registreringen.

Om de förhållanden som rådde när försäkringsmäklaren registrerades har förändrats så att han inte längre kunde registreras som försäkringsmäklare enligt denna lag, eller om förutsättningarna för inledande av verksamheten inte längre uppfylls, kan Försäkringsinspektionen återkalla registreringen.

18 §

Ersättning för tillsynskostnader

Försäkringsmäklaren skall för ersättande av de kostnader som tillsynen enligt denna lag orsakar årligen betala en tillsynsavgift som vederbörande ministerium fastställer på framställning av Försäkringsinspektionen. När avgiften fastställs skall lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) iaktas.

19 §

Tystnadsplikt

Utan hinder av 1 mom. har vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen rätt att lämna upplysningar som omfattas av tystnadsplikten till åklagar- och polismyndigheter för utredning av brott, till myndigheter som annars i lag berättigas att få sådana upplysningar samt, om upplysningarna i en annan stat omfattas av tystnadsplikt, till den myndighet som där utövar tillsyn över försäkringsmäklarverksamhet.

22 §

Olovligt bedrivande av försäkringsmäklarverksamhet

Den som utan att vara antecknad i Försäkringsinspektionens försäkringsmäklarregister bedriver försäkringsmäklarverksamhet enligt denna lag eller i sin firma eller annars såsom beteckning för sin verksamhet använder benämningen försäkringsmäklare i strid med 1 § skall, om gärningen inte är ringa, för *olovligt bedrivande av försäkringsmäklarverksamhet* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

23 §

Verkställighet av Försäkringsinspektionens beslut

Ett beslut eller förordnande som Försäkringsinspektionen har givit med stöd av 15 § 1 eller 2 mom. eller 17 § 1, 3 eller 4 mom. kan verkställas även om besvär har anförts.

24 §

Statistik över försäkringsmäklare

Utan hinder av 19 § får vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen publicera sådan statistik över försäkringsmäklarernas verksamhet, ställning och utveckling som har gjorts upp på enhetliga grunder för alla försäkringsmäklare.

Denna lag träder i kraft den 1999.

De tillstånd, föreskrifter, anvisningar och andra beslut som vederbörande ministerium har utfärdat om tillsyn över och granskning av försäkringsmäklare och vilkas utfärdande av försäkringsmäklare och vilkas utfärdande när denna lag träder i kraft överförs på Försäkringsinspektionen, fortsätter att gälla tills Försäkringsinspektionen beslutar något annat.

10.

Lag

om ändring av patientskadlagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i patientskadlagen av den 25 juli 1986 (585/1986) 4 § 2 mom., 5 § 3 och 4 mom., 6 § 1, 2, 4 och 5 mom. samt 11 § 3 mom.,
av dessa lagrum 4 § 2 mom., 5 § 4 mom. och 6 § 1, 2, 4 och 5 mom. sådana de lyder i lag 363/1995, 5 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1085/1996 och 11 § 3 mom. sådant det lyder i lag 973/1993, som följer:

4 §

Försäkringsskyldighet

Den som underlåtit att ta försäkring är skyldig att för tiden för underlåtenheten betala högst tiodubbel försäkringspremie. Försäkringsinspektionen meddelar föreskrifter om hur den försäkringspremie som ligger till grund för den förhöjda premien skall beräknas.

5 §

Försäkringsgivare

Samtliga försäkringsbolag som bedriver patientförsäkringsrörelse i Finland skall höra till patientförsäkringsföreningen. Föreningen svarar för ersättningsverksamheten enligt denna lag och kan bevilja försäkringar för medlemsbolagens räkning. Föreningen ansvarar för skada då fall av underlåtenhet att ta försäkring föreligger samt bestämmer och uppbär i 4 § 2 mom. nämnd förhöjd försäkringspremie. Dessutom skall föreningen i samband med ett finländskt försäkringsbolags likvidation eller konkurs sköta utbetalningen av ersättningar sedan försäkringsbeståndet jämte mot detta svarande tillgångar har överförs till föreningen samt även handha övriga uppgifter som anges i 15 kap. 14 § lagen om försäkringsbolag och i 49 § lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995). Gäller likvidationen eller konkursen ett utländskt försäkringsbolag vars hemstat hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, vidtar föreningens skyldighet

att betala ut ersättningar dock vid den tidpunkt som Försäkringsinspektionen bestämmer. När föreningen har betalt ersättning till den skadelidande, övergår dennes rätt till ersättning från administrations- eller konkursboet till föreningen upp till det belopp som denne har betalt ut i ersättning.

Försäkringsinspektionen utövar tillsyn över föreningens verksamhet och vederbörande ministerium fastställer dess stadgar. Vid tillsynen iakttas i tillämpliga delar vad som i lagen om försäkringsbolag bestäms om tillsynen över försäkringsbolag.

6 §

Anmälan av villkoren för patientförsäkring och av försäkringspremierna

Försäkringsbolaget skall skriftligen tillställa Försäkringsinspektionen de allmänna och särskilda försäkringsvillkor som gäller patientförsäkring för kändedom senast en månad innan de tas i bruk.

Försäkringsinspektionen kan vid behov kräva att försäkringsbolaget tillställer Försäkringsinspektionen en utredning om de grunder för försäkringspremierna, de formulär och de andra handlingar som bolaget använder i kontakterna med försäkringstagarna.

Försäkringsinspektionen kan meddela föreskrifter om den riskklassificering som ligger till grund för statistikföreningen av försäkringar och skador.

Försäkringsbolagen skall så som Försäkringsinspektionen bestämmer låta utföra sådana undersökningar och beräkningar som åliggandena enligt denna paragraf förutsätter.

11 §

Patientskadenämnden

Kostnaderna för patientskadenämndens verksamhet betalas, så som närmare bestäms genom förordning, av patientförsäkringsföreningens medel enligt nämndens budget, som årligen fastställs av Försäkringsinspektionen.

Denna lag träder i kraft den 1999.
De tillstånd, föreskrifter, anvisningar och andra beslut som vederbörande ministerium har utfärdat om patientförsäkring och om tillsynen över patientförsäkringsföreningen och vilkas utfärdande när denna lag träder i kraft överförs på Försäkringsinspektionen, fortsätter att gälla tills Försäkringsinspektionen beslutar något annat.

11.

Lag**om ändring av trafikförsäkringslagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i trafikförsäkringslagen av den 26 juni 1959 (279/1959) 16 § 1 mom., 17 § 2 och 3 mom., 18 § 1, 2 och 5 mom., 18 a § 2 mom. och 19 a § 2 och 3 mom., av dessa lagrum 16 § 1 mom. 18 § 1, 2 och 5 mom. och 18 a § 2 mom. sådana de lyder i lag 1493/1994, 17 § 2 mom. och 19 a § 2 och 3 mom. sådana de lyder i lag 361/1993 samt 17 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1084/1996, som följer:

16 §

En motorfordonsägare som inte haft trafikförsäkring för fordonet trots att han borde ha haft en sådan, är skyldig att för den tid försummelsen varat till trafikförsäkringscentralen betala en gottgörelse som i varje enskilt fall bestäms separat och som motsvarar högst den fyrdubbla genomsnittliga försäkringspremien eller, om trafikskada inträffat, högst den tiodubbla genomsnittliga försäkringspremien. Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om hur den genomsnittliga försäkringspremien bestäms. Ägaren skall på motsvarande sätt till trafikförsäkringsbolaget betala den gottgörelse som bolaget bestämmer, om fordonet i strid med en till bolaget på förhand gjord skriftlig anmälan har använts i trafik under den tid det enligt anmälan har varit taget ur trafik. Gottgörelsen skall bestämmas för hela den anmälda uppläggningstiden, om inte något annat följer av särskilt vägande skäl. En gottgörelse som avses ovan i denna paragraf är verkställbar utan dom eller beslut.

17 §

Tillsynen över trafikförsäkringscentralen ankommer på Försäkringsinspektionen. Vid tillsynen iakttas i tillämpliga delar vad som i lagen om försäkringsbolag bestäms om tillsynen över försäkringsbolag. Angående trafikförsäkringscentralens åligganden i anslutning till verkställigheten av denna lag, angående dess förvaltning samt försäkringsbolagens skyldighet och rätt att i förhållande till sina här influtna premieintäkter eller antalet här försäkrade risker delta i centralens utgifter och inkomster bestäms i centralens stadgar, vilka utfärdas genom förordning sedan centralen beretts tillfälle att framlägga förslag därom. Beträffande trafikförsäkringscentralens bokslut och revision gäller vad som bestäms genom förordning och med stöd av förordning.

Trafikförsäkringscentralen är primärt ansvarig för trafikskador som i Finland orsakas av oförsäkrade eller oidentifierade motorfordon eller av motorfordon vilkas stadigvarande hemort inte är i Finland. Om försäkrings-

givaren slutligen konstateras vara ersättningskyldig, har trafikförsäkringscentralen rätt att av försäkringsgivaren återfå det belopp som den har betalt ut. Dessutom skall centralen i samband med ett finländskt försäkringsbolags likvidation eller konkurs sköta utbetalningen av ersättningar sedan försäkringsbeståndet jämte mot detta svarande tillgångar har överförts till centralen samt även handha övriga uppgifter som anges i 15 kap. 14 § lagen om försäkringsbolag och i 49 § lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995). Gäller likvidationen eller konkursen ett utländskt försäkringsbolag vars hemstat hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, vidtar centralens skyldighet att betala ut ersättningar dock vid den tidpunkt som Försäkringsinspektionen bestämmer. När centralen har betalt ersättning till den skadelidande, övergår dennes rätt att få ersättning från administrations- eller konkursboet till centralen upp till det belopp som denna har betalat ut i ersättning.

18 §

Försäkringsbolaget skall skriftligen tillställa Försäkringsinspektionen de allmänna och särskilda försäkringsvillkor som gäller trafikförsäkring för kännedom senast en månad innan de tas i bruk. På Försäkringsinspektionen ankommer att övervaka att försäkringsvillkoren överensstämmer med denna lag.

Försäkringsinspektionen kan vid behov kräva att försäkringsbolaget tillställer Försäkringsinspektionen en utredning om de grunder för försäkringspremierna, de formulär och de andra handlingar som bolaget använder i kontakterna med försäkringstagarna.

Försäkringsbolagen skall så som Försäkringsinspektionen föreskriver låta utföra de undersökningar och beräkningar som åliggandena enligt denna paragraf förutsätter.

18 a §

Försäkringsinspektionen kan meddela föreskrifter om insamlingen och statistikföringen av sådana uppgifter om skador som kan främja trafiksäkerheten.

19 a §

Ersättningsombudet skall ha stadigvarande hemort eller driftställe i Finland.

I anmälan som avses i 10 § lagen om utländska försäkringsbolag skall nämnas ersättningsombudets namn och adress. Till anmälan skall fogas den fullmakt som givits ombudet samt en utredning om att bolaget är medlem eller har gett in ansökan om medlemskap till trafikförsäkringscentralen. I det sistnämnda fallet skall bolaget även avge en förbindelse om att det inte börjar idka trafikförsäkring i Finland förrän bolaget har godkänts som medlem i trafikförsäkringscentralen.

Denna lag träder i kraft den 1999.

De tillstånd, föreskrifter, anvisningar och andra beslut som vederbörande ministerium har utfärdat om trafikförsäkring och om tillsynen över trafikförsäkringscentralen och vilkas utfärdande när denna lag träder i kraft överförs på Försäkringsinspektionen, fortsätter att gälla tills Försäkringsinspektionen beslutar något annat.

12.

Lag**om ändring av atomansvarighetslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i atomansvarighetslagen av den 8 juni 1972 (484/1972) 20 § 2 mom., 23 § 1 mom.
och 33 § 2 mom. som följer:

20 §

Är det efter inträffat skadefall sannolikt att nedsättning enligt 1 mom. visar sig nödvändig, har Försäkringsinspektionen rätt att förordna att i ersättning tills vidare skall betalas endast en viss kvotdel av den fulla ersättningen.

23 §

Innehavaren av en atomanläggning i Finland skall ha en av Försäkringsinspektionen godkänd försäkring för att täcka sin ansvarighet för atomskada enligt denna lag eller motsvarande lagstiftning i en annan konventionsstat intill den ansvarighet som gäller för honom enligt 18 §.

33 §

Har skadestånd nedsatts enligt 20 § 1 mom. och 32 § 2 mom. eller enligt motsvarande bestämmelser i en annan konventionsstats lag, nedsätts i samma mån den ersättning som enligt denna paragraf betalas av statsmedel. Ersättningsskyldigheten bestäms i övrigt som om anläggningens innehavare svarat för skadan. Anspråk på ersättning skall vid äventyr av talans förlust anmälas hos Försäkringsinspektionen inom den tid som anges i 22 § 1 mom.

Denna lag träder i kraft den 1999.

13.

Lag**om ändring av lagen om miljöskadeförsäkring**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 30 januari 1998 om miljöskadeförsäkring (81/1998) 7 § 5 mom., 9 § 2 mom., 11 § och 18 § 4 mom. som följer:

7 §

Miljöförsäkringscentralens förvaltning samt tillsynen över centralen

försäkringsbolag bestäms om tillsynen över försäkringsbolag.

9 §

Försummelse av försäkringsskyldigheten

Försäkringsinspektionen utövar tillsyn över centralens verksamhet. I fråga om tillsynen iakttas i tillämpliga delar vad som i lagen om försäkringsbolag och lagen om utländska

Försäkringsinspektionen meddelar föreskrifter om hur den genomsnittliga försäk-

ringspremien beräknas.

11 §

*Försäkringsinspektionens rätt att få
upplysningar och meddela föreskrifter*

Försäkringsbolaget skall tillstålla Försäkringsinspektionen de allmänna och särskilda försäkringsvillkor som gäller miljöskadeförsäkring för kännedom senast en månad innan villkoren tas i bruk.

Försäkringsinspektionen kan kräva att försäkringsbolaget och Miljöförsäkringscentralen tillställer Försäkringsinspektionen en utredning om de försäkringspremiegrunder, formulär och andra handlingar som bolaget använder i kontakterna med försäkringstägarna.

Försäkringsinspektionen kan meddela föreskrifter om förändret av statistik över försäkringar och skador.

Försäkringsbolagen och Miljöförsäkringscentralen skall på det sätt som Försäkrings-

inspektionen föreskriver utföra sådana undersökningar och beräkningar som deras åligganden enligt denna lag förutsätter.

18 §

Utbetalning av ersättning

Om det på grundvalen av redan kända skadefall är sannolikt att ersättningen måste sänkas i enlighet med 3 mom., kan Försäkringsinspektionen besluta att i ersättning tills vidare skall utbetalas endast en del av den fulla ersättningen.

Denna lag träder i kraft den 1999.

De tillstånd, föreskrifter, anvisningar och andra beslut som vederbörande ministerium har utfärdat om miljöskadeförsäkring och om tillsynen över Miljöförsäkringscentralen och vilkas utfärdande när denna lag träder i kraft överförs på Försäkringsinspektionen, fortsätter att gälla tills Försäkringsinspektionen beslutar något annat.

14.

Lag

om ändring av 11 c och 12 § lagen om konkurrensbegränsningar

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen den 27 maj 1992 om konkurrensbegränsningar (480/1992) 11 c § 2 mom. och 12 § 4 mom., sådana de lyder i lag 303/1998, som följer:

11 c §

Sådant företagsförvärv på vilket bestämmelserna i 3, 16 eller 16 a kap. lagen om försäkringsbolag (1062/1979), 3 eller 10 kap. lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997), 1 kap. 2 § 3 mom. eller 14 kap. lagen om försäkringsföreningar (1250/1987), 11 kap. lagen om pensionsstiftelser (1774/1995) eller 12 kap. lagen om försäkringskassor (1164/1992) tillämpas, skall anmälas till konkurrensverket inom en vecka från det att parterna i förvärvsavtalet

fick kännedom om Försäkringsinspektionens samtycke eller om att Försäkringsinspektionen inte motsätter sig förvärvet. Någon anmälan om företagsförvärv behöver dock inte göras, om Försäkringsinspektionen, enligt vad som bestäms i de lagar som nämns i detta moment, av konkurrensverket begärt ett utlåtande angående förvärvet och om konkurrensverket i sitt utlåtande har ansett att det inte föreligger något hinder för godkännande av förvärvet.

12 §

ringsverksamhet skall behandlas av konkurrensrådet.

Även Försäkringsinspektionen kan göra framställning om att en konkurrensbegränsning som huvudsakligen gäller försäk-

Denna lag träder i kraft den 1999.

15.

Lag

om ändring av 14 § lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen den 30 januari 1998 om förhindrande och utredning av penningtvätt (68/1998) 14 § som följer:

14 §

Närmare bestämmelser

och finansinspektionen meddela närmare bestämmelser om skyldigheterna enligt 6—11 § samt om hur dessa skall fullgöras.

Det ministerium som svarar för polisväsendet skall efter att ha hört andra vederbörande ministerier, Försäkringsinspektionen

Denna lag träder i kraft den 1999.

16.

Lag

om ändring av 13 § lagen om försäkringsavtal

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen den 28 juni 1994 om försäkringsavtal (543/1994) 13 § 1 mom. som följer:

13 §

Försäkringstagarens rätt till fribrev eller återköpsvärde vid personförsäkring

en premiefri försäkring som motsvarar försäkringens sparandel (*fribrev*) eller få en sparandel som räknats ut enligt försäkringsvillkoren (*återköpsvärde*).

Om besparing har uppkommit av de premier som försäkringstagaren har betalt, har försäkringstagaren rätt att avbryta premiebetaltningen och enligt försäkringsvillkoren få

Denna lag träder i kraft den 1999.

17.

Lag

om ändring av lagen om bestridande av kostnaderna för försäkringsinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 14 juli 1944 om bestridande av kostnaderna för försäkringsinspektionen (479/1944) 1 och 2 § samt 4 § 1 mom.,
dessa lagrum sådana de lyder, 1 § i lag 950/1977, 873/1984 och 1204/1997, 2 § i nämnda lag 950/1977 och 4 § 1 mom. i nämnda lag 1204/1997, samt
fogas till lagen en ny 2 a § som följer:

1 §

För ersättande av kostnaderna för tillsynen över finska livförsäkringsbolag, skadeförsäkringsbolag, arbetspensionsförsäkringsbolag, i lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995) avsedda försäkringsbolag från tredje land med koncession att driva försäkringsrörelse i Finland, försäkringsföreningar, försäkringskassor och pensionsstiftelser skall dessa anstalter för varje kalenderår i januari betala en avgift enligt grunder som vederbörande ministerium fastställer på framställning av Försäkringsinspektionen. Avgifter som med stöd av lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) tas ut hos anstalter som avses i denna paragraf för beslut som har fattats med anledning av en ansökan samt för registerutdrag och intyg beaktas som avdrag när den avgift som avses i denna lag fastställs. Avgiften uppårs gruppvis på så sätt att de ovan nämnda anstalterna bildar egna grupper. Livförsäkringsbolagen och skadeförsäkringsbolagen utgör dock en anstaltsgrupp, och försäkringsbolag från tredje land med koncession att driva försäkringsrörelse i Finland hänförs till livförsäkringsbolagens och skadeförsäkringsbolagens grupp utgående från i vilken försäkringsklass de enligt koncessionen har rätt att bedriva försäkringsverksamhet.

Grunderna för den avgift som anstalterna skall betala består av en fast grundavgift och en till denna fogad proportionell avgift.

Den proportionella avgiften utgör för varje anstaltsgrupp en lika stor del av de premieinkomster anstalten bokfört i Finland under räkenskapsperioden före debiteringsåret. Om denna premieinkomst till följd av överföring av försäkringsbeståndet eller av därmed jämförbar exceptionell orsak inte kan läggas till grund för den proportionella avgiften, kan

Försäkringsinspektionen fastställa den premieinkomst som skall utgöra sådan grund.

2 §

Försäkringsinspektionen gör framställning enligt 1 § 1 mom. samt fastställer och debiterar avgiften särskilt för varje anstalt före ingången av prestationsåret på grundvalen av de uppgifter som i denna lag avsedda anstalter är skyldiga att lämna till Försäkringsinspektionen enligt vad som bestäms särskilt.

En förteckning över avgifterna skall i två veckors tid vara framlagd hos Försäkringsinspektionen för de betalningsskyldiga. Framläggandet skall därförinnan tillkännages genom kungörelse i den officiella tidningen.

Försäkringsinspektionen skall före framläggandet av förteckningen över avgifterna tillsända de betalningsskyldiga debetsedlar, utskrivna i enlighet med förteckningen.

2 a §

Vad som i denna lag bestäms om den avgift som i 1 § 1 mom. avsedda anstalter skall betala gäller på motsvarande sätt arbetslöshetskassor, dock så att vederbörande ministerium

1) fastställer de grunder som avses i 1 § 1 mom. utan framställning av försäkringsinspektionen,

2) fastställer den premieinkomst som avses i 1 § 3 mom. och

3) utför de uppgifter som Försäkringsinspektionen har enligt 2 §.

4 §

En anstalt som är missnöjd med vederbörande ministeriums beslut om grunderna för avgiften eller med den avgift som påförts själva anstalten har rätt att söka ändring hos högsta förvaltningsdomstolen inom 30 dagar

från den dag då förteckningen över avgifterna lades fram, nämnda dag oräknad.

Denna lag träder i kraft den

1999.

18.

Lag

om ändring av lagen om finansinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut *upphävs* i lagen den 11 juni 1993 om finansinspektionen (503/1993) 5 § 2 mom. 2 punkten, sådan den lyder i lag 721/1997, samt *ändras* 4 § 6 punkten, 5 § 2 mom. 1 punkten, 6 § och 7 § 4 punkten, av dessa lagrum 5 § 2 mom. 1 punkten och 6 § sådana de lyder i nämnda lag 721/1997, som följer:

4 §

Arbetsätt

Finansinspektionen sköter sina uppgifter bland annat genom att

6) samarbeta med Försäkringsinspektionen och andra myndigheter som utövar tillsyn över finansmarknaden.

5 §

Riksdagens bankfullmäktige

Bankfullmäktige skall

1) på förslag av Finlands Bank, vederbörande ministerium och det ministerium till vars verksamhetsområde försäkringsverksamheten hör utnämna tre direktionsmedlemmar och personliga suppleanter för dessa för tre år i sänder,

6 §

Finansinspektionens direktion

Finansinspektionen har en direktion, som består av finansinspektionens direktör, Försäkringsinspektionens överdirektör och tre andra medlemmar.

Direktionen är beslutför när fyra medlemmar, av vilka en skall vara ordföranden eller vice ordföranden, är närvarande. Ärendena avgörs med enkel majoritet. Om rösterna faller lika, avgör mötesordförandens röst.

7 §

Direktionens uppgifter

Finansinspektionens direktion skall

4) sörja för att samarbetet mellan de myndigheter som övervakar finansmarknaden utvecklas och fastslå principerna för samarbetet med Försäkringsinspektionen,

Denna lag träder i kraft den 1999.

19.

Lag**om ändring av 10 och 13 § lagen om pension för arbetstagare**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 8 juli 1961 om pension för arbetstagare (395/1961) 10 och 13 §, av dessa lagrum 13 § sådan den lyder i lag 390/1995, som följer:

10 §

Utan hinder av vad som någon annanstans i lag bestäms har en pensionsanstalt rätt att överföra i denna lag avsett ansvar för en enskild arbetstagares del på någon annan pensionsanstalt som avses i denna lag, under förutsättning att en bestämmelse om detta ingår i pensionsanstaltens stadgar eller försäkringsvillkor eller att Försäkringsinspektionen givit sitt samtycke.

12 a § och lagen om försäkringskassor föreskriver, om det för täckande av den brist som sålunda uppkommer i täckningen för ansvarsskulden ställs en bankgaranti, en kreditförsäkring eller en annan av Försäkringsinspektionen godkänd säkerhet som med hänsyn till hur betryggande den är kan jämföras med dessa.

13 §

Den del av pensionsförsäkringspremien som arbetsgivaren skall bekosta och som skall betalas till ett försäkringsbolag eller en pensionskassa har Försäkringsinspektionen rätt att fastställa till ett lägre belopp än vad

Denna lag träder i kraft den 1999.

De beslut som vederbörande ministerium har utfärdat och vilkas utfärdande när denna lag träder i kraft överförs på Försäkringsinspektionen fortsätter att gälla tills Försäkringsinspektionen beslutar något annat.

20.

Lag**om ändring av 11 och 11 a § lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 9 februari 1962 om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (134/1962) 11 § 3 mom. och 11 a § 3 mom.,

dessa lagrum sådana de lyder i lag 391/1995, som följer:

11 §

Vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen meddelar föreskrifter om tillämpningen av 2 mom. med iakttagande på motsvarande sätt av 10 kap. 3 § lagen om försäkringsbolag samt 15 § 2 mom. och 28 § lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.

11 a §

Kassan skall göra en anmälan till Försäkringsinspektionen när en försäkringsmatematiker har anställts och när denne har avgått.

Denna lag träder i kraft den 1999. träder i kraft överförs på Försäkringsinspek-
 De tillstånd, föreskrifter, anvisningar och tionen fortsätter att gälla tills Försäkringsin-
 beslut som vederbörande ministerium har spektionen beslutar något annat.
 utfärdat och vilkas utfärdande när denna lag

21.

Lag

om ändring av 9 och 9 a § lagen om pension för konstnärer och särskilda grupper av arbetstagare

I enlighet med riksdagens beslut
 ändras i lagen den 26 juli 1985 om pension för konstnärer och särskilda grupper av arbets-
 tagare (662/1985) 9 § 3 mom. och 9 a § 3 mom.,
 dessa lagrum sådana de lyder i lag 392/1995, som följer:

9 §

Vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen meddelar föreskrifter om tillämpningen av 2 mom. med iakttagande på motsvarande sätt av 10 kap. 3 § lagen om försäkringsbolag samt 15 § 2 mom. och 28 § lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.

9 a §

Kassan skall göra en anmälan till

Försäkringsinspektionen när en försäkringsmatematiker har anställts och när denne har avgått.

Denna lag träder i kraft den 1999.
 De tillstånd, föreskrifter, anvisningar och beslut som vederbörande ministerium har utfärdat och vilkas utfärdande när denna lag träder i kraft överförs på Försäkringsinspektionen fortsätter att gälla tills Försäkringsinspektionen beslutar något annat.

22.

Lag**om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 14 juli 1969 om pension för lantbruksföretagare (467/1969) 16 § 3 mom., 17 § 3 mom. och 17 a § 3 mom.,
dessa lagrum sådana de lyder 16 § 3 mom. i lag 1331/1992, samt 17 § 3 mom. och 17 a § 3 mom. i lag 394/1995, som följer:

16 §

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt står under tillsyn av Försäkringsinspektionen och reglemente för den utfärdas genom förordning. Pensionsanstaltens beslutanderätt utövas av en delegation och en av denna tillsatt styrelse, till vilka, förutom ordförande och vice ordförande, hör en person nominerad av jord- och skogsbruksministeriet, en person nominerad av social- och hälsovårdsministeriet och två personer nominerade av finansministeriet samt företrädare för de mest representativa organisationer som bevakar av denna lag omfattade personers ekonomiska intressen. Ordföranden eller vice ordföranden bör vara förtrogen med pensionsförsäkringsverksamhet. Delegationen tillsätts av pensionsskyddscentralen, som även utser styrelsens ordförande och vice ordförande.

17 §

Vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen meddelar föreskrifter om

tillämpningen av 2 mom. med iakttagande på motsvarande sätt av 10 kap. 3 § lagen om försäkringsbolag samt 15 § 2 mom. och 28 § lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.

17 a §

Pensionsanstalten skall göra en anmälan till Försäkringsinspektionen när en försäkringsmatematiker anställs och när denne har avgått.

Denna lag träder i kraft den 1999.
De tillstånd, föreskrifter, anvisningar och beslut som vederbörande ministerium har utfärdat och vilkas utfärdande när denna lag träder i kraft överförs på Försäkringsinspektionen fortsätter att gälla på tidigare villkor tills Försäkringsinspektionen beslutar något annat.

23.

Lag

om ändring av lagen om sjömanspensioner

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 26 januari 1956 om sjömanspensioner (72/1956) 3 § 4 mom., 41 § 2 mom., 45 och 54 §, 55 § 2 mom., 56 § 4 mom., 57 och 58 § samt 64 c § 3 mom.,
av dessa lagrum 54 § sådan den lyder i lag 1/1981, 41 § 2 mom. och 55 § 2 mom. sådana de lyder i lag 1309/1989, 56 § 4 mom. och 64 c § 3 mom. sådana de lyder i lag 395/1995 och 58 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 806/1996, som följer:

3 §

Pensionskassan skall göra en försäkrings- teknisk analys av kassans tillstånd minst vartannat år, eller oftare om Försäkringsinspektionen anser det vara motiverat. Om det då konstateras att premierna inte tryggar kassans soliditet eller att de är alltför höga, skall kassan utan dröjsmål underrätta Försäkringsinspektionen om detta och göra en framställning hos vederbörande ministerium om ändring av premierna. Försäkringsinspektionen meddelar vid behov anvisningar om uppgörandet av analysen.

ning och balansräkning samt om resultaträkningens och balansräkningens noter och om uppgifterna i verksamhetsberättelsen.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om hur bokslut upprättas för pensionskassan.

Försäkringsinspektionen kan ge anvisningar och utlåtanden om hur detta kapitel, vederbörande ministeriums föreskrifter enligt 1 mom., bestämmelserna om bokslut för pensionskassa samt bokföringslagen (1336/1997) och bokföringsförordningen (1339/1997) skall tillämpas på pensionskassan.

Försäkringsinspektionen kan på ansökan av pensionskassan av särskilda skäl för viss tid bevilja tillstånd att avvika från de i 3 mom. angivna bestämmelserna och föreskrifterna, om undantaget behövs för att ge en rättvisande bild av resultatet av pensionskassans verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

Om en bestämmelse, en föreskrift, en anvisning, ett utlåtande eller ett tillstånd som avses i denna paragraf är av vikt med tanke på den allmänna tillämpningen av bokföringslagen eller bokföringsförordningen, skall vederbörande ministerium eller Försäkringsinspektionen begära bokföringsnämndens utlåtande innan bestämmelsen, föreskriften, anvisningen, utlåtandet eller tillståndet utfärdas.

41 §

Pensionskassan skall utan dröjsmål meddela vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen namn och hemort i fråga om dem som har rätt att teckna pensionskassans namn. Försäkringsinspektionen utfärdar på begäran intyg om vilka som har rätt att teckna pensionskassans namn.

45 §

Fullmäktiges extra möte skall hållas då Försäkringsinspektionen så förordnar eller styrelsen finner det nödvändigt eller minst sex fullmäktige skriftligen yrkar sådant möte för behandling av ett visst uppgivet ärende. Då revisorerna på grund av verkställd granskning finner det nödvändigt, skall extra möte sammankallas på yrkande av dem.

55 §

I ett aktiebolag som bedriver annan rörelse än försäkringsrörelse får kassan inte utan Försäkringsinspektionens tillstånd äga en större del av aktiekapitalet än ett belopp som motsvarar 20 procent av bolagets aktiekapital och röstetalet för alla aktier, om inte bo-

54 §

Vederbörande ministerium meddelar föreskrifter om de scheman som skall iakttas vid upprättandet av pensionskassans resultaträk-

lagets verksamhet kan anses ha samband med försäkringsrörelsen och vara ändamålsenlig för denna eller bolaget utgör ett bostads- eller fastighetsföretag.

56 §

Vederbörande ministerium meddelar föreskrifter om hur den lagstiftning som nämns i 2 mom. tillämpas på pensionskassan. Försäkringsinspektionen meddelar vid behov närmare föreskrifter om uppgörandet och inlämnandet av den placeringsplan som avses i 2 mom.

57 §

Pensionskassan skall årligen inom två månader från det bokslutet fastställts till Försäkringsinspektionen avge en berättelse över sin verksamhet och sin ställning enligt formulär som fastställts av Försäkringsinspektionen.

Pensionskassan skall inom skälig tid som Försäkringsinspektionen och vederbörande ministerium bestämmer till dessa lämna även andra än i 1 mom. avsedda uppgifter som gäller pensionskassans verksamhet och är nödvändiga för fullgörandet av åliggandena enligt denna lag. Försäkringsinspektionen har rätt att även på annat sätt granska kassans verksamhet.

58 §

Om Försäkringsinspektionen finner att pensionskassan har förfarit i strid med lag, kan Försäkringsinspektionen förbjuda verkställigheten av ett felaktigt beslut. Om beslutet redan har verkställts, kan Försäkringsinspektionen ålägga pensionskassan att vidta åtgärder för att uppnå en rättelse. Försäkringsinspektionen kan förena ett förbud eller en uppmaning med vite. Vitet döms ut av länsstyrelsen i Södra Finlands län.

Har en person som avses i 50 § på det sätt som anges i sagda paragraf vållat kassan skada, kan Försäkringsinspektionen vidta en sådan åtgärd att allmänna åklagaren förordnas att vid domstol framställa av saken påkallat skadestånds- och straffyrkande.

64 c §

Kassan skall göra en anmälan till Försäkringsinspektionen när en försäkringsmatematiker har anställts och när denne avgår.

Denna lag träder i kraft den 1999.

De tillstånd, föreskrifter, anvisningar och beslut som vederbörande ministerium har utfärdat och vilkas utfärdande när denna lag träder i kraft överförs på Försäkringsinspektionen fortsätter att gälla tills Försäkringsinspektionen beslutar något annat.

24.

Lag

om ändring av 61 och 64 § sjukförsäkringslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i sjukförsäkringslagen av den 4 juli 1963 (364/1963) 61 § 1 mom. och 64 § 1 mom.,

sådana de lyder, 61 § 1 mom. i lag 405/1992 och 64 § 1 mom. i lag 448/1988, som följer:

61 §

En i lagen om försäkringskassor (1164/1992) nämnd försäkringskassa, vars verksamhetsområde omfattar arbetstagarna hos en och samma arbetsgivare och dessutom såsom mottagare av tilläggsförmåner kan omfatta de arbetstagare som avgått med

pension från arbetsgivarens tjänst, har rätt att bevilja sina medlemmar eller dem och medlemmarna av deras familjer förmåner enligt denna lag. Ett sådant arrangemang kräver samtycke av folkpensionsanstalten. Samtycke skall ges, om kassamötet med två tredjedels röstmajoritet har godkänt sådana

stadgar för kassan som motsvarar arrangeringen och om förmånerna enligt stadgarna är minst lika stora som förmånerna enligt denna lag samt om kassans verksamhetsområde omfattar minst 300 arbetstagarmedlemmar. Vad som bestäms ovan tillämpas på motsvarande sätt på en försäkringskassa vars verksamhetsområde omfattar anställda hos arbetsgivare som hör till samma koncern så som avses i 1 kap. 3 § lagen om aktiebolag (734/1978). Även om det koncernvillkor som nämns ovan inte uppfylls, kan samtycke likväl ges till att en kassa är verksam som arbetsplatskassa, om arbetsgivarna har en sådan ekonomisk eller på verksamheten grundad kontakt sinsemellan att arrangemanget kan anses ändamålsenligt med tanke på skötseln av kassan samt dem som är försäkrade i den. Sker det någon förändring i de omständigheter som ligger till grund för erhållande av samtycke, skall kassan omedelbart under-

rätta folkpensionsanstalten om detta. En försäkringskassa som avses i detta moment kallas i denna lag arbetsplatskassa.

64 §

Är en arbetsplatskassas verksamhet inte ändamålsenlig med beaktande särskilt av de försäkrades intresse, skall folkpensionsanstalten göra anmärkning om detta till kassan och meddela anvisningar för avhjälpande av missförhållandena. Följs anvisningarna inte, har Försäkringsinspektionen på framställning av folkpensionsanstalten rätt att förbjuda kassan att bevilja försäkringar som avses i denna lag och bestämma en tidpunkt då kassans verksamhet enligt denna lag skall upphöra.

Denna lag träder i kraft den 1999.

Helsingfors den 9 oktober 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister
Sinikka Mönkäre

2.

Lag**om ändring av lagen om försäkringsbolag**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 28 december 1979 om försäkringsbolag (1062/1979) 14 kap. 4 § 4 mom., sådant det lyder i lag 389/1995,

ändras 10 kap. 1 § 2 mom., i 3 § 3 mom. det inledande stycket och 7 punkten samt 4 mom., i 5 mom. det inledande stycket och 9 mom., 3 a § 5 mom. samt 14 §, 11 kap. 1 §, 14 kap. 1 § 1 mom., 3 §, 5 § 1 mom., i 5 a § det inledande stycket och 8 § 1 mom. samt 18 kap. 5 § 1 mom. 7 punkten, i 6 § det inledande stycket i 2 mom. och det inledande stycket till 4 mom. samt 5 mom. och 7 § 1 mom.,

av dessa lagrum 10 kap. 1 § 2 mom. och 14 § samt 18 kap. 5 § 1 mom. 7 punkten sådana de lyder i lag 611/1997, det inledande stycket i 10 kap. 3 § 3 mom. och i 5 mom. sådana de lyder i lag 752/1993, 10 kap. 3 § 3 mom. 7 punkten samt 4 och 9 mom., 3 a § 5 mom. och det inledande stycket i 14 kap. 5 a § 1 mom. samt 8 § 1 mom. sådana de lyder i lag 389/1995, 11 kap. 1 § sådan den lyder i nämnda lag 752/1993 i lag 355/1997, 14 kap. 5 § 1 mom. sådant det lyder i lag 74/1998 och det inledande stycket i 18 kap. 6 § 2 mom. och i 4 mom. samt 5 mom. sådana de lyder i lag 1022/1996, samt

fogas till 2 kap. en ny 2 a §, till 2 a kap. 11 §, sådan den lyder i nämnda lag 389/1995, ett nytt 3 mom., till 10 kap. 3 § ett nytt 7 mom. i stället för det 7 mom. som upphävts genom nämnda lag 355/1997 och till kapitlet en ny 3 b § samt till 18 kap. en ny 10 a § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

Försäkringsbolags bildande*2 a §*

Vederbörande ministerium skall begära Försäkringsinspektionens utlåtande om ett försäkringsbolags ansökan om koncession eller om utvidgning av koncessionen.

2 a kap.

Bedrivande av direkt försäkring utomlands*11 §*

Om bolagets anmälan omfattar bedrivande av annan verksamhet som hör till skadeförsäkringsklass 10 än ansvarsförsäkring för fraktförare, skall till anmälan också fogas en utredning om ersättningsombud. Ersättningsombudet skall ha gott omseende, och han

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

skall ha tillräcklig kännedom om ersättningsverksamheten. Den som är omyndig, försatt i konkurs eller har meddelats näringsförbud får inte vara ersättningsombud.

10 kap.

Bokslut, koncernbokslut och täckning av ansvarsskuld

1 §

I fråga om försäkringsbolags bokföring och uppgörandet av bokslut samt koncernbokslut tillämpas bokföringslagen (655/1973), om inte något annat följer av detta kapitel eller av vederbörande ministeriums föreskrifter som meddelats med stöd av dem.

I försäkringsbolagets bokföring och vid upprättandet av bokslut samt koncernbokslut iakttas bokföringslagen (1336/1997), om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel.

3 §

Ett försäkringsbolag som bedriver direkt försäkring skall täcka ansvarsskulden med sådana slag av tillgångar som stadgas nedan i denna paragraf och som värderade till gängse värde på sådana grunder som social- och hälsovårdsministeriet har fastställt räcker till för att täcka ansvarsskulden från vilken följande poster först har avdragits:

Ett försäkringsbolag som bedriver direkt försäkring skall täcka ansvarsskulden med sådana slag av tillgångar som anges nedan i denna paragraf och som, värderade till gängse värde på sådana grunder som *Försäkringsinspektionen* har fastställt, räcker till för att täcka ansvarsskulden från vilken följande poster först har dragits av:

7) andra poster som ministeriet av särskilda skäl har godkänt som avdrag.

7) andra poster som av särskilda skäl *får dras av i de fall som ministeriet bestämmer.*

Ministeriet kan av särskilda skäl *tillåta eller* föreskriva att vissa tillgångar som hör till täckningen skall värderas avvikande från deras gängse värde.

Ministeriet kan av särskilda skäl föreskriva att vissa tillgångar som hör till täckningen skall värderas avvikande från deras gängse värde.

Täckningen av ansvarsskulden skall med de begränsningar som fastställs i förordning bestå av

Täckningen av ansvarsskulden skall, enligt vad som föreskrivs närmare genom förordning och med stöd av förordningen, bestå av

Ministeriet meddelar närmare föreskrifter om tillämpningen av denna paragraf.

Täckningen av försäkringsbolagets ansvarsskuld skall förtecknas så som försäkringsinspektionen bestämmer närmare.

Försäkringsinspektionen kan meddela avisningar om tillämpningen av denna paragraf och av de bestämmelser som meddelats med stöd av den.

3 a §

Ministeriet meddelar närmare föreskrifter om hur försäkringsbolaget skall täcka an-

Vederbörande ministerium meddelar föreskrifter om de principer för spridning av

Gällande lydelse

svarsskulden för fondförsäkringar. I ministeriets föreskrifter behandlas särskilt lokaliseringen av de tillgångar som hör till täckningen för ansvarsskulden, begränsningar av återköp av en försäkring samt av utbyte av placeringsobjektet samt förteckning av täckningen. Ministeriet kan vid behov också meddela föreskrifter om de principer för spridning av de risker som orsakas av placeringsverksamheten vilka försäkringsbolaget skall iaktta vid valet av placeringar som bestämmer fondförsäkringarnas värdeutveckling.

14 §

Vederbörande ministerium kan meddela sådana föreskrifter om försäkringsbolagets bokföring, bokslut, koncernbokslut och delårsrapport som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär samt föreskrifter om tillämpningen av de stadganden i detta kapitel som gäller bokföring, bokslut, koncernbokslut och delårsrapport.

Föreslagen lydelse

risiker orsakade av placeringsverksamheten som försäkringsbolaget skall iaktta vid valet av placeringar som bestämmer fondförsäkringarnas värdeutveckling. *Försäkringsinspektionen* meddelar närmare föreskrifter om lokaliseringen av de tillgångar som hör till täckningen för ansvarsskulden och om värdering av dem till det gängse värdet, om begränsningar av återköp av en försäkring samt av utbyte av placeringsobjektet samt om förteckning av täckningen. *Försäkringsinspektionen kan meddela anvisningar om tillämpningen av denna paragraf och av de föreskrifter som meddelats med stöd av den.*

3 b §

Ett försäkringsbolags styrelse skall göra upp en plan för placeringen av bolagets tillgångar (placeringsplan). Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om placeringsplanen.

14 §

Vederbörande ministerium meddelar föreskrifter om de scheman som skall iakttagas vid upprättandet av ett försäkringsbolags och dess concerns resultaträkning och balansräkning samt om noterna till resultaträkningen och balansräkningen och om uppgifterna i verksamhetsberättelsen.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om hur bokslut och koncernbokslut för försäkringsbolag skall upprättas.

Försäkringsinspektionen kan ge anvisningar och utlåtanden om hur detta kapitel, vederbörande ministeriums föreskrifter enligt 1 mom., bestämmelserna om bokslut i lagen om aktiebolag samt bokföringslagen och bokföringsförordningen (1339/1997) skall tillämpas på försäkringsbolag.

Försäkringsinspektionen kan på ansökan av ett försäkringsbolag av särskilda skäl för viss tid bevilja tillstånd att avvika från de i 3 mom. angivna bestämmelserna och föreskrifterna, om undantaget behövs för att ge en rättvisande bild av resultatet av försäkringsbolagets verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

Om en bestämmelse eller föreskrift, en anvisning, ett utlåtande eller ett tillstånd som avses i denna paragraf är av vikt med tanke på den allmänna tillämpningen av bok-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

11 kap.

Verksamhetskaptal

1 §

Med försäkringsbolagets verksamhetskaptal avses det belopp med vilket bolagets tillgångar skall anses överstiga dess skulder och andra därmed jämförbara förbindelser. Tillgångar, skulder och förbindelser definieras och uppskattas med beaktande av deras art enligt de grunder som bestäms av social- och hälsovårdsministeriet.

Om de poster som skall hänföras till verksamhetskaptalet stadgas närmare genom förordning.

14 kap.

Tillsynen över försäkringsbolag

1 §

Tillsynen över försäkringsbolag ankommer på social- och hälsovårdsministeriet.

3 §

Försäkringsbolag skall inom skälig, av social- och hälsovårdsministeriet bestämd tid lämna ministeriet även andra än i 2 § avsedda uppgifter om sin verksamhet, vilka är påkallande för den i denna lag stadgade tillsynen över försäkringsbolag.

4 §

För granskningen kan vid ministeriet finnas särskilda sakkunniga. Deras löneförmåner fastställs av ministeriet och betalas av de berörda bolagens medel så som ministeriet fastställer.

11 kap.

Verksamhetskaptal

1 §

Med ett försäkringsbolags verksamhetskaptal avses det belopp med vilket bolagets tillgångar anses överstiga dess skulder och andra därmed jämförbara förbindelser, enligt vad som bestäms närmare genom förordning och med stöd av förordningen.

14 kap.

Tillsyn över försäkringsbolag

1 §

Tillsynen över och inspektionen av försäkringsbolagen handhas Försäkringsinspektionen.

3 §

Ett försäkringsbolag skall inom en skälig tid som vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen bestämmer lämna ministeriet och inspektionen också andra för utförandet av uppgifterna enligt denna lag nödvändiga upplysningar om sin verksamhet än de som avses i 2 §.

(4 mom. upphävs)

Gällande lydelse

5 §

Om försäkringsbolaget underlåter att iakttä lag, bolaget beviljad koncession, bolagsordningen eller föreskrifter som social- och hälsovårdsministeriet har meddelat med stöd av denna lag, eller föreskrifter som det ministerium som svarar för polisväsendet har meddelat med stöd av lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt (68/1998), eller om bolaget förfarit i strid med god försäkringssed eller om det i bolagets verksamhet har uppdagats missbruk kan social- och hälsovårdsministeriet ge försäkringsbolaget en anmärkning, uppmana bolaget att rätta till saken inom utsatt tid eller förbjuda bolaget att fortsätta med det förfarande som ministeriet anser vara felaktigt.

5 a §

Social- och hälsovårdsministeriet kan begränsa försäkringsbolagets koncession eller återkalla den, om

8 §

De sakkunniga skall avge utlåtande om förslag till ändring av lagstiftningen om försäkringsbolag, om *närmare* föreskrifter som meddelas med stöd av denna lag eller en förordning som utfärdats med stöd av denna lag, *eller de principer som skall följas vid anställning av särskilda sakkunniga som avses i 14 kap. 4 § 4 mom.*

18 kap.

Särskilda stadgande

Den som uppsåtligen

7) bryter mot vad som i 11 kap. 14 § lagen om aktiebolag stadgas om anmälan om bokslut eller koncernbokslut till registermyndigheten eller underlåter att göra en anmälan eller lämna andra uppgifter som enligt denna lag skall lämnas vederbörande ministerium;

Föreslagen lydelse

5 §

Om ett försäkringsbolag underlåter att iakttä lag, bolaget beviljad koncession, bolagsordningen eller föreskrifter som *vederbörande* ministerium *eller Försäkringsinspektionen* har meddelat med stöd av denna lag eller föreskrifter som det ministerium som svarar för polisväsendet har meddelat med stöd av lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt (68/1998), eller om bolaget har förfarit i strid med god försäkringssed eller om det i bolagets verksamhet har uppdagats missbruk, kan *Försäkringsinspektionen* ge försäkringsbolaget en anmärkning, uppmana bolaget att rätta till saken inom utsatt tid eller förbjuda bolaget att fortsätta med det förfarande som vederbörande ministerium eller försäkringsinspektionen anser vara felaktigt.

5 a §

Vederbörande ministerium kan, *efter att ha begärt Försäkringsinspektionens utlåtande om saken*, begränsa eller återkalla ett försäkringsbolags koncession, om

8 §

De sakkunniga skall avge utlåtande om förslag till ändring av lagstiftningen om försäkringsbolag samt om föreskrifter *av vederbörande ministerium* som meddelas *enligt* denna lag eller en förordning som utfärdats med stöd av den.

18 kap.

Särskilda stadganden

5 §

Den som uppsåtligen

7) bryter mot vad som i 11 kap. 14 § lagen om aktiebolag *bestäms om ingivande av* bokslut eller koncernbokslut till registermyndigheten eller underlåter att göra en *anmälan* eller lämna andra uppgifter som enligt denna lag skall lämnas vederbörande ministerium *eller Försäkringsinspektionen*;

Gällande lydelse

skall, såframt gärningen ej är ringa eller annorstädes i lag strängare straff ej är stadgat, för försäkringsbolagsförseelse dömas till böter.

Föreslagen lydelse

skall, såframt gärningen ej är ringa eller annorstädes i lag strängare straff ej är stadgat, för försäkringsbolagsförseelse dömas till böter.

6 §

Utan hinder av 1 mom. har social- och hälsovårdsministeriet rätt att överlämna uppgifter som omfattas av försäkringshemligheten till

Utöver vad 2 mom. stadgar får social- och hälsovårdsministeriet använda uppgifter som omfattas av den försäkringshemlighet som avses i denna paragraf endast för att

Social- och hälsovårdsministeriet får inte överlämna uppgifter som har erhållits av myndigheter i andra EES-stater eller som har erhållits vid revisioner i andra EES-stater, om inte de myndigheter som har överlämnat uppgifterna eller de myndigheter som svarar för försäkringstillsynen i den staten där revisionen verkställts uttryckligen har gett sitt samtycke till detta. Dessa uppgifter kan användas endast för uppdrag som nämns i 4 mom. eller för syften för vilka myndigheterna har gett sitt samtycke.

7 §

För offentligheten av i denna lag avsedd handling i myndighets besittning gäller vad om allmänna handlingars offentlighet är stadgat. Utan hinder av vad om hemlighållande av handlingar är stadgat kan social- och hälsovårdsministeriet offentliggöra sådana statistiska och med dem jämförliga uppgifter om försäkringsbolagens verksamhet, ställning och utveckling, vilka uppgjorts enligt enahanda grunder för alla försäkringsbolag.

Utan hinder av 1 mom. har *vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen* rätt att överlämna uppgifter som omfattas av försäkringshemligheten till

Utöver vad *som bestäms i 2 mom.* får *vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen* använda uppgifter som omfattas av den försäkringshemlighet som avses i denna paragraf endast för att

Vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen får inte överlämna uppgifter som har erhållits av myndigheter i andra EES-stater eller som har erhållits vid revisioner i andra EES-stater, om inte de myndigheter som har överlämnat uppgifterna eller de myndigheter som svarar för försäkringstillsynen i den staten där revisionen verkställts uttryckligen har gett sitt samtycke till detta. Dessa uppgifter kan användas endast för uppdrag som nämns i 4 mom. eller för syften för vilka myndigheterna har gett sitt samtycke.

7 §

Angående en sådan handlingars offentlighet som avses i denna lag *och som en myndighet har i sin besittning* gäller vad *som bestäms* om allmänna handlingars offentlighet. Utan hinder av vad *som bestäms* om *handlingssekretess* får *vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen publicera* sådan statistik och *därmed jämförbar information* om försäkringsbolagens verksamhet, ställning och utveckling *som har gjorts upp på enhetliga grunder* för alla försäkringsbolag.

10 a §

Vad som i denna lag föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium, gäller efter att lagen om Försäkringsinspektionen (/) trätt i kraft För-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

säkringsinspektionen, om något annat inte följer av 2 mom.

På Försäkringsinspektionen tillämpas inte vad som i 1 kap. 3 § 3 mom., 4 § 1 och 6 mom. samt 4 a § 1 och 3 mom., 2 kap. 1 a § 2 mom., 2 § 1 och 4—6 mom., 2 a § och 5 a §, 9 kap. 5 §, 10 kap. 2 § 4 mom., 3 § 3 mom. 7 punkten och 4 mom. samt 5 mom. 12 punkten, 3 a § 2—5 mom., 4 § 1 och 2 mom., 5 § 2 mom., 8 §, 9 § 1 och 3 punkten och 14 §, 11 kap. 4 § 3 mom. och 7 § 2 mom., 13 kap. 4 §, 14 kap. 1 och 3 §, 5 § 1 mom., 5 a § 1 mom. samt 7 och 8 § samt 18 kap. 5 § 1 mom. 7 punkten, 6 § 2, 4 och 5 mom., 7 §, 8 § 1 mom. och 9 § 2 mom. lagen om försäkringsbolag föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium.

Denna lag träder i kraft den 1999.

De tillstånd, föreskrifter, anvisningar och andra beslut som vederbörande ministerium har utfärdat om försäkringstillsyn och försäkringsinspektion och vilkas utfärdande enligt 18 kap. 10 a § överförs på Försäkringsinspektionen, fortsätter efter att lagen om Försäkringsinspektionen trätt i kraft att gälla till dess att Försäkringsinspektionen beslutar något annat.

3.

Lag**om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 17 mars 1995 om utländska försäkringsbolag (398/1995) 14 § 2 mom., rubriken för 16 § och 16 § 1 mom., 17 § 1 mom., 38 och 40 §, 41 § 2 mom., 44 § 1 mom., i 45 § det inledande stycket, 49 § 3 mom., 69, 71 och 72 §, 79 § 2 mom., i 3 mom. det inledande stycket och 4 punkten samt 4 mom. och 84 §,

av dessa lagrum 17 § 1 mom. sådant det lyder i lag 75/1998 och 49 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1088/1996, samt

fogas till lagen nya 20 a och 85 a § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

14 §

Tillsynen över utländska EES-försäkringsbolag

I övrigt ankommer tillsynen över utländska EES-försäkringsbolags verksamhet i Finland på social- och hälsovårdsministeriet.

16 §

Social- och hälsovårdsministeriets rätt att få uppgifter och att utöva tillsyn

Ett utländsk EES-försäkringsbolag skall inom av social- och hälsovårdsministeriet utsatt tid lämna ministeriet sådana uppgifter om bolaget och dess verksamhet i Finland som behövs för tillsynen.

17 §

Tvångsmedel

Social- och hälsovårdsministeriet kan tilldela ett utländskt EES-försäkringsbolag en anmärkning, uppmana bolaget att inom en viss tid rätta till saken eller förbjuda bolaget att fortsätta med det förfarande som ministeriet anser vara felaktigt, om bolaget inte iakttar lag eller de föreskrifter som ministeriet har meddelat med stöd av denna lag eller som det ministerium som svarar för polisväsendet har meddelat med stöd av lagen om förhindrade och utredning av pen-

I övrigt *skall* tillsynen över utländska EES-försäkringsbolags verksamhet i Finland *skötas av Försäkringsinspektionen*.

16 §

Vederbörande ministeriums och Försäkringsinspektionens rätt att få uppgifter och att utöva tillsyn

Ett utländskt EES-försäkringsbolag skall inom *en skäligen tid som vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen bestämmer* lämna ministeriet och inspektionen sådana *upplysningar* om bolaget och om sin verksamhet i Finland som behövs för *fullgörandet av uppgifterna enligt denna lag*.

17 §

Tvångsmedel

Försäkringsinspektionen kan tilldela ett utländskt EES-försäkringsbolag en anmärkning, uppmana bolaget att inom en viss tid rätta till saken eller förbjuda bolaget att fortsätta med det förfarande som *vederbörande ministerium eller Försäkringsinspektionen* anser vara felaktigt, om bolaget inte iakttar lag eller de föreskrifter som ministeriet *eller Försäkringsinspektionen* har meddelat med stöd av denna lag eller som det ministerium som svarar för polisväsendet har meddelat

Gällande lydelse

ningtvätt (68/1998), om bolaget har förfarit i strid med god försäkrings sed eller om det har uppdagats missbruk i bolagets verksamhet.

38 §

Tillsynen över försäkringsbolag från tredje land

Social- och hälsovårdsministeriet utövar tillsyn över den verksamhet som försäkringsbolag från tredje land bedriver i Finland.

40 §

Representationens bokslut

Representationen skall för varje räkenskapsperiod göra upp ett bokslut som omfattar resultaträkning, balansräkning, deras bilagor och verksamhetsberättelse. Bokslutet skall granskas på det sätt som ministeriet godkänner. *Ministeriet har utan hinder av vad som stadgas på något annat ställe i lag rätt att meddela sådana föreskrifter om bolagets bokföring som behövs med hänsyn till försäkringsverksamhetens speciella karaktär.*

Föreslagen lydelse

med stöd av lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt (68/1998), om bolaget har förfarit i strid med god försäkrings sed eller om det har uppdagats missbruk i bolagets verksamhet.

20 a §

Begäran om utlåtande

Vederbörande ministerium skall begära Försäkringsinspektionens utlåtande om en sådan ansökan från ett försäkringsbolag från tredje land som gäller koncession eller utvidgning av koncessionen.

38 §

Tillsynen över försäkringsbolag från tredje land

Tillsynen över och inspektionen av den verksamhet som försäkringsbolag från tredje land bedriver i Finland *ankommer på Försäkringsinspektionen.*

40 §

Representationens bokslut

Representationen skall för varje räkenskapsperiod *upprätta* ett bokslut som omfattar resultaträkning, balansräkning, deras bilagor och verksamhetsberättelse. Bokslutet skall granskas så som vederbörande ministerium bestämmer.

Ministeriet meddelar föreskrifter om de scheman som skall iaktas vid upprättandet av representationens resultaträkning och balansräkning samt om resultaträkningens och balansräkningens noter och om uppgifterna i verksamhetsberättelsen.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om hur representationens bokslut och koncernbokslut skall upprättas.

Försäkringsinspektionen kan ge anvisningar och utlåtanden om hur denna paragraf, vederbörande ministeriums föreskrifter enligt

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2 mom., bestämmelserna om bokslut i lagen om aktiebolag samt bokföringslagen (1336/1997) och bokföringsförordningen (1339/1997) skall tillämpas på representationen.

Försäkringsinspektionen kan på ansökan av ett försäkringsbolag av särskilda skäl för viss tid bevilja tillstånd att avvika från de i 4 mom. angivna bestämmelserna och föreskrifterna, om undantaget behövs för att ge en rättvisande bild av resultatet av representationens verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

Om en bestämmelse eller föreskrift, en anvisning, ett utlåtande eller ett tillstånd som avses i denna paragraf är av vikt med tanke på den allmänna tillämpningen av bokföringslagen eller bokföringsförordningen eller bestämmelserna om bokslut i lagen om aktiebolag, skall ministeriet eller Försäkringsinspektionen, innan bestämmelsen eller föreskriften, anvisningen, utlåtandet eller tillståndet utfärdas, begära bokföringsnämndens utlåtande härom.

41 §

Utredningar som generalagenten skall lämna

Generalagenten skall också ge ministeriet annan för tillsynen behövlig information om bolaget och dess verksamhet i Finland.

Generalagenten skall inom en skälig tid som vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen bestämmer lämna ministeriet och inspektionen också andra för fullgörandet av uppgifterna enligt denna lag nödvändiga upplysningar om bolaget och om sin verksamhet än de som avses i 1 mom.

44 §

Tvångsmedel

Social- och hälsovårdsministeriet kan tilldela ett försäkringsbolag från tredje land en anmärkning, uppmana bolaget att inom en viss tid rätta till saken eller förbjuda bolaget att fortsätta med det förfarande som ministeriet anser vara felaktigt, om bolaget inte iakttar lag, koncessionen, bolagsordningen eller stadgarna eller de föreskrifter som social- och hälsovårdsministeriet har meddelat med stöd av denna lag, om bolaget har för-

44 §

Tvångsmedel

Försäkringsinspektionen kan tilldela ett försäkringsbolag från tredje land en anmärkning, uppmana bolaget att inom en viss tid rätta till saken eller förbjuda bolaget att fortsätta med det förfarande som vederbörande ministerium eller Försäkringsinspektionen anser vara felaktigt, om bolaget inte iakttar lag, koncessionen, bolagsordningen eller stadgarna eller de föreskrifter som ministeriet eller Försäkringsinspektionen har medde-

Gällande lydelse

farit i strid med god försäkringssed eller om det har uppdragats missbruk i bolagets verksamhet.

45 §

Begränsande eller återkallande av koncession

Social- och hälsovårdsministeriet kan begränsa eller återkalla koncessionen för ett försäkringsbolag från tredje land om

Föreslagen lydelse

lat med stöd av denna lag, om bolaget har förfarit i strid med god försäkringssed eller om det har uppdragats missbruk i bolagets verksamhet.

45 §

Begränsande eller återkallande av koncession

Vederbörande ministerium kan, efter att ha begärt Försäkringsinspektionens utlåtande om saken, begränsa eller återkalla koncessionen för ett försäkringsbolag från tredje land, om

49 §

Tillsättande av utredningsmän

Har likvidatorerna inte inom ett år efter det koncessionen upphörde fått till stånd ett avtal om överlåtelse av bolagets försäkringsbestånd enligt 66 § eller har försäkringsrörelsen annars inte likviderats inom denna tid, kan ministeriet bestämma vid vilken tidpunkt andra försäkringar än de som baserar sig på trafikförsäkringslagen (279/59), patientskadelagen (585/86) och lagen om olycksfallsförsäkring (608/48) skall upphöra att vara i kraft samt vid vilken tidpunkt beståndet av försäkringar baserade på nämnda lagar samt mot försäkringsbeståndet svarande tillgångar skall överföras från det särskilda administrationsboet till att förvaltas av trafikförsäkringscentralen, patientförsäkringsföreningen och Olycksfallsförsäkringsanstaltens förbund. Vid överföring av försäkringsbestånd jämte motsvarande tillgångar i tillämpliga delar gäller vad 16 kap. 3 § 1—3 mom. lagen om försäkringsbolag och 68 § 2 mom. denna lag stadgar om överlåtelse av försäkringsbestånd. I övrigt iakttas i tillämpliga delar 15 kap. 14 § lagen om försäkringsbolag.

Har likvidatorerna inte inom ett år efter det koncessionen upphörde fått till stånd *en plan för* överlåtelse av försäkringsbeståndet enligt 66 § eller har försäkringsrörelsen annars inte likviderats inom denna tid, kan *Försäkringsinspektionen* bestämma vid vilken tidpunkt andra försäkringar än de som baserar sig på trafikförsäkringslagen (279/1959), patientskadelagen (585/1986) och lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948) skall upphöra att vara i kraft samt vid vilken tidpunkt beståndet av försäkringar baserade på nämnda lagar samt mot försäkringsbeståndet svarande tillgångar skall överföras från det särskilda administrationsboet till att förvaltas av trafikförsäkringscentralen, patientförsäkringsföreningen och Olycksfallsförsäkringsanstaltens förbund. Vid överföring av försäkringsbestånd jämte motsvarande tillgångar gäller i tillämpliga delar vad som i 16 a kap. 9 § lagen om försäkringsbolag och i 68 § 2 mom. denna lag bestäms om överlåtelse av försäkringsbestånd. I övrigt iakttas i tillämpliga delar 15 kap. 14 § lagen om försäkringsbolag.

Gällande lydelse

69 §

Kungörelse i officiella tidningen

Social- och hälsovårdsministeriet skall på ett utländskt försäkringsbolags bekostnad i officiella tidningen publicera en kungörelse om

1) att koncession för ett försäkringsbolag från tredje land har beviljats, utvidgats eller ändrats på något annat sätt samt om att koncessionen har upphört,

2) att ett utländskt EES-försäkringsbolag har inlett eller upphört med försäkringsrörelse i Finland,

3) att en generalagent, likvidator eller förvärdningsman har godkänts eller utsetts för ett försäkringsbolag från tredje land,

4) förbud mot att bevilja nya försäkringar, samt

5) förbud mot att överlåta eller pantsätta egendom som bolaget besitter i Finland.

71 §

Språket i handlingarna

Har en handling eller utredning som enligt denna lag skall lämnas till social- och hälsovårdsministeriet avfattats på något annat språk än finska eller svenska, skall till den på yrkande av ministeriet fogas en laggill översättning till finska.

72 §

Försäkringsstatistik

Om offentligheten i fråga om i denna lag avsedda handlingar som en myndighet innehar gäller vad som stadgas om allmänna handlingars offentlighet. Utan hinder av vad som stadgas om hemlighållande av handlingar kan social- och hälsovårdsministeriet publicera statistik som på enhetliga grunder har uppgjorts över alla utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland, deras ställning och utveckling.

Föreslagen lydelse

69 §

Kungörelse i officiella tidningen

Försäkringsinspektionen skall på ett utländskt försäkringsbolags bekostnad i officiella tidningen publicera en kungörelse om

1) förbud mot att bevilja nya försäkringar, samt

2) förbud mot att överlåta eller pantsätta egendom som bolaget besitter i Finland.

71 §

Språket i handlingarna

Har en handling eller utredning som enligt denna lag skall lämnas till vederbörande ministerium eller Försäkringsinspektionen avfattats på något annat språk än finska eller svenska, skall till den på yrkande av ministeriet eller Försäkringsinspektionen fogas en laggill översättning till finska.

72 §

Försäkringsstatistik

Angående en sådan handlingens offentlighet som avses i denna lag och som en myndighet har i sin besittning gäller vad som bestäms om allmänna handlingars offentlighet. Utan hinder av vad som bestäms om handlingsskretess får vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen publicera sådan statistik om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland, deras ställning och utveckling som har gjorts upp på enhetliga grunder för alla bolag.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

79 §

Tystnadsplikt

Utän hinder av 1 mom. har ett utländskt försäkringsbolag och social- och hälsovårdsministeriet rätt att överlämna uppgifter som omfattas av försäkringshemligheten till åklagar- och förundersökningsmyndigheter för utredning av brott, till finansinspektionen, till andra myndigheter som övervakar finansieringsmarknaden, till myndigheter som på något annat ställe i lag berättigas att få ovan nämnda uppgifter samt till den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen eller som övervakar finansieringsverksamheten i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller till en myndighet som har till uppgift att delta i ett försäkringsbolags likvidations- eller konkursförfarande samt, om de uppgifter som skall lämnas ut är sekretessbelagda i en annan stat än en sådan som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, till de myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i denna stat. Dessutom har det utländska försäkringsbolaget och social- och hälsovårdsministeriet rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av försäkringshemligheten till revisorerna för ett försäkringsbolag eller för en kredit- eller finansieringsrättning som hör till samma koncern som försäkringsbolaget.

Utöver vad 2 mom. stadgar kan social- och hälsovårdsministeriet utnyttja uppgifter som omfattas av tystnadsplikten enligt denna paragraf endast

4) för att svara på besvär som anförts över ministeriets beslut.

Social- och hälsovårdsministeriet kan inte överlämna uppgifter från myndigheter i andra stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet vidare, om inte den myndighet som lämnat uppgiften har gett uttryckligt samtycke till detta.

Utän hinder av 1 mom. har ett utländskt försäkringsbolag, *vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen* rätt att överlämna uppgifter som omfattas av försäkringshemligheten till åklagar- och förundersökningsmyndigheter för utredning av brott, till finansinspektionen, till andra myndigheter som övervakar finansmarknaden, till myndigheter som på något annat ställe i lag berättigas att få ovan nämnda uppgifter samt till den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen eller som övervakar finansieringsverksamheten i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller till en myndighet som har till uppgift att delta i ett försäkringsbolags likvidations- eller konkursförfarande samt, om de uppgifter som skall lämnas ut är sekretessbelagda i en annan stat än en sådan som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, till de myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i denna stat. Dessutom har det utländska försäkringsbolaget, *vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen* rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av försäkringshemligheten till revisorerna för ett försäkringsbolag eller för ett kreditinstitut eller ett finansiellt institut som hör till samma koncern som försäkringsbolaget.

Utöver vad som bestäms i 2 mom. kan *vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen använda* uppgifter som omfattas av denna paragraf endast

4) för att *bemöta* besvär som anförts över ministeriets och *försäkringsinspektionens* beslut.

Vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen kan inte överlämna uppgifter som *erhållits av* myndigheter i andra stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte den myndighet som lämnat uppgifterna uttryckligen har gett sitt samtycke till detta.

Gällande lydelse

84 §

Ändringssökande

Ändring i beslut eller förordnande som social- och hälsovårdsministeriet har meddelat med stöd av denna lag får sökas hos högsta förvaltningsdomstolen enligt lagen om ändringssökande i förvaltningsärenden.

Ett beslut eller förordnande som social- och hälsovårdsministeriet har meddelat med stöd av 13 §, 15 § 2 mom., 16 §, 17 § 1, 3 och 4 mom., 41 §, 43 § 1 mom., 44 § 1 eller 3 mom., 45 eller 47 § eller 82 § 1, 3 eller 5 mom. kan verkställas trots besvär.

Föreslagen lydelse

84 §

Ändringssökande

Ändring i beslut eller förordnande som vederbörande ministerium eller Försäkringsinspektionen har meddelat med stöd av denna lag får sökas hos högsta förvaltningsdomstolen enligt förvaltningsprocesslagen (586/1996). Besvär får anföras på den grunden att beslutet strider mot lag.

Ett beslut eller förordnande som vederbörande ministerium eller Försäkringsinspektionen har meddelat med stöd av 13 §, 15 § 2 mom., 16 §, 17 § 1, 3 och 4 mom., 41 §, 43 § 1 mom., 44 § 1 eller 3 mom., 45 eller 47 § kan verkställas trots besvär.

85 a §

Tillämpning av bestämmelserna på Försäkringsinspektionen

Vad som i denna lag föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium, gäller efter att lagen om Försäkringsinspektionen (/) trätt i kraft Försäkringsinspektionen, om något annat inte följer av 2 mom.

På Försäkringsinspektionen tillämpas inte vad som i 2 § 2 mom., 16 § 1 mom., 17 § 1 mom., 18 § 1 och 2 mom., 19 § 3 mom., 20 § 2—4 mom., 20 a och 21 §, 29 § 5 mom., 30 § 1 mom., 31 § 2 mom., 40 §, 41 § 2 mom., 44 § 1 mom., 45 §, 48 § 1 mom., 71 och 72 §, 79 § 2—4 mom. och 84 § lagen om utländska försäkringsbolag föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium.

Denna lag träder i kraft den 1999.

De tillstånd, föreskrifter, anvisningar och andra beslut som vederbörande ministerium har utfärdat om försäkringstillsyn och försäkringsinspektion och vilkas utfärdande enligt 85 a § överförs på Försäkringsinspektionen, fortsätter att gälla till dess att Försäkringsinspektionen beslutar något annat.

4.

Lag**om ändring av lagen om försäkringsföreningar**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 31 december 1987 om försäkringsföreningar (1250/1987) 12 kap. 2 och 7—10 §,

av dessa lagrum 12 kap. 2, 7 och 9 § sådana de lyder delvis ändrade genom lag 483/1993 och 8 § sådan den lyder i lag 451/1995,

ändras 2 kap. 5 b § 1 punkten, 8 kap. 1 § 2 mom., 10 kap. 1 § 3 mom., i 3 a § 3 mom. det inledande stycket och 6 punkten, 4 mom., i 5 mom. det inledande stycket och 8 mom. samt 12 §, 10 a kap. 1 §, 12 kap. 1 och 5 § samt 6 § 1 mom., i 16 kap. 10 § 2 mom., det inledande stycket, i 4 mom. det inledande stycket och 4 punkten samt 5 mom. och 11 §,

av dessa lagrum 2 kap. 5 b § 1 punkten och det inledande stycket i 16 kap. 10 § 2 mom., det inledande stycket i 4 mom. och 4 punkten och 5 mom. sådana de lyder i lag 1023/1996, 8 kap. 1 § 2 mom., 10 kap. 1 § 3 mom., det inledande stycket i 3 a § 3 mom. och 6 punkten, 4 mom., det inledande stycket i 5 mom. samt 8 mom., 10 a kap. 1 § och 12 kap. 6 § 1 mom. sådana de lyder i nämnda lag 451/1995 och 12 kap. 5 § sådan den lyder i nämnda lag 483/1993, samt

fogas till 10 kap. en ny 4 § i stället för den 4 § som upphävts genom lag 451/1995 och till 16 kap. en ny 13 § som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

2 kap.

2 kap.

Bildande av en försäkringsförening**Bildande av en försäkringsförening**

5 b §

5 b §

Föreningsstadgar fastställs inte, om

Föreningsstadgar fastställs inte, om

1) en betydande bindning som finns mellan en fysisk eller en juridisk person och försäkringsföreningen bedöms avsevärt försvåra den tillsyn som vederbörande ministerium eller försäkringsföreningsinspektionen utövar eller om

1) en betydande bindning som finns mellan en fysisk eller en juridisk person och försäkringsföreningen bedöms avsevärt försvåra den tillsyn som *Försäkringsinspektionen* utövar eller om

8 kap.

Ombildning av en försäkringsförening till ett ömsesidigt försäkringsbolag

1 §

Föreningen skall, efter att försäkringsstämman fattat ett beslut som avses i 1 mom., hos social- och hälsovårdsministeriet söka koncession enligt lagen om försäkringsbolag för det tilltänkta försäkringsbolaget och samtidigt söka ministeriets fastställelse av den ändring av stadgarna som den ändrade sammanslutningsformen kräver.

Föreningen skall, efter att föreningsstämman fattat ett beslut som avses i 1 mom., hos *vederbörande ministerium* söka koncession enligt lagen om försäkringsbolag för det tilltänkta försäkringsbolaget och samtidigt söka *Försäkringsinspektionens* fastställelse av den ändring av stadgarna som den ändrade sammanslutningsformen kräver.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

10 kap.

Bokslut

1 §

I försäkringsföreningens bokföring skall utan hinder av vad som stadgas annanstans i lag iakttas stadgandena i detta kapitel *samt av social- och hälsovårdsministeriet utfärdade föreskrifter som föranleds av försäkringsverksamhetens speciella karaktär.*

I försäkringsföreningens bokföring *och vid upprättandet av bokslut* iakttas *bokföringslagen (1336/1997), om något annat inte följer av bestämmelserna* i detta kapitel.

3 a §

En försäkringsförening som bedriver direkt försäkring skall täcka ansvarsskulden med sådana slag av tillgångar som stadgas nedan i denna paragraf och som värderade till gängse värde på sådana grunder social- och hälsovårdsministeriet fastställt räcker till för att täcka ansvarsskulden från vilken följande poster först avdragits:

6) andra poster som ministeriet av särskilda skäl har godkänt som avdrag.

Ministeriet kan av särskilt skäl *tillåta eller föreskriva* att vissa tillgångar som hör till täckningen skall värderas *med avvikelse* från deras gängse värde.

Täckningen av ansvarsskulden skall med de begränsningar som fastställs genom förordning bestå av

Ministeriet meddelar närmare föreskrifter om tillämpningen av denna paragraf.

En försäkringsförening som bedriver direkt försäkring skall täcka ansvarsskulden med sådana slag av tillgångar som *anges* nedan i denna paragraf och som, värderade till gängse värde på sådana grunder som *Försäkringsinspektionen* har fastställt, räcker till för att täcka ansvarsskulden från vilken följande poster först har dragits av:

6) andra poster som av särskilda skäl *får dras av i sådana fall* som *vederbörande ministerium bestämmer.*

Ministeriet kan av särskilda skäl föreskriva att vissa tillgångar som hör till täckningen skall värderas *med avvikelse* från deras gängse värde.

Täckningen av ansvarsskulden skall, *enligt vad som närmare genom förordning och med stöd av förordningen*, bestå av

Försäkringsinspektionen kan meddela anvisningar om tillämpningen av denna paragraf och av de bestämmelser och föreskrifter som meddelats med stöd av den.

4 §

En försäkringsförenings styrelse skall göra upp en plan för placeringen av föreningens tillgångar (*placeringsplan*). *Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om placeringsplanen.*

Täckningen av försäkringsföreningens ansvarsskuld skall förtecknas så som försäkringsinspektionen *bestämmer närmare.*

12 §

Social- och hälsovårdsministeriet kan med-

12 §

Vederbörande ministerium meddelar före-

Gällande lydelse

dela anvisningar och ge utlåtanden om tillämpningen av stadgandena i detta kapitel.

Föreslagen lydelse

skrifter om de scheman som skall iakttas vid upprättandet av en försäkringsförenings resultaträkning och balansräkning samt om resultaträkningens och balansräkningens noter och om uppgifterna i verksamhetsberättelsen.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om hur bokslut för försäkringsföreningar skall upprättas.

Försäkringsinspektionen kan ge anvisningar och utlåtanden om hur detta kapitel, vederbörande ministeriums föreskrifter enligt 1 mom. samt bokföringslagen och bokföringsförordningen (1339/1997) skall tillämpas på försäkringsföreningar.

Försäkringsinspektionen kan på ansökan av en försäkringsförening av särskilda skäl för viss tid bevilja tillstånd att avvika från de i 3 mom. angivna bestämmelserna och föreskrifterna, om undantaget behövs för att ge en rättvisande bild av resultatet av föreningens verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

Om en bestämmelse eller föreskrift, en anvisning, ett utlåtande eller ett tillstånd som avses i denna paragraf är av vikt med tanke på den allmänna tillämpningen av bokföringslagen eller bokföringsförordningen, skall ministeriet eller Försäkringsinspektionen, innan bestämmelsen eller föreskriften, anvisningen, utlåtandet eller tillståndet utfärdas, begära bokföringsnämndens utlåtande härom.

10 a kap.

Verksamhetskaptal

1 §

Med försäkringsföreningens verksamhetskaptal avses det belopp med vilket försäkringsföreningens tillgångar anses överstiga föreningens skulder och andra därmed jämförbara förbindelser. Tillgångar, skulder och förbindelser definieras och uppskattas med beaktande av deras art enligt de grunder som bestäms av social- och hälsovårdsministeriet.

Om de poster som skall hänföras till verksamhetskaptalet stadgas närmare genom förordning.

10 a kap.

Verksamhetskaptal

1 §

Med försäkringsföreningens verksamhetskaptal avses det belopp med vilket försäkringsföreningens tillgångar anses överstiga föreningens skulder och andra därmed jämförbara förbindelser, *enligt vad som föreskrivs närmare genom förordning och med stöd av förordningen bestäms.*

Gällande lydelse

12 kap.

Tillsynen över försäkringsföreningarna

1 §

Tillsynen över försäkringsföreningarna utövas av social- och hälsovårdsministeriet. *Ministeriet har rätt att meddela föreskrifter om försäkringsföreningarnas verksamhet.*

2 §

För att inspektera försäkringsföreningarnas verksamhet skall social- och hälsovårdsministeriet tillsätta en försäkringsföreningsinspektion.

Inspektionens verksamhet styrs och övervakas av social- och hälsovårdsministeriet.

Inspektionen är skyldig att lämna social- och hälsovårdsministeriet alla de upplysningar och utredningar som ministeriet kräver och som behövs för övervakningen av försäkringsföreningarna.

5 §

En försäkringsförening skall varje år inom en månad från den föreningstämma vid vilken bokslutet fastställts till försäkringsföreningsinspektionen sända en enligt formulär som social- och hälsovårdsministeriet fastställt uppgjord berättelse över sin verksamhet och sitt tillstånd. Till berättelsen skall fogas kopior av de handlingar som avses i 10 kap. 11 §.

Försäkringsföreningen skall inom en skälig tid som ministeriet bestämmer lämna ministeriet för övervakningen behövliga uppgifter.

6 §

Om försäkringsföreningen underlåter att iaktta lag, sina stadgar eller av social- och hälsovårdsministeriet med stöd av denna lag utfärdade föreskrifter, om föreningen förfarit i strid med god försäkringssed eller om det i föreningens verksamhet har uppdagats missbruk kan social- och hälsovårdsministeriet ge försäkringsföreningen en anmärkning, uppmana föreningen att rätta till saken inom utsatt tid eller förbjuda föreningen att fortsätta med det förfarande som ministeriet an-

Föreslagen lydelse

12 kap.

Tillsynen över försäkringsföreningarna

1 §

Tillsynen över *och inspektionen av försäkringsföreningarna ankommer på Försäkringsinspektionen.*

2 §

(upphävs)

5 §

En försäkringsförening skall varje år inom en månad från den föreningstämma vid vilken bokslutet fastställts till *Försäkringsinspektionen* sända en enligt *Försäkringsinspektionens* formulär *avfattad* berättelse över sin verksamhet och sitt tillstånd. Till berättelsen skall fogas kopior av de handlingar som avses i 10 kap. 11 §.

En försäkringsförening skall inom en skälig tid som vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen bestämmer lämna ministeriet och inspektionen också andra för fullgörandet av uppgifterna enligt denna lag nödvändiga upplysningar om sin verksamhet än de som avses i 1 mom.

6 §

Om en försäkringsförening underlåter att iaktta lag, sina stadgar eller föreskrifter *som vederbörande ministerium eller Försäkringsinspektionen har meddelat* med stöd av denna lag, om föreningen har förfarit i strid med god försäkringssed eller om det i föreningens verksamhet har uppdagats missbruk, kan försäkringsinspektionen ge försäkringsföreningen en anmärkning, uppmana föreningen att rätta till saken inom utsatt tid eller förbjuda föreningen att fortsätta med det

Gällande lydelse

ser vara felaktigt.

Föreslagen lydelse

förfarande som *vederbörande ministerium eller Försäkringsinspektionen* anser vara felaktigt.

7 §

Försäkringsföreningsinspektionen består av en inspektionsdirektör för försäkringsföreningarna och så många inspektörer för försäkringsföreningarna som uppgifterna kräver.

Social- och hälsovårdsministeriet anställer inspektionsdirektören och inspektörerna för försäkringsföreningarna efter att ha hört försäkringsföreningarnas centralorganisationer. Den övriga personalen anställs av inspektionsdirektören.

Ministeriet bestämmer de löneformåner som tillkommer inspektionsdirektören och inspektörerna. Ministeriet skall innan löneformånerna bestäms höra försäkringsföreningarnas centralorganisationer. Den övriga personalens löneformåner bestäms av inspektionsriektören. Löneformånerna betalas av de medel som nämns i 9 §.

(upphävs)

7 §

8 §

Om de rättigheter som tillkommer försäkringsföreningsinspektionen och dess företrädare gäller i tillämpliga delar vad 4 § 3 mom. och 5 § 2 mom. stadgar om social- och hälsovårdsministeriets rättigheter.

(upphävs)

8 §

9 §

För att täcka kostnaderna för försäkringsföreningsinspektionen skall varje försäkringsförening årligen betala en avgift som bestäms av social- och hälsovårdsministeriet. Innan ministeriet bestämmer avgiften skall det höra försäkringsföreningarnas centralorganisationer. Ministeriet meddelar närmare föreskrifter om indrivning och debitering av avgiften.

Avgiften jämte dröjsmålsränta får indrivnas genom utsökning utan dom eller utslag, med iakttagande av lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961).

(upphävs)

9 §

10 §

Närmare stadganden om försäkringsföreningsinspektionen utfärdas genom förordning.

(upphävs)

10 §

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

16 kap.

Särskilda stadganden

10 §

Utan hinder av 1 mom. har ministeriet eller försäkringsföreningsinspektionen rätt att överlämna uppgifter som omfattas av försäkringshemligheten till

Utöver vad 2 mom. stadgar får ministeriet eller försäkringsföreningsinspektionen använda uppgifter som omfattas av den försäkringshemlighet som avses i denna paragraf endast för att

4) bemöta besvär som anförts över ministeriets eller försäkringsföreningsinspektionens beslut.

Ministeriet eller försäkringsföreningsinspektionen får inte överlämna uppgifter som har erhållits av myndigheter i andra EES-stater eller som har erhållits vid revisioner i andra EES-stater, om inte de myndigheter som har överlämnat uppgifterna eller de myndigheter som svarar för försäkringstillsynen i den stat där revisionen verkställts uttryckligen har gett sitt samtycke till detta. Dessa uppgifter kan användas endast för uppdrag som nämns i 4 mom. eller för syften för vilka myndigheterna har gett sitt samtycke.

11 §

Social- och hälsovårdsministeriets beslut eller förordnande som utfärdats med stöd av 6 kap. 4 §, 12 kap. 4—6 § eller 13 kap. 2 eller 3 § kan verställas trots att besvär har anförts.

Utan hinder av 1 mom. har *vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen* rätt att överlämna uppgifter som omfattas av försäkringshemligheten till

Utöver vad *som föreskrivs i 2 mom.* får ministeriet eller *Försäkringsinspektionen* använda uppgifter som omfattas av den försäkringshemlighet som avses i denna paragraf endast för att

4) bemöta besvär som anförts över ministeriets eller *Försäkringsinspektionens* beslut.

Ministeriet eller Försäkringsinspektionen får inte överlämna uppgifter som har erhållits av myndigheter i andra EES-stater eller som har erhållits vid revisioner i andra EES-stater, om inte de myndigheter som har överlämnat uppgifterna eller de myndigheter som svarar för försäkringstillsynen i den stat där revisionen verkställts uttryckligen har gett sitt samtycke till detta. Dessa uppgifter kan användas endast för uppdrag som nämns i 4 mom. eller för syften för vilka myndigheterna har gett sitt samtycke.

11 §

Försäkringsinspektionens beslut eller förordnande som utfärdats med stöd av 6 kap. 4 §, 12 kap. 4—6 § eller 13 kap. 2 § kan verställas trots besvär.

13 §

Vad som i denna lag föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium, gäller efter att lagen om Försäkringsinspektionen (/) trätt i kraft Försäkringsinspektionen, om något annat inte följer av 2 mom.

På Försäkringsinspektionen tillämpas inte vad som i 1 kap. 1 § 4 och 6 mom., 5 § 2 mom. 2 kap. 5 § 5 mom., 8 kap. 1 § 2 mom., 10 kap. 1 § 3 mom., 3 a § 3 mom. 6 punkten och 4 mom. samt 5 § 2 mom., 7 § 1 mom., 8 § 1 punkten och 12 §, 10 a kap.

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

4 §, 5 § 2 mom. och 6 §, 12 kap. 1 §, 5 § 2 mom. och 6 § 1 mom., i 16 kap. 10 § 2 mom. det inledande stycket och i det inledande stycket i 4 mom. och 4 punkten samt 5 mom. och 12 § 2 mom. föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium eller om statsrådet.

Denna lag träder i kraft den 1999.
De tillstånd, föreskrifter, anvisningar och andra beslut som vederbörande ministerium har utfärdat om försäkringstillsyn och försäkringsinspektion och vilkas utfärdande enligt 16 kap. 13 § överförs på Försäkringsinspektionen, fortsätter att gälla till dess att Försäkringsinspektionen beslutar något annat.

Försäkringsföreningsinspektionens verksamhet upphör när denna lag träder i kraft. Försäkringsföreningsinspektionens uppgifter samt dess tillgångar och skulder överförs från och med samma tidpunkt till Försäkringsinspektionen.

5.

Lag**om ändring av 8 § lagen om fiskeriförsäkringsföreningar**

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen den 23 juli 1958 om fiskeriförsäkringsföreningar (331/1958) 8 § som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

8 §

Bidrag utbetalas av statsmedel endast till sådan fiskeriförsäkringsförening, vars allmänna försäkringsvillkor lantbruksministeriet efter att hava hört socialministeriets försäkringsavdelning stadfäst. I och för stadfästelse bör förening underställa sina försäkringsvillkor och i dem senare vidtagna ändringar lantbruksministeriet för granskning.

8 §

Bidrag utbetalas av statsmedel endast till en sådan fiskeriförsäkringsförening vars allmänna försäkringsvillkor jord- och skogsbruksministeriet har fastställt efter att ha hört Försäkringsinspektionen. För fastställelsen skall föreningen underställa sina försäkringsvillkor jämte senare ändringar jord- och skogsbruksministeriet för granskning.

Denna lag träder i kraft den 1999.

6.

Lag

om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 25 april 1997 om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) 1 § 3 mom., 6 § 3 mom., 16 § och 28 § 3 mom.,
av dessa lagrum 1 § 3 mom. sådant det lyder i lag 640/1997, samt
fogas till lagen en ny 33 b § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Lagens tillämpningsområde

På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas dock inte 1 kap. 3 §, 2 kap. 2 § 1, 2 och 5 mom., 4 § 1 mom. 3 punkten, 5 § 1 och 5 mom., 2 a kap., 3 kap. 1 § 2 mom., 1 a, 3, 4 och 7 §, 7 kap. 1 a § 1 och 2 mom., 2 §, 3 § 2 mom., 3 a §, 7 § 1, 3 och 4 mom., 10 kap. 2, 3 a, 4 a § och 7 §, 11 kap., 12 kap. 1 § 2 mom., 4 och 5 §, 13 kap., 14 kap. 1 § 2 mom. 4 § 2 och 3 mom., 5 a § 2 mom., 5 b och 6 §, 16 kap. 13 § 3 mom., 16 a § a kap. 9 § 3 mom., 10 och 13—15 §, 16 b kap. 4 § 3 mom., samt 18 kap. 9 § 2 mom. lagen om försäkringsbolag.

På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas dock inte 1 kap. 3 §, 2 kap. 2 § 1, 2 och 5 mom., 2 a §, 4 § 1 mom. 3 punkten, 5 § 1 och 5 mom., 2 a kap., 3 kap. 1 § 2 mom., 1 a, 3, 4 och 7 §, 7 kap. 1 a § 1 och 2 mom., 2 §, 3 § 2 mom., 3 a §, 7 § 1, 3 och 4 mom., 10 kap. 2, 3 a, 3 b, 4 a och 7 §, 11 kap., 12 kap. 1 § 2 mom., 4 och 5 §, 13 kap., 14 kap. 1 § 2 mom., 4 § 2 och 3 mom., 5 a § 2 mom., 5 b och 6 §, 16 kap. 13 § 3 mom., 16 a kap. 9 § 3 mom., 10 och 13—15 §, 16 b kap. 4 § 3 mom. samt 18 kap. 9 § 2 mom. lagen om försäkringsbolag.

6 §

Koncession

Vad 2 kap. 5 a § och 14 kap. 5 a § lagen om försäkringsbolag föreskriver om vederbörande ministerium gäller i tillämpliga delar statsrådet när det är fråga om arbetspensionsförsäkringsbolag.

Vad 2 kap. 5 a § och 14 kap. 5 a § lagen om försäkringsbolag föreskriver om vederbörande ministerium gäller i tillämpliga delar statsrådet när det är fråga om arbetspensionsförsäkringsbolag. *Vederbörande ministerium skall begära Försäkringsinspektionens utlåtande om ett arbetspensionsförsäkringsbolags ansökan om koncession eller om utvidgning av koncessionen.*

16 §

Arbetspensionsförsäkringsbolagets verksamhetskapital

Med arbetsförsäkringsbolagets verksamhetskapital avses det belopp med vilket försäkringsbolagets tillgångar skall anses över-

16 §

Arbetspensionsförsäkringsbolagets verksamhetskapital

stiga dess skulder och andra därmed jämförbara förbindelser. Härvid avdras det i 14 § 2 mom. avsedda ofördelade tilläggsförsäk-

Gällande lydelse

ringsansvaret från arbetspensionsförsäkringsbolagets ansvarsskuld. Tillgångar, skulder och förbindelser *definieras och uppskattas med beaktande av deras art enligt de grunder som bestäms av vederbörande ministerium.*

Om de poster som skall hänföras till verksamhetskapitalet bestäms närmare genom förordning.

Föreslagen lydelse

Med ett arbetspensionsförsäkringsbolags verksamhetskapital avses det belopp med vilket försäkringsbolagets tillgångar skall anses överstiga dess skulder och andra därmed jämförbara förbindelser, *på det sätt som bestäms genom förordning och bestäms närmare med stöd av den.* Härvid avdras det i 14 § 2 mom. avsedda ofördelade tilläggsförsäkringsansvaret från arbetspensionsförsäkringsbolagets ansvarsskuld.

28 §

Placeringsplan

Vederbörande ministerium meddelar närmare föreskrifter om tillämpningen av denna paragraf.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om den placeringsplan som avses i denna paragraf.

11 kap.

Särskilda bestämmelser

33 b §

Tillämpning av bestämmelserna på försäkringsinspektionen

Vad som i denna lag föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium, gäller efter att lagen om Försäkringsinspektionen (/) trätt i kraft Försäkringsinspektionen, om något annat inte följer av 2 mom.

På Försäkringsinspektionen tillämpas inte vad som i 6 § 3 mom., 14 § 2 mom., 15 § 2 mom., 17 § 3 mom., 18 § 4 mom., 19 § 2 mom., 21 § 2 mom., 23 § 2 mom., 25 § 1 mom. och 27 § 5 mom. föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium.

Denna lag träder i kraft den 1999. De tillstånd, föreskrifter, anvisningar och andra beslut som vederbörande ministerium har utfärdat om försäkringstillsyn och försäkringsinspektion och vilkas utfärdande enligt 33 b § överförs på Försäkringsinspektio-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

nen, fortsätter efter att lagen om Försäkringsinspektionen trätt i kraft att gälla till dess att Försäkringsinspektionen beslutar något annat.

7.

Lag

om ändring av lagen om försäkringskassor

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 27 november 1992 om försäkringskassor (1164/1992) 8 § 2 mom., i 66 § 1 mom. det inledande stycket samt 1 punkten, 70 § 3 mom., 77 §, 78 §, 79 § 2 mom., 81 § 1 mom., i 83 § 3 mom. det inledande stycket och 3 punkten, 4 mom., i 5 mom. det inledande stycket och 8 mom., 83 a § 1, 3 och 5 mom., 83 b §, 83 e § 4 mom., 90 §, 96 § 1 mom., 97 § 2 mom., 99 § 1 mom., 111 § 1 mom. 2 punkten, i 165 § 2 mom. det inledande stycket samt i 4 mom. det inledande stycket och 4 punkten, 167 §, 168 § och 170 § 2 mom., av dessa lagrum 8 § 2 mom., 79 § 2 mom., 83 a § 3 och 5 mom., 83 b §, 83 e § 4 mom. och 111 § 1 mom. 2 punkten sådana de lyder i lag 1322/1997, det inledande stycket i 83 § 3 mom. och 3 punkten, 4 mom., det inledande stycket i 5 mom. och 8 mom., 83 a § 1 mom. och 170 § 2 mom. sådana de lyder i lag 1777/1995 och 66 § 1 mom. 1 punkten och det inledande stycket i 165 § 2 och i 4 mom. sådana de lyder i lag 200/1998, samt fogas till lagen nya 83 f och 172 a § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

8 §

Tillgångarna och skulderna samt intäkterna och kostnaderna för en pensionskassa som bedriver lagstadgad verksamhet skall hållas åtskilda i fråga om den lagstadgade verksamheten och annan verksamhet, så som social- och hälsovårdsministeriet närmare bestämmer.

Tillgångarna och skulderna samt intäkterna och kostnaderna för en pensionskassa som bedriver lagstadgad verksamhet skall hållas åtskilda i fråga om den lagstadgade verksamheten och annan verksamhet, så som vederbörande ministerium närmare bestämmer. Försäkringsinspektionen kan vid behov meddela anvisningar om hur de föreskrifter som vederbörande ministerium med stöd av denna paragraf har meddelat tillämpas på en pensionskassa.

66 §

En försäkringskassas revisor skall utan dröjsmål till social- och hälsovårdsministeriet anmäla sådana omständigheter och beslut som gäller försäkringskassan och som han i sitt uppdrag fått kännedom om och som kan anses.

1) bryta mot *de av social- och hälsovårdsministeriet fastställda reglerna* eller grunderna för försäkringskassan eller mot lagstift-

66 §

En försäkringskassas revisor skall utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen anmäla sådana omständigheter och beslut som gäller försäkringskassan och som han i sitt uppdrag fått kännedom om och som kan anses

1) bryta mot *stadgarna* eller grunderna för försäkringskassan eller mot lagstiftningen om bedrivande av försäkringskasseverksam-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

ningen om bedrivande av försäkringskasse- verksamhet, het,

70 §

I kassans bokföring skall, utan hinder av vad som stadgas i någon annan lag, iakttas detta kapitel samt sådana av social- och hälsovårdsministeriet meddelade föreskrifter som följer av försäkringsverksamhetens speciella karaktär.

77 §

Social- och hälsovårdsministeriet kan meddela föreskrifter och ge utlåtanden om tillämpningen av detta kapitel.

I fråga om kassans bokföring och bokslut iakttas bokföringslagen (1336/1997), om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel.

77 §

Vederbörande ministerium meddelar föreskrifter om de scheman som skall iakttas vid upprättandet av en försäkringskassas resultaträkning och balansräkning samt om resultaträkningens och balansräkningens noter och om uppgifterna i verksamhetsberättelsen.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om hur bokslut för försäkringskassor skall upprättas.

Försäkringsinspektionen kan ge anvisningar och utlåtanden om hur detta kapitel, vederbörande ministeriums föreskrifter enligt 1 mom., bestämmelserna om försäkringskassors bokslut samt bokföringslagen och bokföringsförordningen (1339/1997) skall tillämpas på försäkringskassor.

Försäkringsinspektionen kan på ansökan av en försäkringskassa av särskilda skäl för viss tid bevilja tillstånd att avvika från de i 3 mom. angivna bestämmelserna och föreskrifterna, om undantaget behövs för att ge en rättvisande bild av resultatet av försäkringskassans verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

Om en bestämmelse eller föreskrift, en anvisning, ett utlåtande eller ett tillstånd som avses i denna paragraf är av vikt med tanke på den allmänna tillämpningen av bokföringslagen eller bokföringsförordningen, skall vederbörande ministerium eller Försäkringsinspektionen, innan bestämmelsen eller föreskriften, anvisningen, utlåtandet eller tillståndet utfärdas, begära bokföringsnämndens utlåtande härom.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

7 kap.

Försäkringspremier och ansvarsskuld

78 §

För de försäkringspremier som skall betalas till en försäkringskassa eller för premieberäkningsgrunderna skall sökas social- och hälsovårdsministeriets fastställelse.

78 §

För de försäkringspremier som skall betalas till en försäkringskassa eller för premieberäkningsgrunderna skall sökas *Försäkringsinspektionens* fastställelse, om inte annat bestäms någon annanstans i lag.

79 §

Premieansvaret motsvarar kapitalvärdet av de utbetalningar som beror på framtida försäkringsfall enligt gällande förbindelser samt av övriga utgifter för dessa förbindelser, minskat med kapitalvärdet av framtida försäkringspremier. I fråga om en pensionskassa som bedriver lagstadgad pensionsförsäkring betraktas som premieansvar också ett tilläggsförsäkringsansvar som syftar till att upprätthålla solvensen. Tilläggsförsäkringsansvaret kan användas till att täcka en förlust som uppkommit till följd av att grunderna för beräkning av ansvarsskulden ändrats samt till att täcka även andra förluster och till att nedsätta försäkringspremierna så som social- och hälsovårdsministeriet bestämmer. Som premieansvar för pensionskassor som bedriver också annan än enbart lagstadgad pensionsförsäkring betraktas också sådant ansvar som är avsett för framtida förhöjningar av de försäkrades förmåner och som uppfyller de villkor som ministeriet bestämmer om (*indexförhöjningsansvar*). Enligt grunderna för detta ansvar får ansvaret inte användas till att täcka annan förlust än en sådan som har uppkommit till följd av att grunderna för beräkning av ansvarsskulden ändrats.

Premieansvaret motsvarar kapitalvärdet av de utbetalningar som beror på framtida försäkringsfall enligt gällande förbindelser samt av övriga utgifter för dessa förbindelser, minskat med kapitalvärdet av framtida försäkringspremier. I fråga om en pensionskassa som bedriver lagstadgad pensionsförsäkring betraktas som premieansvar också ett tilläggsförsäkringsansvar som syftar till att upprätthålla solvensen. Tilläggsförsäkringsansvaret kan användas till att täcka en förlust som uppkommit till följd av att grunderna för beräkning av ansvarsskulden ändrats samt till att täcka även andra förluster och till att nedsätta försäkringspremierna så som *vederbörande ministerium* bestämmer. Som premieansvar för pensionskassor som bedriver också annan än enbart lagstadgad pensionsförsäkring betraktas också sådant ansvar som är avsett för framtida förhöjningar av de försäkrades förmåner och som uppfyller de villkor som *Försäkringsinspektionen* bestämmer om (*indexförhöjningsansvar*). Enligt grunderna för detta ansvar får ansvaret inte användas till att täcka annan förlust än en sådan som har uppkommit till följd av att grunderna för beräkning av ansvarsskulden ändrats.

81 §

I försäkringsverksamhet skall iakttas av social- och hälsovårdsministeriet fastställda grunder, i vilka bestäms

- 1) hur ansvarsskulden beräknas, samt
- 2) om fribrev och återköp.

81 §

I försäkringsverksamhet skall, om inte annat bestäms någon annanstans i lag, iakttas av *Försäkringsinspektionen* fastställda grunder, i vilka bestäms

- 1) hur ansvarsskulden beräknas, samt
- 2) om fribrev och återköp.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

83 §

En försäkringskassa skall med sådana slag av tillgångar som *stadgas* nedan i denna paragraf täcka ansvarsskulden från vilken följande poster först har avdragits:

3) andra poster som *social- och hälsovårdsministeriet* av särskilda skäl har godkänt som avdrag.

De tillgångar enligt 3 mom. som täcker ansvarsskulden skall värderas till gängse värde på sådana grunder som social- och hälsovårdsministeriet har fastställt.

Täckningen för ansvarsskulden skall med *de begränsningar som fastställs i förordning* bestå av

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar närmare föreskrifter om tillämpningen av denna paragraf.

83 a §

Om i fråga om en pensionskassa som endast beviljar tilläggsförmåner tillgångarna enligt 83 § och med stöd av den meddelade författningar och föreskrifter i samband med bokslutet uppskattas varaktigt överstiga beloppet av pensionskassans ansvarsskuld och övriga skulder, får de tillgångar som motsvarar skillnaden med social- och hälsovårdsministeriets samtycke återbetalas till delägare i pensionskassan eller, om kassans verksamhetssektor omfattar flera delägare, till alla delägare i relation till de försäkringstekniska ansvarsskuldena. *Vid uppskattningen av övertäckningen får ministeriet dock bestämma att värdet av vissa tillgångar som hör till täckningen beräknas avvikande från deras gängse värde.*

Om pensionskassans verksamhetskapital i fråga om verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare överskrider det fyrdubbla beloppet av den solvensgräns som avses i 83 d § 1 mom., kan den överskjutande delen under de förutsättningar som anges i nämnda paragraf med social- och hälsovårdsministe-

En försäkringskassa skall *täcka ansvarsskulden* med sådana slag av tillgångar som *anges* nedan i denna paragraf *och som, värderade till gängse värde på sådana grunder som Försäkringsinspektionen har fastställt, räcker till för att täcka ansvarsskulden från vilken följande poster först har dragits av:*

3) andra poster som av särskilda skäl *får dras av i de fall som ministeriet bestämmer.*

Ministeriet kan av särskilda skäl föreskriva att vissa tillgångar som hör till täckningen skall värderas med avvikelse från deras gängse värde.

Täckningen av ansvarsskulden skall, *enligt vad som bestäms genom förordning och bestäms närmare med stöd av den*, bestå av

Försäkringsinspektionen kan meddela anvisningar om tillämpningen av denna paragraf och av de bestämmelser som meddelats med stöd av den.

83 a §

Om i fråga om en pensionskassa som endast beviljar tilläggsförmåner tillgångarna enligt 83 § och med stöd av den meddelade författningar och föreskrifter i samband med bokslutet uppskattas varaktigt överstiga beloppet av pensionskassans ansvarsskuld och övriga skulder, får de tillgångar som motsvarar skillnaden med *Försäkringsinspektionens* samtycke återbetalas till delägare i pensionskassan eller, om kassans verksamhetssektor omfattar flera delägare, till alla delägare i relation till de försäkringstekniska ansvarsskuldena. *Vederbörande ministerium kan vid behov meddela föreskrifter om att värdet av vissa tillgångar som hör till täckningen beräknas med avvikelse från tillgångarnas gängse värde vid uppskattningen av övertäckningen.*

Om pensionskassans verksamhetskapital i fråga om verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare överskrider det fyrdubbla beloppet av den solvensgräns som avses i 83 d § 1 mom., kan den överskjutande delen under de förutsättningar som anges i nämnda paragraf med *Försäkringsinspek-*

Gällande lydelse

riets samtycke återbetalas till delägarna.

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar närmare föreskrifter om *tillämpningen av denna paragraf*.

83 b §

Med pensionskassans verksamhetskapital i fråga om verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare avses det belopp med vilket pensionskassans tillgångar för denna verksamhet och andra därmed jämförbara förbindelser överskrider pensionskassans skulder och andra därmed jämförbara förbindelser som uppkommer i denna försäkringsverksamhet. Vid beräkningen av ansvarsskulden beaktas inte det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 79 § 2 mom. *Genom förordning bestäms närmare om de poster som skall hänföras till verksamhetskapitalet. Pensionskassans tillgångar, skulder och förbindelser bestäms och värderas med beaktande av deras art enligt de grunder som bestäms av social- och hälsovårdsministeriet.*

83 e §

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar närmare föreskrifter om *tillämpningen av denna paragraf*.

90 §

Försäkringskassan har rätt att i ett för allt betala ut ålders- eller familjepension eller på

Föreslagen lydelse

tionens samtycke återbetalas till delägarna. Vederbörande ministerium kan vid behov meddela föreskrifter om att vissa poster lämnas obeaktade i verksamhetskapitalet när den överskjutande delen uppskattas, och att värdet av vissa tillgångar beräknas med avvikelser från deras gängse värde.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om ansökan enligt denna paragraf och om de uppgifter som skall lämnas i ansökan.

83 b §

Med pensionskassans verksamhetskapital i fråga om verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare avses det belopp med vilket pensionskassans tillgångar för denna verksamhet och andra därmed jämförbara förbindelser och säkerheter överskrider pensionskassans skulder och andra därmed jämförbara förbindelser som uppkommer i denna försäkringsverksamhet, *på det sätt som bestäms genom förordning och bestäms närmare med stöd av den.* Vid beräkningen av ansvarsskulden beaktas inte det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 79 § 2 mom.

Försäkringsinspektionen meddelar vid behov närmare föreskrifter om uppgörandet och inlämnandet av de planer som avses i 1—3 mom.

83 f §

Styrelsen för en försäkringskassa som avses i 83 § 1 mom. lagen om försäkringskassor skall göra upp en plan för placeringen av kassans tillgångar (placeringsplan). Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om placeringsplanen.

Täckningen av försäkringskassans ansvarsskuld skall förtecknas så som Försäkringsinspektionen bestämmer närmare.

90 §

Försäkringskassan har rätt att i ett för allt betala ut ålders- eller familjepension eller på

Gällande lydelse

fribrev baserad invalidpension som är mindre än 50 mark i månaden. Engångsbetalningen skall räknas ut enligt de grunder som social- och hälsovårdsministeriet bestämmer.

96 §

Tillsynen över försäkringskassornas verksamhet utövas av social- och hälsovårdsministeriet. Ministeriet har rätt att meddela föreskrifter om denna.

Föreslagen lydelse

fribrev baserad invalidpension som är mindre än 50 mark i månaden. Engångsbetalningen skall räknas ut enligt de grunder som Försäkringsinspektionen bestämmer, om inte annat bestäms någon annanstans i lag.

96 §

Tillsynen över och inspektionen av försäkringskassorna ankommer på Försäkringsinspektionen.

97 §

Kassan skall inom en skälig tid som ministeriet bestämmer lämna detta också andra för den tillsyn som stadgas i denna lag behövliga uppgifter än de som avses i 1 mom.

Kassan skall inom en skälig tid som vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen bestämmer lämna ministeriet och inspektionen också andra för fullgörandet av uppgifterna enligt denna lag nödvändiga upplysningar om sin verksamhet än de som avses i 1 mom.

99 §

Om en försäkringskassa inte följer lag, sina stadgar, de för försäkring fastställda grunderna eller av social- och hälsovårdsministeriet med stöd av denna lag meddelade föreskrifter eller om grunderna för dess verksamhet inte längre stämmer överens med lag, skall ministeriet uppmana kassan att rätta till saken inom en utsatt tid som inte utan tvingande skäl får vara längre än sex månader.

99 §

Om en försäkringskassa inte följer lag, sina stadgar, de för försäkring fastställda grunderna eller av vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen med stöd av denna lag meddelade föreskrifter eller om grunderna för dess verksamhet inte längre stämmer överens med lag, skall Försäkringsinspektionen uppmana kassan att rätta till saken inom en utsatt tid som inte utan tvingande skäl får vara längre än sex månader.

111 §

En försäkringskassa skall träda i likvidation och upplösas,

2) om bokslutet utvisar underskott eller om ett eventuellt garantikapital eller en eventuell grundfond underskrider det belopp som social- och hälsovårdsministeriet har fastställt i stadgarna och om underskottet inte har täckts eller garantikapitalet eller grundfonden uppbringats till fullt belopp under de två följande räkenskapsperioderna,

111 §

En försäkringskassa skall träda i likvidation och upplösas

2) om bokslutet utvisar underskott eller om ett eventuellt garantikapital eller en eventuell grundfond underskrider det i kassans stadgar fastställda beloppet och om underskottet inte har täckts eller garantikapitalet eller grundfonden uppbringats till fullt belopp under de två följande räkenskapsperioderna,

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

165 §

Utän hinder av 1 mom. har social- och hälsovårdsministeriet rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av tystnadsplikten till

Utöver vad som bestäms i 2 mom. får social- och hälsovårdsministeriet använda uppgifter som omfattas av tystnadsplikten enligt denna paragraf endast för att

4) bemöta besvär som anförts över ministeriets beslut.

Utän hinder av 1 mom. har *vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen* rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av tystnadsplikten till

Utöver vad som bestäms i 2 mom. får *vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen* använda uppgifter som omfattas av tystnadsplikten enligt denna paragraf endast för att

4) bemöta besvär som anförts över *vederbörande ministeriums eller Försäkringsinspektionens* beslut.

167 §

Angående en sådan handlingens offentlighet som avses i denna lag och som en myndighet har i sin besittning gäller *lagen* om allmänna handlingars offentlighet. Utän hinder av vad som *stadgas* om handlingssekretess får social- och hälsovårdsministeriet publicera statistik och därmed jämförbar information som *belyser* försäkringskassornas verksamhet, ställning och utveckling och som *i fråga om samtliga kassor har uppgjorts på likartade grunder*.

Var och en har rätt att ta del av försäkringskassors bokslut som social- och hälsovårdsministeriet har i sin besittning.

168 §

Försäkringskassorna skall höra till försäkringskassoföreningen, som står under social- och hälsovårdsministeriets tillsyn. Om de uppgifter för föreningen som har anknytning till denna lag, om föreningens förvaltning och om kassornas skyldighet att delta i dess utgifter bestäms i föreningens stadgar, som fastställs av social- och hälsovårdsministeriet.

167 §

Angående en sådan handlingens offentlighet som avses i denna lag och som en myndighet har i sin besittning gäller *vad som bestäms* om allmänna handlingars offentlighet. Utän hinder av vad som *bestäms* om handlingssekretess får *vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen* publicera *sådan* statistik och därmed jämförbar information om försäkringskassornas verksamhet, ställning och utveckling som *har gjorts upp på enhetliga grunder för alla kassor*.

Var och en har rätt att ta del av försäkringskassors bokslut som *vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen* har i sin besittning.

168 §

Försäkringskassorna skall höra till försäkringskassoföreningen, som står under *Försäkringsinspektionens* tillsyn. Om de uppgifter för föreningen som har anknytning till denna lag, om föreningens förvaltning och om kassornas skyldighet att delta i dess utgifter bestäms i föreningens stadgar, som fastställs av *vederbörande ministerium*.

170 §

Försäkringsmatematikern vid en pensionskassa skall göra en försäkringsteknisk analys av pensionskassans tillstånd minst vartannat år eller oftare, om social- och hälsovårdsministeriet anser det vara motiverat.

Försäkringsmatematikern vid en pensionskassa skall göra en försäkringsteknisk analys av pensionskassans tillstånd minst vartannat år eller oftare, om *Försäkringsinspektionen* anser det vara motiverat. *Försäkringsinspek-*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

tionen meddelar vid behov anvisningar om uppgörande av analysen.

172 a §

Vad som i denna lag föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium, gäller efter att lagen om Försäkringsinspektionen (/) trätt i kraft Försäkringsinspektionen, om något annat inte följer av 2 mom.

På Försäkringsinspektionen tillämpas inte vad som i 8 § 2 mom., 65 §, 70 § 3 mom., 72 §, 73 § 1 mom., 77 §, 79 § 2 mom., 83 § 3 mom. 3 punkten, 4 mom., 5 mom. 11 punkten och 7 mom., 83 a § 1 och 3 mom., 83 d § 5 mom., 91 § 4 mom., 96 §, 97 § 2 och 3 mom., 99 § 1 mom., 132 § 2 och 3 mom., 165 § 2 och 4 mom., 167—169 § och 170 § 4 mom. lagen om försäkringskassor föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium.

Denna lag träder i kraft den 1999.

De tillstånd, föreskrifter, anvisningar och andra beslut som vederbörande ministerium har utfärdat om försäkringstillsyn och försäkringsinspektion och vilkas utfärdande enligt 172 a § överförs på Försäkringsinspektionen, fortsätter efter att lagen om Försäkringsinspektionen trätt i kraft att gälla till dess att Försäkringsinspektionen beslutar något annat.

8.

Lag

om ändring av lagen om pensionsstiftelser

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 29 december 1995 om pensionsstiftelser (1774/1995) 123 § 2 mom.,
ändras 6 § 4 mom., i 36 a § 1 mom. det inledande stycket och 1 punkten, 37 § 3 mom.,
 42 §, 43 § 2 mom., 45 § 4—6 mom., i 46 § 3 mom. det inledande stycket och 3 punkten
 samt 4 mom., i 5 mom. det inledande stycket samt 7 och 8 mom., 47 § 4 och 5 mom., 48 §
 7 mom., 48 a §, 48 d § 4 mom., 54 §, 64 § 1 mom., 65 § 2 mom., 67 § 1 mom., 109 och
 110 §, i 132 § 2 mom. det inledande stycket och i 4 mom. det inledande stycket och 4
 punkten, 134 §, 135 § 2 mom. och 136 §,
 av dessa lagrum 43 § 2 mom., 45 § 4—6 mom., 48 a § och 48 d § 4 mom. sådana de ly-
 der i lag 1323/1997 och det inledande stycket i 36 a § 1 mom. och 1 punkten samt det in-
 ledande stycket i 132 § 2 och i 4 mom. och 4 punkten sådana de lyder i lag 201/1998, samt
fogas till 43 § ett nytt 3 mom., varvid de nuvarande 3 och 4 mom. blir 4 och 5 mom.,
 samt till lagen nya 47 a och 137 a § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §

 Social- och hälsovårdsministeriet meddelar
 närmare föreskrifter om tillämpningen av
 denna paragraf.

Vederbörande ministerium meddelar när-
 mare föreskrifter om *hur medlen och eventu-
 ella skulder samt intäkter och kostnader för
 en avdelning skall hållas åtskilda från varand-
 ra. Försäkringsinspektionen kan vid behov
 meddela anvisningar om hur de föreskrifter
 som vederbörande ministerium med stöd av
 denna paragraf har meddelat skall tillämpas
 på en pensionsstiftelse.*

36 a §

En pensionsstiftelses revisor skall utan
 dröjsmål till social- och hälsovårdsministeri-
 et anmäla sådana omständigheter och beslut
 som gäller pensionsstiftelsen och som han i
 sitt uppdrag fått kännedom om och som kan
 anses

1) bryta mot *de av social- och hälsovårds-
 ministeriet fastställda reglerna* eller grunderna
 för pensionsstiftelsen eller mot lagstiftning-
 en om bedrivande av pensionsstiftelse-
 verksamhet,

36 a §

En pensionsstiftelses revisor skall utan
 dröjsmål till *Försäkringsinspektionen* anmäla
 sådana omständigheter och beslut som gäller
 pensionsstiftelsen och som han i sitt uppdrag
 fått kännedom om och som kan anses

1) bryta mot *stadgarna* eller grunderna för
 pensionsstiftelsen eller mot lagstiftningen
 om bedrivande av pensionsstiftelseverksam-
 het,

37 §

 I pensionsstiftelsens bokföring och vid
 uppgörande av bokslutet skall, utan hinder
 av vad som stadgas i någon annan lag, *iakt-
 tas detta kapitel samt sådana av social- och
 hälsovårdsministeriet meddelade föreskrifter
 som följer av den speciella karaktär som*

 I pensionsstiftelsens bokföring och vid
 upprättande av bokslutet *iaktas bokförings-
 lagen (1336/1997), om inte något annat föl-
 jer av bestämmelserna i detta kapitel.*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

pensionsstiftelsens verksamhet har.

42 §

Social- och hälsovårdsministeriet kan meddela föreskrifter och ge utlåtanden om tillämpningen av detta kapitel.

42 §

Vederbörande ministerium meddelar föreskrifter om de scheman som skall iakttas vid upprättandet av en pensionsstiftelsens resultaträkning och balansräkning samt om resultaträkningens och balansräkningens noter och om uppgifterna i verksamhetsberättelsen.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om hur bokslut för pensionsstiftelser skall upprättas.

Försäkringsinspektionen kan ge anvisningar och utlåtanden om hur detta kapitel, vederbörande ministeriums föreskrifter enligt 1 mom., bestämmelserna om pensionsstiftelsers bokslut samt bokföringslagen och bokföringsförordningen (1339/1997) skall tillämpas på pensionsstiftelser.

Försäkringsinspektionen kan på ansökan av en pensionsstiftelse av särskilda skäl för viss tid bevilja tillstånd att avvika från de i 3 mom. angivna bestämmelserna och föreskrifterna, om undantaget behövs för att ge en rättvisande bild av resultatet av pensionsstiftelsens verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

Om en bestämmelse eller föreskrift, en anvisning, ett utlåtande eller ett tillstånd som avses i denna paragraf är av vikt med tanke på den allmänna tillämpningen av bokföringslagen eller bokföringsförordningen, skall vederbörande ministerium eller Försäkringsinspektionen, innan bestämmelsen eller föreskriften, anvisningen, utlåtandet eller tillståndet utfärdas, begära bokföringsnämndens utlåtande härom..

43 §

Pensionsansvaret beräknas enligt social- och hälsovårdsministeriet bestämmelser för

1) pensioner och förmåner som börjat löpa före bokslutsdagen,

2) framtida pensioner och andra förmåner till de personer som hör till pensionsstiftelsens verksamhetskrets, till den del pensionen eller den andra förmånen kan anses ha tillväxt till tidpunkten för bokslutet samt för framtida pensioner och andra förmåner till personer som har hört till pensionsstiftelsens verksamhetskrets,

Pensionsansvaret beräknas för

1) pensioner och förmåner som börjat löpa före bokslutsdagen,

2) framtida pensioner och andra förmåner till de personer som hör till pensionsstiftelsens verksamhetskrets, till den del pensionen eller den andra förmånen kan anses ha tillväxt till tidpunkten för bokslutet samt för framtida pensioner och andra förmåner till personer som har hört till pensionsstiftelsens verksamhetskrets,

Gällande lydelse

3) det tilläggsförsäkringsansvar som syftar till att upprätthålla den solvens som verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare förutsätter och som kan användas till att täcka en förlust i placeringsverksamheten samt till att sänka understödsavgifterna så som social- och hälsovårdsministeriet bestämmer, samt för

4) det ansvar som orsakas av framtida höjningar av frivilliga tilläggs pensioner och andra förmåner (*indexförhöjningsansvar*), och som får användas till att täcka förutom de framtida förhöjningarna enbart en sådan ökning av pensionsansvaret som uppkommit till följd av att beräkningsgrunderna har ändrats.

Föreslagen lydelse

3) det tilläggsförsäkringsansvar som syftar till att upprätthålla den solvens som verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare förutsätter och som kan användas till att täcka en förlust i placeringsverksamheten samt till att sänka understödsavgifterna så som *vederbörande ministerium* bestämmer, samt för

4) det ansvar som orsakas av framtida höjningar av frivilliga tilläggs pensioner och andra förmåner (*indexförhöjningsansvar*), och som får användas till att täcka förutom de framtida förhöjningarna enbart en sådan ökning av pensionsansvaret som uppkommit till följd av att beräkningsgrunderna har ändrats.

Pensionsansvaret beräknas i de fall som avses i 2 mom. 1, 2 och 4 punkten enligt Försäkringsinspektionens föreskrifter, om inte annat bestäms någon annanstans i lag, och i det fall som avses i 3 punkten enligt vederbörande ministeriums föreskrifter.

45 §

Om verksamhetskapitalet i en B-pensionsstiftelse eller AB-pensionsstiftelses B-avdelning överskrider det fyrdubbla beloppet av den solvensgräns som avses i 48 c § 1 mom., kan den överskjutande delen under de förutsättningar som anges i nämnda paragraf med social- och hälsovårdsministeriets samtycke återbetalas till arbetsgivaren. I en AB-pensionsstiftelse är ett villkor för återbetalning att A-avdelningens pensionsansvar är täckt enligt 47 §.

Om A-pensionsstiftelsens eller AB-pensionsstiftelsens A-avdelnings tillgångar enligt 46 § och med stöd av den meddelade bestämmelser och föreskrifter i samband med bokslutet uppskattas varaktigt täcka beloppet av ansvaret enligt 47 § och tillgångarna i sin helhet beräknas överskrida beloppet av pensionsstiftelsens pensionsansvar och övriga skulder, får de mot skillnaden svarande tillgångarna med social- och hälsovårdsministeriets samtycke återbetalas

Om verksamhetskapitalet i en B-pensionsstiftelse eller AB-pensionsstiftelses B-avdelning överskrider det fyrdubbla beloppet av den solvensgräns som avses i 48 c § 1 mom., kan den överskjutande delen under de förutsättningar som anges i nämnda paragraf med *Försäkringsinspektionens* samtycke återbetalas till arbetsgivaren. I en AB-pensionsstiftelse är ett villkor för återbetalning att A-avdelningens pensionsansvar är täckt enligt 47 §. *Vederbörande ministerium* kan vid behov meddela föreskrifter om att vissa poster lämnas obeaktade i verksamhetskapitalet när den överskjutande delen uppskattas, och att värdet av vissa tillgångar beräknas med avvikelse från deras gängse värde.

Om A-pensionsstiftelsens eller AB-pensionsstiftelsens A-avdelnings tillgångar enligt 46 § och med stöd av den meddelade bestämmelser och föreskrifter i samband med bokslutet uppskattas varaktigt täcka beloppet av ansvaret enligt 47 § och tillgångarna i sin helhet beräknas överskrida beloppet av pensionsstiftelsens pensionsansvar och övriga skulder, får de mot skillnaden svarande tillgångarna med *Försäkringsinspektionens* samtycke återbetalas till ar-

Gällande lydelse

till arbetsgivaren. Vid uppskattningen av övertäckningen får ministeriet dock bestämma att värdet av vissa tillgångar som tillhör täckningen beräknas avvikande från det gängse värdet. Till följd av återbetalningen får ansvarsunderskott inte kvarstå i A-pensionsstiftelsen eller AB-pensionsstiftelsens A-avdelning. I AB-pensionsstiftelsen är ett villkor för återbetalningen att verksamhetskapitalet i AB-pensionsstiftelsens B-avdelning överskrider det fyrdubbla beloppet av den solvensgräns som avses i 48 c § 1 mom.

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar närmare föreskrifter om tillämpningen av denna paragraf.

Föreslagen lydelse

betsgivaren. *Vederbörande ministerium kan vid behov meddela föreskrifter om att värdet av vissa tillgångar som hör till täckningen beräknas med avvikelse från det gängse värdet vid uppskattningen av övertäckningen.* Till följd av återbetalningen får ansvarsunderskott inte kvarstå i A-pensionsstiftelsen eller AB-pensionsstiftelsens A-avdelning. I AB-pensionsstiftelsen är ett villkor för återbetalningen att verksamhetskapitalet i AB-pensionsstiftelsens B-avdelning överskrider det fyrdubbla beloppet av den solvensgräns som avses i 48 c § 1 mom.

Vederbörande ministerium meddelar närmare föreskrifter om tillämpningen av denna paragraf. Försäkringsinspektionen kan vid behov meddela anvisningar om hur de föreskrifter som vederbörande ministerium med stöd av denna paragraf har meddelat skall tillämpas på en pensionsstiftelse samt om ansökan enligt denna paragraf och om de uppgifter som skall lämnas i ansökan.

46 §

Pensionsstiftelsen skall *med tillgångar som hör till egendomslag varom stadgas nedan i denna paragraf täcka pensionsansvarets bruttobelopp, av vilket först minskats följande poster:*

3) poster som social- och hälsovårdsministeriet av särskilda skäl godkänner som avdragbara.

De i 3 mom. avsedda tillgångar som utgör täckning för pensionsansvarets bruttobelopp skall värderas till gängse värde enligt de av social- och hälsovårdsministeriet fastställda grunderna. Ministeriet kan av särskilda skäl tillåta eller bestämma att vissa tillgångar som tillhör täckningen värderas avvikande från det gängse värdet.

Pensionsansvarets täckning skall *med de begränsningar som stadgas i förordning vara*

De tillgångar och förbindelser som hör till täckningen skall förtecknas och förvaras åtskiljs från pensionsstiftelsens övriga tillgångar och förbindelser.

Pensionsstiftelsen skall *täcka pensionsansvarets bruttobelopp med sådana slag av tillgångar som anges nedan i denna paragraf och som, värderade till gängse värde på sådana grunder som Försäkringsinspektionen har fastställt, räcker till för att täcka pensionsansvaret från vilket följande poster först har dragits av:*

3) *andra poster som av särskilda skäl får dras av i de fall som ministeriet bestämmer.*

Ministeriet kan av särskilda skäl *föreskrivna* att vissa tillgångar som hör till täckningen skall värderas avvikande från deras gängse värde.

Täckningen av pensionsansvaret skall, *enligt vad som bestäms genom förordning och bestäms närmare med stöd av den, bestå av*

Täckningen av pensionsstiftelsens pensionsansvar skall förtecknas så som Försäkringsinspektionen bestämmer närmare.

Gällande lydelse

Social- och hälsovårdsministeriet *utfärdar närmare* anvisningar om tillämpningen av denna paragraf.

Föreslagen lydelse

Försäkringsinspektionen kan meddela anvisningar om tillämpningen av denna paragraf och av de föreskrifter som meddelats med stöd av den.

47 §

De tillgångar och förbindelser som hör till täckningen skall förtecknas och förvaras åtskilda från pensionsstiftelsens övriga tillgångar och förbindelser.

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar närmare föreskrifter om tillämpningen av denna paragraf.

Täckningen av pensionsstiftelsens pensionsansvar skall förtecknas så som Försäkringsinspektionen bestämmer närmare.

Försäkringsinspektionen kan meddela anvisningar om tillämpningen av denna paragraf och av de föreskrifter som meddelats med stöd av den.

47 a §

En pensionsstiftelses styrelse skall göra upp en plan för placeringen av stiftelsens tillgångar (placeringsplan). Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om placeringsplanen.

48 §

Social- och hälsovårdsministeriet *meddelar närmare* föreskrifter om tillämpningen av denna paragraf.

Vederbörande ministerium meddelar föreskrifter om tillämpningen av denna paragraf. Försäkringsinspektionen kan vid behov meddela närmare anvisningar om hur de föreskrifter som vederbörande ministerium med stöd av denna paragraf har meddelat skall tillämpas på en pensionsstiftelse.

48 a §

Med en B-pensionsstiftelses och en AB-pensionsstiftelses B-avdelnings verksamhetskapital avses det belopp med vilket de tillgångar och andra därmed jämförbara förbindelser och säkerheter inom verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare överskrider de skulder och andra därmed jämförbara förbindelser som uppkommer i denna försäkringsverksamhet. Vid beräkningen av pensionsansvaret beaktas inte det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 43 § 2 mom. 3 punkten. *Genom förordning bestäms närmare om de poster som skall hänföras till verksamhetskapitalet. Pensionsstiftelsens tillgångar, skulder och förbindelser bestäms och värderas med beaktande av deras art enligt de grunder som social- och hälsovårdsministeriet beslutar om.*

48 a §

Med en B-pensionsstiftelses och en AB-pensionsstiftelses B-avdelnings verksamhetskapital avses det belopp med vilket de tillgångar och andra därmed jämförbara förbindelser och säkerheter inom verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare överskrider de skulder och andra därmed jämförbara förbindelser som uppkommer i denna försäkringsverksamhet, *på det sätt som bestäms genom förordning och bestäms närmare med stöd av den.* Vid beräkningen av pensionsansvaret beaktas inte det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 43 § 2 mom. 3 punkten.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

48 d §

Social- och hälsovårdsministeriet meddela närmare föreskrifter om tillämpningen av denna paragraf.

Försäkringsinspektionen meddelar vid behov närmare föreskrifter om uppgörandet och inlämnandet av de planer som avses i 1—3 mom.

54 §

Pensionsstiftelsen har rätt att som ett engångsbelopp betala ut ålders- eller familjepension eller på fribrev baserad invalidpension som är mindre än 100 mark i månaden och med pensionstagarens samtycke mindre än 200 mark i månaden. Engångsbetalningen skall räknas ut enligt de grunder som social- och hälsovårdsministeriet bestämmer.

54 §

Pensionsstiftelsen har rätt att som ett engångsbelopp betala ut ålders- eller familjepension eller på fribrev baserad invalidpension som är mindre än 100 mark i månaden och med pensionstagarens samtycke mindre än 200 mark i månaden. Engångsbetalningen skall räknas ut enligt de grunder som *Försäkringsinspektionen* bestämmer, om inte annat bestäms någon annanstans i lag.

64 §

Tillsynen över pensionsstiftelsernas verksamhet utövas av social- och hälsovårdsministeriet. Ministeriet har rätt att meddela föreskrifter om pensionsstiftelsernas verksamhet.

64 §

Tillsynen över och inspektionen av pensionsstiftelserna ankommer på *Försäkringsinspektionen*.

65 §

Pensionsstiftelsen skall inom en skälig tid som ministeriet har fastställt lämna detta också andra för den tillsyn som stadgas i denna lag behövliga uppgifter än de som avses i 1 mom.

Pensionsstiftelsen skall inom en skälig tid som vederbörande ministerium och *Försäkringsinspektionen* bestämmer lämna ministeriet och inspektionen också andra för fullgörandet av uppgifterna enligt denna lag nödvändiga upplysningar om sin verksamhet än de som avses i 1 mom.

67 §

Om en pensionsstiftelse inte följer lag, sina stadgar eller av social- och hälsovårdsministeriet med stöd av denna lag meddelade föreskrifter, skall ministeriet uppmana pensionsstiftelsen att rätta till saken inom en viss tid.

67 §

Om en pensionsstiftelse inte följer lag, sina stadgar eller av ministeriet eller *Försäkringsinspektionen* med stöd av denna lag meddelade föreskrifter, skall *Försäkringsinspektionen* uppmana pensionsstiftelsen att rätta till saken inom en viss tid.

109 §

En styrelsemedlem, medlem av förvaltningsrådet och ombudsmannen är skyldiga att ersätta skada som de i sitt uppdrag uppsåtligen eller av vållande har orsakat pensionsstiftelsen. Detsamma gäller skada som de genom överträdelse av denna lag, pen-

109 §

En styrelsemedlem, medlem av förvaltningsrådet och ombudsmannen är skyldiga att ersätta skada som de i sitt uppdrag uppsåtligen eller av vållande har orsakat pensionsstiftelsen. Detsamma gäller skada som de genom överträdelse av denna lag, pen-

Gällande lydelse

sionsstiftelsens stadgar eller social- och hälsovårdsministeriets föreskrifter har tillfogat personer som hör eller har hört till pensionsstiftelsens verksamhetskrets, en pensions- eller annan förmånstagare, arbetsgivare eller någon annan.

110 §

Pensionsstiftelsens namntecknare, som inte står i arbetsförhållande till pensionsstiftelsen och som inte är styrelsemedlem eller medlem i förvaltningsrådet eller ombudsman, är skyldig att ersätta skada som han genom att medverka till att bryta mot denna lag, pensionsstiftelsens stadgar eller social- och hälsovårdsministeriets föreskrifter uppsåtligen eller genom grovt vållande orsakat pensionsstiftelsen, en person som hör eller har hört till verksamhetskretsen, en pensions- eller annan förmånstagare eller någon annan.

Föreslagen lydelse

sionsstiftelsens stadgar eller *vederbörande ministeriums eller Försäkringsinspektionens* föreskrifter har tillfogat personer som hör eller har hört till pensionsstiftelsens verksamhetskrets, en pensionstagare eller annan förmånstagare, arbetsgivare eller någon annan

110 §

Pensionsstiftelsens namntecknare, som inte står i arbetsförhållande till pensionsstiftelsen och som inte är styrelsemedlem eller medlem i förvaltningsrådet eller ombudsman, är skyldig att ersätta skada som han genom att medverka till att bryta mot denna lag, pensionsstiftelsens stadgar eller *vederbörande ministeriums eller Försäkringsinspektionens* föreskrifter uppsåtligen eller genom grovt vållande orsakat pensionsstiftelsen, en person som hör eller har hört till verksamhetskretsen, en pensionstagare eller annan förmånstagare eller någon annan.

123 §

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar närmare föreskrifter om tillämpningen av denna paragraf.

 (2 mom. upphävs)

132 §

 Utan hinder av 1 mom. har social- och hälsovårdsministeriet rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av tystnadsplikten till

 Utan hinder av 1 mom. har *vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen* rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av tystnadsplikten till

 Utöver vad som bestäms i 2 mom. får social- och hälsovårdsministeriet använda uppgifter som omfattas av tystnadsplikten enligt denna paragraf endast för att

 Utöver vad som bestäms i 2 mom. får *vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen* använda uppgifter som omfattas av tystnadsplikten enligt denna paragraf för att

 4) bemöta besvär som anförts över ministeriets beslut.

 4) bemöta besvär som anförts över *vederbörande ministeriums eller Försäkringsinspektionens* beslut.

134 §

 Angående sådan handlings offentlighet som avses i denna lag och som en myndighet har i sin besittning gäller lagen om all-

134 §

 Angående en sådan handlings offentlighet som avses i denna lag och som en myndighet har i sin besittning gäller vad som be-

Gällande lydelse

männa handlingars offentlighet. Utan hinder av vad som stadgas om handlingssekretess får social- och hälsovårdsministeriet publicera statistik och därmed jämförbar information som belyser pensionsstiftelsernas verksamhet, ställning och utveckling och som i fråga om samtliga pensionsstiftelser har uppgjorts på likartade grunder.

Var och en har rätt att ta del av pensionsstiftelsers bokslut som social- och hälsovårdsministeriet har i sin besittning.

Föreslagen lydelse

stäms om allmänna handlingars offentlighet. Utan hinder av vad som bestäms om handlingssekretess får *vederbörande ministerium* och *Försäkringsinspektionen* publicera sådan statistik och därmed jämförbar information om pensionsstiftelsernas verksamhet, ställning och utveckling som har gjorts upp på enhetliga grunder för alla pensionsstiftelser.

Var och en har rätt att ta del av pensionsstiftelsers bokslut som *vederbörande ministerium* och *Försäkringsinspektionen* har i sin besittning.

135 §

Pensionsstiftelsen skall till social- och hälsovårdsministeriet göra en anmälan om att en försäkringsmatematiker anställts eller avgått. Ministeriet kan meddela föreskrifter om tillämpningen av denna paragraf.

Pensionsstiftelsen skall till *Försäkringsinspektionen* göra en anmälan om att en försäkringsmatematiker har anställts eller avgått. *Vederbörande ministerium* kan meddela föreskrifter om tillämpningen av denna paragraf.

136 §

Försäkringsmatematikern vid en pensionsstiftelse skall göra en försäkringsteknisk analys av pensionsstiftelsens ställning minst vartannat år samt även vid en annan tidpunkt, om ministeriet anser det behövligt.

136 §

Försäkringsmatematikern vid en pensionsstiftelse skall göra en försäkringsteknisk analys av pensionsstiftelsens ställning minst vartannat år eller oftare, om *Försäkringsinspektionen* anser det vara motiverat. *Försäkringsinspektionen* meddelar vid behov anvisningar om uppgörande av analysen.

14 kap.

Särskilda stadganden

137 a §

Vad som i denna lag föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller *vederbörande ministerium*, gäller efter att lagen om *Försäkringsinspektionen* (/) trätt i kraft *Försäkringsinspektionen*, om något annat inte följer av 2 mom.

På *Försäkringsinspektionen* tillämpas inte vad som i 4 § 3 mom., 6 § 4 mom., 36 § 1 mom., 39 § 1 mom. 1 punkten, 40 § 1 mom., 42 §, 43 § 2 och 3 mom., 45 § 4—6 mom., 46 § 1 mom., 3 mom. 3 punkten och 4 mom., 48 § 1 och 7 mom., 48 c § 2 och 5 mom., 55 § 3 mom., 64 §, 65 § 2 och 3 mom., 67 § 1 mom., 88 § 5 mom., 109 och 110 §, 120 § 4 mom., 122 §, 132 § 2 och 4 mom., 134 §, 135 § 2 mom. och 147 § 2 mom. lagen om pensionsstiftelser föreskrivs

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium.

Denna lag träder i kraft den 1999.

De tillstånd, föreskrifter, anvisningar och andra beslut som vederbörande ministerium har utfärdat om försäkringstillsyn och försäkringsinspektion och vilkas utfärdande enligt 137 a § överförs på Försäkringsinspektionen, fortsätter efter att lagen om Försäkringsinspektionen trätt i kraft att gälla till dess att Försäkringsinspektionen beslutar något annat.

9.

Lag

om ändring av lagen om försäkringsmäklare

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 19 februari 1993 om försäkringsmäklare (251/1993) 1 § 2 mom., det inledande stycket i 3 § 1 mom., det inledande stycket i 4 §, 5 § 2 mom., 10 § 2 mom., 11 § 2 mom., 15—18 §, 19 § 2 mom. och 22—24 §, av dessa lagrum 15 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 397/1995 och 17 § sådan den lyder i lag 76/1998, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Försäkringsmäklare

Endast en fysisk person eller en sammanlutning som inte är beroende av försäkringsgivare och som har antecknats i social- och hälsovårdsministeriets register över försäkringsmäklare (*försäkringsmäklarregistret*) får vara försäkringsmäklare.

Endast en sådan fysisk person eller sammanlutning som inte är beroende av försäkringsgivaren och som har antecknats i Försäkringsinspektionens register över försäkringsmäklare (*försäkringsmäklarregistret*) får vara försäkringsmäklare.

3 §

3 §

Förutsättningar för registrering av en fysisk person

Förutsättningar för registrering av en fysisk person

Social- och hälsovårdsministeriet skall på begäran som försäkringsmäklare registrera en fysisk person som

Försäkringsinspektionen skall på begäran som försäkringsmäklare registrera en fysisk person som

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

4 §

Förutsättningar för registrering av en sammanslutning

Social- och hälsovårdsministeriet skall på begäran registrera en sammanslutning som försäkringsmäklare om,

4 §

Förutsättningar för registrering av en sammanslutning

Försäkringsinspektionen skall på begäran registrera en sammanslutning som försäkringsmäklare, om

5 §

Anteckningar i försäkringsmäklarregistret

Social- och hälsovårdsministeriet skall utan dröjsmål underrättas om ändringar i registeruppgifterna.

Försäkringsinspektionen skall utan dröjsmål underrättas om ändringar i registeruppgifterna.

10 §

Avskiljande av tillgångar

För säkerställande av att skyldigheterna enligt 1 mom. fullgörs skall försäkringsmäklaren teckna en av social- och hälsovårdsministeriet godkänd försäkring eller ställa en av ministeriet godkänt säkerhet.

För säkerställande av att skyldigheterna enligt 1 mom. fullgörs skall försäkringsmäklaren teckna en av *Försäkringsinspektionen* godkänd försäkring eller ställa en av *Försäkringsinspektionen* godkänd säkerhet.

11 §

Provision eller arvode från försäkringsgivaren

För förmedling av sådana lagstadgade försäkringar för vilkas premier social- och hälsovårdsministeriet fastställer beräkningsgrunderna får försäkringsgivare betala provision eller arvode till försäkringsmäklare endast på försäkringsgivarens ansökan och enligt de grunder som ministeriet fastställer. Social- och hälsovårdsministeriet kan dock vid behov bestämma de grunder som tillämpas på de provisioner och arvoden vilka avses i detta moment.

För förmedling av sådana lagstadgade försäkringar för vilkas premier en myndighet fastställer beräkningsgrunderna får försäkringsgivare betala provision eller arvode till försäkringsmäklare endast på försäkringsgivarens ansökan och enligt de grunder som myndigheten fastställer. Nämnda myndighet kan dock vid behov bestämma de grunder som tillämpas på de provisioner och arvoden som avses i detta moment.

Gällande lydelse

15 §

Tillsyn över försäkringsmäklare

Social- och hälsovårdsministeriet utövar tillsyn över försäkringsmäklarna och har rätt att granska deras verksamhet.

Försäkringsmäklaren skall på begäran ge ministeriet alla de handlingar, upplysningar och utredningar som behövs för tillsynen.

När rörelse inleds eller upphör skall detta utan dröjsmål anmälas till ministeriet.

Försäkringsmäklaren är skyldig att årligen tillställa ministeriet en berättelse över sin rörelse enligt ett formulär som ministeriet uppgjort.

16 §

Närmare föreskrifter

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar närmare föreskrifter om registrering av försäkringsmäklare och förutsättningarna för registrering samt om de försäkringar som försäkringsmäklarna skall ha och de säkerheter som de skall ställa.

17 §

Tvångsmedel

Om en försäkringsmäklare inte följer lag eller föreskrifter som har meddelats med stöd av denna lag eller lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt (68/1998), eller om det har framkommit missbruk i försäkringsmäklarens verksamhet, kan social- och hälsovårdsministeriet ge försäkringsmäklaren anmärkning, uppmana mäklaren att inom en viss tid rätta till saken eller förbjuda honom att fortsätta ett förfarande som ministeriet anser vara felaktigt.

Ministeriet kan förena en uppmaning eller ett förbud som avses i 1 mom. med vite. Vitet döms ut av länsstyrelsen på försäkringsmäklarens hemort. Om försäkringsmäklaren inte har hemort i Finland, döms vitet

Föreslagen lydelse

15 §

Tillsyn över försäkringsmäklare

Tillsynen över och granskningen av försäkringsmäklare ankommer på Försäkringsinspektionen.

Försäkringsmäklaren skall på begäran ge vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen alla nödvändiga handlingar, upplysningar och utredningar som behövs för fullgörandet av de uppgifter som anges i denna lag.

När rörelse inleds eller upphör skall detta utan dröjsmål anmälas till Försäkringsinspektionen.

Försäkringsmäklaren är skyldig att årligen tillställa Försäkringsinspektionen en berättelse över sin rörelse enligt ett formulär som Försäkringsinspektionen uppgjort.

16 §

Närmare föreskrifter

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om registrering av försäkringsmäklare och om förutsättningarna för registrering. Vederbörande ministerium meddelar närmare föreskrifter om de försäkringar som försäkringsmäklarna skall ha och om de säkerheter som de skall ställa.

17 §

Tvångsmedel

Om en försäkringsmäklare inte följer lag eller föreskrifter som har meddelats med stöd av denna lag eller lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt (68/1998), eller om det har framkommit missbruk i försäkringsmäklarens verksamhet, kan Försäkringsinspektionen ge försäkringsmäklaren anmärkning, uppmana mäklaren att inom en viss tid rätta till saken eller förbjuda honom att fortsätta ett förfarande som Försäkringsinspektionen anser vara felaktigt.

Försäkringsinspektionen kan förena en uppmaning eller ett förbud som avses i 1 mom. med vite. Vitet döms ut av länsstyrelsen på försäkringsmäklarens hemort. Om försäkringsmäklaren inte har hemort i Fin-

Gällande lydelse

ut av länsstyrelsen i Nylands län.

Om en uppmaning eller ett förbud som avses i 1 mom. inte iakttas, kan ministeriet förbjuda försäkringsmäklaren att fortsätta med sin verksamhet tills förhållandet har rättats till och, om denne grovt har försummat sina skyldigheter, återkalla registreringen.

Om de förhållanden som rådde när försäkringsmäklaren registrerades har förändrats så att han inte längre kunde registreras som försäkringsmäklare enligt denna lag, eller om förutsättningarna för inledande av verksamheten inte längre uppfylls, kan ministeriet återkalla registreringen.

18 §

Ersättning för tillsynskostnader

Försäkringsmäklaren skall för ersättande av de kostnader som tillsynen enligt denna lag orsakar årligen betala en tillsynsavgift som social- och hälsovårdsministeriet fastställer med iakttagande av vad som stadgas i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1929).

Föreslagen lydelse

land, döms vitet ut av länsstyrelsen i *Södra Finlands* län.

Om en uppmaning eller ett förbud som nämns i 1 mom. inte iakttas, kan *Försäkringsinspektionen* förbjuda försäkringsmäklaren att fortsätta med sin verksamhet tills förhållandet har rättats till och, om denne grovt har försummat sina skyldigheter, återkalla registreringen.

Om de förhållanden som rådde när försäkringsmäklaren registrerades har förändrats så att han inte längre kunde registreras som försäkringsmäklare enligt denna lag, eller om förutsättningarna för inledande av verksamheten inte längre uppfylls, kan *Försäkringsinspektionen* återkalla registreringen.

18 §

Ersättning för tillsynskostnader

Försäkringsmäklaren skall för ersättande av de kostnader som tillsynen enligt denna lag orsakar årligen betala en tillsynsavgift som *vederbörande ministerium* fastställer på *framställning av Försäkringsinspektionen*. När avgiften fastställs skall lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) iaktas.

19 §

Tystnadsplikt

Utan hinder av 1 mom. har social- och hälsovårdsministeriet rätt att lämna upplysningar som omfattas av tystnadsplikten till åklagar- och polismyndigheter för utredning av brott, till myndigheter som annars i lag berättigas att få sådana upplysningar samt, om upplysningarna i en annan stat omfattas av tystnadsplikt, till den myndigheter som där utövar tillsyn över försäkringsmäklarverksamhet.

22 §

Olovligt bedrivande av försäkringsmäklarverksamhet

Den som utan att vara antecknad i social-

Utan hinder av 1 mom. har *vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen* rätt att lämna upplysningar som omfattas av tystnadsplikten till åklagar- och polismyndigheter för utredning av brott, till myndigheter som annars i lag berättigas att få sådana upplysningar samt, om upplysningarna i en annan stat omfattas av tystnadsplikt, till den myndighet som där utövar tillsyn över försäkringsmäklarverksamhet.

22 §

Olovligt bedrivande av försäkringsmäklarverksamhet

Den som utan att vara antecknad i *Försäk-*

Gällande lydelse

och hälsovårdsministeriets försäkringsmäklarregister bedriver försäkringsmäklarverksamhet enligt denna lag eller i strid med 1 § i sin firma eller annars såsom beteckning för sin verksamhet använder benämningen försäkringsmäklare skall, om gärningen inte är ringa, för *olovligt bedrivande av försäkringsmäklarverksamhet* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

23 §

Verkställighet av social- och hälsovårdsministeriets beslut

Ett beslut eller förordnande som social- och hälsovårdsministeriet har givit med stöd av 15 § 1 eller 2 mom., 17 § 1, 3 eller 4 mom. eller 21 § 1, 2 eller 4 mom. kan verkställas även om besvär har anförts.

24 §

Statistik över försäkringsmäklare

Utan hinder av 19 § får social- och hälsovårdsministeriet publicera sådan statistik över försäkringsmäklarnas verksamhet, ställning och utveckling som har gjorts upp på enhetliga grunder för alla försäkringsmäklare.

Föreslagen lydelse

ringsinspektionens försäkringsmäklarregister bedriver försäkringsmäklarverksamhet enligt denna lag eller i sin firma eller annars såsom beteckning för sin verksamhet använder benämningen försäkringsmäklare i strid med 1 § skall, om gärningen inte är ringa, för *olovligt bedrivande av försäkringsmäklarverksamhet* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

23 §

Verkställighet av Försäkringsinspektionens beslut

Ett beslut eller förordnande som *Försäkringsinspektionen* har givit med stöd av 15 § 1 eller 2 mom. eller 17 § 1, 3 eller 4 mom. kan verkställas även om besvär har anförts.

24 §

Statistik över försäkringsmäklare

Utan hinder av 19 § får *vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen* publicera sådan statistik över försäkringsmäklarnas verksamhet, ställning och utveckling som har gjorts upp på enhetliga grunder för alla försäkringsmäklare.

Denna lag träder i kraft den 1999. De tillstånd, föreskrifter, anvisningar och andra beslut som vederbörande ministerium har utfärdat om tillsyn över och granskning av försäkringsmäklare och vilkas utfärdande när denna lag träder i kraft överförs på Försäkringsinspektionen, fortsätter att gälla tills Försäkringsinspektionen beslutar något annat.

10.

Lag

om ändring av patientskadelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i patientskadelagen av den 25 juli 1986 (585/1986) 4 § 2 mom., 5 § 3 och 4 mom.,
6 § 1, 2, 4 och 5 mom. samt 11 § 3 mom.,
av dessa lagrum 4 § 2 mom., 5 § 4 mom. och 6 § 1, 2, 4 och 5 mom. sådana de lyder i
lag 363/1995, 5 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1085/1996 och 11 § 3 mom. sådant det ly-
der i lag 973/1993, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §

Försäkringskyldighet

Den som underlåtit att ta försäkring är skyldig att för tiden för underlåtenheten betala högst tiodubbel försäkringspremie. Social- och hälsovårdsministeriet meddelar närmare föreskrifter om hur den försäkringspremie som ligger till grund för den förhöjda premien skall beräknas.

Den som underlåtit att ta försäkring är skyldig att för tiden för underlåtenheten betala högst tiodubbel försäkringspremie. *Försäkringsinspektionen* meddelar föreskrifter om hur den försäkringspremie som ligger till grund för den förhöjda premien skall beräknas.

5 §

Försäkringsgivare

Samtliga försäkringsbolag som bedriver patientförsäkringsrörelse i Finland skall höra till patientförsäkringsföreningen. Föreningen svarar för ersättningsverksamheten enligt denna lag och kan bevilja försäkringar för medlemsbolagens räkning. Föreningen ansvarar för skada då fall av underlåtenhet att ta försäkring föreligger samt bestämmer och uppbär i 4 § 2 mom. nämnd förhöjd försäkringspremie. Dessutom skall föreningen i samband med ett finländskt försäkringsbolags likvidation eller konkurs sköta utbetalningen av ersättningar sedan försäkringsbeståndet jämte mot detta svarande tillgångar har överförts till föreningen samt även handha övriga uppgifter som stadgats i 15 kap. 14 § lagen om försäkringsbolag och i 49 § lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995). Gäller likvidationen eller kon-

Samtliga försäkringsbolag som bedriver patientförsäkringsrörelse i Finland skall höra till patientförsäkringsföreningen. Föreningen svarar för ersättningsverksamheten enligt denna lag och kan bevilja försäkringar för medlemsbolagens räkning. Föreningen ansvarar för skada då fall av underlåtenhet att ta försäkring föreligger samt bestämmer och uppbär i 4 § 2 mom. nämnd förhöjd försäkringspremie. Dessutom skall föreningen i samband med ett finländskt försäkringsbolags likvidation eller konkurs sköta utbetalningen av ersättningar sedan försäkringsbeståndet jämte mot detta svarande tillgångar har överförts till föreningen samt även handha övriga uppgifter som anges i 15 kap. 14 § lagen om försäkringsbolag och i 49 § lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995). Gäller likvidationen eller kon-

Gällande lydelse

kursen ett utländskt försäkringsbolag vars hemstat hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet vidtar föreningens skyldighet att betala ut ersättningar dock vid den tidpunkt som ministeriet bestämmer. När föreningen har betalt ersättning till den skadelidande, övergår dennes rätt till ersättning från administrations- eller konkursboet till föreningen upp till det belopp som denna har betalt ut i ersättning.

Social- och hälsovårdsministeriet utövar tillsyn över föreningens verksamhet och fastställer dess stadgar. Vid tillsynen iaktas i tillämpliga delar vad lagen om försäkringsbolag (1062/1979) stadgar om tillsynen över försäkringsbolag.

6 §

Anmälan av villkoren för patientförsäkring och av försäkringspremierna

Försäkringsbolaget skall skriftligen tillställa social- och hälsovårdsministeriet de allmänna och särskilda försäkringsvillkoren för patientförsäkring för kännedom senast en månad innan de tas i bruk.

Ministeriet kan vid behov kräva att försäkringsbolaget tillställer ministeriet en utredning om de grunder för försäkringspremierna, formulär och andra handlingar som bolaget använder i kontakterna med försäkringstagarna.

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar vid behov föreskrifter om den riskklassificering som ligger till grund för statistikföringen av försäkringar och skador.

Försäkringsbolagen skall så som ministeriet bestämmer låta utföra sådana undersökningar och beräkningar som åliggandena enligt denna paragraf förutsätter.

11 §

Patientskadenämnden

Kostnaderna för patientskadenämndens verksamhet betalas, så som närmare stadgas genom förordning av patientförsäkringsföreningens medel enligt nämndens

Föreslagen lydelse

kursen ett utländskt försäkringsbolag vars hemstat hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, vidtar föreningens skyldighet att betala ut ersättningar dock vid den tidpunkt som *Försäkringsinspektionen* bestämmer. När föreningen har betalt ersättning till den skadelidande, övergår dennes rätt till ersättning från administrations- eller konkursboet till föreningen upp till det belopp som denne har betalt ut i ersättning.

Försäkringsinspektionen utövar tillsyn över föreningens verksamhet och vederbörande ministerium fastställer dess stadgar. Vid tillsynen iaktas i tillämpliga delar vad som i lagen om försäkringsbolag bestäms om tillsynen över försäkringsbolag.

6 §

Anmälan av villkoren för patientförsäkring och av försäkringspremierna

Försäkringsbolaget skall skriftligen tillställa *Försäkringsinspektionen* de allmänna och särskilda försäkringsvillkor som gäller patientförsäkring för kännedom senast en månad innan de tas i bruk.

Försäkringsinspektionen kan vid behov kräva att försäkringsbolaget tillställer *Försäkringsinspektionen* en utredning om de grunder för försäkringspremierna, de formulär och de andra handlingar som bolaget använder i kontakterna med försäkringstagarna.

Försäkringsinspektionen kan meddela föreskrifter om den riskklassificering som ligger till grund för statistikföringen av försäkringar och skador.

Försäkringsbolagen skall så som *Försäkringsinspektionen* bestämmer låta utföra sådana undersökningar och beräkningar som åliggandena enligt denna paragraf förutsätter.

Kostnaderna för patientskadenämndens verksamhet betalas, så som närmare bestäms genom förordning, av patientförsäkringsföreningens medel enligt nämndens

Gällande lydelse

budget som årligen fastställs av social- och hälsovårdsministeriet.

Föreslagen lydelse

budget, som årligen fastställs av *Försäkringsinspektionen*.

Denna lag träder i kraft den 1999. De tillstånd, föreskrifter, anvisningar och andra beslut som vederbörande ministerium har utfärdat om patientförsäkring och om tillsynen över patientförsäkringsföreningen och vilkas utfärdande när denna lag träder i kraft överförs på Försäkringsinspektionen, fortsätter att gälla tills Försäkringsinspektionen beslutar något annat.

11.

Lag**om ändring av trafikförsäkringslagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i trafikförsäkringslagen av den 26 juni 1959 (279/1959) 16 § 1 mom., 17 § 2 och 3 mom., 18 § 1, 2 och 5 mom., 18 a § 2 mom. och 19 a § 2 och 3 mom.,

av dessa lagrum 16 § 1 mom. 18 § 1, 2 och 5 mom. och 18 a § 2 mom. sådana de lyder i lag 1493/1994, 17 § 2 mom. och 19 a § 2 och 3 mom. sådana de lyder i lag 361/1993 samt 17 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1084/1996, som följer:

Gällande lydelse

16 §

En motorfordonsägare som inte haft trafikförsäkring för fordonet trots att han borde ha haft en sådan, är skyldig att för den tid försummelsen varat till trafikförsäkringscentralen betala en gottgörelse som i varje enskilt fall bestäms separat och som motsvarar högst den fyrdubbla genomsnittliga försäkringspremien eller, om trafikskada inträffat, högst den tiodubbla genomsnittliga försäkringspremien. Social- och hälsovårdsministeriet meddelar närmare föreskrifter om hur den genomsnittliga försäkringspremien bestäms. Ägaren skall på motsvarande sätt till trafikförsäkringsbolaget betala den gottgörelse som bolaget bestämmer, om fordonet i strid med en till bolaget på förhand gjord skriftlig anmälan har använts i trafik under den tid det enligt anmälan har varit taget ur trafik. Gottgörelsen skall bestämmas för hela den anmälda uppläggnings tiden, om inte något annat följer av särskilt vägande skäl.

Föreslagen lydelse

16 §

En motorfordonsägare som inte haft trafikförsäkring för fordonet trots att han borde ha haft en sådan, är skyldig att för den tid försummelsen varat till trafikförsäkringscentralen betala en gottgörelse som i varje enskilt fall bestäms separat och som motsvarar högst den fyrdubbla genomsnittliga försäkringspremien eller, om trafikskada inträffat, högst den tiodubbla genomsnittliga försäkringspremien. *Försäkringsinspektionen* meddelar närmare föreskrifter om hur den genomsnittliga försäkringspremien bestäms. Ägaren skall på motsvarande sätt till trafikförsäkringsbolaget betala den gottgörelse som bolaget bestämmer, om fordonet i strid med en till bolaget på förhand gjord skriftlig anmälan har använts i trafik under den tid det enligt anmälan har varit taget ur trafik. Gottgörelsen skall bestämmas för hela den anmälda uppläggnings tiden, om inte något annat följer av särskilt vägande skäl. En

Gällande lydelse

En gottfrörelse som avses ovan i denna paragraf är verkställbar utan dom eller utslag.

Föreslagen lydelse

gottgörelse som avses ovan i denna paragraf är verkställbar utan dom eller beslut.

17 §

Angående trafikförsäkringscentralens åligganden i anslutning till verkställigheten av denna lag, angående dess förvaltning samt försäkringsbolagets skyldighet och rätt att i förhållande till sina här influtna premieintäkter eller antalet här försäkrade risker delta i centralens utgifter och inkomster bestäms i centralens stadgar, vilka utfärdas genom förordning sedan centralen beretts tillfälle att framlägga förslag därom.

Trafikförsäkringscentralen är primärt ansvarig för trafikskador som i Finland orsakas av oförsäkrade eller oidentifierade motorfordon eller av motorfordon vilkas stadigvarande hemort inte är i Finland. Om försäkringsgivaren slutligen konstateras vara ersättningskyldig, har trafikförsäkringscentralen rätt att av försäkringsgivaren återfå det belopp som den har betalt ut. Dessutom skall centralen i samband med ett finländskt försäkringsbolags likvidation eller konkurs sköta utbetalningen av ersättningar sedan försäkringsbeståndet jämte mot detta svarande tillgångar har överförts till centralen samt även handha övriga uppgifter som stadgas i 15 kap. 14 § lagen om försäkringsbolag och i 49 § lagen om utländska försäkringsbolag (389/1995). Gäller likvidationen eller konkursen ett utländskt försäkringsbolag vars hemstat hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet vidtar centralens skyldighet att betala ut ersättningar dock vid den tidpunkt som ministeriet bestämmer. När centralen har betalt ersättning till den skadelidande, övergår dennes rätt till ersättning från administrations- eller konkursboet till centralen upp till det belopp som denna har betalat ut i ersättning.

Tillsynen över trafikförsäkringscentralen ankommer på Försäkringsinspektionen. Vid tillsynen iakttas i tillämpliga delar vad som i lagen om försäkringsbolag bestäms om tillsynen över försäkringsbolag. Angående trafikförsäkringscentralens åligganden i anslutning till verkställigheten av denna lag, angående dess förvaltning samt försäkringsbolagens skyldighet och rätt att i förhållande till sina här influtna premieintäkter eller antalet här försäkrade risker delta i centralens utgifter och inkomster bestäms i centralens stadgar, vilka utfärdas genom förordning sedan centralen beretts tillfälle att framlägga förslag därom. *Beträffande trafikförsäkringscentralens bokslut och revision gäller vad som bestäms genom förordning och med stöd av förordning.*

Trafikförsäkringscentralen är primärt ansvarig för trafikskador som i Finland orsakas av oförsäkrade eller oidentifierade motorfordon eller av motorfordon vilkas stadigvarande hemort inte är i Finland. Om försäkringsgivaren slutligen konstateras vara ersättningskyldig, har trafikförsäkringscentralen rätt att av försäkringsgivaren återfå det belopp som den har betalt ut. Dessutom skall centralen i samband med ett finländskt försäkringsbolags likvidation eller konkurs sköta utbetalningen av ersättningar sedan försäkringsbeståndet jämte mot detta svarande tillgångar har överförts till centralen samt även handha övriga uppgifter som anges i 15 kap. 14 § lagen om försäkringsbolag och i 49 § lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995). Gäller likvidationen eller konkursen ett utländskt försäkringsbolag vars hemstat hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, vidtar centralens skyldighet att betala ut ersättningar dock vid den tidpunkt som *Försäkringsinspektionen* bestämmer. När centralen har betalt ersättning till den skadelidande, övergår dennes rätt att få ersättning från administrations- eller konkursboet till centralen upp till det belopp som denna har betalat ut i ersättning.

Gällande lydelse

18 §

Försäkringsbolaget skall skriftligen tillställa social- och hälsovårdsministeriet de allmänna och särskilda försäkringsvillkoren för trafikförsäkringar senast en månad innan de tas i bruk. På ministeriet ankommer att övervaka att försäkringsvillkoren överensstämmer med trafikförsäkringslagen.

Ministeriet kan vid behov kräva att försäkringsbolaget tillställer ministeriet en utredning om de grunder för försäkringspremierna, och om de formulär och andra handlingar som bolaget använder i kontakterna med försäkringstagarna.

Försäkringsbolagen skall så som ministeriet föreskriver låta utföra de undersökningar och beräkningar som åliggandena enligt denna paragraf förutsätter.

18 a §

Ministeriet kan meddela föreskrifter om insamlingen och statistikföringen av sådana uppgifter om skador som kan främja trafiksäkerheten.

19 a §

Ersättningsombudet skall ha stadigvarande hemort eller driftställe i Finland. *Den som är omyndig, försatt i konkurs eller har meddelats näringsförbud får inte vara ersättningsombud.*

Bolaget skall till social- och hälsovårdsministeriet anmäla ersättningsombudets namn och adress. Till anmälan skall fogas den fullmakt som givits ombudet samt en utredning om bolagets medlemskap i trafikförsäkringscentralen.

Föreslagen lydelse

18 §

Försäkringsbolaget skall skriftligen tillställa *Försäkringsinspektionen* de allmänna och särskilda försäkringsvillkor som gäller trafikförsäkring för kännedom senast en månad innan de tas i bruk. *På Försäkringsinspektionen* ankommer att övervaka att försäkringsvillkoren överensstämmer med denna lag.

Försäkringsinspektionen kan vid behov kräva att försäkringsbolaget tillställer *Försäkringsinspektionen* en utredning om de grunder för försäkringspremierna, de formulär och de andra handlingar som bolaget använder i kontakterna med försäkringstagarna.

Försäkringsbolagen skall så som *Försäkringsinspektionen* föreskriver låta utföra de undersökningar och beräkningar som åliggandena enligt denna paragraf förutsätter.

Försäkringsinspektionen kan meddela föreskrifter om insamlingen och statistikföringen av sådana uppgifter om skador som kan främja trafiksäkerheten.

Ersättningsombudet skall ha stadigvarande hemort eller driftställe i Finland.

I anmälan som avses i 10 § lagen om utländska försäkringsbolag skall nämnas ersättningsombudets namn och adress. Till anmälan skall fogas den fullmakt som givits ombudet samt en utredning om att bolaget är medlem eller har gett in ansökan om medlemskap till trafikförsäkringscentralen. I det sistnämnda fallet skall bolaget även avge en förbindelse om att det inte börjar idka trafikförsäkring i Finland förrän bolaget har godkänts som medlem i trafikförsäkringscentralen.

Denna lag träder i kraft den 1999.
De tillstånd, föreskrifter, anvisningar och andra beslut som vederbörande ministerium

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

har utfärdat om trafikförsäkring och om tillsynen över trafikförsäkringscentralen och vilkas utfärdande när denna lag träder i kraft överförs på Försäkringsinspektionen, fortsätter att gälla tills Försäkringsinspektionen beslutar något annat.

12.

Lag

om ändring av atomansvarighetslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i atomansvarighetslagen av den 8 juni 1972 (484/1972) 20 § 2 mom., 23 § 1 mom. och 33 § 2 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

20 §

Är det efter inträffat skadefall sannolikt att nedsättning enligt 1 mom. visar sig erforderlig, äger social- och hälsovårdsministeriet rätt att förordna, att ersättning tills vidare skall utgå endast med viss kvotdel av den fulla ersättningen.

Är det efter inträffat skadefall sannolikt att nedsättning enligt 1 mom. visar sig nödvändig, har *Försäkringsinspektionen* rätt att förordna att i ersättning tills vidare skall betalas endast en viss kvotdel av den fulla ersättningen.

23 §

Innehavare av atomanläggning i Finland skall taga och vidmakthålla av social- och hälsovårdsministeriet godkänd försäkring för att täcka sin ansvarighet för atomskada enligt denna lag eller motsvarande lagstiftning i annan konventionsstat intill den ansvarighet som gäller för honom enligt 18 §.

23 §

Innehavaren av en atomanläggning i Finland skall *ha en av Försäkringsinspektionen* godkänd försäkring för att täcka sin ansvarighet för atomskada enligt denna lag eller motsvarande lagstiftning i en annan konventionsstat intill den ansvarighet som gäller för honom enligt 18 §.

33 §

Har skadestånd nedsatts enligt 20 § 1 mom. och 32 § 2 mom. eller enligt motsvarande stadganden i annan konventionsstats lag, nedsättes ersättningen av statsmedel enligt denna paragraf i samma mån. Ersättningsskyldigheten bestämmes i övrigt som om anläggningens innehavare svarat för ska-

Har skadestånd nedsatts enligt 20 § 1 mom. och 32 § 2 mom. eller enligt motsvarande bestämmelser i en annan konventionsstats lag, nedsätts i samma mån den ersättning som enligt denna paragraf betalas av statsmedel. Ersättningskyldigheten bestäms i övrigt som om anläggningens innehavare

Gällande lydelse

dan. Anspråk på ersättning skall vid äventyr av talans förlust anmälas hos social- och hälsovårdsministeriet inom i 22 § 1 mom. stadgad tid.

Föreslagen lydelse

svarat för skadan. Anspråk på ersättning skall vid äventyr av talans förlust anmälas hos *Försäkringsinspektionen* inom den tid som anges i 22 § 1 mom.

Denna lag träder i kraft den _____ 1999.

13.**Lag****om ändring av lagen om miljöskadeförsäkring**

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen den 30 januari 1998 om miljöskadeförsäkring (81/1998) 7 § 5 mom., 9 § 2 mom., 11 § och 18 § 4 mom. som följer:

Gällande lydelse

7 §

Miljöförsäkringscentralens förvaltning samt tillsynen över centralen

Vederbörande ministerium utövar tillsyn över centralens verksamhet. I fråga om tillsynen iakttas i tillämpliga delar vad som i lagen om försäkringsbolag och lagen om utländska försäkringsbolag bestäms om tillsynen över försäkringsbolag.

Föreslagen lydelse

7 §

Miljöförsäkringscentralens förvaltning samt tillsynen över centralen

Försäkringsinspektionen utövar tillsyn över centralens verksamhet. I fråga om tillsynen iakttas i tillämpliga delar vad som i lagen om försäkringsbolag och lagen om utländska försäkringsbolag bestäms om tillsynen över försäkringsbolag.

9 §

Försummelse av försäkringsskyldigheten

Vederbörande ministerium meddelar föreskrifter om hur den genomsnittliga försäkringspremien beräknas.

Försäkringsinspektionen meddelar föreskrifter om hur den genomsnittliga försäkringspremien beräknas.

Gällande lydelse

11 §

Ministeriets rätt att få upplysningar och meddela föreskrifter

Försäkringsbolaget skall tillställa vederbörande ministerium de allmänna och särskilda försäkringsvillkor som gäller miljöskadeförsäkring för kännedom senast en månad innan villkoren tas i bruk.

Ministeriet kan kräva att försäkringsbolaget och Miljöförsäkringscentralen tillställer ministeriet en utredning om de försäkringspremiegrunder, formulär och andra handlingar som bolaget använder i kontakterna med försäkringstagarna.

Ministeriet kan meddela föreskrifter om förändrad av statistik över försäkringar och skador.

Försäkringsbolagen och Miljöförsäkringscentralen skall på det sätt som ministeriet föreskriver utföra sådana undersökningar och beräkningar som deras åligganden enligt denna lag förutsätter.

Föreslagen lydelse

11 §

Försäkringsinspektionens rätt att få upplysningar och meddela föreskrifter

Försäkringsbolaget skall tillställa *Försäkringsinspektionen* de allmänna och särskilda försäkringsvillkor som gäller miljöskadeförsäkring för kännedom senast en månad innan villkoren tas i bruk.

Försäkringsinspektionen kan kräva att försäkringsbolaget och Miljöförsäkringscentralen tillställer *Försäkringsinspektionen* en utredning om de försäkringspremiegrunder, formulär och andra handlingar som bolaget använder i kontakterna med försäkringstagarna.

Försäkringsinspektionen kan meddela föreskrifter om förändrad av statistik över försäkringar och skador.

Försäkringsbolagen och Miljöförsäkringscentralen skall på det sätt som *Försäkringsinspektionen* föreskriver utföra sådana undersökningar och beräkningar som deras åligganden enligt denna lag förutsätter.

18 §

Utbetalning av ersättning

Om det på grundvalen av redan kända skadefall är sannolikt att ersättningen måste sänkas i enlighet med 3 mom., kan vederbörande ministerium besluta att i ersättning tills vidare skall utbetalas endast en del av den fulla ersättningen.

Om det på grundvalen av redan kända skadefall är sannolikt att ersättningen måste sänkas i enlighet med 3 mom., kan *Försäkringsinspektionen* besluta att i ersättning tills vidare skall utbetalas endast en del av den fulla ersättningen.

Denna lag träder i kraft den 1999.
De tillstånd, föreskrifter, anvisningar och andra beslut som vederbörande ministerium har utfärdat om miljöskadeförsäkring och om tillsynen över Miljöförsäkringscentralen och vilkas utfärdande när denna lag träder i kraft överförs på *Försäkringsinspektionen*, fortsätter att gälla på tidigare villkor tills *Försäkringsinspektionen* beslutar något annat.

14.

Lag**om ändring av 11 c och 12 § lagen om konkurrensbegränsningar**

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen den 27 maj 1992 om konkurrensbegränsningar (480/1992) 11 c § 2 mom. och 12 § 4 mom., sådana de lyder i lag 303/1998, som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

11 c §

Sådant företagsförvärv på vilket bestämmelserna i 3, 16 eller 16 a kap. lagen om försäkringsbolag (1062/1979), 3 eller 10 kap. lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997), 1 kap. 2 § 3 mom. eller 14 kap. lagen om försäkringsföreningar (1250/1995), 11 kap. lagen om pensionsstiftelser (1774/1995) eller 12 kap. lagen om försäkringskassor (1164/1992) äger tillämpning, skall anmälas till konkurrensverket inom en vecka från det att parterna i förvärvssavtalet fick kännedom om vederbörande ministeriums samtycke eller om att ministeriet inte motsätter sig förvärvet. Någon anmälan om företagsförvärv behöver dock inte göras, om vederbörande ministerium, enligt vad som bestäms i de lagar som nämns i detta moment, av konkurrensverket begärt ett utlåtande om förvärvet och om konkurrensverket i sitt utlåtande har ansett att det inte föreligger något hinder för godkännande av förvärvet.

Sådant företagsförvärv på vilket bestämmelserna i 3, 16 eller 16 a kap. lagen om försäkringsbolag (1062/1979), 3 eller 10 kap. lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997), 1 kap. 2 § 3 mom. eller 14 kap. lagen om försäkringsföreningar (1250/1987), 11 kap. lagen om pensionsstiftelser (1774/1995) eller 12 kap. lagen om försäkringskassor (1164/1992) tillämpas, skall anmälas till konkurrensverket inom en vecka från det att parterna i förvärvssavtalet fick kännedom om *Försäkringsinspektionens* samtycke eller om att *Försäkringsinspektionen* inte motsätter sig förvärvet. Någon anmälan om företagsförvärv behöver dock inte göras, om *Försäkringsinspektionen*, enligt vad som bestäms i de lagar som nämns i detta moment, av konkurrensverket begärt ett utlåtande angående förvärvet och om konkurrensverket i sitt utlåtande har ansett att det inte föreligger något hinder för godkännande av förvärvet.

12 §

Även vederbörande ministerium kan göra framställning om att en konkurrensbegränsning som huvudsakligen gäller försäkringsverksamhet skall behandlas av konkurrensrådet.

Även *Försäkringsinspektionen* kan göra framställning om att en konkurrensbegränsning som huvudsakligen gäller försäkringsverksamhet skall behandlas av konkurrensrådet.

Denna lag träder i kraft den

1999.

15.

Lag**om ändring av 14 § lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 30 januari 1998 om förhindrande och utredning av penningtvätt
(68/1998) 14 § som följer:

Gällande lydelse

14 §

Närmare bestämmelser

Det ministerium som svarar för polisväsendet skall efter att ha hört andra vederbörande ministerier och finansinspektionen meddela närmare bestämmelser om skyldigheterna enligt 6—11 samt om hur dessa skall fullgöras.

Föreslagen lydelse

14 §

Närmare bestämmelser

Det ministerium som svarar för polisväsendet skall efter att ha hört andra vederbörande ministerier, *Försäkringsinspektionen* och finansinspektionen meddela närmare bestämmelser om skyldigheterna enligt 6—11 § samt om hur dessa skall fullgöras.

Denna lag träder i kraft den
1999.

16.

Lag**om ändring av 13 § lagen om försäkringsavtal**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 28 juni 1994 om försäkringsavtal (543/1994) 13 § 1 mom. som följer:

Gällande lydelse

13 §

Försäkringstagarens rätt till fribrev eller återköpsvärde vid personförsäkring

Om besparing har uppkommit av de premier som försäkringstagaren har betalt, har försäkringstagaren rätt att avbryta premiebetalningen och *enligt de grunder som social- och hälsovårdsministeriet bestämmer* eller enligt försäkringsvillkoren få en premiefri

Föreslagen lydelse

13 §

Försäkringstagarens rätt till fribrev eller återköpsvärde vid personförsäkring

Om besparing har uppkommit av de premier som försäkringstagaren har betalt, har försäkringstagaren rätt att avbryta premiebetalningen och enligt försäkringsvillkoren få en premiefri försäkring som motsvarar försäkringens sparandel (*fribrev*) eller få en

Gällande lydelse

att driva försäkringsrörelse i Finland hänförs till livförsäkringsbolagens och skadeförsäkringsbolagens grupp utgående från i vilken försäkringsklass de enligt koncessionen har rätt att bedriva försäkringsverksamhet.

Den avgift som anstalten skall erlägga består av en fast grundavgift och en därtill fogad proportionell avgift.

Den proportionella avgiften utgör för varje anstaltsgrupp en lika stor del av de premieinkomster anstalten bokfört i Finland under räkenskapsperioden före debiteringsåret. Om denna premieinkomst till följd av överföring av försäkringsbeståndet eller av därmed jämförbar exceptionell orsak inte kan läggas till grund för den proportionella avgiften, kan social- och hälsovårdsministeriet fastställa den premieinkomst som skall utgöra sådan grund.

2 §

Avgiften fastställande och debitering verkställas av social- och hälsovårdsministeriet före ingången av prestationsåret på grundvalen av de uppgifter, som i denna lag avsedda anstalter äro ålagda att ingiva till ministeriet i enlighet med vad därom särskilt är stadgat.

Företeckning över avgifterna skall i två veckors tid vara framlagd i social- och hälsovårdsministeriet till påseende för de betalningsskyldiga, och dess framläggande skall därförinnan tillkännagivas genom kungörelse i officiella tidningen.

Social- och hälsovårdsministeriet skall före framläggandet av förteckningen över avgifterna tillsända de betalningsskyldiga debetsedlar, utskrivna i enlighet med förteckningen.

Föreslagen lydelse

grupp utgående från i vilken försäkringsklass de enligt koncessionen har rätt att bedriva försäkringsverksamhet.

Grunderna för den avgift som anstalterna skall betala består av en fast grundavgift och en till denna fogad proportionell avgift.

Den proportionella avgiften utgör för varje anstaltsgrupp en lika stor del av de premieinkomster anstalten bokfört i Finland under räkenskapsperioden före debiteringsåret. Om denna premieinkomst till följd av överföring av försäkringsbeståndet eller av därmed jämförbar exceptionell orsak inte kan läggas till grund för den proportionella avgiften, kan *Försäkringsinspektionen* fastställa den premieinkomst som skall utgöra sådan grund.

2 §

Försäkringsinspektionen gör framställning enligt 1 § 1 mom. samt fastställer och debiterar avgiften särskilt för varje anstalt före ingången av prestationsåret på grundvalen av de uppgifter som i denna lag avsedda anstalter är skyldiga att lämna till Försäkringsinspektionen enligt vad som bestäms särskilt.

En förteckning över avgifterna skall i två veckors tid vara framlagd hos Försäkringsinspektionen för de betalningsskyldiga. Framläggandet skall därförinnan tillkännages genom kungörelse i den officiella tidningen.

Försäkringsinspektionen skall före framläggandet av förteckningen över avgifterna tillsända de betalningsskyldiga debetsedlar, utskrivna i enlighet med förteckningen.

2 a §

Vad som i denna lag bestäms om den avgift som i 1 § 1 mom. avsedda anstalter skall betala gäller på motsvarande sätt arbetslöshetskassor, dock så att vederbörande ministerium

1) fastställer de grunder som avses i 1 § 1 mom. utan framställning av försäkringsinspektionen,

2) fastställer den premieinkomst som avses i 1 § 3 mom. och

3) utför de uppgifter som Försäkringsinspektionen har enligt 2 §.

Gällande lydelse

4 §

Försäkringsanstalt, som icke åtnöjes med densamma påförd avgift, är berättigad att söka ändring hos högsta förvaltningsdomstolen inom trettio dagar, räknat från den dag, då förteckningen över avgifterna framlagts till påseende, nämnda dag oräknad.

Föreslagen lydelse

4 §

En anstalt som är missnöjd med vederbörande ministeriums beslut om grunderna för avgiften eller med den avgift som påförts själva anstalten har rätt att söka ändring hos högsta förvaltningsdomstolen inom 30 dagar från den dag då förteckningen över avgifterna lades fram, nämnda dag oräknad.

Denna lag träder i kraft den

1999.

18.**Lag****om ändring av lagen om finansinspektionen**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 11 juni 1993 om finansinspektionen (503/1993) 5 § 2 mom. 2 punkten, sådan den lyder i lag 721/1997, samt

ändras 4 § 6 punkten, 5 § 2 mom. 1 punkten, 6 § och 7 § 4 punkten, av dessa lagrum 5 § 2 mom. 1 punkten och 6 § sådana de lyder i nämnda lag 721/1997, som följer:

Gällande lydelse

4 §

Arbetsätt

Finansinspektionen sköter sina uppgifter bland annat genom att

6) samarbeta med andra myndigheter som utövar tillsyn över finansmarknaden.

5 §

Riksdagens bankfullmäktige

Bankfullmäktige skall

1) på förslag av Finlands Bank och vederbörande ministerium utnämna två direktionsmedlemmar och personliga suppleanter för dessa för tre år i sänder,

Föreslagen lydelse

4 §

Arbetsätt

Finansinspektionen sköter sina uppgifter bland annat genom att

6) samarbeta med Försäkringsinspektionen och andra myndigheter som utövar tillsyn över finansmarknaden.

5 §

Riksdagens bankfullmäktige

Bankfullmäktige skall

1) på förslag av Finlands Bank, vederbörande ministerium och det ministerium till vars verksamhetsområde försäkringsverksamheten hör utnämna tre direktionsmedlemmar och personliga suppleanter för dessa för tre år i sänder,

Gällande lydelse

2) på förslag av vederbörande ministerium utnämna en extra medlem av direktionen och en personlig suppleant för denne för att i direktionen behandla samarbetet mellan finansinspektionen och vederbörande ministerium vid tillsynen över koncerner till vilka hör såväl kreditinstitut som försäkringsbolag,

6 §

Finansinspektionens direktion

Finansinspektionen har en direktion som består av finansinspektionens direktör och två andra medlemmar.

Direktionen är beslutför när den är fulltalig. Vid behandlingen av ärenden som avses i 5 § 2 mom. 2 punkten skall den extra medlemmen vara närvarande. Ärendena avgörs med enkel majoritet. Om rösterna faller lika, avgör ordförandens röst.

7 §

Direktionens uppgifter

Finansinspektionens direktion skall

4) sörja för att samarbetet mellan de myndigheter som övervakar finansmarknaden utvecklas,

Föreslagen lydelse

(2 punkten upphävs)

6 §

Finansinspektionens direktion

Finansinspektionen har en direktion, som består av finansinspektionens direktör, Försäkringsinspektionens överdirektör och tre andra medlemmar.

Direktionen är beslutför när fyra medlemmar, av vilka en skall vara ordföranden eller vice ordföranden, är närvarande. Ärendena avgörs med enkel majoritet. Om rösterna faller lika, avgör mötesordförandens röst.

7 §

Direktionens uppgifter

Finansinspektionens direktion skall

4) sörja för att samarbetet mellan de myndigheter som övervakar finansmarknaden utvecklas och fastslå principerna för samarbetet med Försäkringsinspektionen,

Denna lag träder i kraft den 1999.

19.

Lag

om ändring av 10 och 13 § lagen om pension för arbetstagare

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 8 juli 1961 om pension för arbetstagare (395/1961) 10 och 13 §, av dessa lagrum 13 § sådan den lyder i lag 390/1995, som följer:

Gällande lydelse

10 §

Utan hinder av vad *annorstädes* i lag är stadgad, *äger* pensionsanstalt rätt att överföra i denna lag avsett ansvar för enskild arbetstagares del på annan i denna lag *avsedd* pensionsanstalt under förutsättning, att bestämmelse *härom* ingår i pensionsanstaltens stadgar eller försäkringsvillkor eller att socialministeriet därtill givit sitt samtycke.

13 §

Social- och hälsovårdsministeriet har rätt att fastställa den del av pensionsförsäkringspremien som arbetsgivaren skall bekosta, och som skall betalas till ett försäkringsbolag eller en pensionskassa, till ett lägre belopp än vad 12 a § lagen om försäkringskassor *stadgar* om det för täckanden av den brist som sålunda uppkommer i täckningen för ansvarsskulden ställs en bankgaranti, en kreditförsäkring eller en annan av social- och hälsovårdsministeriet godkänt säkerhet som med hänsyn till hur betryggande den är kan jämnställas med dessa.

Föreslagen lydelse

10 §

Utan hinder av vad som *någon annanstans* i lag bestäms *har en* pensionsanstalt rätt att överföra i denna lag avsett ansvar för en enskild arbetstagares del på *någon annan pensionsanstalt som avses* i denna lag, under förutsättning att en bestämmelse *om detta* ingår i pensionsanstaltens stadgar eller försäkringsvillkor eller att *Försäkringsinspektionen* givit sitt samtycke.

13 §

Den del av pensionsförsäkringspremien som arbetsgivaren skall bekosta och som skall betalas till ett försäkringsbolag eller en pensionskassa har Försäkringsinspektionen rätt att fastställa till ett lägre belopp än vad 12 a § och lagen om försäkringskassor föreskriver, om det för täckande av den brist som sålunda uppkommer i täckningen för ansvarsskulden ställs en bankgaranti, en kreditförsäkring eller en annan av *Försäkringsinspektionen* godkänd säkerhet som med hänsyn till hur betryggande den är kan jämnställas med dessa.

Denna lag träder i kraft den 1999. De beslut som vederbörande ministerium har utfärdat och vilkas utfärdande när denna lag träder i kraft överförs på Försäkringsinspektionen fortsätter att gälla tills Försäkringsinspektionen beslutar något annat.

20.

Lag**om ändring av 11 och 11 a § lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 9 februari 1962 om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (134/1962) 11 § 3 mom. och 11 a § 3 mom.,
dessa lagrum sådana de lyder i lag 391/1995, som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

11 §

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar föreskrifter om tillämpningen av 2 mom.

Vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen meddelar föreskrifter om tillämpningen av 2 mom. med iakttagande på motsvarande sätt av 10 kap. 3 § lagen om försäkringsbolag samt 15 § 2 mom. och 28 § lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.

11 a §

Kassan skall göra en anmälan till social- och hälsovårdsministeriet när en försäkringsmatematiker har anställts och när denne har avgått.

11 a §

Kassan skall göra en anmälan till *Försäkringsinspektionen* när en försäkringsmatematiker har anställts och när denne har avgått.

*Denna lag träder i kraft den 1999.
De tillstånd, föreskrifter, anvisningar och beslut som vederbörande ministerium har utfärdat och vilkas utfärdande när denna lag träder i kraft överförs på Försäkringsinspektionen fortsätter att gälla tills Försäkringsinspektionen beslutar något annat.*

21.

Lag

om ändring av 9 och 9 a § lagen om pension för konstnärer och särskilda grupper av arbetstagare

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 26 juli 1985 om pension för konstnärer och särskilda grupper av arbetstagare (662/1985) 9 § 3 mom. och 9 a § 3 mom.,
 dessa lagrum sådana de lyder i lag 392/1995, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar föreskrifter om tillämpningen av 2 mom.

Vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen meddelar föreskrifter om tillämpningen av 2 mom. med iakttagande på motsvarande sätt av 10 kap. 3 § lagen om försäkringsbolag samt 15 § 2 mom. och 28 § lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.

9 a §

Kassan skall göra en anmälan till social- och hälsovårdsministeriet när en försäkringsmatematiker har anställts och när denne har avgått.

9 a §

Kassan skall göra en anmälan till Försäkringsinspektionen när en försäkringsmatematiker har anställts och när denne har avgått.

*Denna lag träder i kraft den 1999.
 De tillstånd, föreskrifter, anvisningar och beslut som vederbörande ministerium har utfärdat och vilkas utfärdande när denna lag träder i kraft överförs på Försäkringsinspektionen fortsätter att gälla tills Försäkringsinspektionen beslutar något annat.*

22.

Lag

om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen den 14 juli 1969 om pension för lantbruksföretagare (467/1969) 16 § 3 mom., 17 § 3 mom. och 17 a § 3 mom., dessa lagrum sådana de lyder 16 § 3 mom. i lag 1331/1992, samt 17 § 3 mom. och 17 a § 3 mom. i lag 394/1995 som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

16 §

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt står under tillsyn av social- och hälsovårdsministeriet och reglemente för den utfärdas genom förordning. Pensionsanstaltens beslutanderätt utövas av en delegation och en av denna tillsatt styrelse, till vilka förutom ordförande och viceordförande, hör en person nominerad av jord- och skogsbruksministeriet, en person nominerad av social- och hälsovårdsministeriet och två personer nominerade av finansministeriet samt företrädare för de mest representativa organisationer som bevakar av denna lag omfattade personers ekonomiska intressen. Ordföranden eller viceordföranden bör vara *en* med pensionsförsäkringsverksamhet förtrogen *person*. Delegationen tillsätts av pensionsskyddscentralen, som även utser styrelsens ordförande och viceordförande.

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt står under tillsyn av *Försäkringsinspektionen* och reglemente för den utfärdas genom förordning. Pensionsanstaltens beslutanderätt utövas av en delegation och en av denna tillsatt styrelse, till vilka, förutom ordförande och vice ordförande, hör en person nominerad av jord- och skogsbruksministeriet, en person nominerad av social- och hälsovårdsministeriet och två personer nominerade av finansministeriet samt företrädare för de mest representativa organisationer som bevakar av denna lag omfattade personers ekonomiska intressen. Ordföranden eller vice ordföranden bör vara förtrogen med pensionsförsäkringsverksamhet. Delegationen tillsätts av pensionsskyddscentralen, som även utser styrelsens ordförande och vice ordförande.

17 §

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar föreskrifter om tillämpningen av 2 mom.

Vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen meddelar föreskrifter om tillämpningen av 2 mom. *med iakttagande på motsvarande sätt av 10 kap. 3 § lagen om försäkringsbolag samt 15 § 2 mom. och 28 § lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.*

17 a §

Pensionsanstalten skall göra en anmälan till social- och hälsovårdsministeriet när en försäkringsmatematiker anställs och när denne har avgått.

Pensionsanstalten skall göra en anmälan till *Försäkringsinspektionen* när en försäkringsmatematiker anställs och när denne har avgått.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

*Denna lag träder i kraft den 1999.
De tillstånd, föreskrifter, anvisningar och beslut som vederbörande ministerium har utfärdat och vilkas utfärdande när denna lag träder i kraft överförs på Försäkringsinspektionen fortsätter att gälla på tidigare villkor tills Försäkringsinspektionen beslutar något annat.*

23.

Lag

om ändring av lagen om sjömanspensioner

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 26 januari 1956 om sjömanspensioner (72/1956) 3 § 4 mom., 41 § 2 mom., 45 och 54 §, 55 § 2 mom., 56 § 4 mom., 57 och 58 § samt 64 c § 3 mom.,

av dessa lagrum 54 § sådan den lyder i lag 1/1981, 41 § 2 mom. och 55 § 2 mom. sådana de lyder i lag 1309/1989, 56 § 4 mom. och 64 c § 3 mom. sådana de lyder i lag 395/1995 och 58 § sådan den lyder delvis andrad i lag 806/1996, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

Kassan skall senast vart femte år eller på förordnande av socialministeriet även oftare verkställa försäkringsteknisk undersökning för utredande av kassans ställning. Befinnes härvid, att premierna icke trygga kassans soliditet eller att de äro alltför höga, skall kassan utan dröjsmål dörom underrätta socialministeriet och framlägga förslag till ändring av premierna.

Pensionskassan skall göra en försäkringsteknisk analys av kassans tillstånd minst vartannat år, eller oftare om Försäkringsinspektionen anser det vara motiverat. Om det då konstateras att premierna inte tryggar kassans soliditet eller att de är alltför höga, skall kassan utan dröjsmål underrätta Försäkringsinspektionen om detta och göra en framställning hos vederbörande ministerium om ändring av premierna. Försäkringsinspektionen meddelar vid behov anvisningar om uppgörandet av analysen.

41 §

Pensionskassan skall utan dröjsmål meddele social- och hälsovårministeriet nämn och hemort i fråga om dem som har rätt att teckna pensionskassans namn. Ministeriet utfärdar på begäran intyg om vilka som har

Pensionskassan skall utan dröjsmål meddele vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen namn och hemort i fråga om dem som har rätt att teckna pensionskassans namn. Försäkringsinspektionen utfärdar

Gällande lydelse

tätt att teckna pensionskassans namn.

45 §

Fullmäktiges extra möte skall hållas, då socialministeriet så förordnar eller styrelsen finner det nödigt eller minst sex fullmäktige *sådan* för behandling av visst uppgivet ärende skriftligen yrka. Då revisorerna på grund av verkställd granskning finna det nödigt, skall extra möte sammankallas på yrkan av dem.

54 §

Pensionskassans räkenskapsperiod är kalenderåret. I bokföringen skall, utan hinder av vad annorstädes i lag är stadgat, iakttas stadgandena i denna lag samt av social- och hälsovårdsministeriet utfärdade anvisningar, vilka föranledes av försäkringsverksamhetens speciella karaktär. Bokslutet, som omfattar resultaträkning, balansräkning och verksamhetsberättelse, skall tillställas revisorerna senast inom mars månad det år som närmast följer efter räkenskapsperiodens utgång.

Föreslagen lydelse

på begäran intyg om vilka som har rätt att teckna pensionskassans namn.

45 §

Fullmäktiges extra möte skall hållas då *Försäkringsinspektionen* så förordnar eller styrelsen finner det nödvändigt eller minst sex fullmäktige skriftligen yrkar *sådan* möte för behandling av ett visst uppgivet ärende. Då revisorerna på grund av verkställd granskning finner det nödvändigt, skall extra möte sammankallas på yrkande av dem.

54 §

Vederbörande ministerium meddelar föreskrifter om de *scheman* som skall iakttas vid upprättandet av pensionskassans resultaträkning och balansräkning samt om resultaträkningens och balansräkningens noter och om uppgifterna i verksamhetsberättelsen.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om hur bokslut upprättas för pensionskassan.

Försäkringsinspektionen kan ge anvisningar och utlåtanden om hur detta kapitel, vederbörande ministeriums föreskrifter enligt 1 mom., bestämmelserna om bokslut för pensionskassa samt bokföringslagen (1336/1997) och bokföringsförordningen (1339/1997) skall tillämpas på pensionskassan.

Försäkringsinspektionen kan på ansökan av pensionskassan av särskilda skäl för viss tid bevilja tillstånd att avvika från de i 3 mom. angivna bestämmelserna och föreskrifterna, om undantaget behövs för att ge en rättvisande bild av resultatet av pensionskassans verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

Om en bestämmelse, en föreskrift, en anvisning, ett utlåtande eller ett tillstånd som avses i denna paragraf är av vikt med tanke på den allmänna tillämpningen av bokföringslagen eller bokföringsförordningen, skall vederbörande ministerium eller *Försäkringsinspektionen* begära bokföringsnäm-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

dens utlåtande innan bestämmelsen, föreskriften, anvisningen, utlåtandet eller tillståndet utfärdas.

55 §

Kassan får inte utan social- och hälsovårdsministeriets tillstånd äga en större del av aktiekapitalet i ett aktiebolag, som bedriver annan rörelse än försäkringsrörelse, än ett belopp som motsvarar 20 procent av bolagets aktiekapital och röstetalet för alla aktier, om inte bolagets verksamhet kan anses ha samband med försäkringsrörelsen och vara ändamålsenlig för denna eller bolaget utgör ett bostads- eller fastighetsföretag.

I ett aktiebolag som bedriver annan rörelse än försäkringsrörelse får kassan inte utan Försäkringsinspektionens tillstånd äga en större del av aktiekapitalet än ett belopp som motsvarar 20 procent av bolagets aktiekapital och röstetalet för alla aktier, om inte bolagets verksamhet kan anses ha samband med försäkringsrörelsen och vara ändamålsenlig för denna eller bolaget utgör ett bostads- eller fastighetsföretag.

56 §

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar föreskrifter om tillämpningen av 2 mom.

Vederbörande ministerium meddelar föreskrifter om hur den lagstiftning som nämns i 2 mom. tillämpas på pensionskassan. Försäkringsinspektionen meddelar vid behov närmare föreskrifter om uppgörandet och inlämnandet av den placeringsplan som avses i 2 mom.

57 §

Pensionskassan åligger att årligen två månader från det bokslutet fastställts till socialministeriet avgiva berättelse över sin verksamhet och sin ställning enligt formulär, som fastställts av ministeriet.

Pensionskassan är pliktig att inom skälig, av ministeriet bestämd tid lämna ministeriet även andra uppgifter om sin verksamhet, som äro nödvändiga för i denna lag stadgad tillsyn. Ministeriet äger rätt att jämväl på annat sätt granska kassans verksamhet.

57 §

Pensionskassan skall årligen inom två månader från det bokslutet fastställts till Försäkringsinspektionen avge en berättelse över sin verksamhet och sin ställning enligt formulär som fastställts av Försäkringsinspektionen.

Pensionskassan skall inom skälig tid som Försäkringsinspektionen och vederbörande ministerium bestämmer till dessa lämna även andra än i 1 mom. avsedda uppgifter som gäller pensionskassans verksamhet och är nödvändiga för fullgörandet av åliggandena enligt denna lag. Försäkringsinspektionen har rätt att även på annat sätt granska kassans verksamhet.

58 §

Om social- och hälsovårdsministeriet finner att pensionskassan har förfarit i strid med lag, kan ministeriet förbjuda verkställigheten av ett felaktigt beslut. Om beslutet redan har verkställts, kan ministeriet ålägga pensionskassan att vidta åtgärder för att uppnå en rättelse. Ministeriet kan förena ett förbud eller en uppmaning med vite. I beslutet

58 §

Om Försäkringsinspektionen finner att pensionskassan har förfarit i strid med lag, kan Försäkringsinspektionen förbjuda verkställigheten av ett felaktigt beslut. Om beslutet redan har verkställts, kan Försäkringsinspektionen ålägga pensionskassan att vidta åtgärder för att uppnå en rättelse. Försäkringsinspektionen kan förena ett förbud eller

Gällande lydelse

om föreläggande av vite får ändring inte sökas genom besvär. Vitet döms ut av länsstyrelsen i Nylands län.

Har person, som nämnes i 50 §, på sätt i sagda paragraf sägs *tillskyndat* kassan skada, må socialministeriet vidtaga sådan åtgärd, att allmän åklagare förordnas att vid domstol framställa av saken påkallat skadestånds- och straffyrkande.

64 c §

Kassan skall föra en anmälan till social- och hälsovårdsministeriet när en försäkringsmatematiker har anställts och när denne avgår.

Föreslagen lydelse

en uppmaning med vite. Vitet döms ut av länsstyrelsen i Södra Finlands län.

Har en person som *avses* i 50 § på det sätt som *anges* i sagda paragraf *vållat* kassan skada, kan *Försäkringsinspektionen* vidta en sådan åtgärd att allmänna åklagaren förordnas att vid domstol framställa av saken påkallat skadestånds- och straffyrkande.

64 c §

Kassan skall göra en anmälan till *Försäkringsinspektionen* när en försäkringsmatematiker har anställts och när denne avgår.

Denna lag träder i kraft den 1999. De tillstånd, föreskrifter, anvisningar och beslut som vederbörande ministerium har utfärdat och vilkas utfärdande när denna lag träder i kraft överförs på Försäkringsinspektionen fortsätter att gälla tills Försäkringsinspektionen beslutar något annat.

24.

Lag**om ändring av 61 och 64 § sjukförsäkringslagen**

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i sjukförsäkringslagen av den 4 juli 1963 (364/1963) 61 § 1 mom. och 64 § 1 mom.,

sådana de lyder, 61 § 1 mom. i lag 405/1992 och 64 § 1 mom. i lag 448/1988, som följer:

Gällande lydelse

61 §

En i lagen om underskassar (471/1942) nämnd underskassa, vars verksamhetsområde omfattar arbetstagarna hos en och samma arbetsgivare och dessutom såsom mottagare av tilläggsförmåner kan omfatta de arbetstagare som avgått med pension från arbetsgivarens tjänst, har rätt att bevilja sina medlemmar eller dem och medlemmarna av deras familjer förmåner enligt denna lag. Ett sådant arrangemang kräver samtycke av

Föreslagen lydelse

61 §

En i lagen om *försäkringskassor* (1164/1992) nämnd *försäkringskassa*, vars verksamhetsområde omfattar arbetstagarna hos en och samma arbetsgivare och dessutom såsom mottagare av tilläggsförmåner kan omfatta de arbetstagare som avgått med pension från arbetsgivarens tjänst, har rätt att bevilja sina medlemmar eller dem och medlemmarna av deras familjer förmåner enligt denna lag. Ett sådant arrangemang kräver

Gällande lydelse

folkpensionsanstalten. Samtycke skall ges, om kassamötet med två tredjedels röstmajoritet har godkänt sådana stadgar för kassan som motsvarar arrangemanget och om förmånerna enligt stadgarna är minst lika stora som förmånerna enligt denna lag samt om kassans verksamhetsområde omfattar minst 300 arbetstagarmedlemmar. Vad som stadgas ovan tillämpas på motsvarande sätt på en understödkassa vars verksamhetsområde omfattar anställda hos arbetsgivare som hör till samma koncern så som avses i 1 kap. 2 § lagen om aktiebolag (734/1978). Även om det koncernvillkor som nämns ovan inte uppfylls, kan en kassa likväl ges samtycke till att vara verksam som arbetsplatskassa, om arbetsgivarna har en sådan ekonomisk eller på verksamheten grundad kontakt sinsemellan att arrangemanget kan anses ändamålsenligt med tanke på skötseln av kassan samt dem som är försäkrade i den. Sker det någon förändring i de omständigheter som ligger till grund för erhållande av samtycke, skall kassan omedelbart underrätta folkpensionsanstalten om detta. En understödkassa som avses i detta moment kallas i denna lag arbetsplatskassa.

64 §

Är en arbetsplatskassas verksamhet inte ändamålsenlig med beaktande särskilt av de försäkrades intress, skall folkpensionsanstalten göra anmärkning om detta till kassan och meddela anvisningar för avhjälpande av missförhållandena. Följs anvisningarna inte, har social- och hälsovårdsministeriet på framställning av folkpensionsanstalten rätt att förbjuda kassan att bevilja försäkringar som avses i denna lag och bestämma en tidpunkt då kassans verksamhet enligt denna lag skall upphöra.

Föreslagen lydelse

samtycke av folkpensionsanstalten. Samtycke skall ges, om kassamötet med två tredjedels röstmajoritet har godkänt sådana stadgar för kassan som motsvarar arrangemanget och om förmånerna enligt stadgarna är minst lika stora som förmånerna enligt denna lag samt om kassans verksamhetsområde omfattar minst 300 arbetstagarmedlemmar. Vad som *bestäms* ovan tillämpas på motsvarande sätt på en *försäkringskassa* vars verksamhetsområde omfattar anställda hos arbetsgivare som hör till samma koncern så som avses i 1 kap. 3 § lagen om aktiebolag (734/1978). Även om det koncernvillkor som nämns ovan inte uppfylls, kan samtycke likväl ges till att en kassa är verksam som arbetsplatskassa, om arbetsgivarna har en sådan ekonomisk eller på verksamheten grundad kontakt sinsemellan att arrangemanget kan anses ändamålsenligt med tanke på skötseln av kassan samt dem som är försäkrade i den. Sker det någon förändring i de omständigheter som ligger till grund för erhållande av samtycke, skall kassan omedelbart underrätta folkpensionsanstalten om detta. En *försäkringskassa* som avses i detta moment kallas i denna lag arbetsplatskassa.

64 §

Är en arbetsplatskassas verksamhet inte ändamålsenlig med beaktande särskilt av de försäkrades intresse, skall folkpensionsanstalten göra anmärkning om detta till kassan och meddela anvisningar för avhjälpande av missförhållandena. Följs anvisningarna inte, har *Försäkringsinspektionen* på framställning av folkpensionsanstalten rätt att förbjuda kassan att bevilja försäkringar som avses i denna lag och bestämma en tidpunkt då kassans verksamhet enligt denna lag skall upphöra.

Denna lag träder i kraft den

1999.